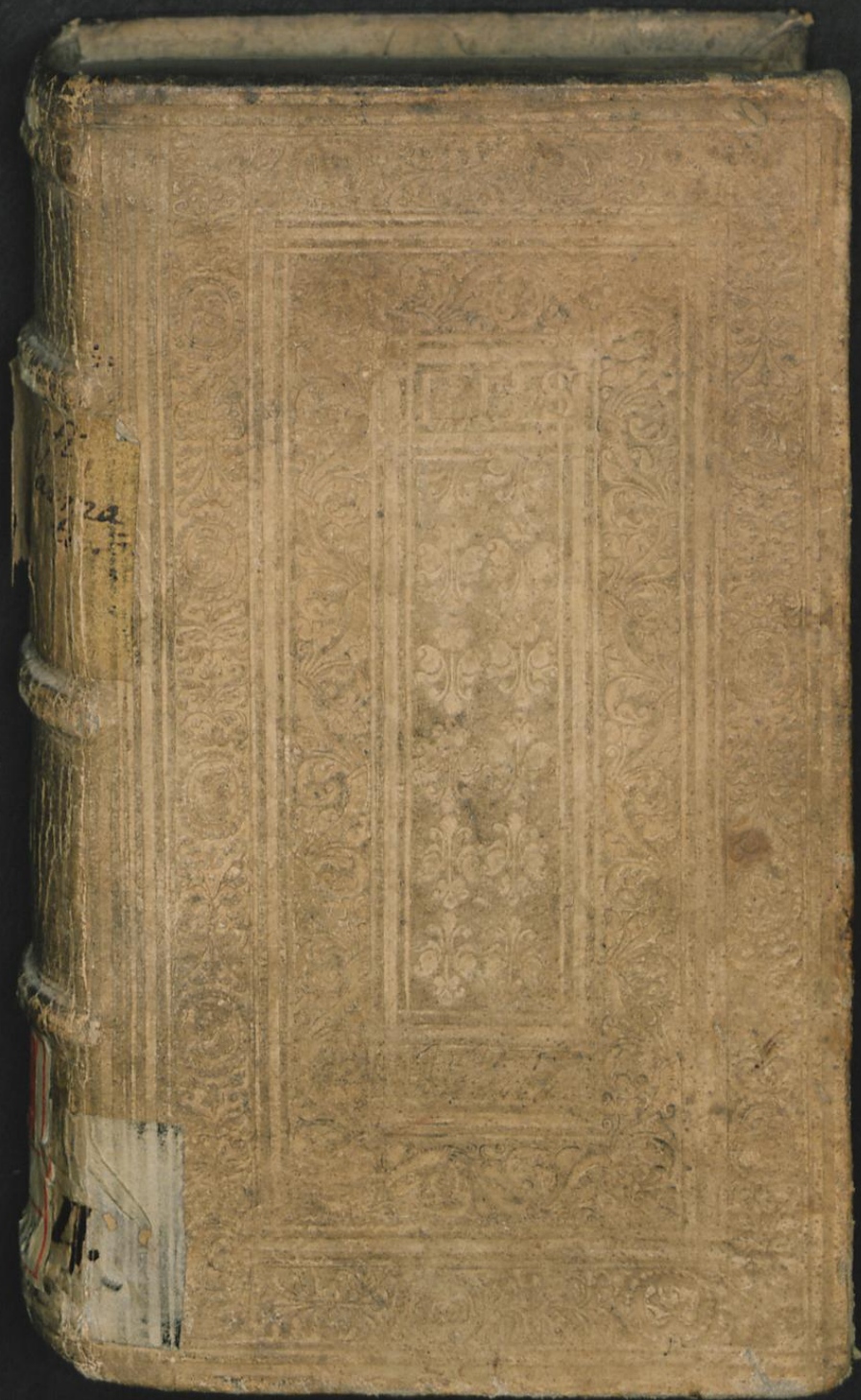

A.

XXVI

G.

S.

Præter veterem Martie familiari-
tatem nostram a priore nobis quæ-
sita, postea singulari fide ac obser-
vantia auctam atq; diligenter excolit;
& illa in auctis continua indigen-
ti tui declaratione in notam sepe-
ruit. Ea ergo p more meo & gra-
tissimæ huius consuetudine aliquis no-
striorum numero q; pauperis amici
fortuna paterentur, donadaz ceteris
Ad quidem ut datam semel fi-
dem firmiore, quod fieri posse no-
pinto, constat; sed ne id me
memoria, si forte longo tempore
spatio frangi nos, aut aliaz ruing
æqua fortune conditione pnti co-
tingat, illa tibi, reponis dicitur.
vidas tollat. Quod facile futurum
mihi persuasero, si hinc ab aucto
quavis nullis pene pretij, libellus
acceptu, in oculis inter cetera
Bibliothecæ tuæ ornamenta perpetuo
habere ac referre volueris.

Ex do meij Michachis Weberi
hinc iure tenet librum Mar-
tini Otho. Dar 8 E.
Leidas Septembris Anno 77

A. L. I. F. P. G.

S

= Pauli
Schedii

SCHEDIASMA TVM RELIQUIAE.

Τοῖος ἔμην, κ' ὁ κόσμος. ἐγὼ σχεδιάσματα ποίω
οἷον γλυπτήνός με σχεδίασμα ποιεῖ.

Collegii Societatis
Freivivis.

Talis eram, nec tantus. ego schediasmata feci.
Qualem sculptoris me schediasma facit.

Privilegio Cæsareo authori concessio.

ANNO CHRISTI 1575.

JOSEPHO SCALIGERO

IVLII CÆSARIS F.

Atinissime municeps Catulli,
Heres ingenij indolisque patris,
Gentis Scaligeræ decus patritum
Propagans, decus æmulans avitum:
Infantissimus arguar necesse est,
Infantes tibi qui novem sorores

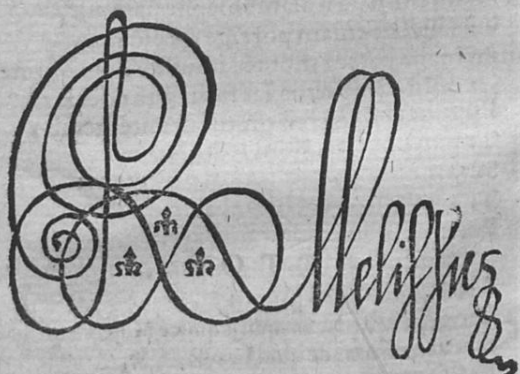
Nonum primitus ante ver abortas
Sistam; nec lepidas, nec elegantes,
Nec doctas satis, aut satis disertas.

Orbæ sunt; sine patre, patre vivo:
Pupillæ; sine matre, matre viva.
Te poscunt sibi, tutor orbitatis
Summe Scaliger, alterum parentem:
Tuam Pallada reptiles alumnae
Poscunt insuper alteram parentem.

Nudæ sunt; tuus has libens benignis
Alis Pegasus obteget, suisque
Cinget Pasithea venusta myrtis.
Iejunas nimis, aridas, macrasque,
Pasces nectare, Mincio rigabis,
Inungesq; opobalsamis optimis;
Et quæ præterea applicare nosti,
Donec proveniant adultiores.

Ah, quid ajo? adoleverintne, quales
Cernis Scaliger? o piget pudetque
Me mei ipsius, invicemq; earum!
O tædet miseretque pœnitetque
Me patrem, has mihi filias vocari!

Telam Penelopes subinde texes,
Et ludos operamque retiamque
(Quod ajunt) facies, mihi gerendo
Morem; qui potius perire cunctas
Velim, quàm super ut sit una quævis.
Nam quodcunque semel peribit harum,
Id per te pote denuó regigni,
Id per te pote ter quater renasci.

Religius

EIDEM SCALIGERO.

Non Helicon, non Parnasus, non ipse Citheron
Numine complexit cantica nostra suo.
Non aqua Permessis Cyrrhæave, non Aganippe
Proluit his Musis ora tenella meis.
Tres montes nimis excelsi, fontesq; profundi,
Tam pede contingi quàm metuere manu :
Hæc sua nam dominos norant possessa tenere
Scaligerum natum, Scaligerumq; patrem.
Utendam mihi da scalam Iosephe parentis,
Vel saltem situlam porrige quæso tuam ;
Vnum mane petam montē, unum vespere fontem.
Sat mihi conspectus, sat mihi gustus erit.
Vestris muneribus treis gratus in ante sacrobo
Aureolas scalas, aureolas situlas.

LECTORI.

Reliquias Schediæ disquiris amice Minervæ,
Restare grande quid ratus ?
Mirum, si invenias aliquid. namque ipsemet auctor
Pro derelictis has habet.

(.) 3

ADDEN-

ADDENDA MVSIS.

1. In Clione.

CHRISTOPHORO COM. PAL. RHENI,
DVCI BAVARIAE.

*C*hristophore antiquo veterum sate sanguine Francum,
O decus & vestra gloria summa domus;
Te quibus, eximij animi virtutibus auctum,
Carminibus, sicut jure merere, canam?
Ingeniumne prius, docti vel pectoris artes
Mirer; an es vera quod pietatis amans?
Obruor hercle tuis condendis laudibus, ut qui
Effuso pluvij prenditur imbre Iovis.
Maeste, alacri virtute potens, maeste inclyte princeps;
Vtq, soles, ultra perge TIMERE DEUM.
Cui Domini timor ante oculos versatur; is audax
Vitam despiciet, despicietq, necem.

EPITAPHIVM L. P. C.

*C*onsilij Calchas, animo Hector, robore Achilles,
Eloquio Nestor, jacet heic Borbonius heros.

2. In Euterpe.

IN ANNVLVM DONATVM
Claudio Goudimeli musico.

*A*nte alios omnes, quibus oblectantur ocelli,
Ceruleus oblectat lumina nostra color.
Cyaneus celi decor astra serenat, & ipsi
Dat Soli radio splendidiore decus:

Cassia

*Cassia sic, qua te donamus, tāsps honori
Purius anelli vinclanitere facit.
Goudimel, ingenuum cognosce datoris amorem;
AEstimet vt donum grandius istud amor.
Nec carum, nec vile puta, sed pignorerarum:
Servanti seruat gemma pudica fidem.
Casta fides itidem sub pectore duret utringz,
Gratus ut est oculis cæculus iste color.*

PETRO BEVTERICHO, CONS. P.

*Uv Petre ducta Fabro vetula est sine dentibus vxor?
Anxius ancipiti nempe timore fuit,
Si juvenem ambisset, ne morderetur ab illa:
Morsum edentatæ nil metuisse potest.
At simul vt dentire tris aux occæperit illa:
Quam dentes opicos gutture cascæ iacit!*

AD S. F. AVRIGATVRVM
in ponte Argentinensi.

*QVadri juges rexit temerè Clymeneia proles;
Tu tribus auriga es præficiendus equis.
Alter eris Phaëton, rectè nisi lora capeffas,
Et quò dextra iubet, quòq, sinistra manus.
Non equidem timeo vectoribus ætheris ignes,
In Rheni sed ne præcipitentur aquas.*

A D E Û N D E M.

*Sole satus Phaëthon incendia miscuit orbi,
Orbita quum rapidis excuteretur equis.
Tu cave diluvium, Terra sate, cardine verso
Inducas mersis flumine verticibus.*

(:) 4 2. In

3. In Thaleia.

IO. IA. BOISSARTO.

NA^alis, Boissarte, quater mihi quina Decembris:
Hortis bruma decus jam nemorig₃ negat.
No^c e priore cubans circum vernare racemos
Pampineis videor cernere palmitibus.
Postera nox stantem plenas me dulciter uvas
Colligere e viridi sinxit amœna jugo.
Somnia sunt, inquis. sed, somnia siqua vel unquam
Pondus habent, certè hæc (auguro) pondus habent.
Decipiar vigil? at volupe est, meminisse figuræ:
Delectant animum ludicra visa meum.
Vite sacra nibilest prius. hanc & vivus amavi,
Impositam tumulo mortuus hanc & amem.

AD EBERHARTVM CHRISTO-
PHORI EHEMII CANC. PAL. F.

AVrea, vere novo, verè tibi sacula florent,
Dum tibi, care puer, flos tener ore viget.
Artibus imbuitor, moresq₃ docetor honestos:
A patre propterea discere missus abis.
In generis laudes, in honores cresce paternos.
Vsque Palatino sic adamere duci;
Cumq₃ senilis hiems & abene venerit etas,
Sacra tibi vernent aurea flore novo.

CVIDAM E SCHOLA
Fabriciana.

QUæ tibi credidimus veterum mysteria vatum,
Pythagoræorum more tacenda velim.

Teutonas

Teutonas hæc latuere, latent quoq; Gallida terram;
Et vatum genitrix nescia Roma sui est.
Sic te Fabricius priscæ renovator aristæ;
Quem colo, quem veneror, quemq; libenter amo,
Talia non docuit; tamen addocuiffe putato,
Fabricij ni nos instar habere neges.
Æmulus ergo mei spicas tibi demete longas;
Messe breves stipulas vulgus inane legat.
Haud ego vere secus facio. quaquâ sit eündum,
Spinas linquo alijs, sed mihi carpo rosas.

S C A B I N O.

Scabram materiem tui Scabine
Epigrammatis édola prius, quàm
Ausis scabritiem exprobrare Smino.
Turpe est si vitio, quod alter infert
Alteri, criticus laboret ipse.

I N T E M P L E N T I A M.

Potate, potate ebriosi Teutones;
Saltate, saltate astuosi Teutones,
Zytho repleti corda, repleti mero;
Tubercinando rumen infercite. age,
Age ut lubebit o Thraso; Thraso impie,
Calumniator & Deum & natum Dei,
Sanctiq; blasphemato numen spiritus,
Nec conciones unius facito pili.
Non longè abest, quin Gogus & Magogus (heu!)
Flagella calitum, severi vindices,
Vestræ modum finemq; vinolentia
Ponent, modumq; prodigis cupedijs.
In vos redundant contumelia graves,

(.) 5

Quibus

Quibus Iehovam cum suo Verbo (o scelus?)
Calcere pedibus tam diu molimini:
Nec spes metūtum vertet omen in Scythas.
Prædico vera; nemo vera credidit.
At Christe fac sis, mentiar nepotibus.

4. In Melpomene.

AD CH. C. P.

CÆrulei degens ad stagna beata Lemanni,
Optime dux, atavis edite Caesaribus;
Nexa Palatinis manibus, gestanda poetæ
Ultro donasti laureaserta comis.
Aurea nunc gesto prope Necri muscus amnem
Serta, Palatina pollice nexa deæ.
Quàm bene dividitis, frater dum carmina lauro
Munerat, aſt auro cantica nostra soror?

LUDOVICO A SAENA,

Comiti Witgenſtenio, domino Homburgi.

TREIS parvos, Ludouice Comes, tibi dono libellos,
Sincerum Schediæ dexteritatis opus:
Musculus ut videas, alijs quàm triplice distet
Separ absimili differitate labor.
Hinc pietas, hinc sobrietas, hinc mellea virtus
Proditur, ex Genij vertice nata mei.
Efficit harmoniam concors symphonia Musæ,
Romuleum cantans Teutonicumq; melos;
Suave melos, tinctum Franci dulcedine mellis,
Quod nequid gustu non placuisse tuo.
Munera compenses quæ parvis hisce libellis?
Provenit a magno non nisi magnus amor.

SUM

Sum tibi vicinus: vicinia jus habet ingens.

Prosequere exiguos grande favore favos.

E I D E M C O M I T I.

*Q*ualia frigentes inter discrimina brumas

Quantag³, purpurei veris & inter opes;

Non aliter veterum differt chorus atq³ recentum,

Harmonijs Musas qui cecinere suis.

En mihi deme novos cantus, nihil antiquai

(Iupiter) etatis cantica prisca morer.

Quam sunt Orlandi longé meliora vetustis,

Tam Ludovice magis sunt ea digna cani.

5. In Terpsichore.

MEMORIAE SEMPITERNAE
PETRI LOTICHII SECUNDI, MEDICI SOLER-
TISSIMI, POËTAE ELEGANTISSIMI,
NATI A^o. CHRISTI CL^o IO... D...
MORTVI CL^o IO LX. D. VII NOVEMB.

DVLCIS ERAT, NONDVM GVSTATA CORTICE LOTI;
DVLCIOR, AMBESO GERMINE, LOTICHIVS:
ARBORE CVM BACCIS Morsa, DVLCISSIMVS IPSE.
HINC QVOQVE DVLCIS ADHVC SPIRAT
ODOS ANIMAE.

PAVLVS MELISSVS SCHEDIVS,
FRANCVS, P. L. POSVIT.
MYRTILETT.

IN OL-

IN OLLYMVM.

SIve sacris facio de rebus verba decenter,
 Seu jura prisca vel cito leges fori;
 Sive Machaonijs aliquid depromo tabernis,
 Philosophiaeve inventa dia ruminor;
 Sive Mathematicas animum deduco per artes,
 Linguaeque doctos utriusque pradico;
 Denique quodcumque est, quo de loquor: Ollymus iste
 Semper loqui solere nos ait poetice.
 Quid si propositum mutemus? es Ollyme semper
 Calumniator & sophista pessimus.
 Ipsa fatetur idem tua semper adultera conjux.
 Heus tu! loquorne (quid races?) poetice?

6. In Eratone.

AD AMICVM.

LVx tua, nos abitu quum maestam parare videret,
 Mille tibi amplexus, oscula mille dabat,
 Discessumque tuum lacrymis deflebat abortis.
 Et ter ubi tales ederet ipsa sonos;
 O calum tellusque mei miserescite, & o tu
 Iuno meis lacrymas fletibus adde tuas:
 Intonuere poli, descendit & humidus imbris
 Iupiter, & lymphae arida terra bibit.
 Condolui, pluviasque inter largasque puella
 Guttas conscensis protinus imus equis.
 Ventum erat in campos. nubes fugere, nitensque
 Sol iterum roseo protulit ore jubar.
 Hoc sibi quid voluit? redivit certissima nostri
 Omnipotens calo signa favente dedit.

7. In Polyhymnia.

AD ILLVSTRISS. HEROINAM
CAROLAM BORBONIAM.

De illius effigie ad vivum expressa.

Non auræ calor, aut rosæ pigmenta coloris;
Non ars, aut solers fingere vera manus;
Sed (dea virgo) tui divinus anhelitus oris,
Visq; sacris manans ignea luminibus,
Reddidit hoc animæ spirabile flore labellum,
Et vivos oculis inseruit radios.
Vividus unde genis generatus, utringq; relucet
Deq; colore calor, deq; calore color.
Ars eget ipsa manu, manus arte. nihil, nihil vnquam
Te sine, pictoris pluma tulisset opis.
Altera tute ipsa es. si non ipsa altera tute es;
Vel soror ipsa tibi, vel tibi mater eris.

IN EICONA EIVSDEM BORBONIAE,
Ad Fr. Averlium.

Iuno, Minerva, Venus, speciem formamq; decusq;
Vni tres homini supposuere deæ:
In qua tres habitant divæ, Borbonia pingi
Solerti potuit, sub tribus una, typo.
Pictor & Idæus Paris exteriora sequuntur:
Quod tamen heic extra est, interiora refert.
Emicat ex facie virtus, sapientia, candor.
Nec mirum: plus quàm Carola nempe dea est.
Quin & in effigie numen divinius hæret;
Indidit hoc radijs luminis ipsa sui:

Vt tribus

Ut tribus illa deis tanto præcellat, Averli,
Quàm reliquas anteit Iuno, Minerva, Venus.

8. In Vranie.

AD LUDOVICVM A SAENA,
com. Witgenstenium.

Aula sol, Academiæq; sidus
Princeps Christophorus, jubar Melissi,
Nostra cui fuerat camœna melli,
Suus cui fuerat poëta cordi:
Reverti nimis heu diu moratus,
Lucem quando negat scholæq; & aule,
Lucem quando negat suo Melisso;
Ah, eclipsis oborta quanta cunctis!
Ah quanta tenebræ suis tenébris
Immersere alijs mihiq; ocellos!
Hac caligine tu meis ocellis,
O comis Comes, hacq; noctis umbra
Discussa radijs tuis coruscis
En novum reparas jubar Melisso;
Nostræ visus item recens oriri
Aula sol, Academiæq; sidus.

MEDITATIO AD SP. SANCTVM,
in versione Psalmorum.

Spiritus, ens entis, vis numinis, enthea virtus
Progrediens nato, progrediensq; patre;
Omne tuum est, quod vivo pius, quod castus & insons:
Sanctaq; quod meditor, quod loquor, omne tuum est.
Omne tuum est, quocunq; Deum venerorq; coloz;
Quod celebroy Christum laudibus, omne tuum est.

Omne

Omne tuum est, ad quod pietas instigat & æquum:
Quidquid amor recti prolicuit, omne tuum est.
Omne tuum est, quod mens, animus, corq; integra durat:
Spurcitie corpus quod caret, omne tuum est.
Omne tuum est, quodcunq; boni jam condo poëta:
Quidquid canto boni musicus, omne tuum est.
Omne tuum est, anima quodcunq; salubria gignit:
Quod secus aut habet, aut fit secus, omne meum est.

6. In Calliope.

AD C. C. P. D. B.

Si foret in fatis, ut quod tibi cunq; precarer,
Non malè successus posset habere suos;
Optarem dominus fieres, quam lata patebunt
Culta locupletis jugera Franconie,
Fontibus a Mœni geminis albos, rubrosq;
Ad Rheni dominas usque tricornis aquas.
Tunc mea (sed jam non mea, sede carentis) haberet
Nomine regq; ducem patria Christophorum;
Munificog; foret duceresq; locusq; poëta,
Ut canerem laudes, non sine laude, tuas.
Quamquam. sed certè, tibi quæ precor, inclyte princeps,
Longè sunt meritis ista minora tuis.
Maximus ille Deüs, Deüs optimus ille deorum
Det majora tibi, det meliora velim;
Multo (inquam) meliora tibi majoraq; donet,
Quàm velego sperem, quàm vel & ipse velis.

DE ROBERTO P. ET HEN-
RICO F. STEPHANIS.

Suaſerat

*S*uaserat Herculeos Stephanum pensare labores
 Phœbus, Apollineo non renuente choro:
*L*is oritur Graias inter Musasq; Latinas;
 Natus utrum palma dignior, anne parens!
*H*is Pallas: tantum debetis utriq; Camœne,
 Quàm multum nato Gracia, Roma patri.

DE IULIO CAES. SCALIGERO;
 Ad Andr. Melvinum Celurcanum.

*S*caligeri versans divina poemata vatis,
 Obstupeo attonita mentis imaginibus.
*I*ngenione capace potest MELVINE prehendi,
 Illius in summo quod viget ingenio?
*C*redibile est, capite ipsummet rimarier alto
 Vix potuisse sui vim penitam cerebri.
*Q*uantula nugarum myrmecia (quæso) mearum?
 Hæ tibi (nam tales esse videntur) erunt
*S*ive quadriga, suis quam musca supertegat alis;
 Seu navis, pinnis quam minor abdat apis.
*V*nus at est omnes Genij idem Scaliger, aut est
 Omnibus ex Genijs natus homo-Genius.

TYPOGRAPHVS LECTORI S.

*I*n hac parte insunt Epigrammatum lib. IX; Epigramma-
 ta è Græco versa; Liliæ cygnæum; Miscellorum ap-
 pendix; item Spina: quæ quidem omnia, lector benevole,
 conjunges cum Melissi Schediasmatis poeticiis, i. Melicis,
 Earinis, Elogorum fragmentis, atq; Symmetris deniq; su-
 periore anno in nobilissima Francorum urbe editis. Vale, &
 dic volenti animo; Vivat Melissus, ipsiusq; Musa.

MELISSI MVSÆ;

1 Cleio.	2 Euterpe.	3 Thaleia.
4 Melpomene.	5 Terpsichore.	6 Erato.
7 Polymnia.	8 Uranie.	9 Calliope.

A HER:

²
HERMANNO
ET HERMAN-ADOL-
FO COMITIBVS NVE-
NARIIS, ID EST,

DE NOVA AQUILA, MVSAS SVAS
DEDICAT MELISSVS.

P Rincipibus mos est infātis ab unius ortu
Treis susceptorum conciliasse manus.
At pia commater (fortuna obstante noverca)
Hisce novem est natis nulla reperta meīs.
Sunt inopes; regina tamen Britannna puellas
Has aliquo poterat dives habere loco.
Si moriar, tutoris egent patre mœstiter orbæ:
Quis curatoris possit obire vices?
Vivus eas vobis pariter commendo, noveni
Dux Hermāne chori dexter, Adolfe comes.
Mite gynæcéum non ingrediantur, adeptæ
Munificum comitē, munificumq; ducem?

AD EOSDEM COMITES.

Hermanne Musarum decus,
Phœbi sacerdos inclyte;
Honos Adolfe Palladis,
Flos Gratiarum vernule:
Ambo deabus omnibus
Cari deisq; singulis;
Ambo Dionæ suavibus
Digni reperti basijs:
Lenem favoris aurulam

Meis

Meis Camœnis obsecro,
 Vestraeq; mollem gratiæ
 Adflate mi Favonium.
 Natæ verecundo genas
 Pudore suffusæ, timent
 Vulgi sub ora publica
 Prodire, nondum puberes.
 Pater veretur, ut satis
 Cultæ politulæve sint.
 At purpurisso, polline,
 Fuco, æsipove succido,
 Vinctæve cerussæ litis
 Adulterari pharmacis
 Vultus puellares negant;
 Pigmenta cuncta respuunt,
 Ac proinde nativæ magis
 Amabitis formæ decus;
 Magis figuras has sine
 Colore comprobabitis.
 Natura naturæ æmula
 Quæq; est suæ. si filiæ
 Sui Minervam simplicem
 Parentis exprimant, sat est,

JOHANNES VTEN-
HOVIUS AD P. MELISSVM
SCHEDIVM.

I Vppiter é gravido dum vertice parturit olim,
Coelicolum attonitus cū grege Olympus erat.
Conveniunt superi, & taciti mirantur; ahenò
Mox rutilam patrius Pallada fundit apex.
Fama fidem fecit, partus & Juppiter author:
Rem patris é cerebro nata Minerva probat.
Majus at hoc opus est (vix postera secula credēt)
Mortale enixum sinciput esse Deas.
Ecce novem fœto peperisti vertice Musas,
Afflatus Clary numine Paule Dei.
Te patre, dulcisonis mulcēt jam cantibus orbem
Thespiades, Genij pignora docta tui.
Jam nova Musarum te praside templa resurgūt.
Et Myrtis cedunt Thessala prata tuis:
Neccareasq; Deæ potant prænectare lymphas,
Et magis ambrosia Francica mellaplacent.
Sparge Melisse favos: Phœbo duce perge sorores
Dulciloquas patrio pascere melle Deas.
Grata tuis nunquam sic desint mella canistris:
Sic Musa, sic te Cynthius æquus amet.

PAVLI

PAVLI ME-
LISSI SCHEDII

FRANCI, POETAE
LAVREATI,

Cleio.

AD DIVAM ELISABETHAM
ANGLIAE, FRANCIAE,
HIBERNIAE RE-
GINAM.

Arima per Eoas sub Thrace frementia terras,
Caesare pro patrijs belligerante focus,
Melituos strepitusq; interfecere poetam
(Siquis adhuc prisca nominis exstat honos)
Qualemcumq; quidem releges imbelles canentem
Imparibus carmen, diva virago, modis.
Ut paces rediere bona, furor ille recurrit;
Ille furor, Clarijs largiter haustus aquis:
Osque glycyrrhizæ succo mihi Francica tinxit
Nympha, remollitos eliciente sonos.
Sic pare temperie, Musis & Apolline dextro,
Mars canit apta sago, Pax canit apta togæ.

AD EANDEM.

*Inclyta quæ fama clares ambagine mundi,
 Quàm longè celeres Solis aguntur equi;
 Et laudem, Regina, tuam & præconia honoris
 Infantem potiùs me reticere decet,
 Dicere quàm paucis . si fluminis instar, inundans
 Pluribus elogijs, ille vel illa foret;
 Copia materiæ linguam superare nequiret,
 Nec calamum rapidæ frangeret uber aqua.
 Sed quia virtutum (Dea, non homo) grandis abyssus
 Fluctivago similes efficit Oceano;
 Mergerer immenso pelago . nam littoris expers
 Est tua laus; expers marginis altus honor.*

AD DIVVM MAXIMILIANVM
 SECVNDVM, CAESAREM.

Anno Christi 1566.

*Si quantum gravitate valent, fortuna juvaret
 Consortes belli, militiaq; duces;
 Rebus & hoc ipsum præstaret & acribus ausis
 Quisq; quod ingenti prædicat ore ferrox:
 Iam pridem nostro spumesceret Hellespontus
 Remige, & Euxini poneret ira maris;
 Cornua quicq; diu gemuit sibi fracta, vicissim
 Latior elatis curreret Ister aquis.*

Grande

Grande decus meruit laudemq, Serinius heros,
 Sospite quo sospes vestra Sigethus erat:
 Fortiter ob patriam pugnans quia vulnere diro
 Maluit, adverso cæsus ab hoste, mori;
 Quam (licet hoc poterat) captus servire tyranno:
 O simul & bello forte togæ, caput!
 Mars faciat, tales tantosq, ter optime Cæsar,
 Complures habeas ad sera bella duces.

AD CHRISTOPHORVM COM.
 PALATINVM RHENI, DV-
 CEM BAVARIAE.

DVM tuus exsultim sonipes ferit ætheris auras
 Arduus, & celeri calce fatigat humum;
 Cernere tum videor, gestarit Persea quondam
 Pegasus Auroræ qualiter ales equus.
 Pegasus at quantum sonipes, scis vincere tantum
 Vltiusve aliquo Persea, Christophore.
 Dicere sanè aliàs auderem; Tu mihi Perseus,
 Ille tuus quadrupes Pegasus alter erit.

AD IO. CRATONEM CAE-
 SARIS MEDICVM.

QVid Musis rigido cum Marte vel acribus armis?
 Scilicet æjebas nuper amice Crato.
 Dic age, cur pharetra telisq, decorus & arcu
 Pieriæ fidicen fulget Apollo lyræ?

Cur jaculum vibrat, cur concutit ægida Pallas,
 Quæ dea nobilibus præsidet ingenijs?
 Ennius aut quare, doctiq; Camœna Maronis,
 Horrida terribili classica voce canit?
 Non opus est referã Flaccum, memoremve Tibullũ,
 Quig; Macer thyrso laudis in arma ruit.
 Si priscis cordi fuit illa ætate pœtis
 Arduus & bellimilitiaq; labor;
 Quis vetet, illorum lego qui vestigia vates,
 Quo minus invicti Caesaris arma sequar?

DE RHENO ET DA-
NVBIO.

Danubius fertur tumidarum rector aquarum
 Questus ad aquoreos multa fuisse deos;
 Præponi Rhenum sibi, fluviorumq; vocari
 Regem. cui Nereus; desine plura queri.
 Si fluvij captive tui reparaveris Ister
 Cornua, Threïcia cornua fracta manu;
 Nympharumq; simul rigida sub lege tyranni
 Solveris implexo colla revincta jugo:
 Sponte sua Rhenus cupiet tibi cedere palmam;
 Sceptriser interea rex mihi Rhenus erit.
 Annuit Oceanus; movit pater ipse tridentem:
 Danubius mœstis turbidus ibat aquis.

AD THRASYBVLVM
LEICHTIVM.

Miles uterque sumus, domino servimus & vni,
 Mentibus unanimes consilioque pares;
 Sed tamen ab junctos acie locus ipse diremit:
 Alter ab alterius didimur intuitu.
 Quàm cuperem, simul essemus Thrasybule! ferirent
 Lata meas aures classica, lata tuas.
 Nodus hic in scirpi discrimine separat ambos:
 Tupedes es Suevus, ast ego Francus eques.

AD PET. ENOCVM.

PRimitus acer eras, indicebasq; duellum:
 Bellica mox humeros cingor in arma meos.
 Cumq; diu tacitus me spe lactaris inani,
 Segnior & pigrior factus inerte moraes.
 Symbolon ast hodie tandem non pisa, nec ervum,
 Nec cicer aut lentem das, sed Enoc fabas.
 Tène rear Fabium præstes ut lente, vel unum
 Panthoida muto de grege fortè senis?
 Hoc tibi concedam (quamvis faba protinus isthac
 In cute cudetur Pythagoræ tua)
 Sed non illud item. Cunctator quilibet esse,
 Verum non Fabius quilibet esse potest.

Im mortale sua tibi nomen ab ægide Pallas
 Armipotens belli præses habere dedit.
 Sis animo forti, mediosq; ruamus in hostes;
 Presentem posito sperne timore necem.
 Confisos bonitate Dei Fors ipsa juvabit,
 Mars etiam a nostra parte secundus erit.
 Si cadimus, cecidisse juvat; sed stragis acervos
 Hæc manus innumeros, quàm cadat, ante dabit.
 Sic non indecores animam fuisse feremur:
 Pro patria laus est & pietate mori.

AD LAZARVM SVENDIVM,
 VIRVM STRENVISS.

Hectora me noster, te Ajacem Lazare dixit
 Tulechovus, juncta proximior manu:
 Scilicet intuitus procera tuiq; mei;
 Corporis æquali stantia membra pede.
 Armage felices sumus ambo faventibus astris,
 Quàm vel Priamides vel Telamoniades.
 Do tibi nullum enssem, mihi baltea nulla redonas:
 Sunt causa alterutri munera neutra necis.

IN THRASONEM.

Dvm, Thraso, te genitū jactas ab origine prisca,
 Atq; ferens gentis nomen ad astra tua

Me temnis reliquosq₃, recens quibus obtigit, ultro
 Casare dante, nova nobilitatis honor:
 Crede mihi, non jam vel nos aliosve, sed ipsum
 Teq₃ tuosq₃, omnes temnis, eumq₃ virum,
 Ausonij fuerat primum qui munere regis
 Ex humili vestrum stirpe creatus eques.
 Adde quod & magnis titulos geris aribus emtos;
 At mihi non numis parvus equester honos:
 Aurea nec gravidi fecere nomismata census,
 Laurea festivis quod geroserta comis.
 Quod si igitur standum est interprete jure vetusto,
 Ipse ego priscus homo, sed novus ipse Thraso es.

AD CAR. VTENHO-
 VIVM C. F.

Carole sortè rogas, bello quid agatur in isto,
 Dum contra Turcas Teutones arma gerunt?
 Pugna cadis tanta est, tanta est cernatio poclis,
 Quis sit, ut ignores, inferiore loco;
 Cominus inter se tam fervida praelia miscent:
 Quisque nisi lesus non caput inde refert.
 Maxima pars Bacchi lethalibus occidit armis
 Saucia: pars egri morbida membra trahunt.
 Desidia reliqui torpent segniq₃ veterno:
 Castra tamen Thracum tam metus acer habet,
 Eminus ut cyathis saltem si iretur in hostes,
 Illico terga fugæ Thracia turba daret.

AD

AD INSIGNIA DOMVS
PALATINAE.

*Stemmata Germanam decorat illustra gentem,
 Olim quæ reges, quæ genuere duces:
 Clara sed à Francis descendens ordine longo
 Precipuum nulli cedit origo decus.
 Ecqua Palatinis impune leonibus ausit
 Imperij sphaeram præripuisse manus?
 Dente minax ut & ungue leo, rex nempe ferarum:
 Colla humiles regi subicitote fera.
 Primus honor Francis proprius, laus altera Suevis.
 Tertia debetur gloria Saxonibus.*

AD COMMILITONES.

*Quid sumus, o socij? qua spe consistere firmum
 Rebus in humanis posse putamus opus?
 Nil stabile est, nil perpetuum; celeriq; rotatas
 Turbine fors hominum versat acerba vices.
 Quam cito Jaurinum rapidos consedit in ignes,
 Pannoniasq; furens mulciber hausit opes!
 Ah miseri, miseri, quibus uno temporis ictu
 (Qualiscunq; fuit) resq; domusq; perit.
 Sensimus hoc ipsi, patriam quum flamma cremaret
 Alhipolim, nostris sæva nocere libris.
 Quid querar heu libros? ædes (hoc ploro) paterna
 In cineres horis tunc abiit et tribus.*

Sola

Sola tamen tantos Patientia totq; dolores,
 Quæ prior hos didicit ferre, tulisse docet.
 Hac certè, Spe nixa bonâ, mala plurima lenit,
 Damna quoq; & passos hac graviora levat.

INFERIAE IOHANNI SCHEDIO
 REGIO, FRANCO.

PATRUE, Musarum decus & præfulgida Phœbi
 Gloria, non merita morte peremte miser;
 Si gemitu lacrymisve aut luctifono singultu
 Tanguntur manes sedibus Elysij;
 Hos consanguinei gemitus, lacrymas, singultus
 Accipe, qui satum fletq; doletq; tuum.
 Lethifera quum glande jecur trajectus honestum,
 Purpuream innocuo efflatis ab ore animam;
 Contestor superos, largè effusumq; cruorem,
 Atq; tuos cineres, atq; meum Genium:
 Ante satus Franca de gente negabor, inultam
 Quàm patiar cadem, patruæ care, tuam.
 En manus! ista pijs, quâs fas, solatia sunt
 Manibus. æternum jam mihi ave atq; vale.

AD MICHAELEM COR-
 MAEVM PAXIVM.

OTia Pieridum Cormæ forinsecus optas,
 Et gaudes requie, pace, salute frui.

Non

M E L I S S I

Non finet hoc Dæmon, non arma duellica Martis,
Pannonas aut terrens Thrace sub hoste metus;
Nec sævi deerunt alibi insanire tyranni,
Tingereq; effuso triste cruore solum.
Quarendum est aliud, dum lubricus incola mundi
Conspicis instabiles turbinis ire vices;
Scilicet interior mentis pax. hæc vbi desit,
Nulla foris requies est tibi, nulla salus.

DE SEBASTIANO VOGELSPERGO.

Ad Esromum Rudigerum Pa-
bepergensem.

Fortis erat bello vir & acribus inclytus armis,
Cui volucris nomen monsq; perenne dabat.
Jusserat huic Quintus caput a cervice recidi,
Cæde fora Augusta nunc quoq; tincta rubent.
Ille sibi cernens ensemq; necemq; paratam,
Carnifici intrepida talia voce refert:
En morior, moriarq; jubes quia Cæsaris ira:
Quod precor, hoc votis parce negare meis.
Truncus vbi gelida fuero tellure sepultus,
Intumulo sætum confere ritè nucis.
Nux ea, si merui pœnas, arefcet; at insons
Si plector, crescet; grandis & arbor erit.
Vota valent. arbos succrevit, & alta sub auras
Explicuit patulis brachia densa comis.

EPITA-

EPITAPHIVM SOLIMANNI
TVRC. IMP.

T Error Germanis, Italis tremor, horror Iberis,
Ingenteis fregi rex orientis opes.
Mater erat Bellona, pater Mars Thracius: hinc,
Arma puer, juvenis, virg₃, senexq₃ tuli. (quodd
Viventi pelagus fuerat mihi non satis amplum,
Defunctus modicis ad Styga claudor aquis.

IN VVLPIVM.

Vota facis Cereri, ceramq₃ incendis, aquaq₃
Spargeris, & fumo thuris olente cales:
Ar nihil his quidquam, Vulpi, moliris in hostem.
Non facit ad Martem thus, aqua, cera, Ceres.

AD CHRISTOPHORVM
PRINCIPEM.

ARte sagittandi si quis vocitare magistrum
Te velit, haud dubie nomina vera dabit:
Nec decet, o princeps, aliorum is pace loquatur,
Quos colit artifices Teutonis ora suos.
Quam pater & fratres illis excellere norunt,
Tam tu præcellis fratribus atq₃ patri.
Indicio est tactus certis scopus ipse sagittis:
Iustus ut est oculus, sic quoq₃ iusta manus,
Vsq₃

Usque adeo, iussos ut non nisi tangere clavi
 Ipsa volans apices recta sagitta velit.
 Quid credam? vel te Chiron hac imbuit arte,
 Vsurpanda tibi vel sua tela dedit.

HARTMANNO HARTMANNI
 EPPINGENO, IVRISC.
 C. P. CONSIL.

Preditus humani compagine corporis una
 Vnus homo non es; sed tamen vnus homo
 Quing³ deos Hartmanne refers. mihi Phæbus es al-
 Aurea dum vultus lumina cerno tui. (ter;
 Iustitia ipsa; tenens æquo libramine lancem.
 Iupiter es; gravitas nam tibi comis inest.
 Mercurius; facunda fluit quia gratia lingua.
 Alcides; fulcis dum grave Atlantis onus:
 Nempe Ducis nostri, quem pondera magna ferentē
 Suppositis humeris mole grauante levas.
 Quanto igitur maior numerus quinarium uno,
 Tanto dijs potior quing³ putandus eris.

AD CONRADVM VVEINERVVM.
 DVCIS FRANCONIAE SECRE-
 tarium, antiquum amicum.

Quem tua laudabunt doctissima carmina, vivet:
 Quem tua culpabunt carmina, vivet item.
 Sic

Sic quidam, Conrade, meis præfagijt ævum
Versibus in seros usque perenne dies.

Quis ego te celebrem multa argumenta supersunt:
Singula millecuplum vix epigramma capit.

Quis ego me culpem plura argumenta redundant:
Cuncta sed haud simplex jam schediasma notat.

Id tamen, in quo me culpo, tibi laudis honorem
Conciliat, Musis attribuitq; decus.

Sic tibi laudato, mihi (per me nempe) reprehenso
Obtigit æternis vivida fama libris.

AD MATTHAEVM GREGORI-
NVM TVLECHOVIVM
VRISC.

Est equus acer, inest alacer mihi fervor, & ultro
Me peregrinandi prompta cupido trahit.

Si tamen hinc princeps aliquo nunc jusserit ire,
Vix eques ire queam, quamlibet ire velim.

Namq; meum quidam (caveat, si prendero) frenis
Furcifer ablati despoliavit equum.

Indigner, furiasve Erebi Matthæe malignas

Imprecer? hoc furi terq; quaterq; precor,

Vt labra furtivis constrictus utring; lupatis,

In trivio stimulis instar agature equi,

Nudus, & illorum casus bene sentiat usum:

Supplicij genus hoc non satis esse putas?

DE MARTINO ET
MARTA.

*M*artia Martino, sunt Martia nomina Marta,
 Et jungunt Martis mense dieque manus;
 Arma inter media & Bellona triste duellum
 Tympana dum reboant, classica dumq₃ sonant.
 Adde quod (astrologis quidquam si credere fas est)
 Conjugij Mavors turbat utriq₃ domum.
 Omina ni sunt vana, nisi & sunt nomina vana,
 Mirum, si tali pax erit ulla toro!

ACHILLI GAVLIO.

*E*ffigiem mortis quare mihi mittis Achille?
 Scilicet ad mortem fortis ut Hector eam?

AD HENR. STEPHA-
NVM.

*S*I quis apud Grajos olim veteresq₃ Latinos
 Sive foris bello, seu quoq₃ pace domi,
 Aut patriam servarat, item superaverat hostem,
 Strenuus aut dignum laude patrarat opus;
 Ille sue pretium virtutis ab urbe coronam,
 Vel celebri meruit signa locanda foro.
 Nunc quia Barbariae tot plurave tempore nostro
 Monstra subegistis tu genitorq₃ tuus,

Quàm

Quam vel magnanimus victrice cohercita quondā
 Scribitur Alcides perdomuisse manu:
 Quæ tibi, quæve tuo debentur præmia patri?
 Quæ statui vobis marmora digna quæiunt?
 Sint data, quæ Latij, quæcunq; dedistis Achivi,
 Digna tamen Stephanis haud potuere dari.

MARTI SACRVM.

HUNC TIBI MARS GLADIUM PRO
 MVNERE CONSEURO VITAE,
 SI GLADIUS VITAE MVNVS HABERE
 RE POTEST.

AD G. FABRICIVM PALA-
TINVM.

Vicinus o Fabrici. fas est agitare triumphos:
 Succubuit proprijs invida turba malis.
 Fallere, mentiri, quo nemo peritior usquam,
 Opprobrium Phœbi Castalidumq; pudor,
 Fraude subornarat Malerus technisq; dolosis.
 Nescio quem Rufum simplicitate rudem,
 Quiremoraretur, mea ne tibi functio dignè
 Cederet; idq; novis artibus Autolyçi.
 Hinc, licet (ut decuit) mea commendatio coram
 Induperatori prima relata foret,
 Teg, suo fratri laudasset Carolus ipse,
 Carolus Austriacæ dia propago domus:

B 2

Accidit,

Accidit, ut Cæsar prorsus dubitaret, utrumnam
 Eligeret: sortem consuluisse jubet.
 Sors trahitur; mihi Cæsarea succedis in aula;
 Rufus cum Malero tum pudefactus abit.
 Sis alacer Fabrici: præstō est tibi gratia. neutri
 Fors inimica rapit, sors quod amica dedit.

AD PRINCIPEM CHRIS-
 TOPHORVM.

QValis in excelsō vectus Sol splendet Olympo,
 Inter & illustres aurea Luna faces;
 Non aliter trahea princeps in vecte curuli,
 Virgine germana ponē sequente, nites.
 AETHERIS utq; duos clarissima lumina reges
 Ordinibus stipant astra minora suis;
 Aulica turba duces ita vos comitatur eūtes.
 Jam quos anticipes, quosq; sequaris, habes:
 Nec glomerās orbes minus ipse sororq; rotundos,
 Quā gyros iterant Lunaq; Solq; suos.
 Singula conveniunt. ignoscite numina cœli:
 Scilicet in terris hic deus, illa dea est.

AD FR. AVERLIVM EQ.
 De Jo. Schedio Franco, Jo. F.

GAllicus iste furor, qui tot pessumdedit acreis
 Et bellicosos viros,

Jamq;

7amq₃ decem scutica, Franciscæ, flagellat aristis
Cives colonosq₃, vah!

At finiturus plagas nec vere triluſtri.

Intemperatiſſimas:

Abſtulit (heu fatum!) creperæ certamine pugna
Mi patruelem abſtulit.

Pro meliore tamen cauſa ſtetit ille, pedemque
Nusquam fugacem, loco

Fixit, & occumbens meruit laudemq₃ decusq₃,
Conſtantia Teutona.

Qui cataphractus eras præſens, oculatus Averli
Probè eſſe teſtis potes.

Sic cadere, erigere eſt ſibi quovis ære ſepulchrum
Perennius; ſic mori,

Vivere; ſic vinci, devincere, fortiter omnes,
Quotquot neci tunc dati,

Fortiter oppetiere. O Monconturia clades!

O DVRA LIS FRANCIAE!

BOISSARTO.

Occidit ille tuus, tuus occidit ille ſodalis,

Intrepida tutans Cypria regna manu,

Qualis in hunc Boiſſarte tibi ſit amorq₃ fidesq₃,

Teſtantur mæſti ſuneris exequiæ;

Quosq₃ gemente trahis de pectore ſuſpiratus,

Quiq₃ rubent oculi, quæq₃ fluunt lacrymæ.

Illum nube Venus poterat ſubducere tectum,

Et ſanare roſis vulnera Pæonijs;

*Capta sed a Turcis (Veneti miserescite) Cyprus,
Captaq; cum Cypro tunc Venus ipsa fuit.*

AD CONRADVM DINNERVVM ꝑ C.
ducis Franconiæ consiliarium.

*C*redula permultis mentem spes elevat altré:
Deprimit haud paucos spes animosa parùm.
Inter utrumq; modus, res optima, semper habendus
Prudenter mediam suadet inire viam.
Contra ego si facio, Dinnere; quid obstat, avendo
Quo minus heic possim spem fabricare novam?
Spes vetus exciderat; nova successura videtur:
Ceui renovat colubrum de mta senectæ cutis.
Siquid erit, bene erit: sin nil, malè ferre pigebit.
Non trahit illectos hamus ubique lupos.
Vinunquam superanda, levi devincimus arte:
Major eo est animus, spes mihi quo minor est.

AD H. STEPHANVM.

*E*sset bonos equites Francos, & Teutonas inter
Præcipuos, & equis non caruisse bonis;
Haftenus obtinuit France Germanica laudem,
Nec minor est deinceps hanc retinere labos.
Dicitur Helvetius contra (sic aspera tellus
Fert) eques esse malus, sed bonus esse pedes:
Proinde

Proinde bonum citius corrumpere posse trahendo.

Quàm premat ille idem tergora sessor equi.

Francicus ergo tibi laudatur jure caballus;

Culpatur meriti criminis Helveticus.

Naturas, Henrice, locus nequit abdere privas:

Sectantur Genium semina quæq; suum.

AD CASP. SEITLIZIVM

E Q. SILESIVM.

QVanta manus Fabij memoratur sanguinis, olim
Romulidum celebri nobilis historia:

Tot pluresve queunt hac tempestate referri
Seitlicia gentis nobilitate sati.

Magnus honos sanè, virtutis & augmen avite,

Multorum superat stemmata magna ducum.

Majus at hoc longè est, Caspar, quòd divite possis

Doctrina cunctos vincere Seitlicidas.

DISTICHON

In Venetorum victoriam, continens

annum Christi M D LXXI.

diem Octob. VII.

FLuctivagi Turcas Veneti stravere duello;
Nonis Octobris lux quia dextra favet.

B 4

Alind

Aliud continens numerum.

Victor ags Henetus pstat; ferus occubuit Thrax:
Vt lux Octobris septima lata venit!

AD ALDVM MANVTIVM
PAVLLI F.

DVm Capitolina Muretus in arce Columnam
Laudibus eximys tollit ad astra ducem,
Ambiguum fecit Victoria, docte Manuti,
Aonia lauro dignior esset uter:
Illene res gestas memorare disertus, an isthic
Quem tam facundè res memorata decet.
Vt venerem dirimit Latia cum plebe senatus,
Muretum civem qui iubet esse suum!
Nam sua Mureto cessit, sua palma Columna:
Vincit hic invictos Rhetoras, ille Getas.

IN LVDOVICI MASVRII
NERVII POEMA.

SI licet inter se iusta componere lance
Nostra per antiquis secula temporibus;
In pretio nunc est maioreq; flore Latinus
Sermo, tuo quàm sub patre, gemelle Remi:
Plus nisi quòd sapiant Martem, sitiantq; cruorem
Quos tulit hac reges, quos genitura duces.
Attrigit

Attigit en summu[m] Romæ decor, altaq; Cleio
 Tam recinit Francu[m] quàm Latiale melos.
 Alter Virgilius Masuri sis, alter Homerus,
 Ardua docte gravi bella sonare tuba.
 Nemo nec invideat famæ. Borbonias exstet
 Par opus Aeneidi, par opus Iliadi.

CAROLO HORNICO
 PRESLAEO.

(Carole, tune etiam Phæbo studijsque dearum
 Posthabitis, animi cecus in arma rues?
 Dulce rudi Mars est, expertus abhorret ab illo:
 Ab noscis, quantum bella laboris habent.
 Me quoq; nescio qua nuper dulcedine ductum
 Ad fera vesanus traxerat arma furor.
 Tutius est mansisse domi, coluisse Minervam:
 Bella foris alij, tu gere bella domi.

FRIDERICO II REGI
 DANIAE.

Pace quid utilius; quid Marte nocentius orbi?
 Hic perdit reges, illa perire vetat.
 Stultitia exoptat bellum, sapientia pacem:
 Imperium nutu statq; caditq; Dei.
 Marte suas gentes & vertere regna laborant
 Sanguinea queis faux ardet anhelata siti.

Pace tuos stabili populos Friderice gubernas;
 Inde beata suo Dania flore viger.
 Quam te regnantur sapienter principe terra,
 Cui σοφία in corde est, cui Sophia ad latus est!

IN STMBOLVM FRANCISCI
 AVERLPI EQ. GALLI.

Dux vitæq; viæq; Deüs.

Gens vetus Abramidum Pharij juga dura tyranni
 Experta est sevis in sua damna minis;
 Sed facilem contra per inhospita tesqua Iehovam
 Sensit, ab instanti libera facta metu.
 Nubes quippe diem rexit, fax prævia noctem:
 Nec minus obsequio Lunæq; Solq; vacant.
 Adde quodd aërio manna de rore tot annos
 Paverit extorrem cura paterna gregem.
 An non palantes eadem respectet, Averli,
 Ensibus imponens exiliog; modum?
 Fide Deo. nostro quia tempore certus, vt olim,
 Hic Deüs est vitæ dux pariterq; viæ.

AD CHRISTOPHORVM
 PLANTINVM.

Quam tua sedulitas totum Plantine per orbem
 Cognita, multimodis officiosa, foret;
 Nostra

Nostra daturus eram tibi procudenda: sed (ut fit)
 Propositum avertunt bella profana meum;
 Bella, malum sine fine sacris hostile Camænis:
 Bella, togatorum tetra ruina virum.
 Suaviter alliceret nitidissima charta legentem,
 Suavius insignes, muta loquela, typi:
 Forsan & allicerent Musa chartamq; typosq;.
 Atqui ita jam pridem sentio Christophore:
 Carmina si mala sunt, decoris nihil optimus addit;
 Sin bona, dedecorat pessimus illa typus.

AD LEONHARTVM.

Acer ut adversus fera bruta animosior ire,
 Nec solet ullius vim metuisse leo:
 Sic contra, Leonarte, feros audentior hostes
 Vade age, & illorum cornua fracta doma.
 Ipsa tibi pulchram pariet victoria laudem:
 Vincitur haud ullis mens generosa malis.

AD ILLVSTRISS. PRIN-
CIPES.

Sanguinis intantum profusio cade vaporans
 Astra cruentarat candidulumq; polum,
 Horrida tempestas ut in atras clara dierum
 Noctes, inq; vetus verterit hasce chaos.
 Sol & Luna amnes lacrymarum emittere vixi;
 Confuso narunt ipsa elementa salo.

Conster-

*Consternati animis flerunt hominesq; feræq;
 At potis heic pluvium sistere nemo Jovem.
 Quum transvecta repens huc tormentaria pulvis,
 Nequicquam in Belgas ejaculanda, venit.
 Quæ simul ac nubes incensa diremit opacas,
 Latior en rerum pristina forma redit.
 Euge Duces ! terrisne parū est dominarier amplis ?
 In cælos vobis dat Deûs imperium.*

Die VII Octobris,
 Anno CIO IO LXXIII.

S O N E T

Pris du Latin de P. de Melisse
 P. Laurier-couronné
 A tres-illustres Princes &c.

*LE sang à tort epars envapouroit les cieus,
 Qui retenoient le jour sous les epais nuages,
 Et deformoient la nuit de terribles orages ;
 Le soleil & la lune estoient triste-pleureus.
 Les elemens confus en pluie & vens afreus,
 S'entre-choquoient mellés de violens ravages ;
 Les hommes desolés, & les fees sauvages
 Languissoient sous ce tans durable pluvieus.
 Quand la poudre guerriere en vos terres roulée,
 Pour le meurtre assigné des oppressés Flamens,
 Fut à coup mise en flamme & serena les cieus.*

Ainsi

Ainsi bien tôt verrons la terre debrouillée;
Courage donc Mes-sieurs, gouvernans ces bas
liens,
DIEV vous donne pouvoir au ciel, aus elemens.

N. Clement de Treles.

P. ME-

P. MELISSI
 SCHEDII FRAN-
 CI, P. L.

Euterpe.

IN ICONAS MVSARVM ET
 GRATIARVM.
 Ad Ianum Douzam Nortvicum.

Effigies Charitum formosarumq; sororum,
 Quas utero Eurynome Mnemosyneq; tulit;
 Lumina quam vestri cupido stimulat amor!
 Intuitus mentem pectoraq; ima trahit.
 Palladis hæc Triviaq; gerit, gerit illa Diones
 Ora: Lucretiolam pars Helenamq; refert,
 Quæq; alia in veterum pulcherrima corpora libris
 Nobile Pandoræ munere nomen habent.
 Ab simili vivas imitatur imagine formas
 Pictor, & artificis membra figurat ope:
 Et tamen hæc miros animi simulacra sequacis
 Affectus, quamvis mortua, sæpe movent.
 Si tantum pictura potest, quid Douza futurum est,
 Ante oculos stet vbi viva Camæna meos?

AD

AD BOISSARTVM.

UT bene pinxisti Gallam Boissarte puellam!
 Effigiem criticus vivere nempe putat.
 Ni prius ex animo Celtas ego Francus amarem,
 Noster in hanc gentem pelliceretur amor.
 Sentio namq; animæ quiddam spirare figuram:
 Adspice, quos oculis inserat igniculos!
 Quam face Phœbéa calor Erigoneius ardet,
 Ista meum tanto flamma cor igne cremat.
 Diceret hercle reor Cous spectator Apelles,
 Pulchrior hæc longè est quàm mibi picta Venus.

AD FRANCISCVM AVERLIVM

E Q. G.

Dodecasyll.

AVreolum dominæ tuæ libellum,
 Lacteolæ dominæ sacrum libellum.
 Candidula tunica nitente chartæ
 Ecce remitto decenter involutum;
 Borboniæ tot agens tibiq; grates,
 Carmina grata sacris quot ipse, Phæbo
 Non renuente, canis modis, Auerli,
 Quotquot loquens hera Gratijs abundat;
 Deniq; quot domino Deo Jehova
 Corde pias agit apprecante grates
 Ipsamet, aureolum legens libellum.

DE LAVRO A SE PLANTATA
AVRELIAE.

*H*anc laurū, virides ppe quæ maris innuba rores
 Surgit, odoriferis dignior arboribus,
*Q*uam tenero abscissam sacra de corpore matris
 Consevi puro, purus & ipse, die:
*H*anc ego virgineam laurum cui dedico divūm?
 Hanc laurum Daphnæ confecro, Phœbe, tuæ.
*C*rescat age, & nomen formosæ inscripta puella,
 Incisas ævum servet in omne notas.
*N*ec calor hanc nimius, nimium nec frigus adurat;
 Lenis at huic æstus, mite sit (opto) gelu.
*Q*uam dum purpureis Aurelia dulcis in hortis
 Baccifera letam fronde virere vides;
*H*anc mihi plus longé credas volo semper amari,
 Quàm potuit Daphnen Phœbus amare suam.

AD 70. POSTHIVM.

*D*onavi tibi sedecim poëtās
 Nec integros nec absolutos:
 Redonas mihi simplicem poëtā,
 Sed integrum, sed absolutum.
 Altero minus, alterove majus
 Vtrum sit, ede quæso, donum.
 Quid mussas, age? sedecimne pluris
 An unicum facis? Melissus

Æstimat

*AEstimat numerum quater quaternum
 Minoris unitate simpla;
 Tanto sane minoris hercle, quanto
 Bis octo plura sunt eo uno.
 At versa vice mutuo rependit
 Valore commodata: namq;
 Condonans tibi simplicem poëtam
 Nec integrum, nec absolutum;
 Plus donat tibi sedecim poëtis
 Et integris & absolutis.*

*AD FR. AVERLIUM
 EQ. GAL.*

Q Vos mihi caseolos mittis Franciscæ Bryenos,
 An redolent ripæ pascua Matronia?
 Rere Melissaas his oblectare Camænas;
 Ut simul hinc succos Attica libet apis.
 Conditæ sapidae nisi sint ab odoribus herbae,
 Quales Helveticis Glarea condit agris;
 Mellilegas volucres aut Musas mellis amantes
 Hinc aliquos speres sugere posse favos?
 At scio; tu lepus es, tu pulpamenta requiris.
 Quam tua præ cunctis Gallia lacte fluit,
 Tam mea melle fluit quoq; Francia lactea donas.
 Munera, quo gratis mellea dona feras.

C

AD

AD EVNDEM
AVERLIVM.

Ecquid Aristæa turba, Franciscæ, negoti
Cum grege lanigero; qui meat, illa volat?
Alter an alterius flores aut præripit herbas,
Queis lac conficitur, conficiturq; favus?
Vtraq; pars carpit sibi convenientia pratis;
Vlla nec inter oves rixa, nec inter apes.
Vfibus humanis communia commoda præbent:
Quàm bene communes præbet amicus opes!
Tum mihi das pressi solidata coagula lactis;
Nos tibi sub ceris mella liquata damus.
Gratia, quòd fruimur donis, debetur utring;
Lacteolis ovibus, melleolis apibus.

N. CLEMENTI TRELAE O.

Rustica Musa mea est: agrestia donat amicus
Casea, ruricola ritè dicanda Pali.
Vt mecum rures, partem tibi dono vicissim,
Qua bene campestrem devenere deam.
Eja age rusticulum quiddam confingito, Clemens:
Ni facies, dicam; rustica Musa tua est.

AD P. LOTICHIVM
SECVNDVM.

Alloqueris

*Alloqueris Veneri loton quid Petre sacratam,
Succis ut imbuat suis
Versus tuos suavissimos?
Quin tua sunt dulci mage dulcia carmina loto:
Nemo negaverit, nisi
Gustata cui non lotos est.*

I N V E R E D A R I V M
P O S T H I I.

*Fallitur, Aonij super alta cacumina Pindi
Vatibus æqualem qui putat esse viam.
Non nisi quisquis amat Musas, & amatur ab illis,
Difficilem facili scandit agone locum.
En, quò vix alijs pedetentim repere fas est,
Posthius admissò currere gestit equo.*

D I A L O G V S.

*QVò properas Posthi celeri raptate veredo?
Ad fluviolos Charitum.
Ecquid ibi facies? loturus & ora manusq;
Cur? bibere Pierios
Dignior ut possim latices. Et postea? Phœbi
Scandere sacrata iuga.
Quorsus? Apollineam vaser inde referre coronam.
Sed quid opus est nimium
Præcipiti nisu? Labor improbus omnia vincit.
Buccina, age, quid sibi vult?*

Hac signum metæ cano. Quis fert præmia cursor?
 Μῆδ' ἐπ' ἀνὰ βᾶ Μόρμυρ'.

SONET EN DIALOGVE.

A 7. POSTHE, qui porte en devise NE
 PARESSANT, sur le Poste de
 ses armaries.

Imité du Latin de P. de Melisse, par
 N. Clement de Treles.

HAU Posthe, ou piques-tu de si roide carriere?
 Te postillonne en hate au ruisselet de Grace.
 Mais encor, di, quoi faire à cete eau fonteniere?
 C'est pour m' i relayer & les mains & la face.
 A quel propos cela? à-fin qu'elle me face
 Plus dignement gouter la boisson Pieriere.
 Puis que deviendras-tu? j'irai frais en Parnasse.
 Et pour-quoi là? gagner la couronne lauriere.
 Faut-il pour ce courir ainsi precipité?
 Labeur diligenté trionse en fin de tout.
 Vn mot, hau-lá, que sert ce cornet tortueus?
 C'est pour en samfarer au terme limité.
 Et quel brave courrier gaigne le pris au bout?
 Qui court NE PARESSANT, au chemin
 montueus.

AD DVOS SVAVISS.
 SODALES.

VT geminas aures binosq; aptavit ocellos,
 Assimilesq; manus, consimilesq; pedes;
 Sic cor & ipsam animam vestrum Natura duorum
 Junxit. utrinque fides par in amore pari.
 Alter ab alterius dependet nutibus æquis,
 Sensibus & mentes convenienter eunt.
 Neutrius alterutrum dissuadet velle voluntas:
 Tantaq; vos inter, talis amicitia est,
 Vt dubium sit, utri primæ cedant ve secundæ;
 Tene prius Gauli, te vel Enoce locem.
 Fallor, an ornandam quum Spartam sitis adepti,
 Vnus erit Pollux, Castor & alter erit?

AD PETRVM PITHOEVM.

Candidis & ianthinis amictus
 Quod incedo, latenter est Viartum
 Atris vestibis undiq; involutum;
 Semisaxona semifrisumque,
 Nigro corde, nigro ore, dente nigro.
 Sic vespertilio magis tenebras
 Amat, nycticoraxq; turpis umbras,
 Quam lucem ve diemve. lator. eyæ!
 Vt agré faciam nigro Viarto,
 Candidissime Petre, amice Pauli,
 Geram quotidie geramq; noctu
 Candidos & ianthinos amictus.

RVDERA TEMPLORVM
AVRELIENSIVM.

HEic delubra jacemus
Disiectis fracta columnis
Nobiscumq; jacent tot sacra, tot ara.
Hausit flamma dolatas
Statuas simulacraq; divum;
Quæ nunc facta cinis, nos arida pulvis.
Heu, quod caussa ruina
Non vel cedere, vel unâ
Autores rapido sunt igne cremati.
Sed nostri tamen olim
Memor ætas postera, cernens
Urbem, dicet; Et heu fanum stetit ingens.

DE STVLTO QVODAM,
AD P. MYLAVRVM.

BELgica finitimis jacet urbs contermina Celtis,
Impare quam versu dicere Paule vetor:
Nescio quis regum flammis ibi tollere jussit,
Religio est illis quos tolerare libros.
Jamq; aderant plaustris advecta volumina plenis,
Structaq; funereo stat pyra celsa rogo.
Spectandi studio populus confluxerat ingens;
Quos inter satius talia dicta dedit:
O stulti! sero nimis hos exuritis: omnes
Edidicit dudum rustica turba libros.

AD

A D B O I S S A R T V M.

PArtem dimidiam tibi diei
 Nuper surripui deambulando
 Hac illac, pariterq; colloquendo:
 Id Boissarte doles adhuc, opinor.
 Cur & ipse dieculam Melisso
 Non furare, vicesq; reddis equas?
 Damni quidquid erit, resarcietur.
 Si nolis; age, quantulum priore,
 Tantundem tibi clepsero futura.
 Cras ex luce: quibus duabus vnâ
 Junctis partibus, integer redibit
 Ad te nempe dies & absolutus,
 Vt de dimidio nihil queraris.
 Par Boissarte pari referre fas est.

A D F R A N C. V I E N N A M

Claudij Antonij F.

CLarus avis opibusq; potens virtuteg; prestans
 Est tuus, & celeberrimus Martis honore, pater.
 Preniter insigni stirps inclita quatuor inter
 Stemmata Burgundæ nobilitate domus.
 Aonidum Franciscæ novum decus adde vetustis;
 Hacerit antiqua gloria laude prior.

AD SE IPSVM.

*Q*uid est Melisse, quod minus jam nunc velis
 Magisve nolis, quam veliri perditum
 Plenos favore & Gratiarum numine
 Versus, ligato quos facit PORCVS pede,
 Musis Deoq; PORCVS acceptissimus;
 Vel quæ soluto puriter filo senex
 Epistolarum texit idem stamina?
 Seu more Grajo, seu Latinis ritibus,
 Vtrâq; doctus personare barbito,
 Vel has vel illos exaret: ne quid queat
 Horum perire, numquid est Melisse, quod
 Minusve nolis jam, magisve quod velis?

IN APINVM.

*S*idera quot cælo, numeras, atomiq; sub æthra,
 Quotq; Jovis gutta, vellera quotq; nivis;
 Gramina quot pratis, quot flores vere tepenti,
 Quot pisces in aquis, quot nemorumq; fera;
 Quotq; sub arcanis secreta recondita signis,
 Subq; Hieroglyphicis abdita sensa notis.
 Omnia quum numeres, & quas cōprehendere non est
 Res, Apine, innumeras versibus innumeris;
 Cur, malè caute, tuos etiam, quot vel quibus illi
 Stent pedibus, numeros haud numerare soles?

EX

EX GALLICO STEPHANI
JODELLI.

Galli vetusti quaslibet bonas artes
 Scriptas habebant patrio
 Sermone: sed nigra reconditarum Dis
 Sub nocte gazarum deüs
 Veros tenebat artium sub Orcæis
 Vfus sepultos vallibus.
 Ut posset igitur intimum penetrari,
 Illæq; rursus eruta
 Reducerentur Gallicas in auras; hunc
 Ramum, aureum hunc Ramum, fuit
 Nobis necesse habere, denuo secli
 Per eas inaurantem decus.

DE INVNDATIONE
ARVIAE.

ARvia bile tumens Rhodanum sibi demere nomē
 (Maximus hic amnis sit licet, ille minor)
 Undique collectis undarum fluctibus auctus
 Vim socio subditis intulit agminibus:
 Sicut vbi fratres inter gravis ira suborta est,
 Alter in alterius concitat arma necem.
 Jamq; coëgit eum cursus in stagna paterna
 Flectere, præclusis ad vada prona vijs.

C S

Non

Non homines solos edit & coquit amula pestis;
Dira quoq; in fluvium fluminis invidia est.

RABELAESI VOCVS.

Venerat Ausoniam præsul Bellajus in urbem,
Rablaesus famulos cui comes inter erat.
Hic ubi Bellajum pronis sacra bafia cernit
Coccinei pedibus figere Pontificis;
Aufugit, & Quid me fiet, prohi Jupiter! inquit,
Talia quandoquidem præster oportet herus?
Vtq; fuga caussam fuerat scitante rogatus
Patre sacro, tales rettulit ore sonos:
Si domino soleas porrexit ad oscula Pappas,
Heu vereor, servo porrigat ille nates.

P. ME-

41
P. MELISSI
SCHEDII FRAN-
CI, P. L.

Thaleia.

AD PRINCIPEM.

Contiguus arcu vestra spatatus in hortis,
Cujus sit hac laurus, dux Friderice rogas.
Est mea. nonne vides, ut (eam dum ventilat aura)
Perstrepit in laudes fronde susurrat uas?
Quippe Palatinos procures agnoscit, & illis
Debita Phœbéo munere grata refert.
Rara & adhuc tenera est. quum fiet adultior arbor,
Frondebis & folijs densius aucta suis;
Hoc majore tibi stridebit laude susurrans,
Quo magis aut Boreas aut strepet ipse Notus.

AD MICHAELEM BEUTHERV
CAROLOPOLITAM, JURISCO

Historias fastosq, tuos & prisca dierum
Tempora, quasq, recens condix ephemeridas,
Quando erit ut videam Beuthere? satisq, superq,
Quid tua senserunt limapoluta queat.

Ni

Ni sat erat fœtus nonum pressisse per annum,
 Annos sufficiat congeminasse novem.
 Nec mordax livor, nec edace vetusta senectus
 Roderet tentabunt dente, quod edis opus.
 Ausit ut id livor, prius arrodatur oportet:
 Nil oberunt operi secla futura tuo.
 Illa sed interient citius cum tempore, quàm vel
 Historia & fasti, quàm velephemerides.

AD 70. STVRMIVM.

STurmi, si bene fas erit precari
 Tuis hostibus, hoc precor malignis,
 Ad mentem redeant ut equiorem,
 Et sumant animum modestiorem.
 Si nolent, habeant suos & ipsi
 Hostes, carnifices sibimet ipsis;
 Malum nempe animum, malamq; mentem.

E GALLICO PETRI RONSARDI.
AD LVD. MASVRIVM.

Cernere me poteras Masuri, licet ipse probatos
 Vix dum aliquâ vates inter habendus eram.
 Et glaber & barba crispus tua carmina legi,
 AEnéam Francis quæ vetuere mori.
 Quàm doleo, his terris non amplius illa morari
 Pectora divini tam bene docta gregis;

Qui

Qui pretium palma Francisco rege merentes
 Certatim Clarium concinuere melos!
 Sponte sua vertit sola Beza: calumnia adegit
 Te, Masuri, duræ sortis inire vias:
 Factatus varijs celeber Peleterius undis
 Non leviora vago passus Vlysse mala est.
 Phœbe nihil prodes, nil (nomen inane) valetis
 Musæ, stultorum futile ludibrium:
 Cultores siquidem, studijs manus addita vestris,
 Heu bene pro meritis non nisi damna ferunt.

AD N. CL. TRE-
 LÆVM.

SVeta venenatis sæcunda Calumnia verbis
 Traduxisse avido crimine quosq; bonos,
 Te quoq; virosis flabris vibravit: at isthæc
 Sunt in Erichthonios mox abitura Notos.
 Vivo pius, culpor tamen. haud, Trellæ, quis vnquã
 Deblateratrici tutus ab hoste fuit.
 Vipeream multi revomentem toxica linguam
 Vix redimi magno qui patientur erunt.
 Nisi sit, quod punctim, rabido quod vulnere casum
 Conficiant, sese vivere posse negent.
 Ecquid opus facto est? NIL CVRES VERBA
 MALORVM:
 Hæc tibi sufficiens, hæc medicina mihi est.

ESRO-

ESROMO RVDIGERO, PROFESSORI
Græcæ linguae; præceptori cariss.

OBsequium, Rudiger (ceu Comicus inqt) amicos,
Sed veritas odium parit.

Circumstent te mille odia & te mille pericla,
Non dissitenda est veritas.

Discipulum tali præceptor voce monebas:
Reapse nunc probas idem.

Ne tituba, ne vacilla; sed cuncta fer ista
Adversa Franco pectore.

Pectore dum Franco momenta brevissima perfers,
Fortissimum præstas virum.

Forte merum, fortis mulier, rex fortis; at ipsa
His veritas est fortior.

IN MORESVM.

Non pius esse negas, Christumq; frequenter in
Vsurpas, sed non impius esse nequis. (ore.
Tam non esse pium fateor te Morese, quàm non
Vera tui patris est impia religio.

AD PHILIPPVM STEPHANVM
SPRENGERVVM, PHARMA-
COPOEVVM.

FLoribus atq; herbis Hymeneum ornare parabã;
Herbas & flores algida bruma negat.

Vt neget, omnigena specie tuus hortus abundat;
 His nec eges, quorum plena taberna tua est.
 Diligis & meritò caram magis omnibus unam,
 Quæ tibi Parthenij est planta, Philippe, loco.
 Fas erit hinc medio decerpere frigore florem,
 Libatum tenero nullius ungue prius.
 Det Deus, ut quo plura tua de germine plantæ
 Sustuleris, ipsa hoc semina plura ferat:
 Atq; ita secundum gestetis nomen uterque;
 Germinis hæc mater, seminis ipse pater.

AD MATTHÆVM GREGORINVM
 TVLECHO VIVM.

Edendum solet inter & bibendum,
 Quem nosti bene Gregorine, Vasco
 Non lingua modo sæpe, sed suimet
 Obliviscier ipsius loquendo:
 Velut mentio fortè disputando
 Heri vespere facta quum fuisset
 Apum; casus apes apine rectus
 Esset. ille negans utrumq;, cunctis
 Reclamavit, apesque singulari
 (Quem vocant) numero carere dixit.
 Si vel tunc apis una singulari
 Tantum cuspidis impetisset ictu
 Labra Vasconis, admonens ut oris
 Memor dehinc foret; ille opinionem

Hester-

Hesternam reor, haud coactus, ultro
 Retractasset, apemq, credo sanè
 Plurali numero carere dixer.

DE SACERDOTE QVODAM
 POLONICO.

Sacrificus divùm tacitas quum staret ad aras,
 Romano peragens mystica more sacra;
 Decidit implumis nido passerulus ipsum
 In calicem, jam jam quem bibiturus erat.
 Ille quidem miro casu perterritus hæsit,
 Primitus ignorans quæ facienda forent:
 Rorantem paterā tamen impiger haurit, & ipsam
 Ventre simul crudam condit anhelus avem.
 Addidit & preculas: Ego carne & sanguine pastus
 Vobis, dñ, grates mille decenter ago.

AD QVENDAM.

PERsonatus, ais, Cothurnus ille
 Anceps ille Cothurnus & bilinguis,
 Fumoso malè sobrius Falerno,
 Vult incedere laureatus, & jam
 Curavit sibi nectier corollam.
 Quid tum postea? lauream Cothurni
 Haud pluris faciemus atq, larvam.

COTHVR-

C O T H V R N O.

T Ace modò, tace. personante praeconis
 Non voce, non clamore, non opus turbis;
 Nec est, quod impingas mihi dicam grandem:
 Me nosq; cunctos tutemet sefellisti.
 Sanè quidem, non te Cothurne larvatum
 Sed laureatum nuncupare debebam.
 Verùm oro, posthac lauream ut tuam possim
 Videre melius, detrahas priùs larvam.

AD HADRIANVM JUNIUM
 medicum.

D Vm potant alij noctesq; diesq; gerentes
 Ebria Teutonico tempora quassa mero;
 Sobria nos bibimus quæ spiritus ille Jehovæ
 Pocula cœlitibus larga ministrat aquis.
 Illos flamma coquit Bacchi Venerisq; nefandæ,
 Ignibus æthereis pectora nostra calent.
 Ignibus æthereis pectora nostra calent.
 Turpiter obscænos illi modulantur amores,
 Ast ego casta piæ cantica mentis opus.
 Illos antra picem nigram manantis Averni,
 Lucida lacteoli me manet aula poli.
 Sobrietas, Juni, tanto magis utilis est res,
 Quo damnum est anima grandius Ebrietas.

D

DE

DE PINA.

*Q*uod sit nobilis & satius verusta
 Gente, non aliter probare Pina
 Novit, quàm similes sui Cyclopes:
 Multa scilicet helluatione
 Et plusquàm Scythica bibacitate,
 Et ructu, & crepitu, & quotidiane
 Crapula vomitu, supremum & imum
 Per guttur. Nisi namq, sit quis ingens
 Potator, nisi (proh pudor!) valenter
 Bacchari queat, aut tumultuando
 Strictis ensibus angulos per omnes
 Hinc discurrere & inde; in frequenter
 Sacramenta, elementa, vulnerumq,
 Perjuro tonet ore mille plaustra;
 Verè nobilis ille non putatur,
 Ut vanè nimis arbitrantur isti.
 Opriscum genus! o viros equestres!

AD ANT. PISONEM
 ducis Calabriae medicum.

*S*obrius ille Plato Siculis peregrinus in oris
 Corpora miratur bis saturanda die.
 Quod si Teutonicum nunc ille veniret in orbem
 (Sucte semel tantum pellere Piso famem)

Non

Non bis ubi ingluiem, non terve quaterve, sed im-
 Continuas noctes, continuosq; dies: (plene
 Quid rogo dicturus foret, ebria membra tuendo
 Proluvie zythi, proluvieque meri?
 Quàm metuo, ne quis succidat falce Lycurgus
 Haud Bromij vites, haud Cererisve sata;
 Verùm homines ipsos! Insons (heu fata) bonorum
 Turba simul fontum facta nefanda luet.

I N M A L L I V M

Malli vereris, ne popino vix possis
 Bonus videri, in bonus meretricum
 Ductor comesq; triobolaria scorta
 Per angiportus urbis & vias omnes
 Noctes diesq; (ceu canem canes fœdam)
 Sectere, mœchans clam palamve. ne vivam,
 Popino ni sis omnium optimus, Malli,
 Antistes imò signiferq; lenonum.

D E C O T H V R N O.

Nemo, cur ita sit bibax Cothurnus
 Aut mutabilis in dies & horas,
 Querat. Instabilis madensq; multum
 Auster, quem nimis haurijt, Cothurnum
 Tam levem facit & facit bibacem.

AD 70. LOBBETIVM 7 C.

*Q*uid fuerint idus, quid nonæ, quidve calendæ,
 Singula quove modo, quo numeranda loco;
 Discere quotidie conatur, & octo per annos
 Moresus hæc nequijt perdidicisse tamen.
 Idibus interea, nonis simul, atq; calendis,
 Quæq; dies inter sepe calaris abit,
 Egredié potat, numero sine mensis & horæ;
 Seu tenebræ noctem, seu ferat aura diem,
 Ebrius hoc pacto, Lobbeti, quando calendæ
 Idusq; & nonas imbibiturus erit?

IN LURCONEM.

*O*B nimios quoties à me reprehenderis haustus,
 Prætendis nimiam Lurco bibose sitim.
 Vllane vel tanta est, vel tam sitis acriter urit,
 Quin ea non ullis sit relevanda modis?
 Haud dicenda sitis sitis est tua. Pocula siccas,
 Non quia Lurco sitis, sed quia Lurco soles.

DE ATTELLINA.

*V*T Doctör fieret iure sodalibus
 Præcellens gemino, missus in exteram
 Pollens divitijs est Academiam

Attelli-

Attellina . nepos indole praeoqua
 Jam vix attigerat jura , licentiùs
 Primis aggreditur praxin ab unguibus ;
 Nil parcens operæ , nil studio , nihil
 Maternis opibus , nil patrimonio ,
 Seu nox sive dies ingruat . Atq; sic
 Doctor cum fieri vult κατὰ στυγον πλω΄ ,
 Decoctor merus (en) fit κατ' ἐπὶ ὄρεσι .

I N E V N D E M.

Entum dimidio milleno , si potes , aucta :
 Ex Coctore bibax illico Doctor eris .

A D O S M E R V M.

SAEpe mones , Latios doceam te scribere versus ,
 Quum tibi plus hebeat cotibus ingenium .
 Osmere , nil renuo ; vernacula ritè repostis
 Si prius incipias verba ligare modis .
 Haud te posse refers , & nolle . Quid ergo lavari
 Ah laterem demens AEthiopemve jubes ?
 Cur oleùm , cur vis operam me perdere frustra ?
 Quid lapidi surdo littoribusve loquar ?
 Nil agerem pol , quàm quod agit , qui tondet a sellũ ,
 Apparat aut pugilem reddere velle bovem .
 Qui patria rhythmos lingua componere nescit ,
 Nesciet externis condere metra sonis .

IN QVENDAM.

Non vatem, neq; te nego poëtam;
 Nec juris nego te quidem peritum.
 Imò nil dubitaverim fateri
 Vatem maximum, & optimum poëtam:
 Sed de vase ego nominare vatem,
 Apotu soleo velut poëtam.
 Nec tantummodò juris utriusq;
 (Zythi scilicet & meri) peritum,
 Juris sed triplicis fatebor, hoc est,
 (Quod bona venia audiat Thaleia)
 Urine, vomitus, cacationis.
 Vates talis es, & poëta talis;
 Talium es quoq; jurium peritus.

IN VINOSVM.

Ebrus es Vinosè diu noctuq;, nec intra
 Sex annos cerebri sobria cella tui est:
 Quei scis iudicium de Psalmis ferre Melissi?
 Vah! critico debet non titubare caput.

DE EODEM.

Zoilus est podager, cerebro sibi nec bene constat.
 Deg; metri pedibus fert grave iudicium.

Quid

Quid ni? perpotavit heri nimis; unde gravatus
 Tam pedis est nactus quam capitis podagram.

A D C. L.

Innotuisse me viris magnis ope
 Sua Cothurnus gannijt · quinam viri
 Magni forent hi, quum rogassẽm; neminem
 Conrade, præter pumilonem parvulum,
 Cothurnus iste nominare scivit · ut
 Vicem rependam gratus, haud uni modò,
 Sed (sive magni, sive parvi sint) ope
 Mea viris notescet ille plurimis.

IN TRYLLI EBRIOSI
 TVMVLVM.

EBrietate madens tibi vivus Trylle sepulcrum
 Exstruxti: vivus nempe cadaver eras.

ORACVLVM DELPHICVM.

GRacia gracantes Alemannos jure perosa,
 Quòd nequeat morem sola tenere suum;
 Consultum tripodas veteres, oracula Phœbi,
 Nescio quem Delphos misit Apollineos.
 Quando age cessabit potatio Germanorum?
 Talia legati dicta rogantis erant.

Terrepetens hæc verba novus respondit Apollo:
Quàm primum cessant Teutones esse sues.

AD POSTHIVM.

VT nisi vel baculo cæsus saxove petitus
E turba haud rictu latrat hians canis:
Sic puto frendebit nullus, nisi cuspide nostra
Se fixum, Posthi, senserit ictus APER.

IN ACMIVM.

Natus es e stupro, Cæsar diplomate cavit,
Vt nisi leigitimi non habere loco.
Caverit ille licet, caveatq; ter & quater ultra;
At te nemo tamen nesciet esse nothum.
Jam quoq; furtivus patrijs tibi tollitur arvis
Filius, incesti semen adulterij.
Hoc ego non dico, vicinia dictitat, Acmi:
Legitimum vin' & hunc Cæsaris aula creet?

AD PHILIBERTVM
MILESIVM.

AMPLA tua est navis; spatiosa per aquora tendit,
Quum validi perslent carbasa tenta Noti.
Vterer haud alia, mare transcurfurus in altum;
Principe namq; dea, principe digna deo est:

Sed

Sed quia vicini parvam lego littoris oram,
Non adeo magnum carpere promptus iter;
Cymba sat est, lembusve brevis, vel curta faselus:
Contrahe vela tue, mi Philiberte, ratis.

A N A G R A M M A,

Francois d' Averli.

FAVORI NIL CREDAS.

Si, nisi quæ firmæ constantia remur, habenda est
Nulla locis, rebus, temporibusq; fides;
Pluribus exemplis monitus Franciscæ, FAVORI
NIL CREDAS. nihil est quàm levis aura favor:
Aura levans, simul aura premēs, ut pondera lances;
Tam grave nec plumbū est, tã neq; pluma levis.
Scilicet AEolia volat hæc titubanter ab aula,
Sapius adversis concita turbinibus.
Naufragia ambiguis multi fecere procellis,
AEquora quos anceps traxit in alta favor.
Has ut declines, flatum inter utrumq; tenendæ
Res, locus, & tempus dant documenta viæ.

A D P R I N C I P E M.

Phrasi Germana.

Teutones usq; adeo bardi reputamur ab istis,
Trunciq; (vah!) & stipites,

D S Qui

Qui non persentiscamus fraudesq; dolosq;
 Circumvenire queis parat
 Nos, tam scipe tibi, Dux, huc legatio missa.
 Falluntur hercle plurimum.
 Nam prædoramur tam tetra cadavera longé,
 Et biduo ante & triduo:
 Quin Alemanorum pueri jam comperiuntur
 Nasos habere vulturum.

I N M A L L I V M.

Dixi ego, te contra scripturum, putide Malli;
 Dixi, nec me unquã strinxisse puderet Iambos:
 Pythius at prohibens; Non, non est dignus Iambis
 Iste, refert. verum est: quid enim, vilissime rerum,
 Lucri venarer? quàm parvus homuncio, Malli.
 Tam magnus nebulo es, meritis suspendia furca.

A D M O R E S V M.

SAEpe solere tibi scelerati impingere nomen
 Infami quereris crimine Turpilium.
 Facta tibi certè est injuria grandis ab illo:
 Non sceleratus enim Morese, sed scelus es.

I N B R Y L L V M.

Factitij sine aquis umbras ut fontis inanes,
 Sic vacuam finxti Brylle sine amne molam;
 Specta

Spectatumq; tuas cunctos arcessis in aedes,
 Quos admirari tam grave poscis opus.
 Miremur sanè: nam te quis ineptior alter?
 Quid prodest, usus aut mola cuius erit;
 Jugis aquæ fluxus quam non circumrotat? & qui
 Fons importatas non nisi fundit aquas?

LAVDES MALLII.

SI quisquam est, aveat qui scire audireve, dicam
 Quarum magister artium sit Mallius.
 Ordine fraus prima est, injuria proxima fraudi;
 Furtum tenebit tertias; quartus dehinc
 Proditionis erit locus: obrectatio quinta
 Locatur acie; post eam perjurium.
 Septima famosis gypsata calumnia verbis
 Sedes in alto en occupat fastigio.
 Ac quoniam ante alios excellit in omnibus istis
 Septem magister Mallius scientijs;
 Quis veteret hunc igitur, tanto ceu nomine dignum,
 Ad altiores promovendum jam gradus?
 Ferte citi scalas, laqueum date, nectite nodum:
 Nam quidquid est, nil hercule est nisi scelus.

MALERI TVMVLVS.

Qui jacet heic, μάλερός nomine regis fuit.

AD ESROMVM RVDIGERVVM
PABEPERGENSEM, PRAE-
CEPTOREM.

EX quo tempore Leucoris fovere
Currucæ ovivorum tepente nido
Conspecta est cuculum, misertæ nudi,
Implumis, miserèq; pipientis:
Ingratissimus ille post salutis
Quàm crevere volatilesq; penna,
Rostrig; acris aduncitas & unguis,
Nutricem voluisse devorare
Testibus, Rudiger, bonis quibusvis
Deprensus fuit. unde seminati
Ab uno patre contumelioso
Coccyges numerosore foetu
(Ingratarum avium genus scelestum,
Genus sacrilegum) redoccuparunt
Quàm lata est Alemaniam universam,
Infamig; acharistia rependunt
Currucæ malè gratiam profusam.
O ingratificas nimis volúces!
O præsentem ubicunq; corporatam
Pinguium cuculorum VBIQVITATEM!

AD PRINCIPEM.

IMmodicè faciles laxata Licentia frenos
Ebrietasq; choris effera Capripedum,

Lu brich

Lubrica raptarant impunè per avia secum,
 Quos habuit mores Teutonis ora bonos.
 Thyadibus Friderice vagas constringis habenas,
 Non his indomitis Tigribus esse licet.
 Protenus Ebrietas legumq; Licentia pestis
 Te duce præcipuè est vertere iussa solum.
 Sic mores sanctos in patria regna reducis,
 Quos ego, quos votis Posthius ecce probat.
 O regio felix, in qua, non lege solutus,
 Quæ fecisse suos Dux jubet, ipse facit!

JOHANNI LVCIENT-
 BERGIO.

SI qua manū voti monitrix bene gemma decebit,
 Non alia est nostram digna decerè manum,
 Quàm violæ referens teneros Amethyste colores,
 Versibus æternū facte beate meis.
 Purpureos inter fulgore nitente lapillos
 Ecquid splendidius baccifer Indus habet?
 Vivida flammeolo scintilla resultat ab orbe,
 Ceu radians tremulo Solis ab igne jubar.
 Huic face quippe tuæ LVCIS (mirabile visu)
 Insinuas radios? ane subinde novos:
 Sobrius ante omnes ut quàm tibi diligor unus,
 Vna aded ante omnes sobria gemma micet.

P. ME-

P. MELISSI
 SCHEDII FRAN-
 CI, P. L.

Melpomene.

DE COGNOMENTO SVO.

PARVUS eram, Phœbung₃ puer Phœbig₃ sorores
 Gaudebam, Charitum captus amore, sequi.
 Tunc ego maternis quum tempore Veris in hortis
 Deligerem tenera mollia ferta manu,
 Purpureosq₃ simul flores mirarer, & herbas
 Sive Meliphylli, seu Melilote tuas;
 Alveolos apium tacite rimabar opertos:
 Libandi mellis tanta cupido fuit!
 Protinus erumpens adytis grex omnis in unum
 Meruit, & circum crebra susurrat apis.
 Quó fugerem? pungor. limis Dea risit ocellis,
 Et meus hæc, inquit, spicula sensit Amor,
 Mellea furtivis dum gustat liba labellis:
 I nunc, & flavos quære Melisse favos.
 Vidit ut hoc Phœbus, folia e Parnasside lauru
 Conterit, & succis illinit ora datis.
 Parva mora est, Phœbo tumor ille medente resedit,
 Quem mordax levium fecerat ictus apum.
 Chloris

*Chloris at hortorum decus, argutissima Chloris,
 Quæ Venus ipsa dedit nomina, dixit, habe.
 Dixit; & hinc nomen tribuit mihi dulce Melisso,
 Ut mea florilegas mens imitetur apes.*

AD CASP. PEVCERVVM
 med. & historicum.

*Non procul a Mæno dum me juga regia servât,
 Dives ubi pinguem ramus opacat humum;
 Quæ totam nobis hyemem cantarat ædon,
 Conticuit verno muta repenti die.
 Ille dies supremus erat, quo nulla Melanthon
 In terris genero postmodò verba dedit.
 Nuntia deinde mihi quum fama veniret ab Albæ,
 Lusciniæ extremum clausit & ipsa diem.
 Nonne putas miram Peucere fuisse, futurum
 Quæ similis cecinit nominis omen avis?
 Fata sibi præsagit olor: philomela Melissæ
 Præsensit soceri funera mæsta tui.*

AD ORLANDVM LASSVM,
 Musicum celeberrimum.

*Lasse, poëtarum Buchananum tempore nostro
 Qui scripsit esse principem;
 Illius ingenij divinas norat is artes,
 Nervosq; vimq; carminis.*

Ast ego censurae iudex nihil ambigo regem
 Te musicorum dicere:
 Scilicet harmonico sese modulamine victos
 Cuncti fatentur musici.
 Forsan ut heic aliquis crassa pinguiq; Minerva
 Reclamet auritus Midas;
 Testibus ille tribus vincitur, Hesperiaeque
 Et Galliae & Germaniae.

DE EODEM.

Bruta Orpheus, saxa Amphion, delphinas Arion
 Traxit; at Orlandus post se terramq; fretumq;

AD CHRISTOPHORVM COM.
 PALATINVM RHENI, DV-
 CEM BAVARIAE.

Quae mihi Daphnéa transmittis ab arbore; prin-
 Nexa recēs manibus florida ferta tuis; (ceps
 Non ea grata minus, quàm munere Caesaris olim
 Laureae quae nobis cinxit odora caput.
 Pro quibus officijs, quantum persolvere vix est,
 Debeo. quid verò quid tibi quaeso precer?
 Laurus ut aeternos gerit immortalis honores,
 Et semper viridi frondet amicta coma;
 Sic vigeas in flore tuo; sic laude perennet
 Clara, Palatina stirps generosa domus.

EIDEM

EIDEM PRINCIPI.

*Castalides caste, Charites sunt numina caste,
 Duxq; puellaris casta Minerva chori.
 Castus Apollineos grex est imitatus olores,
 Seu quis adest cantor, sive poëta bonus.
 Hos inter prima numeras dum fronte Melissum,
 Christophore, eximio nos in honore locas.
 Quam sibi propterea, cœtu presente tuorum,
 Hoc caput impositum non sine laude gerit;
 Nullius aut digitis, aut debuit ista profecto
 Virginea texi pulchra corona manu.
 Quod si virginea; quæ texeret heroina
 Dignior hercle tuâ nulla sorore fuit.*

IN FVNERE

7 **IACOBI VAETI, MVSICI
 CAESAREI.**

A *Deste vates, huc adeste musici;
 Manes Vaëti prosequamur nenia,
 Manes beatos, ille dum vixit, pië
 Vixit, potentum cura regum & Caesarum;
 Attemperata voce doctus fundere
 Dulcesq; cantus & modos suavissimos.
 Nunc inter ipsos cœlitum letus choros
 Summi Tonantis alma cantat munera,*

E

Deiq;

Deiq³ nato blanda figit oscula.
 Salve o Væete noster. hæc tuus tibi
 Orlandus, hæc tibi Melissus carmina
 Munus supremum donat. eia ave & vale.

IN NATALEM ANDREAE
 CHAROPI.

Candidus illuxit nigri qui turbinis expers,
 Sidere letus eat splendidior dies:
 Latet eat, Charopumq³ meum florente corona
 Cingat, & Assyrj spargat odoris aqua.
 Ille canit pulchras viridante sub arboris umbra
 Flumine quas vitreo Najadas Ister habet:
 Dumq³ canit Nymphas, Nymphæ gratantur, & illi
 Carmine pro dulci suavia dona ferunt;
 Dona, quibus gemmae cedunt ac munera regum:
 Scilicet alternis oscula raptæ genis.
 O fortunatum, teneræ cui lumine blando
 Istrides arident, Castalidumq³ chorus!
 Atq³ utinam liquide, positis Aquilonibus, auræ
 Optatis faveant, & sine nubẽ, meis:
 Ah ego quàm vellem resonantes pangere cantus,
 Versibus & nostram sæpe vocare Rosam.
 At tu natalis salve, fidoque sodali
 Candidior semper prosperiorq³ redi;
 Donec in Hesperia cursu regione peracto
 Ipse mea Nympha perfruar, ille sua.

HIERO-

HIERONYMO VVOLFIO, VIRO
longe eruditissimo.

TE perutans aliquis Volſi culpaffer ἀμφοῖν,
Aoniſ fieret numinis ille reus.

Vah! quo ſupplicio dignè mactandus es, ipſum
Te quoniam τῶν τῶν ſcribis ἀμφοτέρων?

I N E V N D E M.

SI quis ἀμφοτέρω erit vocitandus ab artibus illis,
Quas & Apollo probat Theſpiadumq; chorus:

Si quis ἀμφοτέρω erit, Graeiae Latiaeq; Camæna
Quem diſciplinis excoluere ſuis:

Si quis ἀμφοτέρω erit, Sophia cui dia reperta
Ingenio ſolers noſſe Minerva dedit:

Certe equidem Volſi, qui doctior artibus ipſiſ

Pallada cum Phæbo Pierideſq; doces,

Indice chirographo (qui enim tua verba reſellat?)
Dicier es merito dignus ἀμφοτέρων.

AD HARTMANNVM HART-
MANNI EPPINGENVN, I C.
Laterani palatij Comitem.

RErum dedala quod parens & auctor
Haud Natura creavit, Ars id ipſum.

E 2

Non

Non absolvere posse disputatur;
 Quamvis hac aliquâ juvetur illa.
 At Hartmanne, pater disertioris
 Facunde eloquij, domus tua ipsam
 Naturam potis antèire & Artem;
 Doctos hac etenim creat poëtas.

Ignoscant mihi, Ferdinande Cæsar,
 Cujus munere laureatus adsto,
 Magna numina manium tuorum:
 Heic optem fieri novus poëta;
 Heic optem facere & novos poëtas;
 Domo numen inest in hacce majus.

G. BUCHANANO
 SCOTO.

Diversos multi variè elicuere sonores,
 Aptando Latæ plectra Syrißa lyre.
 Barbiton hic citharæq; fides, chelyn increpat alter;
 Et suus ex merito quemq; secutus honos.
 Quod Buchananæ canis, modulamina cætera vin-
 Ceu reliquas liquida Daulia vocis aves. (cit,
 Et quisquam dubitet plenè edicere buccis;
 Hæc superat cunctas buccina clara tubas?

AD T. B. V.

AVdesne quæso, amice candidissime,
 Tuos libellos carminum,

Cultos

Cultos libellos & novos, ineptias
 Vocare? tantum, tantum abest,
 Ineptiarum nomen illis competat,
 Ut prorsus iisdem (tam placent)
 Quidquam vel esse argutius vel tersius
 Negem, ve elegantius.
 Vni neganti detrahis fidem? fidem
 Cunctis habe affirmantibus.

AD JACOBVM MEILANDVM,
 MVSICVM.

SI meus æthereas Lassus migrasset in oras,
 Cœtibus aligeri pars socianda chori;
 Illum crediderim te (nam symphonia parest)
 Hæredem melicis instituisse modis.
 Hac sed humo quia vivit adhuc, vivatq; precamur,
 Atq; suis fruitur non sine laude bonis:
 Quid rear, unde tibi tales, Meilande, vel illi
 Contigerint artes donaq; Pieridum;
 Aonijs quum pectus aquis perfusus abundè
 Ille madet totus, totus & ipse mades?
 Ambo vel ex uno Musarum fonte bibistis,
 Dividui vel pars cecit utrique sua.

JOSEPHO SCALIGERO JVI II
 CAESARIS F.

E 3 Quem

*Q*uem genitrix peperit, Galatée albetibus ulnis
 Candidior, nivēis Leucotheæq; genis:
 Lac Charitum, lac Musarum qui flore sub ævi
 Suxit, virgineo labra madens latice:
 Ingenij succos cui naturæque medullas
 Instillasse omnes Pallada nemo negat:
 Cui dotes Pandora suas superaddidit; & cui
 Regnat in aureolo pectore prisca fides:
 Mulsea quo manant dictante fluenta papyris,
 Lactea cui puro carmine vena salit:
 Deniq; Germani cujus rapiuntur amore,
 Gallia quemq; colit, quem colit Italia.
 Si quis erit sanè, Momo vel iudice, talis;
 Scaliger, ah damner, tu nisi talis eris.

Anagramma.

S C A L I G E R.

L A C G E R I S.

*Q*uos video niveos in translucēte colores
 Pectore? quisve tuo candor in ore nitet?
 Lac geris, o Iosephe sacer, divinius illo,
 Pavit Amalthée quo pia cura fovem.
 Lac geris, ipso illo mage dulce, quod astra serenans
 Lucina riguis fluxit ab uberibus.
 Lac geris, Ausonium navis medicabile vatum,
 Quodque citatrices atrag; menda levat.

Lac

Lacgeris, agricolæ humectans vetera arva Latini,
 Aruerant hirta quæ vepre senta diu.
 Lacgeris, insectis maculas pote tergere, & album
 Atthidas in noctes in sinuare diem.
 Da mihi lac, dederò tibi mella: rigabis abundè
 Cor mihi lacte tuo, cor tibi melle meo.

MARTINO CRVSIO.

HEM! rectène vales, & expeditus
 Curis a gravioribus quiescis
 Demum ponderibus molestiarum?
 Ecquid nupta tuos venusta, Crusi,
 Intravit thalamos avi secunda?
 O si tum mihi contigisset esse
 Coram; candidulam decente lucem
 Illam carmine dulcibusq; Musis
 Ornassem: tenero velut Catullo
 Quondam Iulia Manliusq; blandæ
 Cantati numeris lyre sonoris.
 Pro te quæ tamen interim precando
 Vovi, sint rata vota. qualis uxor
 Exoptata tibi est, sit ipsa talis.

AD H. VVOLFIVM.

QVæ tibi caussa fuit Lycidum contemtor aquarū,
 Vt peteres undas fontis Acidaliij?

An quòd aves, Volsi, pubescere flore juvena;
 An quia secretas quæris in amne faces?
 Vtrag, nempe Lycus valuit præstare. sed heus tu
 Cur sine me, poteram qui tuus esse comes?
 Fontis Acidali j lavisti in flumine solus,
 Solus ut hinc Charitum surriperes spolia.

AD MICHAELEM BERNHARTVM
 MELRICHOSTADIUM.

Crediderant & uterq, parens veteresq, sodales
 Me dudum properæ succubuisse neci;
 Sive propinatis, biberam quæ fortè, venenis,
 Seu per Aquitanas Marte furente plagas.
 Sunt quoq, qui dederint fato, Bernharte, supremo
 Tristeis defunctis manibus inferias.
 Vivus adhuc spiro. Rhenus Mænusq, canentem
 Audit in assuetis carmina sacra jugis:
 Quorum aliquot modulos, sepositis aure profanis,
 Dat tibi sancta Jovis filia Melpomene.
 Fallor, an ut quondã mea ludicra, sic tibi jam nunc
 Seria, quæ canto, sunt placitura magis?

AD P. D.

Cynthia venatrix est, cantor Apollo, gemelli
 Latonæ. noctes hæc regit, ille diem.
 Tale fuit studium, similis quoq, cura Vætò,
 Cui soror & frater favit amore pari.

Nos etiam, quibus acta sacro lux integra cantu,
 Phœbus amat: Phœbe præmia nocte dedit,
 Dona saginata nimirum pingui præda,
 Cujus agris magna est copia Bavaricis.
 Omnibus incusit tantum sus una timorem,
 Ausus ut heu fuerit nullus adire fores.
 Opavidi! cicures quisquis formidine porcas
 Horret, is indomitos haud, Petre, figet apros.

CHRISTOPHORO PRINCIPI
 PALATINO.

Princeps optime, cor tui poëta;
 Si me vertere posse credidisti
 Corda in Teutona corda Gallicana
 Ocellis, cubito, labris & aure:
 Ocellis, cubito, labris & aure
 Fac me credere posse, versionem
 Hanc meam tibi velle tam probari,
 Quàm me vertere posse credidisti
 Corda in Teutona corda Gallicana;
 Princeps optime, cor tui poëta.

AD ANDREAM CHAROPVM,
 sodalem festivissimum.

Utrum semel hoc tantum, jucunde, legare libello
 Mittere rogare: procul bibliotheca mea est.

E S Tam

Tam Latia fide quàm Grajo modulamine lusus
 Continet illa meos, continet illa tuos.
 Multa quidem temeré, Gallas abiturus in oras,
 Mulciberi flammis ipse cremanda dedi;
 Sed Brontes Steropesq;, duo Cyclopes, in antris
 Deposuit, contra fasq; priumq;, tenent:
 Quod mihi Pannonio sit transmittetur ab Istro,
 E cinere exsurgit tunc nova Solis avis.
 Hæc per inane volans secum pernice meatu
 Cassitam CHAROPI tollet in astra mei;
 Hæc & amicitiam Phœbi renovabit in ara:
 Nulla erit his ales junctior alitibus.
 Auspicijs incepta bonis, deductaq; in actum,
 Ultima non laus est claudere sine bono.

GEORGIO AVERLIO
 EQ. GALLO.

Non capsas cistasve meas arcasve, Georgi,
 Sed tumulos, cryptas, atq; sepulchra vides,
 Scilicet Aonidum Charitumq; sacraq; Minervæ.
 Ante obitus, harum quæque sepulta dea est.
 Seminecem diris animam amifere sub umbris;
 Squalidus has tetro carcere putor habet.
 Opprobrium sceleris luet ingratisima turba,
 Parg; balatronum filius atq; pater.
 Eja ades o radijs penetrabilis alter Apollo,
 Iamq; reclude meis aëra numinibus.

Nox

Nox misera ingratis istis accepta ferenda est:

Debetur meritis vitæ luxq; tuis.

AD CAMILLAM MORELLAM
PARISIENSEM.

Litera, Penelope lento quam misit Vlyssi,
Vtlenhovi docta facta Pelasga manu;
Tam similis Latiae est, ut eam videatur ab Argis
In Latios Naso transposuisse modos.
Fallor, an hac dices, Morella, subinde relecta?
O proprio quantum est Argolin ore loqui!

AD C. VTENHO-
VIVM C. F.

Nectare cœlesti satur es, divine poëta,
Atq; immortalis vesceris ambrosia;
Scilicet in tantum satur, ut renuentis ab ore
Plurimus ad Musas manet abunde latex:
Ceuliquor Herculeis, Junonis ob ubera, labris
Stillasse inq; polum dicitur, inq; solum.
Cur igitur poscis terrestria mella Melissum,
Mortalis cupidus liba comesse savi?
Quo tellus humilis magis alto distat Olympo,
Hoc melius melle est nectar & ambrosia.

JOHAN-

JOHANNÆ PALLANTIAE.

*S*Ive Palatina de stirpe, Johanna, creata es,
 Seu tibi Pallantis nomen origo dedit;
 Seu mage te sacro Pallantias edidit ortu:
 Indolis est verè dia Minerva tua.

Hanc ut amo venerorq, libens & adoro Minervam,
 Non nisi quæ Musis digna colenda venit:
 Sic de te mihi fas sit dicere; Tu mihi Pallas
 Altera, vel, plus quàm tu mihi Pallas eris.

IN POEMATA P. RONSARDI.

*T*Anta tibi est Francæ, Ronsarde, peritia lingua
 Tam tibi fœcundo gratia fonte fluit;
 Floribus & gemmis nitidis tot ubique coruscas;
 Tam bene, tam scitè quod canis, omne canis:
 Vnus ut omnigenos exhausseris arte poëtas,
 Olim quos Latium, Græcia quosve tulit.
 Mirane res ergo est, Petre; si tua Musa feratur
 Vincere Mæoniden, vincere Virgilium?

C. VTENHOVIO C. F.

*S*I quàm grata mihi est, alijs tua Musa perequè
 Grata venit, quorum nomina laude sonas;
 Noris, amicorum pars Carole magna meorum,
 Fœtibus haud quidquam gratius esse tuis.

Ius vitæq; necisq; mihi concedis in omnes:

Ne tibi sit tantum velle jubere nefas!

Per mihi quodcunq; est carum rogor in super, atq;
Vir desiderij nominor ipse tui.

Candidus es nimium; nimius tamen iste probatur

Candor, in equali qui mihi corde sedet.

Ast ego per quidquid tibi carum est oro, tuorum

Vt bona sim vitæ, non mala causa necis.

IN OPUSCULA GALLICA
 PETRI ENOCI.

Non hæc Castaliæ madore lymphæ
Externis regionibus petito
Musæ carmina vatis imbuerunt:
Sed Nymphæ, sua cura, Gallicanæ
Fontis indigenæ liquore dulci
Conspersere. quid ergo, tot lepóres
Et tantus decor unde, tamq; pulchris
Ornatissima flosculis venustas,
Et dotes Charitum nitentiores
Sint in versibus his, rogabis? una
Cunctis Francia Gratij abundat.

AD SEB. SCHEFFERV. M.

Si pariter gaudere potes, pariterque dolere;
Et sorbere simul, flare simulq; potes.

Miscueris

*Miscueris lacrymas cum risu : dulcia amaris,
 Durag³ confundes mollibus, alba nigris.
 Funera defunctis sua sint, sua gaudia vivis:
 Expetit hoc nostra Musicus ade chorus.
 Linque domi luctus, hilarem mihi sumito frontem.
 Ni facias; ah te tædia mille manent.
 Namq³ tibi de re suavi tam carmen acerbum,
 Tam de re tristi carmina leta canam;
 Vt, simul audieris, aures Scheffere vel ambas
 Perdere, vel surdis auribus esse voles.*

CLAUDIO GOVDIMELI.

*M*usicus in qua rex cecinit vatesq³ Iehova
 Lactis abundabat, melle fluebat humus.
 Fonteis inde sacros cum dulci Beza Maroto
 Gallica per venas duxit in arva novas.
 Quos ubi gustasti, tua gutture Musa canoro
 Est adeo suaves, Goudimel, orsa modos:
 Vatribus ut quanto sacer ille poëta profanis
 Exstiterit cithara major ab arte sua;
 Tantum Melpomenae tua vincat Arionas omnes,
 Tempore qui nostro carmina sacra canunt.

IN EVNDEM GOVDIMELEM
 Lugduni interfectum, anno Chri-
 sti CIO IO LXXII.

Prensus

*P*rensus ab externo si Goudimel hosſte fuiſſes
 Vector in Ionio Muſice clare mari;
 Ille tibi viram vel non voluiſſet adem tam,
 Lenitus cithara carminibusq; tuis;
 In tutos aliquis vel, ſicut Ariona, Delphin
 Tergore portaffet te quaſi nave locos.
 Audivere tuos Galli modulosq; probarunt
 Indigenæ, decori queis tua Muſa fuit:
 At datus es letho, licet inſons, inq; cruenti
 Stagnanteis Araris præcipitatus aquas.
 Proh ſcelus indigenum! nã barbarus hoſtis in hoſtẽ
 Barbaricum LANIIS mitior eſſe ſolet.

DE EODEM.

*S*iccine Goudimelem tam nex inopina manebat?
 Siccine Jeſſæ conticuere lyra?
 Funefi o thalami, tumulo quot conditis atro!
 Quam tumuli multis ecce negatis humum!
 Suffice mi lacrymas, Sali, flebile ſuffice carmen,
 Totus ut immaſceam ſletibus & lacrymis.
 Goudimel ille meus, meus (eheu!) Goudimel ille eſt
 Occiſus. teſtes vos Arar & Rhodane,
 Semineces vivosq; ſimul violenter utriſque
 Abſorptos viſi plangere gurgitibus.
 Sequana cum Ligeri flevit, flevitq; Garumna;
 Præcipuè patrius flevit amara Dubis.
 Quid querar? & me vox, & te Sali deſcit unda,
 Turbidulis Meni mixta dolentis aquis.

Suffice

*Suffice tu lacrymas mihi Mene: sed omnis in ipsa
Sicca etiam Rheno (proh!) tibi desit aqua.*

A. D V-C R O S

A P. de Melisse, sur la mort
de C. Goudimel.

*Pourquoi t'esbahis-tu, que malheureusement
On ait à Goudimel ain si ravi la vie;
Veu que de nuire à nul il n'eut jamais envie,
Honorant la vertu, cheminant rondement?
Pourquoi demandes-tu, si c'est le payement
De ses divins labeurs pour l'ingrate patrie?
Oste de ton esprit, Melisse, je te prie,
Et cete question, & cet estonnement.
Voudrois-tu de sa mort cause plus suffisante,
Que d'avoir esté bon, & de vie innocente?
S'il eust esté athée, idolatre, ou sans foi,
Traître, meurtrier, voleur, perjure abominable;
Alors pourrois-tu bien, au regne ou tu nous voi,
Trouver cete mort rare, & fort esmerveillable.*

DE INTERITV CLAVDII GOVDI-
MELIS, INSIGNIS MVSICI.
Iohan. Posthius.

*Q*ui cygnos dulci superabat & Orphea cantu
Claudius, Eois notus & Hesperijs,

Hen

Heu facinus ! princeps Araris turbatus in undas

In fontem medio liquit in amne animam.

Fleuerunt Nymphæ, deflevit Apollo jacentem,

Fudit & hæc multo carmina cum gemitu :

Hinc procul, o Musæ, procul hinc fugiamus, alumnis

Gallia si nescit parcere sæva meis.

70. SARRACENVS CHARITENSIS.

Οὐχ' ἔταροι, δ' κηδεμόνες, τόσον δ' γενεῖταιρες
κώκησιν τοι κρόσοι γοδιμήλε δ' ἀκρυ,
ὅσον τρεῖς αὐταὶ χαριτέες τε καὶ ἐννέα μῦσαι.
ὧδ' εἰ γὰρ ἄρμονίης τεκτοσύνη ἐθαλες
ἀνθεσι, ἔχ' ἁρίτων, μέγα σοι κλέος ὡς σωσ-
λέσσαι

καὶ μυσέων πασῶν, ἔχ' ἁρίτων, κταμένη.
ἄλλο.

μή θ' ἀμβλῶ παροδῖτα σ' ἔλη τοῦτομ παρὰ
τύμβου

τοικιλίῳ ἠχοῦντ' ἔν ποδ' ἔχ' ἁρμονίης.

καὶ γὰρ σφῶν προπόλῳ γοδιμήλῳ τῇδε τα-
φέντι

κῆται ὁμῶ μυσέων ἐνθα χοροσασίη.

ACROSTICHIS.

Combien est l'homme heureux qui perdât cette vie
La trouve dans les cieus ! combien doit s'esjouir

F

A qui

A qui Christ avec soy donne pour en jouir
 Vne vie tirant une gloire infinie !
 De ce monde la rage & fureur ennemie
 Envahit meschamment (o triste souvenir !)
 Goudimel le divin qui nous faisoit ouïr
 Odes du grand David en celeste harmonie.
 Vi, maugré le gosier venimeux & cruel
 Du Lyon infernal, saint chantre Goudimel :
 Je te voy maintenant dans l'Angelique bande
 Mariant à la voix les louanges de Dieu.
 Entre les bons tu vis en ce tenebreux lieu,
 Leur laissant à jamais tes Psalmes pour offrande.
 S. G. S.

P. M E L I S S O.

Mitto ad te secundam tui epigramma-
 tis partem concentibus Musicis pro
 temporis brevitae ornatam, quam pro
 tua humanitate eo animo quo tibi offero
 excipias. Nam si fuisset mihi otium diu-
 turnum, politius atq; ornatius tibi reddi-
 disse. me habuisse tantillum spatij sum-
 mo dolore afficior. Scias autē me hester-
 nam diem totam contrivisse atque con-
 summissee in illa cōcinnanda. Sed ut est mor-
 talium, praesertim in eo quod fit celerius
 errare; tamen si quid mendarum in illa
 repe-

reperias, tuarum est partium emendare.
 Malui enim meam ignorantiam prodere,
 quàm tanto viro deesse. quidquid autem
 ab amico proficisci par sit, à me expecta-
 to. Salutabis meo nomine Truchetum,
 Comitem, Brunellum. Vale mi Melisse.
 Exarat. ultima mensis Novembris, Anno
 1570.

*Tuus ad aras usque
 Claudius Goudimel.*

PAVLO MELISSO POETAE
 LAVREATO.

BInas à te accepi, Melisse mellitissime,
 literas, symbolumq; tuum unà cum
 luculentissimis tuis in meam commen-
 dationem epigrammatibus; quæ valde à
 pluribus doctis probata fuere. Quòd si su-
 bita responsione tuas literas non excepe-
 rim, mihi ignoscas velim: districtus enim
 multis negotijs fui ob pecunias . . . meo
 creditas, qui mihi summas molestias ex-
 hibuit, adeò ut coactus fuero Vefontio-
 nem proficisci, ubi ille . . . commoratur.
 Simul atq; illuc appuli, utens titulo dere-
 stitutionibus; ille obturavit aures adeò
 ut surdo & mortuo canerè. Vocavi illum
 F 2 in jus;

in jus; comparuit. litigavimus duorum
mensium spatio, non sine summo tedio.
Tandem causis ultro citroq; discussis, la-
ta est sententia in sui detrimentum, ita ut
causa ceciderit; ego verò voti compos fa-
ctus sim. His peractis, relicta Vefontione,
repetens Lugdunum, vix conspectis hujus
civitatis muris, incidi in teterrimam ac
infestissimam febrim; quæ unius mensis
spatio mirum in modum me distorsit ac
vexavit: atq; hæc in causa fuit, quo minùs
symbolum tuum adhuc concentibus Mur-
ficis ornare potuerim. sed ubi, favente
Deo, é nido surrexero ac vires resumfero,
equidem admovebo manum calamo, &
quidquid artis impertitæ sunt mihi Musæ,
in illud effundam. Bene vale mi dilectissi-
me Melisse, & ut soles me amore prose-
quere. Iterum vale. Lugduni, XXIII men-
sis Augusti, Anno Christi M D LXXII.

C. Goudimel.

P. ME-

85

P. MELISSI
SCHEDII FRAN-
CI, P. L.

Terpsichore.

LEGATIO.

G*Raciles Anacreontis
Modulipedum sequaces;*

*Pede quin cito meate,
Stephanog₃ gratiarum
Cumulum referte, pro tam
Nitidis venustulisque
Tot & aureis libellis;
Quibus ipse muneratur
Bonus autor immerentem.*

*Agite eja, gratiarum
Cumulum referte tantum,
Quot in his novis libellis
Liquida sonare doctis
Vtriusque voce lingua,
Charitum vigent lepóres,
Veneris joci decentes,
Aganippidum₃ cantus
Et Apollinis choréa.*

F 3

Sed

Sed vbi manus datoris?
 Vbi signa mi reliquit?
 Data num pudore celans
 Metuit suum vel una
 Posuisse fronte nomen?
 Data num pudore celans
 Timuit meum vel una
 Posuisse calce nomen?
 Licet usque & usque nomen
 Neget is, manus ve signum:
 Tamen usque & usque gratus
 Ferar, illiusq; dicam
 Memor; Hos dedit libellos
 Stephanus suo Melisso.

AD GERARTVM FALKENBUR-
GIVM NOVIOMAGVM.

Effigies Douza flores spirantis odoros,
 Insolata, levi dum stat hians Zephyro;
 Exsuctura favos apis advolat, eq; labellis
 Nititur Hybleos elicuisse thymos:
 Tam suavis succi DVLCES ANTE OMNIA MV-
 Imbuerunt juveni verna liquore labra: (S A E
 Tam tuus ille, Gerarte, sacer Phæbog, deisque,
 Fonte Meduseo Douza madusa nitet.
 Omiram volucrem Musarum! non modò ab ore
 Vero apis hac, ficto sed mel ab ore bibit.

AENI.

ÆNIGMA.

Terra mihi est genitrix, pater ignis, patruus aër,
 Fons avus. hinc & aquas gestito, gestor aq̃s.
 Non mihi terra nocet, non unda, nec ignis & aër:
 Vm facias; atomis par ero Democriti.

CVIDAM AMICÒ.

Dum glacie creberruit exundantibus undis
 Rhénus in expertes ignis aqua q̃, cas̃as;
 Incendit gelido Spirana suburbia fluctu,
 Horrea q̃, ardescens unda vapora cremat.
 Quum flammæ nihil insit aquis, accendere flamma
 (Profer) aqua Rheni quci potuere domum?

AD IVSTVM REVERVM IVRISC.
 sibi conjunctissimum.

Iusti nomen habes, teneris edoctus ab annis
 Ius, æquiq̃, fidem, justitiamq̃, sacram.
 Nomine cur igitur spoliās Reubere Melissum,
 Ausus pro Paulo substituisse Petrum?
 Tunc quoque incipies pervertere fasq̃, piūq̃,
 Ut confundentes plurima jura coqui?
 Nomina si mutare nefas; injurius hercle &
 Injustus meritò, Iuste, vocandus eris.

AD IOAN. CNIPPIVM AN-
DRONICVM TH. D.
DE RVSIO.

*Historicus neq₃ falsa probet, neque vera negasset:
Vtrumq₃ præstat Rufius.*

*Historici est, nec cassa fide, nec scribere nugas:
Vtrumq₃ Rufius facit.*

*Historico cura est audiri digna legique:
Vtrumq₃ Rufius cavet.*

*Historicum comitetur honos, bona fama sequatur:
Vtrumq₃ Rufius fugit.*

*Inunc, historiciq₃ refer non esse, quod iste
Præstat, facit, cavet, fugit.*

AD IAC. PASCHARIVM.

*Seu stylo vel acu decente pingat
Vvidas animantium figuras;
Sive carmina doctiora fingat
Boissartus cedrinis inuncta succis;
Seu quacung₃ sagace mente gignat
Priscis lemmata comparanda seclis:
Pictores simul & simul poëtas
In sui rapit incitos amorem.
Sic magnes trahit obvium metallum;
Sic fax Palladios bibit liquores.*

Naturam

Naturam intuitus, putabis artem
Non artem: sed ubi intueris artem,
Naturam superarier putabis.

Paschari, mihi tolle in universum
Phæbum Pieridesve Gratiasve:
Boissartus subito novos regignet
Phæbum Pieridesq, Gratiasq.

AD IVLIVM ECHTERVM,
FR. DVCEM,
Episc. VVirzipurg.

QVâ simul æstati, simul & præpostera brumæ
Frigus & æstus eünt, quis neget esse loca?
Testes hi loculi, bene queis instructus, utroque
Aurivorum feci tempore dives iter.
Frigore præ nimio, potuerunt nulla reclusi
Æstibus in medijs æra tenere sinus:
At media in bruma, fervente calore moneta est
Omnis ut ardenti colliquefacta foco.
Sic mihi cuncta viæ luxata pecunia nervus,
Ceu vigor ex succa febre virilis abit.
Flaccida nunc tantum, Princeps, marsupia restant:
O gelidos æstus! o calidas hyemes!

N. C. FRELAE O.

AVdire sistratinnientis Isidis
Per somnium repulsa visus es prius.

F 5

Aurora

Aurora noctem quàm fugarat humidam;
 Ratus futurum masculis & foeminis
 Sacrum fefellit, Nicolæ, te sonus
 Clangentis æris: balneum Cutiscabus
 Calfecit, aptans æneas cucurbitas.
 Non sacrificabis, sed scarificabis cutem.

AD I. B. ROTANVM,
 PATAVINVM.

PROh, quàm terribilem mihi Rotane
 Chirurgum memoras! reor profectò,
 Ceu multas pecudes pater Cothurni
 Mactavit (lanium fuisse, nulli
 Non notum est) ita filium, recentem
 Chirurgum, medica parùm peritum
 Artis, non pecudes quidem, sed ipsos
 Mactaturum homines. nec ipse frustra
 Senunc alterum Apollinem vocavit.
 Riden? nã tibi sedulò cavendum
 Talis carnificis manus cruentas:
 Perdent hercule destruentq, multos.

AD IANVM ANTONIVM SARACE-
 NVM, LVGDVNENSEM.

TAm bene, tam scité pestis causasq, genusq,
 Corporeaq, doces lurida signaluis;
 Quoque

Quoque cavenda modo curandaq; singula, mōstras
 Pæonia facilem providus arte viam:
 Vt si (credo equidem) Podalirius atq; Machaon
 Talia cognossent ad Simoëntis aquas,
 Te sibi prætulerint, palmam Saracene ferendo;
 Tu juvenis quamvis, esset uterque senex.
 Quin (testor manes amborum, animasq; Pelasgas,
 Funere quas illic merfit acerba lues)
 Te nisi tunc Graijs iratus Apollo negasset,
 Millia tot vita non spoliata forent.

SERASTIANO SCHEFFERO.

Semper es impatiens, animos compeſce feroces:
 Emigret e cerebro Cerberus ille tuo,
 Qui fremit ingratis muscarum more susurris,
 Quæve ciet fucus vespæq; murmuribus.
 Irreduces volitant voces & inania sæpe
 Verba, quibus minimum prodes, obesq; nimis.
 Doctus apum monitis ira moderatiùs uti
 Disce, nec expromptam despice temperiem.
 Illas sævâ quidem rapit indignatio; verùm
 Plus, quàm Διὺ μὲν, amat mellea turba Διὺ μὲν.
 Non aliter suavi dulcedine mellis, acerba
 Suadeo tingatur fellis amarities.

AD CONRADVM LEICHTIVM,
 DE MALLIO.

Magi-

MAgistellus ineptus iste, Leichti,
 Stipatus bacularijs ineptis
 Et Sclavo, stolidoq³ Russiano,
 Aulicam nucibus scholæ relictis
 Vitam proposuit periclitandam.
 Ut primordia firmiora constent,
 Oblongas asini tegat quod aures
 Vno pileolo, caput renodans,
 Contentus minimè est, eoq³ duplo;
 Ni duplum insuper alterum priori
 Imponat, redimiculis revinctum.
 Leichti, quid rogo suspicaris? an non
 Est hoc stultitia addere insolenti
 Multo stultitiam insolentio rem?

IN ASITHENVM.

Quid patrios celebras montes, Asithene? quid Al-
 Parnassum vocitas aut Heliconarum? (pes
 Quæ prius edideras scripta horrida, inepta, & hiul-
 Te rigidis genitum cantibus esse docent. (ca.

IN MALLIVM.

Quod te leviculum dixerim virunculum,
 Scribesne mi statim dicam?
 Ignosce quæso. nam locutus blanditer
 Tua peperci infamiae.

Si nuncuparo te gravem Malli virum,

Ridebor omnis. ut tamen,

Quando vir haudes, nunc recentem prima, te

Levem vocabo sceminam.

M O R E S O.

QVod si mulus oporteat vel hinnus

Fias Moroſe; dic, migrare in utrum

Velis? ex afina atq; equo fit hinnus;

Mulus ex afino atq; equa. Quid haeres?

Novi te bene: afellus eſſe mavis.

AD SEB. SCHEFFERV. M.

Niſi gratias jocoſe

Ageres, febriculoſe;

Stomachum vel uſq; crudum.

Cerebrumve ſemper udum

Nimia repletionem

Gelidag; fluxione,

Tibi vel Sebaſtiane

Mala plura Gallicanè

Reprecarer, aut chirágram

Manui, pedi podágram.

Modò ſed tibi cerebrum

Grave perforat terébrum:

Satis hoc. acerbiores

Potes haud pati dolores.

CONRA-

CONRADO ALBINO.

*Epigramma cupisti
Albine videre saltem*

A vate Melisso

Unicum:

En habes

A vate Melisso

Quod ipse videre saltem

Epigramma cupisti,

Sed non unicum.

IN IMAGINEM N. C. TRELAEI,
E VIVO EXPRESSAM.

*V*atis vt effigiem Cyprio Clementis in aere
Intruita est pato lumine blanda Venus:
*Q*uae patet e vultu mitis clementia mentis
*Q*uam vivis sculpta est, inquit, imaginibus!

A L I V D.

*A*Rtis plus tecta tabulis, quas pinxerat olim
Timanthes, quam quis cernere posset, erat:
*N*atura plus CLEMENTIS, quos finxit Erartus,
*V*ultibus his, alius quam dare quisset, inest.

A L I V D.

A L I V D.

*Artis in hac aliquā dum sculptor imagine for-
 Nititur effectis ducere lineolis; (mam
 Vivam Clementis naturam expressit ad unguem:
 Plus ita quā voluit, quā potuitve, dedit.*

A L I V D.

*Corporis atq; animi tanta est tibi gratia, Clemēs,
 Effigies Charitas spiret ut ipsa meras.*

GERARTO FALKEN-
BVRGIO.

*IN Musico me dixerat convivio
 Philonius κοινωvικόν.
 Auceps acutus ille verborum venit
 Postridie ad me Corilus,
 Interrogando sēpe me exsurdans ferē,
 Gerarte, me ferē enecans;
 An sim κοινωvικός. musitabam primitus;
 At deinde, Rem quid hanc tibi
 Curatio est? inquam. Locutus est heri
 (Ait ille) de te quispiam;
 Hoc scire cupio, mi Melisse; amabo, dic.
 Etiam, inquit: sum Canonicus.*

Sub

Sub qua diœcesi? ille contra. Romula,
 Inquam. Bene est: quanam rogo
 In urbe? Roma. In eade quanam? Apollinis.
 In monte fortassis aliquo?
 Ita; in Palatino. Minervæne est ibi
 Templum quoque? est sanè. Ast in hoc
 Quid? num Canonici? non quidem, sed Canonica.
 Quales? Latine. ludis. haud
 Ludo: pœtas invenis illic meros,
 At heic pœtrias meras.
 Inter acoluthos diaconosq; presbyter
 Haud sum, sacerdos attamen.
 His me relinquit: pax! vale pœticé.
 Et tu (inquo) Bœoticé.

AD PRINCIPEM.

ANnuæ quum vari numerat stipendia quæstor,
 Multa levi turget charta referta cupro.
 Aurea si nostra perhibentur carmina Musæ,
 Cur minùs ex auro fulva moneta datur;
 Aut gravis æquivalens argenti portio saltem,
 Quæ referat vultus candida signa tui?
 Crede mihi Princeps, ni post mutatio fiet,
 Pro cupreis numis cuprea metra canam.

AD P. D.

PROMtiùs e silicis venis expressero lymphas,
 Aut liquidum e dura mulsero lacte petra;
 Debita

Debita quàm molli prece discutiantur ab aula

Aera, catenatis Petre ligata seris.

Vulneribus jaceo confossus mille. tot ictus

Axenus heu monitor, quot mihi dicta dedit.

Vix ubi jam primum concreverit una cicatrix,

Refricat ecce recens ulcera prisca dolor.

Quòd nisi maturè mihi pacta pecunia ceder

(Nam sumtum proprij fecimus eris ope)

Mutua Iudeos adeam sumturus oportet,

Axenus aut dictis me dabit iste neci.

IN SPLENDOREM AVLICVM.

Splendida magnificis paupertas regnat in aulis:

Ista domi nostræ subditur; aula vale.

S. SCHEFFERO.

Res ubi defuerit, nil splendida nomina profunt:

Res ampla est? quodvis tū bene nomē haber.

Rex aliquando fui, sed mensas inter opimas;

Stipabat levum regia virgo latus.

Deinde poëtarum regem me PORTE vocasti,

Nescio quo Musa ductus amore mee.

Tertia cantorum tu regna jocosè propinas,

Pars Scheffere novi prima satellitij.

Non mea majestas & munificentia sese

Largam divitijs præbeat usa suis?

G

Pauperie

Pauperie eximia quivis donatus abibit,
 Fortune socius si volet esse mea.
 Confluat huc jejuna cohors: satur exiet aula.
 Quilibet, esurie nempe sitique satur.
 Cetera quæ deerunt locuples pœnuria rerum
 Nec prius auditas suppeditabit opes.
 Ditiior hinc aliquis factus Cræsoque Midaque,
 Ne spernas Iri regna minora, cave.

AD IOAN. GLAUBVRGIVM I C.
 patricium Francofort.

Nemo potest alicui multum donare parumve,
 Quæ vel non sua sunt, vel quibus ipse caret.
 At quo te dono Glauburgi muneror, hoc tam
 Ipse equidem careo, quàm nequit esse meum.
 Publica prætulimus privatis. jam quod amico
 Dem, licet exiguum, munus oportet emam.
 Haud Mida sum. sed quum gaza tot paupere ditent
 Paupere de gaza sat quoq; dives ero.

AD IOSEPHVM SCALIGERV
 Iulij Cæs. F.

OB perpetratum nescio.
 Quod scelus aut facinus,
 Excusatum dixeram senatorem.
 Matheus ille Tonsor (ut

Rebus

Rebus ubique novis
 Studer) renarrans dicta non probè excepta
 Lippo Philippo cuipiam;
 Excoriatus, ait,
 Senator est in oppido Paludensi,
 Atrox ob admissum nefas.
 Scaliger, hocçine erit
 Latina glübere, an Latina tondère?

G 2 P. ME-

P. MELISSI
 SCHEDII FRAN-
 CI, P. L.

Erato.

AD IOHANNAM PAL-
 LANTIAM.

M Anè diē portans, rutilis in vecta quadrigā
 Laomedontēi Memnonis illa parens,
 Admonitrix operum Nabathæo prodit ab ortu;
 Purpureūm pandens Sole sequente decus.
 Surgis ab occasu Pallantias altera, virgo,
 Præpete Pegaseo vecta Melissophile;
 Vespere fers requiem, lustras quoq; lampade noctis
 Luna tibi roseūm stipat, & astra, latus.
 Imbuit illa suis herbas Aurora pruinis:
 Roribus aurescens tu mea corda rigas.
 Vatis illa sacris afflat Matuta calorem:
 Inspirare etiam te mihi cerno faces.
 Par decor ambabus; sed in hoc discretio mira est,
 Tu quod amas juvenem, quodq; amat illa senem.

ROSINAE

ROSINAE C. F.

Lilia noster alit lactentia, sed tuus hortus
 sanguineas nutrit, blanda Rosina, rosas.
 Clausa facit sepes, ut quàm minus ipse potiri
 Flore tuo, possis tam minus ipsa meo.
 Vnanimis menti concordia par sit utrinque,
 Protinus e geminis hortulus unus erit.
 Rumpere fas sepem; juvenilia lilia fas est
 Iungere virgineis, casta Rosina, rosis.
 Floribus his nisi mella fluant, tamen inde renasci
 Spero Melissæas, pignora mellis, apes.

EX GRAECO IOSEPHI
 SCALIGERI.

Anima & Charon.

- A. Charon, Charon. C. quis pervicax sic clamitat?
 A. Amans fidelis, indigens uls trajici.
 C. Proh sortem acerbam! quis manū tibi intulit?
 Cædis quis autor? A. sevus, o Charon, amor.
 C. Aliorsum abito; amafios non transveho.
 A. Tranabo quæsitam (velis, nolis) viam,
 Tranabo certè: nam tot insunt in meo
 Adhuc sagittæ corde, guttæ pupulis,
 Ut hinc scapham remumq;, & hinc faciam la-
 cum.

DE AMORE.

Nil amor est aliud, si nescis, quàm sine vita
Vivere, nil aliud quàm sine morte mori.

DE IVVENE ET PVELLA
ante nuptias mortuis.

Lacta quibus thalamum sponſis Erycina parabat,
Pro thalamo his tumultū trux Libitina locat.
Flevit Amor nideus ploravit mater Amoris,
Nec tenuit lacrymas frater amoris Hymen.
Ambo infelices, queis nox saltem una negata est:
Felices; ambos una quòd urna tegit.

EX ITALICO PETRARCHÆ.

Factus, amans ego, sum veluti scopus ille sagittis
Nix Soli, flammæ cera, vaporq; Noto.
Implorantis opem mea vox irraucuit, eheu!
At tibi, Laura, mei cura nec ulla super.
Lethifer ex oculis in me tibi transmeat ictus,
Cui remedi confert hora locusve nihil.
De te procedunt sola (queis mutor, ut hic sim)
Sol, ignis, ventus: reris at ista jocum.
Tela, graves curæ: facies tua, Sol meus alter:
Et desiderium, est flamma corusca, tui.

His me pungit Amor, consumit, dissipat armis,
 Contra quæ misero nil quoque restat opis.
 Verba tua & cantus, & suavior halitus oris,
 Sunt Auster, coram quo mea vita fugit.

EX GALLICO RON-
 SARDI.

Indignatus Amor telis petijſſe Roſinam,
 Queis dura nusquam ſaucia corda ſorent;
 Liquerat appenſam nemoris ſub fronde pharëtram,
 Fœtus in hac eſſet dum generatus apum.
 Lætibꝫ egreſſum jam libertatis amatrix
 Fecerat e thecæ mellea turba ſinu,
 Ornabantq; fugam; quum plena examina fundens
 E pharetra, Nymphæ vertit in ora puer.
 Protinus exſiluit riſu, bene ſeratus ultum,
 Lædere quam nunquam noverat arcus iners.
 Aetheris at natæ non ſolùm, pun gere lente,
 Non figunt roſeis ſpicula juffa labris;
 Baſia ſed libant, & ab apricante Roſina
 Ore legunt flores, eliciuntq; favos.

AD IOHANNAM PALLANTIAM.
 Acroſtichis.

Palladis e cerebro ſata virgo, Tonantis ut illa;
 A quidum caſtis virgo ſacrata choris:

Laurigeri spectans oculos atque ora Melissi,
 Liliolum teneat cur sua dextra, rogas?
 Alba rosa in Franco Iunonia pectore mentem,
 Nix qua candidior nulla, latere notat.
 Tecta quidem est alijs; tibi mens ad aperta videtur:
 Ingenij clauso vis sita corde pater.
 Ac velut externis oculis externa; cor istud
 Sic oculo cordis cernier intus amat.

IN PICTURAM THISBES
ET PYRAMI.

Pyramus & Thisbe, miserabile funus amantium,
 Non pereunt armis sive Cupido tuis;
 Vulnere sed ferri, quod amator in ilia primus
 Egerat, alterius caussaq; duxq; necis.
 Felices tamē hoc (quanquam bonus absuit Hymen)
 Vna duos clauso quod tenet urna sinu.
 Discite, qui sapitis, flagrante cupidine ducti,
 Secius Idalias instituisse vias.

AD N. C. T.

Ut vera est aut ficta tui Clementia amores,
 Incita flex animis, blande poëta, modis.
 Illa (refers) obijt. quis credat? obisse negatur,
 Cujus apud Genium mens rediviva manet.

Ergo

Ergo tuis vitam moriendo versibus addit,
 Morti subtrahitur nec tamen ipsa minus.
 Fallor? an inquires Clemens placidissime Clemens,
 Quei rear hanc divam corde vigere tuo?
 Haud fuit, haud alia est, nec erit Clementia; quæ quæ
 Gratia mansuetis spirat amica sonis.
 Mitis ut est lenisq; tuæ clementia mentis,
 Idea sic ficta est, sic ea vera dea est.

IO. POSTHIO SVO.

Mecum saepe manere noluisti,
 Seu cœnam volui, seu dare prandium:
 Ast ultro ipse velim manere tecum,
 Si nec prandiolum des, neque cœnulam.
 Quid causæ est? tua delicata numquid
 Blandinella meam fortè Rosinulam
 Fastidit, roseis genis nitentem
 AEquè, purpureis atq; labellulis?
 Vivamus precor atq; amemus unâ,
 Posthi care, animi dimidium mei:
 Unâ simus, edamus & bibamus
 Unâ. quis scit abhinc alter an alterum
 Porro conspiciat? Vicissitudo
 Immutat varia res vice lubricas.

IOHANNÆ PALLANTIAE.

Tantalus Eridani meritas religatus ad undas
 Poma manu frustra captat & ore lacum.
 Ipse, sed immerito, devinctus sentibus aspris
 Nequicquam posco nectar & ambrosiam,
 Vtenhovi detenta seris, cœlestia dona:
 Conveniunt labijs illud & illa tuis;
 Gratia particulam tua ni velit uniter apta
 Instillare meis oribus ore suo.
 Me tamen hoc Pelopis pater est felicior, isti
 Quo propior potus, quo propiorq; cibis.
 Abditus ipse procul, Pallantia, rebus amatis
 Quod peto non video, quod perit ille, videt.

L V S V S I N C R I S T A L L V M.

Pectore gestandam mihi dum niveã crystallum
 Das mea lux, sculptam cordis ad effigiem:
 Indicium candoris, ais, memorabile nostri
 Hæc sit, pro casto pignus amore datum.
 Latius opinabar glaciem, mea vita, futuram
 AEstibus hancce meis lene refrigerium:
 Illa sed heu jecori tantos ignita calores
 Sufficit, ut triplo flamma sit aucta magis.
 Credere si nobis, chalybi collidito: vivas
 En hinc scintillas exsiluisse vides!

Frigore crystallos gigni glacieque, vetusti
 Autores memorant, Armenioq; freto.

Quæ

Que mihi donata est vincens albore ligustrum
 Atq; recens lapsas candida gemma nives;
 Hanc nec hyems genuit, nec Caspia littora talem.
 Fervida sed prunis torruit Aetna suis.
 Illius usque adeo sum coctus & ustus ab igne,
 Ut cor adhuc rapidas sentiat igne faces.
 Si non mentiris Dionysi, si neque Plini:
 Vis lapidis neutri cognita vera fuit.

TE mihi crystallum donasse Rosina putasti:
 Falleris. est gemmis res pretiosa magis.
 Nam neque crystallus, nam nec crystallina cordis
 Forma, sed est ipsum cor, mea vita, tuum.
 Cur niveum? Venus igne suo decoxit, ut album
 Lacteolis quod alis sanguen in uberibus.
 Cur adamantæo silice est compactius? arctè
 Et solidè junctus sit socialis amor.
 Nativusq; licet variet color, esseq; cesset
 Molle, tamen proprius durat amore calor.
 Flagrat, & ardentes etiamnum duplicat æstus,
 Servet inextinctas ut mihi corde faces.
 Ergo ego corde carens, inquis, non vivere possem.
 Haud nego. nam certè est cor tua vita meum.

AD LUDOVICAM SARACENAM,
 LVGDVNENSEM, Hebraicè,
 Græcè, Latinè, doctam.

Limp-

Limpidus exhaustis cum fontibus ante Lemannus
 Vndisona Rhodani destituetur aqua A:
 Dulce prius tristis mulsu[m] dicetur amaro R:
 O[r]ta nec exstabit vere nitente ros A:
 Verbaq[ue] (sint utinā nullo sine pondere) quæ nun C
 Ipsa legis, vera sunt caritura fid[em] E:
 Corde tuum nostra quàm possit cedere nome N:
 Aut tua de facie nigræ imago me A:

SEB. SCHEFFERO.

Sive domi lateas, seu captes aëra apertum,
 Qui te cunq[ue] locus, quâ patet orbis, habet;
 Non nisi verba facis de frigore. dumq[ue] caletur,
 Usque tibi quereris membra rigere gelu.
 Nuper amatorum si pars ita magna fuisti,
 Nullane flamma tuo restat ab igne, miser?
 Aut cunctum reor excoxit tibi flamma vigorem,
 Aut tuus extremè frigidus ignis erat.
 Quid facies? nil ver tibi, nil tibi proderit æstas.
 Ut caleas, iterum (sed sapienter) ames.

DE PVELLA LEVCOREA.

Nubilis Androphile, Cythereïde pulchrior ipsa
 Rubra genas, oculos cæcia, nuda sinum;
 Demulcensq[ue] vola teretes palpante mamillas,
 Consultrix speculi viva sequentis, ait:

Nonne

Nonne duo egregia hæc sunt pulpita, jure peritus
Quæ superinnixum CORPVS habere velit?

AD ROSINAM.

DONAVI tibi flosculos rosarum,
Vno quas mea tertias in anno
Horti spina decus bene educavit:
Ardentis mihi tu Rosina flores
Vrticæ joculariter redonans,
Per risumq, dolumq, mordicante
Tacitas caule manus meas aduris.
Non mi (sentio, sentio Rosina)
Non extrinsecus has manus, sed ipsum
Vrenti folio cor attigisti.
Haud solas igitur, Rosina, posthac
Rosas Idalios vocabo flores,
Vrticam Veneris vocabo florem,
Et spina Cytthereiæ sororem.

IOHANNÆ PALLANTIAE.

SOLIBUS æstivis inter dum meta calorem,
Noctibus hybernis passus agreste gelu,
Delitui CARO non inveniendus amico,
Marcidus, & spinis punctus inermis caput.
Quære tuum, Nymphæ Pallantia, quære Melissum,
Cujus amas hymnos, carmina cujus amas:

Neu

Neu sine prolapsi candentia lilia varis

Intempestivis succubuisse rosis.

At digitos ladas cave, ceu Venus alma, tenellos,

Dum vepre vestitis querit Adonin agris.

Saucia purpureo niveos ubi sanguine flores

Tinxeris, alba dehinc nulla futura rosa est.

A D N. C. T.

AH, ah, quàm graviter mea pectora perculsisti,

Tristem obitum miseræ dum memoras animæ!

Verè obitum, Clemens: hanc nam quis vivere dicat,

Cui parit a sidiuam luctus amaritiem?

Certè equidem rigido stantes horrore capillos

Sentio in obstipo concutier capite.

Palpitat heu jecur, & tremit anxifero singultu

Halitus, ob socij prægrave cordolium.

Out inam pennis vel turturis ipse, vel illa

Prædita remigijs esset hirundineis;

Eriperes animam stricto de carcere lethi,

Aut tua vita illinc se citò proriperet!

Si moreris luctu (quod abominor) aut tua vita;

Prorsus & e vivis, imprecor, ipse migrem.

IN CORONAM EX ROS-
MARINO.

AVrea ferta meæ donum salvete Rosinæ,

Illius o nivea ferta ligata manu:

Quam

Quàm mihi jucundos fragrantia suavis odores
Adflat, & halanti quàm coma flore nitet!

Rosmaris Arabia redolet bene olentia thura,
Thura maris rorem: par in utrisq; decor.

Quis tantas, Libanoti, potest tibi subdere vires?

Quo plus ecce fragras, hoc magis ardet amor.
Florete æternum mea ferta. sit unus & idem

Vobis perpetuò, nec sine honore, vigor.

Sic meus & domina, castè quibus urimur, ignes

Amborum vivi pectore semper erunt.

DE SUSPIRIIS ROSINAE.

Vnde tibi toties, mea lachryma, suspiria surgunt,

Quove abeunt, crebrò quæ repetita trahis?

Talia querenti respondit: an obsecro nescis,

Ducta meo ex corde hæc in cor abire tuum?

N. C. TRELAE O.

Ulx mihi levis onyx insculpta Cupidine parvo

Vnguiculum minimi contigit articuli:

Saucius en videor telis cor ad usque profundum;

Acriter ignoto mi calet igne jecur.

Fallor, an hunc lapidem cæci quia Amoris imago

Velat, & hic fiam cæcus amore lapis?

Indita vis auro, gemma, natoq; Cytheres

Hei nequit assuetas oculuisse faces.

Aut

Aut oculi mihi caligant, aut quam tua gemmam
 Lux gessit, Clemens, & mea vitageret.
 Omen inest rebus. quod si, se prater, in orbe
 Omnia vincit amor, vincet & omen amor.

EX GALLICO RON-
 SARDI.

VT jure Veneri flos sacratus est tuus
 Venusta, amœna, dulciter vernans Rosa!
 Homines deosq; odore suavi recreas;
 Rerum omnium una tu, Rosa, es pulcherrima.
 Folijs coronas de tuis neſcit Charis
 Comam implicantes, colli eburnei decus:
 Interdiu vel millies, fuci loco,
 Tuum liquorem Cypris inuergit genis.
 Ha Iupiter! quàm lator ut spina mihi
 Calyx aperte cerneris diluculo,
 Virente in horto ad solitariũ nemus!
 Nymphis lacertiq; & sinus de te nitent;
 Malam manumq; Aurora de te purpurat;
 Formosa Amoris mater a te roseola est.

C. VTENHOVIO C. F.
 amico integerrimo.

QVæ sit illa ROSINA nostra queres,
 Calebs quam celebrat meus libellus:

Nulla

Nulla est, Carole, nulla: ficta planè est;
 Cui nugas equidem reservo plures.
 Olim si qua torum meum subibit
 Nympha, ab Italica profectione
 Conjux liligero futura Franco,
 Nomine illa vocabitur ROSINAE.
 Nec nulla est velerit puella, quæ se
 Dici sponte sua velit ROSINAM.
 Veros dum nequeo sonare amores,
 Fictos interea sonabo amores;
 Nullos ne memorer sonare amores.

AD IANAM PALLANTIAM.
 Die XX Decembris.

Nomine treis Charitum mulsi tibi, virgo, ca-
 mellas

Consecro, natalis luce nitente mei.
 Aglaïam Thaliāq, roges precor Euphrosyneng,
 Ut proprius sit odor, perpetuusq, sapor.
 Hoc ubi confieri sperem, libabo Camænis
 Vten hovi nonum nectaris urceolum:
 Attamen ut votis Phæbo prius ipsa litando
 Cymbia pro nostra terna salute bibas.
 Namq, propinavi totidem devotus amoris
 Pocula, si mereor, redde puella vicem.
 Sic tibi mellifluo distillent guttura mulso;
 Sic tibi natalem stella benigna beet.

H E GAL-

E. GALlico P. RONSARDI.

ἀντορχεδ'ιασί.

M. Hem ! quid ais, quid agis, gemebunde sub arbore
Turtur

Aridula ? T. ah ! lamentor. M. ob ecquid ? dic
mibi quæso.

T. Compare quòd careo, vita quæ carior ipsa.

M. Ast ubi ea est ? T. auceps crudelis glutine captam
Lethavit. misera illius heu noctesq, diesq,
Fata gemens inter nemus hoc, incuso nefandam
Mortem ego, q, me nō simul impia cede necarit.

M. Commorierne tua velles cum conjuge ? T. qd nī
Vsq, dolore adeo summoq, elangueo luctu,
Et desiderio sociæ vehemente satisco ;
Illius ut sit nex conversa in tadia vitæ.

M. Orare volucres ; quàm vos constanter amando
Estis felices ! o felicissima corda,
Quæ sine mutatu fidum eternitatis amorem !

A MA-DAMOISELLE DE
PALLANT.

Vers Elegiaques.

Mon cœur las è ma langue, de faire diserte
harangue,

Confits en langueur, vuides etoent de vigueur:
CAT

Car cet amour de la sèche Camene ma veine reſèche
 Par cete flamme le verd ſuc è la moelle ſe perd.
 Lors què ta vois, Pallante, me fit par grace ſuante
 Arrouſer de liqueur douce, la langue è le cœur;
 Voici venir de ta ſource le vers, è de ryme la courſe:
 Voir ſelon le Latin tient ſa meſure la fin.
 Ton ſtyle m'eſt fontaine, laquelle reſait mon aleine;
 Ardant des flambeaus, d'elle je tire des eaux.
 Or ſus donc, ma Deeſſe, ta plume ſalubre me dreſſe:
 Si ne m'en euſſe guarì, preſque je fuſſe tari.
 P. de Meliſſe.

DISTICHON.

*Literis majusculis inſcriptum ſportula ex
 operimento nuclei ceraſini ab A.G.
 uná cum effigie cordis
 ſculpta.*

CORBULA PARVA QUIDEM EST, SED
 NON ITA PARVULA, TOTVM
 QVIN COR IN HAC CLAVSV, QVOD
 TIBI DONO, FERAS.

Lufus.

Me face torret Amor, Phœbus cremat, uſtulat Eū=
 Mirum, ſi facies atra, Roſina, mihi eſt? (ruſi

Aliter.

*Quid mirare nigrum vultus, mea vita, colorem?
Eurus me torret, Sol cremat, urit Amor.*

AD LVDOVICVM MASVRIVM.

*SI quibus ambrosio pastis nutrime manna
Dulcis inescato pectore sedit Amor;
Suavior his illex animi Venus alma necesse est
Philtrā propinarit nectare tincta Iovis:
Mulsea queis Philotes Charitum libamine sacro
Fuderit Hyblais pocula mista favis.
Corda per alternas Erato sed mutua nobis
Perpetue quæ succo pascit amicitias,
(Succo, cœlitibus niveum manante fluentis,
Cujus utrig³ meris roribus ora madent)
Tam potis est Charitas, Venerem, Venerisq³ puellâ
Sinceris, Masuri, vincere delicijs;
Quàm tibi non nequeunt tenerum oblectare palatum
Manna, favius, mulsum, nectar & ambrosia.*

AD I. SARRACENVM
CHARITAEVM.

*INviso quoties tuos penates,
Accedo quoties bonos sodales,
Cantus inter & uvidam Lyeum
Abste dicor amator, & Melisso*

Castos

Castos sæpius exprobras amores.
Nempe ex palliduli colore vultus
Istud colligis, & meis ocellis
Affectus bipatentibus fenestris;
Deinde ex purpureo quid auguraris
Vestitus Amethystini nitore:
Post ex versiculis meis quibusdam,
Fictis versiculis, uti solemus;
Quos tu nescio quid protervioris
Præ se ferre putas procacitatis.

Non hoc de nihilo est, negare nolim.
Amo, sed scelerisque criminis que
Purus, sed vitijs carens nefandis;
Nec unamve duasve tresve solum,
Sed totas lepidas novem puellas
Amo: virgineam perinde mentem
Casto in pectore candidoq; servans,
Atque illa tenere novem puellæ.

Quare si Charitæ vis, ut ipse
Accedam ulterius tuos penates,
Visamq; ulterius bonos sodales;
Musas inter & Eubyum caveto
Abste culper amator, aut pudico
Suos amplius exprobres amores.
Castos esse decet pios poëtas.

DE OBITU GEORGII FABRICII
CHEMNICENSIS.

Ad Paullum Brachelium.

*F*abricius tanto Christum dilexit amore,
Tantus & accensi pectoris æstus erat;
Vt prius ille mori, quàm vel decedere quidquam
De calido tulerit cordis amore sui.
Sirius ardores ferventis adingerit ignis;
Sol urens radios auctat & ipse suos.
Quàm prius hanc Erato possit restinguere flammâ
Stinguntur vitæ flamina Fabricio.
O vatem eximium, Bracheli, quem necat æstus
Talis, & in Christum, quem perit, acer amor!

D E E O D E M.

*N*umina Fabricium terris ut ab hisce poëtam
Transmisere polo, temporis invidia;
Tot profusa pijs lacrymarum flumina Musis,
Fons sit ut Aonidum plenus amaritie.
Hinc quibus hauritur (dolor ah dolor!) unda poëtis,
Illa merè salsas diffluit in lacrymas:
Ac prior in fontem negat heu dulcedo reverti,
Ni dederint alium numina Fabricium.

Obijt 13 Quintilis, anno 1571.

FRAN-

FRANCISCO AVERLIO SVO.

*V*nitās, orsus numeri inchoati,
 Vnitās medio sine dissipare,
 Vnitās semper sine fine durans,
 Vno perpetuo similis sui,
 AEqua progressus faciens per orbis
 Orbitas, spatio sius it, redit
 Quam quis extentam sibi imaginetur:
 Ast in se tamen usq, recurrere
 Visa, terminos sibi querit ævi.
 Sic Amicitia irresolubile
 Mutuæ filum, digitis quod Horæ
 Tres nerunt, Charitumq, sacra manus
 Quod deaurarunt Diuturnitatis
 Obryzo; super astra, super quod his
 Altius, tendit, metuens secari
 Stricto forficel anificæ deæ.
 Staminis tramæq, oriens, Averli,
 A TE PRINCIPIVM, TIBI DESINET.

ROSINÆ C. F.
 VT SVAVISSIMÆ DVLCISSI-
 MÆ QVE, ITA MIHI CA-
 RISSIMÆ.

Tanquam præsens.

*Siccine te video coram, doctissima fandi,
 Deliciae nostri virgo futura tori?
 Siccine conspicio tua labra, corallina labra;
 Flammeolosq; oculos, sidera bina, tuos?
 Siccine contemplor procera fronte Rosinam,
 Suffusam nitidas flore rubente genas?
 Francica summissi reverentia poplitis hæc est;
 Hic color, hic habitus, quem mihi finxit Hymen.
 Hic locus, hæc aula, fores hæc sponte patentes,
 Indicijs dudum signa fuere meis:
 Signa, Deus per quæ puero monstraverat olim
 Decretum fati prodigiale sui.
 Fallor, an & similem celestia visa figuram
 Ostendere animo, casta Rosina, tuo?
 Annue liligero, & consuesce Rosina vocari.
 Si te fata trahunt, te quoq; vota trahant.
 Nata domo magna, magnis decorato minorem:
 Major eris per me, per te ego major ero.*

A F F I N I B V S.

Quid dicturus sim.

*N*E mihi ne quaeso gladium fabricate: repulse
 Prælia vobiscum stent mihi nulla volo.
 Affines mihi site æqui facilesque bonique:
 Sic bonus & facilis, sic amor æquus eat.
 Dignus ut hac non sim, tamen hæc me digna puella
 Vos digni, merito quos ego jure colam. (est;
 At

At pugnate; parum reffert. certatio gliscet
 Frustra, ubi pars armis subtrahet una manum.
 Non mihi pugnatis, sed FATO, certat amore
 Lux mea, & indignum me negat esse sui.
 Quos Dominus conjunxit, homo disjungere tentet?
 Fit, fieri quod vult, nec mora pœna mora est.
 Differtur, non aufertur, quod destinat ille:
 Consilium humanum vertere fata nequit.

AD ROSINAM,

Tanquam mecum jam matrimo-
 nio junctam.

TAndem ego post varios avi bellig, labores,
 Postq, tot ærumnæ dura pericla mea,
 Te potior, CONIVX, mihi jam fluctusq, procellæq,
 Et maris intorto turbine naufragia
 Suaverudimentum. jam fidere ducta benigno,
 Leniter in portu salva carina natat.
 In statione sumus. Vertumno natus iniquo
 Censear? o mihi mens illa facesse procul!
 Mitescunt victi placidis adspectibus auræ
 Falcifer ille senex, Marsq, feroxq, draco.
 Iam Veneri lito, Mercurium Solemq, salutans:
 Luna mihi decimo pignora mense ferat.
 Euge Rosina, meum mel amabile, amabile mulsum!
 Te dominam cordis nuncupo jure mei;
 Corporis imò etiam totius, & omnium in isto
 Vertice qui sensus, pectore quig, viget.

Tot vixi calebs, unam te propter, in annos;
 Te propter, patria dulce relinquo solum.
 Cuncta tibi debebo; mihi cor, lux mea, debe:
 Duret ut aeternum mutua debitio.

A D E A N D E M.

Posse tui toties me commeminiſſe negabis,
 Affirmas quoties te meminiſſe mei?
 Ah tam ſæpe tibi mea vix occurret imago,
 Quin tua mi multo ſæpius. anne problem?
 Temporis exigui momenta breviffima confer,
 Aut ſi quid puncto temporis eſt brevius:
 Non ullum invenies, quo non decies tibi centum
 Millia votorum nocte dieq, ſeram.
 Proinde mei toties memorem te jure nego,
 Ipſe tui quoties ſum, mea vita, memor.

I N O L F V M.

SI quod amo, nusquam eſt, quamvis ſit oporteat
 usquam;
 Olſe, quid ad naſum res facit iſta tuum?
 Quid facit ad naſum, q, amo, quã cernere nunquã
 Contigit? Olſe, mihi, non tibi, non tibi amo.
 Non oculis illam, ſed vidi animo: Olſe quid ad te?
 Imò oculis clauſis, quos patefecit amor.
 Si cano, ſi celebros ignotam, ſi laudo Roſinam;
 Hoc opus ad nares nil facit Olſe tuas.

Olſe

Olse nec hoc ; illi quòd somnia fatag, narro :
 Ipsa quòd & de me somniat , Olse nec hoc .
 Olse nec hoc , sponso reperita quòd oscula figet :
 Majorem ducam quòd minor , Olse nec hoc .
 Olse nec hoc , si sit mediocri ditior uxor :
 Aut herus aut servus si vocer , Olse nec hoc .
 Olse nec hoc , immortalis quòd reddita per me est :
 Illi ego quòd vita debitor , Olse nec hoc .
 Ergo aliò condas nasum , aut tibi fecero nasum ,
 Sola hac ad nares res facit Olse tuas .

R O S I N A E M E A E .

Mellitissima virginum Rosina ,
 Ardentis generosa fax Melissi ,
 Et desiderij pyrope casti ;
 Vt tua potiar favore dextra ,
 Promittente fidem tori jugalis ,
 Amplexuq, fruatur tui lacerti ,
 Formoso Cythereidos puello
 Centum basia centies vovebis ,
 Mille basia millies vovebis ,
 Nec persolvere protinus puello
 Hanc summam metues . tuis labellis ,
 Istis purpureis tuis labellis
 Sponsor ipse ego debitorq, reddam
 Centum chiliadas suaviorum ,
 Mille myriadas suaviorum ,

Si defit numerus, caditve in herba
 Confusa seges osculationis;
 Omnem quo tamen expleam osculorum
 Exacté numerum, deam rogabo,
 Deam ceruleo mari creatam,
 Os ut te faciat Rosina totam,
 Aut os me faciat Rosina totum,
 Aut os oribus ex duobus unum.

E I D E M.

Esse quid hoc dicam? sola mihi noctis in umbra
 Nec dormire grave est, nec vigilare grave est.
 An jaceam dulci, mea vita, sopore solutus,
 Insomnesve trahant lumina lassæ vices,
 Nescio. te clausis oculis, te cernit apertis
 Mens mea, seu vigilem, sive quiete fruam.
 Tum simul amplector, simul osculor. ipsa vicissim
 Me complexa, meo basia ab ore rapis.
 Nunc quoque delicias facere o formosa vidēis,
 Nunc mihi nescio quas dicere blanditias.
 Mane ubi languidulus sopor udus abivit ocellis,
 Gaudia deceptus vana fuisse queror.
 O amor, o cura, o inania somnia noctis,
 Pectora quàm varijs luditis agramodis!

MITTIT

MITTIT ROSINAE
Cantionem quinque vocum harmonia
a se compositam.

TE quia præcipuè vocum symphonia concors
Delectat melicis quinquuplicata sonis;
Sume libens, animo quem pango libente, canorem,
ORosa Nympharum floscule Franciadum:
Neu tam me, neve artis opus, quàm teq³ tuiq³
Ingenij Genium, qui probat illud, ama.
Nam quòd dulce tuus quòd amabile canto Melissus,
Id dulcoris amor prolicit omne tui;
Eq³ tui fontis scatebris mea vena remanat.
Fons tuus Aonijs semper abundat aquis.
Limfa precor mihi, Phœbe, fluat quoq³ postmodò
Limfa mea Nympha ducta canaliculis; (jugis;
Vt quoties versus & cantica fundo, ROSINAE
Sint grati versus, cantica grata mea.

AD AMICVM QVENDAM.

ASsa sive canat Rosina voce,
Docto pollice seu fides pererret,
Sive utrumq³ melos simul figuret
Et lingua & digitis decenter aptis:
Extra me migro. præripit sonorus
Concentus mihi cor jecurq³; & ipsa
Fertur mens animi leves in auras.

Celi

*Celi jam videor vehi per astra,
Audiens Geniūm chorū occinentem;
Dum Psalmos iterat puella, miræ
Flexu vocis, & actione dextra.*

*Exclamo obstupescactus, o amice:
Aut ipsa Harmonia est Rosina cantrix,
Aut est Angelicæ genus catervæ,
Aut certè Angelus hæc agit per ipsam.*

DONAT ROSINAM
AMETHYSTO.

*A*Methystini colores
Perhibentur esse amantum;
Amethystinis amicti,
Perhibemur ambo amantes.
Adamoto me Rosina,
Adamabo te vicissim:
Et ut hic amor sit æquus,
Et in æquitate firmus,
Sibi mutuusq; parq;
Amethystinum lapillum
Tereti annulo eminentem
Tibi dono gestitandum.
Violaceū colorem
Violare nulla possit
Macula; aureūq; cyclus
Chalybis perennitatem

Adaman-

Adamantinig, vincli
 Solido tenore præstet.
 Quid enim tibi placere
 Magis æstimem, Rosina,
 Nisi conjugalis index
 Amethystus est amoris?

IN PSTLLVM.

Incipit in me
 Nobilitas, &
 Stirpis origo:
 Bella Rosina
 Iam mihi nupsit
 Alite dextro.
 Psylle, quid inter-
 Est utriusque?
 Alite levo
 Est tibi quondam
 Ducta marita:
 Stirpis origo
 Nobilitasque
 Desinit in te.

COR OFFERT ROSINAE.

Quid tibi discedens, nisi cor (cor amabile) donē?
 Debita servitijs accipe dona tuis.

Ni

Ni capias; unquam certè nulla altera (ocellos
Iuro tuos) cui pars tantula cedat, erit.
Iam micat exsultim, nostro de pectore migrans;
Sentio enim: vita nec timet etce mea.
Vt tibi se dedat, plectum ait esse, Rosina,
Tam radiante hilaris luminis orbe tui.
Si procul arcueris, redeat veto pectus in istud;
Vt cui planè odio est, quidquid amare nequit.
Frustra mi referet acceptam triste repulsam;
Frustra mi referet conscia damna sua.
Namq, meum quanquam est, meum erit non am-
plius: in me
Nolo videre aliquid, quod tibi displiceat.

P. ME-

P. MELISSI
SCHEDII FRAN-
CI, P. L.

Polymnia.

AD IO. AVRATVM.

IN nova quisnā animas negitet migrare renatas
Corpora, ceu Samius prodidit ore senex;
Simodò perpendat Ronsardi in pectore rursum
Vivere Meoniden, vivere Virgilium?
Qui sibi consimiles, integrum non nisi quiddam
Ex tribus unijugum constituisse queunt.
Ternio nempe omnis numeri perfectio tota est;
Et trias in monades uniter apta venit.
Ergo quo perfecta foret divina poësis,
Tertius his geminis adjiciendus erat,
Francide qui numerum supplens, Aurate, loquela
AEquiparat Grajos, equiparat Latios.

P. RONSARDO.

LAomedontē & post diruta mœnia Trojæ
Celtica dum Phrygium mittis in arva ducem;
I Non

Non minùs hoc laudi ponit sibi Francona tellus.
 Quàm decus hinc captat Gallia docta suum.
 Vt bene Gallorum fratres sincera vetustas
 Germanos junctis dixit amicitijs!
 Vt bene posteritas regum firmavit easdem,
 Vnius imperij quom duo regna forent!
 Maſte age, Francorum meritas deducere laudes
 Strenue, Vnidocini gloria Petre soli.
 Francia (tam polles vi carminis) utraque surgit
 Major in Eois, major in Hesperijs.

GEORGIO AVERLIO EQ.
 GALLO.

PRodijt in lucem quæ nuper Francias illa
 Gallica, Ronſardi nobile vatis opus,
 Mi cordi legere eſt. ſac ea potiamur, Averli;
 Nam reor exemplar te penes eſſe recens.
 Si neſcis, quanti faciam tam docta poëtæ
 Carmina, cui regio vix alit ulla parem;
 Dicere ſufficiat: plus huic debere poëſin,
 Solvere quàm Muſæ, quàm vel Apollo queat.
 Vno àliquo veteres norunt excellere vates;
 Sed mihi cunctorum ſolus hic inſtar erit.

AD MARC. ANT. MVRETVM.

QVisquis imaginibus vivis effingere Phœbum
 Et Charitum formas Aonidumq; voler,
 AËthæ-

Aetheriosq; patris vatū, Murete, furores,

Quos solet ingenuis indere pectoribus;

Deniq; veram oculis representare Poësin,

Depictam veluti Zeuxidis archetypo:

Non aliunde modum petat. Omnibus omne poëtis

Ronsardi specimen Francias una dabit.

IN EFFIGIEM P. RONSARDI.

E Gallico.

TALIS Ronsardus fuit ille poëmatīs autor;

Sic oculos, sic os, sic tulit (ecce) genas.

Scilicet ad vivum graphijs depicta gemellis,

Hac opera Corpus, Spiritus hoc opere.

AD H. STEPHANVM.

VRbs Atticorum olim velut

Hellas vocata est Helladis;

Orbisq; Roma totius

Quoddam quasi compendium:

Formosa ceu Neapolis,

Henrice, jam pridem tibi

Italia dicta est Italia:

Vt Gallia nunc Gallia

Dici potest Lutetia:

Sic Francosurtum nundinas

I 2

Propter

Propter frequentes nomino
Germaniam Germania.

AD IOAN. STURMIVM.

*Q*uid (rogo) vitæ tua est, nisi cymbula? cymbula
crebris

In Siculo, Sturmi, fluctibus acta freto.
Hanc Notus, hanc Boreas, hanc impetit Eurus. in
alto

Nat modò, littoreis stat modò fessa locis.
Dumq; reor tutò firma statione locatam,
Æolus adversas ructat ab ore minas:
Sed Zephyri frangit bonus hæc Tridentifer auræ
Ilibus ut ruptis Æole dire crepes.

Iamq; procellarum cum conjuge liber Elisa
Sturmius in portu navigat, inq; vado;
Et freta Trinacrij non horret amara Pachyni,
Nec quas Scylla vomit, quasq; Charybdæ aquas!
Ast agit, annosa quo spes requiesq; senectæ
Sturmiolus patrios luset ante pedes.

Anchora nunc fixa est. Neptunum censua Tethys
Blanda fovet; fovet hunc & sua blanda Thetis.
Vectoriò gaude. vitæ quia cymbula salva est,
Salva quoq; in vitæ est altera vitæ tibi.

IAC. MONAVIO.

pectoris

Pectoris affectu nil dissimulante sodales
 Quos amo, quos veneror, quosq; Iacobe colo;
 Hineq; sunt auro similes alijsve metallis,
 Nec quibus est baccis Indica dives humus.
 Est aliud, gemmis longé quod præstat & auro:
 Vis tamen in gaza vile nomisma legi.
 Esto. geram morem; lege quâ lubet. Asq; deïnxq;
 Dextans & dodrans besq; minoris egent;
 Septunx, semissis, quincunxve triensve quadrāsve,
 Sextans & minimis uncia sueta locis.
 Pars tibi proposita est vacua duodena moneta:
 Dic, quotus esse meo nummus in are cupis?

I. PASSERATIO.

Fecundissime Iane Passerati;
 Visurus fueras reductum in auras
 Inter Earinon nemus meorum,
 Raptum funere TVRTVREM Rosinae,
 Ploratum lacrymosiore fletu
 Castis turturibus columbulisque,
 Torquatisq; Amathusiæ palumbis,
 Et quantum est volucrum Dionearum.
 Sed postquam mihi de tuo relatum
 Eset PASSERE, passere erudito.
 Iupiter, nitidog; & eleganti;
 Cujus gratia comis, & venustas,
 Et præstantia passerem Catulli

In lucem e Styge pallida reuersum,
 Præ pudore coëgit ire rursus
 Quod renarat iter tenebricosum:
 Consultum magis esse iudicavi
 Lamentantis avem piam Rosinæ
 Sepultam tenebris jacere primis,
 Quàm si illam reducem stitisssem ab umbris,
 Ut vefci rediviva posset aurâ,
 Tuo a passere denuo necari.
 Quid funestius aut mihi & Rosinæ,
 Aut contingere turturi putares?
 Bis mori, nece durius ter ipsa est.

AD IO. POSTHIVM, MED.
 De Erasmo Neustetero cognom.
 Sturmero, eq. Fr.

FRacta valetudo Cnæringi & membra vieta
 Quàm turbent animum discrucientq; meum
 Dicere vix Posthi queo. rectè namq; valentem
 Fortè mei poterant exhilarare sales:
 Omnia nunc egro sunt tristia, acerba, & amara.
 Si mortem ipse prius, quàm mea cernat, obit;
 Francigena Sturmerus eques, tuus ille patronus,
 Earina esse sibi jure dicata putet.
 Nam quem prætulerim, Charitum nisi numè Eras-
 In quem se tradux insinuarit honos? (num)
 Cœtibus Aonijs carissimus unus ut ille est,
 Aonios cœtus sic & Erasmus amat.

AD

AD HIERON. VVOLFIVM
OETINGENSEM.

Desiste vitæ stamen ab Volsi tuæ
 Desiste quæso texere:
 Recisa nunquam fila defati colu
 Severarumpet Atropos.
 AEternitati consecrasti, scilicet
 Perennis ipse, plurima
 Laudes tuas quæ non sinent intermori,
 Europa quàm latè patet.
 Quòd si regeniti principes facundia
 Partu Minervæ jam tuæ
 Demosthenes Isocratesque (ceteros
 Omitto) vivent perpetim:
 Quanto magis tu (livor absit) qui pater
 Es eloquentiæ patrum?

AD HERMANNVM COMITEM
NVENARIVM.

N ingit, & hybernum cumulado molis acervo
 Opplevè solum vellera densa nivis.
 Invidia terris obstructa latet via, quamvis
 Sis nive candidior, candidiorq; cygnis.
 Attamen ire paras, & habet bene, namq; Camænas
 Cura tibi puero ceu coluisse fuit,
 I 4 Monstra-

Monstravitq; alijs ad fontis amœna sororum
 Flumina securam tunc tua Musaviam:
 Sic tibi nunc Hermanne seni, quod terra negavit,
 Grata Nicritutum Nympha ministrat iter.

IOACHIMO CAMERARIO
 PABEPERGENSI.

*Q*uid gemis uxorẽ Ioachime migrare sub umbrat,
 Lux patriæ, Phœbi gloria, gentis honos?
 Te patre quæ terris peperit treis inclyta Solēs,
 In tenebras nunquam mater abire potest.

IOACHIMO, PHILIPPO, LVDO-
 VICO CAMERARIIS, IOA-
 CHIMI FFF.

*L*Vx & vita patris non sensit funera mater,
 Quæ lucem & vitam præbuit una tribus:
 Progenies sed enim Solis fuit. atra nec umbra
 Nec fera mors in eam jurag; vimq; gerunt.
 Utq; gerant; ævi tria lumina quisque suapte
 Mortemq; & tenebras vincere quitis ope.

ESROMO RVDIGERO PABEPER-
 GENSI, PROFESSORI
 Græcæ linguæ.

TEn' etiam video socrus Esrome beate
 Funera luctificis plangere sera modis?
 Praevenit illa virum moriens atate senecta,
 Ora sui spectet ne moritura senis;
 Vix sit ut salvus, socie qui canter amata
 Conspiciam per tot lustra peracta fidem.
 Ecquis enim melius Camerari pectine docto
 Threicia tangat fila sonora lyra?
 Alter hic est Orpheus. moveat modò plectra, secun-
 In vivis iterum videris Eurydicen. (dam

AD CHRISTOPH. PALATINVM,
 BAVARIAE DVCEM.

Fabula nescio quem fabricasse poëtica Phœbum
 Creditur, Aonij dux sit ut ille gregis:
 Cui montes tribuere suos, tribuere sacella,
 Et cum Pegaseo fonte salubre nemus.
 Ah valeant conficta. sacris Academia Musis
 Heic viget, ad Nicri lene fluentis aquas.
 Verus hic est Helicon, est hæc Parnassia rupes:
 Adspice & hos fontes, lauricomumq; nemus!
 Heic Capitolinis æquanda palatia saxis,
 Inq; Palatino patria templa jugo.
 Quis nisi tu noster, dux illustrissime, Phœbus
 Irradians jubaris lumine quæq; tui?

AD LVDOVICVM CAMERARIVM,
Ioachimi F.

QUæ tibi Nympha toro, Ludovice, locanda jugali
Nubit, Acidalia pulchrior Aglaia;
Illa tuos luctus ob ademptæ funera matris,
Grande vog, seni finierit lacrimas.
Iam tulit en Veneri socialia farrea castæ,
Gaudia nata tibi, gaudia nata patri.
Ipsa novos pariat vada propter Elystria Phæbos;
Tu generes Musas Gratiolasq, novas:
Que Camerariadum suavissima pignora dulces
Speremus generis consore delicias.
Mutua faxit Hymen per vincula, deditus ipse
Totus sis illi, tota sit illa tibi.

IN VICTORINVM STRIGELIVM, SVEVVVM.

HÆC monumenta sacrat tibi Victorine Melissus,
Mutuus alterne cultor amicitie;
Cui tua mors tanto magis (eheu!) vënit amara.
Cui tua mors tanto vënit acerba magis,
Quanto nectarea dulcedine fantis ab ore
Suavius & fluxit dulcius eloquium:
Quale equidem cupidis ego puriter auribus olim
(Lipsia novit, idem novit Iëna) bibi.

Lotichij

Lotichij manes inter cineresq; Micylli
 Ad vada Neccharicæ nunc tumultus aquæ,
 Cecropios & adhuc lingua stillante liquores,
 Illyricæ damnas facis amaritiem.

IN EVNDEM, STANDO
 morte correptum.

Qui jacet heic, constans ut Victorinus in omni
 Re fuit, & victor pro pietate sui;
 Sic nisi victorem stantemq; in agone supremo
 Dejectum aut victum mors dare non potuit.

IVSTO REVERO
 IVRISC.

Dum leges & jura fori civilia tractas
 AEqui boniq; providus;
 In sua jura Deûs te, Iuste, per æqua sequentem
 Sacrasq; sub leges trahit.
 Solus eras, thalami sine compare: jam tibi nuptam
 Iungit maritalis fides.
 Delicias animæq; animam potes hancce vocare,
 Tuig; cordis corculum.
 Faxit Hymen, genialis Hymen, quo teste jugales
 Elisa comprobat faces;
 Ut duo viventes compagine corporis una,
 Flamma calefcatis pari.

Hinc

Hinc teneros fetus educite, pignora lecti
 Matri patriq; similima.
 Sic leges & iura tori socialia poscunt:
 Parere fas est legibus.

AD IAC. MEILANDVM
 MVSICVM.

Solicitis adeo verbis Meilande quid urges?
 An me, quo nequeam, posse venire putas?
 Me vocet ad thalami festum fraterve sororve,
 Multa quibus debet sanguine iunctus amor.
 Gaudia nec sine me jurent fore plena; profecto
 Nulla feret frater gaudia, nulla soror.
 Ipsa quidem tua grata venit presentia semper.
 Vt nihil hac quidquam gratus esse queat,
 Percupioq; satis fecisse tibi que tuisque:
 Hac sed acerba tibi si forat orta dies,
 Et quam voce vales bene, tam male fauce valeres;
 Abnueres haustus, abnueresq; cibos.
 Quidqd erit, breve erit speres, ut & ipse. Quod hora
 Matutina negat, vespere nempè dabit.

IOANNI OPORINO TYPOGRAPHO
 PHO BASILIENSI.

Pomifer autumnus multas velut ubere fructu
 Et varias cornu divite fundit opes;

sic

*Sic tua multiplices Musis dat, Oporine, libros
Egregijs scriptos gnava taberna typis.*

IN OLYMPIAM FULVIAM
MORATAM.

*Quantum te viva gavissus, Olympia, Menus,
Tantum defuncta Nicrias unda dolet.
Præsens mirata est, veniens mirabitur ætas:
Doctior in nostra Francide nulla fuit,
Sive loqui Græcæ vel scribere, sive Latine.
Lingua tibi, dubium, notior utra foret.
Cuncta nihil juvère, jaces, tecumq; iacebunt
Æolia pariter plectra sonora lyra.
Quod tamen abscisso Lachesis detraxit ab ævo,
Addet in æternos vivida fama dies.*

ANT. PISONI DVCIS LO-
THARINGI MEDICO.

*Eva parens hominum, vitam propagat in omnes:
Mortem propagat non minus Eva parens.
Sic homo nata, pari dum lege revincta tenetur,
Eva tui consors mortua, Piso, tori est.
Non illam lugens incredulus, aut gemis exspes,
Sint quasi defunctæ mensq; caroq; simul.
Quin vivit, nisi enim, ceu granula, mortis hume-
Pulvere, defunctis vita redire nequit. (mur
SIMONI*

SIMONI SCHARDIO IVRISC.

Laudibus Augustam cecini Nymphasq; Lycanas,
 Quum mihi clara locum Caesaris aula daret.
 Tunc aliquis, Sueva tu conjuge dignus es, inquit;
 Vxor Franca tibi sit volo, mater ait.
 At nec Franca beat, nec Sueva puella Melissum,
 Exterus ignota dum vagor hospes humo.
 Regna colo vita frigentia cœlibe, donec
 Suggestat accenso Cypria corde faces.
 Felix o nimium Schardi me iudice felix,
 Igne Philippinæ qui meliore cales!
 Faxit Hymen, flamma tibi perpete serveat æstus;
 Nec noris vidui quid sit amoris hyems.

AD R. CAESAREM.

Bis dat, qui citò dat. quòd serus dono libellum,
 Protraxit tardas bibliopola moras;
 Nec tamen ornatus adjecit Casare dignos:
 Caesaris ornari res nequit ulla satis.

ADAMO LONICERO,
medico.

Qui conferre velit recentiores
 Artis Peonia catos magistros

Cura

Cum priscis, Podalirium cohortem
 Chironumq, Machaonumq, magnam
 Recensebit, Adame Lonicere.
 Ut Gallos Italosq, omittam
 Excellenter in hac schola eruditos;
 Plures est etiam celebrior
 Priscis cernere Teutonum per oras.
 Tu, lenissime mitigator, alter
 AEsculapius esto Lonicere.
 Curabunt alij potenter herbis:
 Herbis ipse salubribusq, verbis
 AEgri non modo corporis, sed omnes
 Præpotens animi medere morbos.

AD IVLIVM EPISC. VVIRZIPVRG.
 Franconia ducem.

Regius assurgit quæ mons; & Curia regis
 Quæ vada Francoi conspicit orta Sale;
 Inde suos derivat avos Schediæa propago,
 Nobilius Meno mox paritura decus.
 Collibus his ingens, his vallibus imperat olim
 Carolus Isaidos cultor amansq, lyre;
 Sæpius in templis Supremo psallere visus,
 Cantandiq, pios instituisse modos.
 Ergo tibi merito (siquidem, doctissime Princeps,
 Tu modò nunc Salicis prædominans aquis)
 Davidis harmonias sacrat Polyhymnia. Francum
 Quod decuit regem, dedecet ne ducem?

IN

IN OBITVM IOACH. CAMERARII PABEREG. V. CL.

Quem non homines modò, sed quog₃ sensibus
orba,

Dive senex, mæstis flentq₃ gemuntq₃ modis;
Omnia sicne tui perturbat funeris atrox,
Exanimum cupiant ut posuisse caput?

Ipsamet ab rerum genitrix Natura videtur
Immutata suas, te moriente, vices:

Quæq₃ suis olim tinxit mea carmina succis
Facta glycyrrhiza est tristis amarities.

Vix mihi præ lacrymis hauritur Iliſidos unda
Guttula; & in lacrymas fons Heliconis abit.

Iamq₃ efflevi oculos. da lymphas Mæne perennes,
Vt senis indigena fata perenne fleam.

Obijt 17 Aprilis, anno 1574.

H. VVOLFIO, G. XYLANDRO,
ET M. CRVSIO.

Volfi, Xylandre, tuq₃ Crusi candide,

Tres Gratiarum amasij,

Ternis sororum tertium suffragijs

Lecti scholarum vindices;

Musis amicum, Francidos magnum decus,

Camerarium, senem pium

A morte

A morte vindicate Graijs versibus
 Parcarum ademtum vitrium.
 Idem Latino carmine præstabitur
 Ame & Sibero & Postbio.
 Certamen invadamus æquis viribus
 Rivalitatis æmuli.
 Carmen Latinum secla cornicum tria
 Vincens, legetur perpetim:
 Versusq; Graij secla phœnicum tria
 Vincent perenni tempore.
 Parcis pudori mors tribus nonne hæc erit,
 Tribusq; honori Gratys?

FR. D' AVERLIO EQ. GALLO.

TReis mihi proposui celebrandos, si modò vivam;
 Carmine, quod nunquam debeat ulla dies.
 Vnus erit princeps, erit heroïna secunda;
 Tertia amans nymphe, quã mihi junget Hymen.
 Feliceis animas, quibus hoc obtingat, Averli!
 Me quoq; felicem, quem trias illa beet!
 At nusquam invenio, quos laudum fama suarum
 Excitet, aut Musæ gloria digna meæ.
 Tanquam cæca acie, tanquã surda aure, pigrantur
 Cernere & audire. en, hinc lyra muta mea est!
 Audiar? adspiciar? loquar. ex mortalibus hercle
 Semideos, divos fecero, plusq; deis.

P. MELISSI
 SCHEDII FRAN-
 CI, P. L.

Vranie.

AD FLORENTIVM CHRISTIA-
 NVM AVRELIENSEM.

Vitam quæ faciunt beatiorẽ,
 Florentissime Christiane, sunt hæc:
 1. Amor serius & metus Iehovæ.
 2. Idolæ odium tenebricorum.
 3. Numen cautio gnava pejerandi.
 4. Sabbati sacra lex. 5. Honos parentum.
 6. Non occidere. 7. Non adulterari.
 8. Neminem spoliare, fraude furti.
 9. Testimonia non dedisse falsò.
 10. Privæ non cupisse proximorum.
 Summa est; quod fieri tibi recuses,
 Hoc idem facere alteri cavebis

AD EVNDEM.

Mortem quæ faciunt beatiorẽ,
 Vivacissime Christiane, sunt hæc: *Firma*

Firma credere persuasione
 In Deum omnipotentia suprema,
 Patrem scilicet ante secula entem,
 Tellurisq; poliq; conditorem:
 In Christumq; fide efficace Iesum,
 Filium unigenam Dei Iehova,
 Nostrum (inquam) Dominum, beata ab aura
 Conceptum superi replente Flatus,
 Natum e virgine Maria pudica,
 Passum praeside Pontio Pilato,
 Affixum in cruce, mortuum, sepultum:
 Qui descendit ad inferos profundos,
 Dieq; & nece tertio resurgens,
 Calos corpus in arduos levavit,
 Dextram proximus ad Dei residens
 Patris omnipotentis, inde rursus
 Venturus, radians honore iudex,
 Vivis cernere iura mortuisq;.

Quin & credere Flamen in sacratum,
 Atq; Apostolica fide aggregatam
 Sanctam Ecclesiam unice fateri;
 Nec Baptismatis abnegare fontem:
 Consentire fidelibus pijsque,
 Quos communio, quos in una membra
 Eucharistia copulavit arcté;
 Certumq; esse animo, nefas remitti:
 Nec carnem dubitare humo excitandam,
 Sed spem perpetue fovere vitæ.

IN TREIS LVNAS
Iacobi Monavij Preslæi.

*V*mbra mare est, tenebra tellus, est nigror Olym-
Sidere in quodã reddita clara nitent. (pus
Nulla sed in terra querendum, nulla profundo
Lumina; de Phœbi lux micat illa comis.
Vna Diana suos de nocte reciproca lucens
Fert radiosq; solo, fert radiosq; salo.
Tres igitur quorsus? pelagi notat altera noctem,
Altera telluris, tertia Luna poli.
Mentibus arrectis triplice e caligine mundi
Ad Solem tendas, cornua trina monent.
Christus erit Sol verus, ubi Sol iste Monavi
Fulserit, eclipsis nulla timenda venit.

AD C. VTENHOVIVM C. F.
Acrostichis.

*V*T bene conveniunt genitiva agnomina vite,
T este tua signo Carole docte manus!
Exprimis æternum Latio victura per ævum,
N onniacos æquant quæ sacra verba modos.
Hesperus ut stellis decori est; ita præstat Achivis
O rnatu nitidum Musa Latina decus.
V ivis in hac, vitæq; vias pia carmina monstrant;
I nq; sacris chartis vita beata sita est.

Vranie

Vranie inscripsit calo tua nomina: mirer,
S i minus hac terris mors abolere queat?

DE IO. OPORINO TYP. BASIL.

VEr, autumnus, hyems, redarguebant
AEstatem, quod Oporino fuisset
Mortis causa; magis sed ipse multo
Autumnus male ferre, ferre inique,
Suum quod sibi Oporinum necasset
Aestas morbida: servidum leonis
Hac contra nimis increpare fidus;
At stellam leo Sirij proterviam.
Queis Tempus, Remouete, ait, querelas;
Immutabilis hanc Dei voluntas
Olim jam sibi destinarat horam:
Mortis horula constituta cuiq, est.

IN OBITVM GEORGII ROBELLI
RATISBONENSIS, MA-
THEMATICI.

EHeu, tun' etiam Robelle virente iuventa
Funere lugubri raptus es ante diem?
Quenam stella nocens adeo, quod fidus iniquum,
Quæ tibi fata citæ causa fuere necis?
Sic placuit superis, sed me lacrymæq, dolorq,
Vrgent: illæ oculos, hic mihi pectus edit.
K 3 O dolor,

O dolor, o lacrymæ, testes mihi sitis amoris:
 Quis mihi det pro te posse, Robelle, mori?
 Vana queror. neq, enim cuperes in membra reverti
 Pristina, nec superas deferuisse domos.
 Ergo vale & salve. quæ scilicet eminus olim
 Spectabas, jam nunc cominus astra vides.

IOACH. CAMERARIO
 PABERGER.

AEmula cyncnæis alben tua tempora plumis,
 Lacteolag, poli candidiora via.
 Didita fama volat terras Ioachime per omnes:
 Restat ut ætherias detur adire plagas;
 Quas adit ecce repens inopina morte, piarum
 Gloria Castalidum maxima, Fabricius.
 Antè sed a nobis quàm te supera aula receptet,
 Canta aliquid, noster quod probet albus olor.
 Sic & olorino super astra canore veharis,
 Quà liquidum niveo lacte refulget iter:
 Sic & (at hoc primum finito tempore sæcli)
 Condecorent manes lilia nostra tuos.

·EPITAPHIVM MARGARITAE
 Mich. Beutheri Iurisc. filia.

Gemma conditur hoc brevi sepulchro,
 Instar flammeoli nitens Pyropi,

Instar

*Instar sidereæ micans Corona:
 Quam ne contemeres, cave viator;
 Quam cave effodias negotiator.
 At cur heic lateat, rogatis? ut quum
 Stellæ transierint vetusq; cœlum,
 Hac translata queat recens novato
 Tanquam stellula prænitère cœlo.*

C O M E T E S

*Qui conspectus est ab anno Christi
 CIO IO LXXII, in annum
 usque CIO IO LXXIV.*

*AD ELISABETHAM ANGLIÆ
 REGINAM.*

*Fax ego, quam stantem juxta Cepheia conjux
 Adstupet Arctoo triste micare polo;
 Immutanda gravi præsagio regna tumultu,
 Atq; intestinis motibus excidia;
 Urbibus & cives viduandos, civibus urbes:
 Peste, fame, bello, gens numerosa cadet.
 Sanguinis undantes rivis spectabitis amneis;
 Temporiùs Nymphis prospice Rhene tuis.
 Tutibi nil metuas, Regina. Neronibus instant
 Exitia & mortes, nexq; pianda nece est.
 Nempe malis minitor tristeis ad Averna ruinas;
 Ast iter huc latum grator ad astra bonis.*

IN NVPTIAS C. VTENHOVII C. F.
 ET VRSVLAE FLODROPIAE.

*V*rsa polo gemina est: Helicen Argiva Juventus
Ambit; Sidonijs sed Cynosura placet.
*H*æ faciunt, quod utrique vagi maria omnia circum
Errantes nequeant heu statione frui.
*V*trag, ni placidis nantes adspectet ocellis,
Flebile naufragium ventus & unda cient.
*A*t tibi (nam conjux) Arctos de Iulide terra
Annuit, ursine nil feritatis habens.
*A*Equivor ac melior tanto tua Carole sors est,
Quam procul Arcteo distat ab axe solum.
*N*il mare, nil Euros, nil saxa fragosa timendum:
*V*rsula nempe rati est portus & aura tua.
*S*idonijs Graijsq, micent Erymanthides ursæ,
*V*rsula dum caro luceat usque viro.

ANDREAE CROSÆO
FORESIO.

*S*candis inaccessæ scopulosa cacumina rupis,
Pergrave difficili calle sequutus iter:
Debita sed meritam spondet tibi palma coronam,
Stella triplex votis dum micat æqua tuis.
*P*erge alacer Crosæe. labor domat ardua quævis;
Cumq, Deo leue sit, quod graue retur homo.

EIDEM.

E I D E M.

*N*ominis ut meritò circumdatus orbe paterni
 Gyrus in amplexu mystica signa tenet!
 Sanctior ut nulla est (seu spectes culmina Pnidi,
 Seu juga Parnassi, sive Heliconæ sacrum)
 Quàm sibi quæ Christi præfixit nomina rupes;
 Sic eadem cunctis firmior una petris.
 At præ littorea myrto, præ virgine lauro
 Vividius juxtim florida palma viret:
 Quæ ramis tanquam digitis, sublime renitens
 Ponderibus, superam monstrat ad astra viam.
 His freto, Croasæ, tibi durabile semper
 Petra dabit robur, palma perenne decus.

DE OLYMPIA FVLVIA
MORATA.

Ad Ioan. Sinapium.

*D*ia quòd his vixit breue tempus Olympiæ terris,
 Digna Sibyllinos vivere sola dies;
 Conqueror, id tecum queritur longæve Sinapi
 Curio, & Aonidum numina quisquis amat.
 Scilicet Vranie fuit hæc, nam nî fuit ipsa,
 Tam citò cur patrium rursus Olympum adit?

AD CAELIVM SECVNDVM
CVRIONEM.

K 5

Curio,

Curio, Musarum (ceu dicis) Olympia Musa
Nec decima est, Charitū quarta nec ipsa Cha-
ris.

Sola est tres Charites, Charitum trias illamet una;
Nomine cognato est ipsamet Vranie.

IN ANDREAM GRVNTHLERVM
SVEVIFORTENSEM.

Vt tua maturum conscendit Olympia cælum,
Semina naturæ duxerat unde suæ;
Tu quoque sidereos orbes Grunthlere petisti,
Ne sine te consors ætheris illa foret.
O te felicem! sicut mens una duorum
Iuncta fuit terris, jungitur illa polo.

AD IESVM CHRISTVM.

Intueor quoties animo tua vulnera Christe,
Saucius ah cordis vulnera ploro mei.
Proficiant utinam fletus, colliquar in udas
Omnis aquas, possim quo mea flere mala.
Sed non sufficiunt lacrymæ, non si mihi plures
Ex oculis caderent fluctibus Oceani.
Vnica gutta tui mihi satq, superq, cruoris;
En mea vulneribus vulnera sana tuis!

AD

AD CHRISTOPH. EHEMIVM
AVGVSTANVM, IVRISC.

Omnia dum rident letissima vere sereno,
Flenda tibi mæsto turbida restat hyems.
Tetua destituens, vel ulmum vitis, Ehemī,
Vxor terreni pars negat esse soli;
Pignora quæq; tulit vix maturosq; racemos
Eheu non matrī linquit alenda sua.
Difficile & durum nimis est ab amante revelli;
Sed tamen hoc luctus mite levamen habet;
Translata est cælo, gemmas ubi perpetis uva
Pampineo in Christi germine palmes agit.

Post varios casus exantlatosque labores
Corporis est requies mors, animæq; salus.
Mors pia cœlestis vitæ jam reddidit ultro
Participem sociam conjugiumq; tori.
Quod si mente feras minus hæc toleranter, Ehemī,
Invidia est, corpus nolle quiete frui.
At si pertoleres hæc impatientius æquo,
Invidia est, animam nolle salute frui.

Consortem thalami quid lamentaris ademptam?
Impugnare Deum grande timeto nefas.

Vt

Vt tua non poterat mortalia linquere conjux
 Secula, cœlestis ni voluisset herus:
 Sic & in hanc lucem vetuerunt fata reverti,
 Frigida quam vitæ est pausa secuta semel.
 Terra suum repetit, quia semina duxit Olympo
 Enthea mens, superis non amet esse locis?

EPITAPHIVM MARIAE VIRSVNGÆ
 VXORIS C. EHEMII.

*A*Egra puerperio jacui. mors, vita duello
 Certant. spectatum spesq; metusq; venit.
 Spes animæ favet; at letho metus invidet. inter
 Dimicat ambiguam vitæq; morsq; viam.
 Ipsa necem poteram superare valentior, egram
 Me nisi vis morbi fortis adorta foret.
 Languida dum luctor, mihi mors violentius inisset
 Corferit. ad Christum vitæ repenti fugit.

DE PYROBOLIS.

In renouatione fœderis inter Bernam
 Heluetiorum & remp. G.

Anno Christi CIO D L X V I I I.

*V*er nitet, & Majas solennia festa calendæ
 Finierat celebri latus honore dies;
 Cum videt à tergo rutilantia fessis oriri
 Signa, sub Hesperias Sol abiturus aquas,
 Flammi-

Flammivomos ratus obscura tellure cometas
 Surgere, & ardenti spargere crine faces.
 Fallere Sol: nam Mœnalia quæ nomen ab VRSÆ
 Vrbs gerit, Helueticis primapotensq; jugis,
 Pristina nunc iterum, longos servanda per annos,
 Fœdera cum socijs post duo lustra novat.
 Arctophylax posset quibus inter ut esse, petivit
 Curribus igniferis stagna Lemanniaca.
 Iamq; polum repetens tot ducit in aëre gyros,
 Exultatq; micans curribus igniferis.

POST TENEBRAS LVX.

AD C. ALBINVM PATRIC.
 FRANCOFORT.

STirps tua treis Albine rosas, mea gens tria gestat
 Lilia. vós aquilam fertis, at ipse cygnum.
 Rex olor inter aves, aquila est regina: rosisq;
 Liliisq; nihil pulchrius extat humo.
 Ales vestra Iovi, Phœbo sacer est meus ales:
 Et Cytheréa rosas, lilia Chloris amat.
 Ergo tibi dum suave rose, mihi lilia florent,
 Et Phœbo par est & Iove digna cani.
 Sic utriusq; animus volucres imitante volatu
 Raptus ab humano tendat in astra solo.

BLASON

BLASON DES ARMAIRIES
De Conrad le Blanc; imité du Latin
de P. de Melisse P. laurier-cou-
ronné.

Votre gent a, LE BLANC, trois roses blanchis-
santes,

La mienne a trois beaux lis, en un cham azuré;
Votre gêt porte une aigle, & la mienne a tymbre
D'un cygne blanchissant, mes armes reluisantes.
Les troupes des oiseaux par-mi l'air haut-glissan-
tes

Reconnoissent pour Roi ce mien cygne amiré,
Et votre aigle pour roine, en un egal degré;
L'honneur des chams sont lis, & roses rosiâtes.
L'aigle est sacre à Iupin, & le cygne à Phebus:
Cyprine aime la rose, & Chlorine le lis.

Tandis que roses donc & les lis nous fleuronnet,
Chantons Iupin, Phebus, dignement anoblis;
Que nos plumes en l'air loin des monstres têtus
Nous enlèvent du monde, & au ciel nous cou-
ronnent.

N. Clement, surnommé
de Treles.

MELISSY

MELISSI EPIGRAM-
MA GERMANICVM.

Lobliche Herrn Künig Cæs gelufts,
 Unrakes Stamms Ausländisch Ham herkommen;
 Dis werck besorge Sich, aus Rat treus gemüts
 On enen sich I mals an! Ich zu kommen:
 Versoff yr werns Mit euren Schein ersuchen.
 I St mit eur preis In Teu Tischer nation
 Clarwei Davids Rumlich! Ob zu Sion?
 Unt euer glantz Untern P fessischen leucht
 Schimmerwei der Stern am JH on Orion.

LATINE

LATINÆ VERSVM A MELISSO.

Laudibus insignes,	Caroli Fran	Coa propago
Vsque perantiquis	Atavorum	Herōes ab annis
Davidicus liber hic	Sine vest	Ra luce veretur
Ob suusus fidos	In lucem ex	Ire vel unquam
Vestro spero equide	M reddetis	Sole coruscum.
Inclita nonne trium laus	In Germanide	Terra est
Clara, velut Solymi	Regis dec	Ora alta Sione?
Vestra Palatinas q	Voz gloria lam	Padas inter
Splendet, tergeminis	Stellis ut	HONORVS Orion

GRAECĒ REDD. AB VTENHOVIO.

Ἀαπόμνησοι γενεᾶς	κρατερῶν, ξύν	Χριστῶ, ἀνέκτα
ὄζοι ἀρηιφίλων	Ἀπ' ἐτῶν πολέων, φ	Ραγκῶνων.
Δαβίδος ἥδε λύρη	Σφετέρῃ δ	Ἰχὰ φάεος ἀνέκ
Ὀρφναῖος διὰ νυκτός	Ἰμῶν λογίων	Στόμα ἐς ἀνέκτα
Βῆσεν ἄρ ἡμετέρῃ	Μετὰ φάεος	Ὁ λῆσιος ἐς φάε
Ἴσχετε κύδος ἴσον τῇ	Εἰς τοῦτόσιν εἶν	Φαέθοντες
Κυδρὸν ἅπτερ κυδ	Ρὸν τῇ δαβίδ ἐν οὖν	Ομα σιών
Ὁσωνδ' ὠαρίων φανερ	Ὁς τρισὶν ἄς	Ρασι λάμπει
Σῆμα παλατινῶν ἐπὶ	Σημον τ	Ὁσων οὐ ἀνέκ

TRADVIT RAR A. DV-CROS.

LOVables Jusqu' au bout, Princes race des Rois,
 Conformans vostre gloire à vos ayeuls Francois;
 Adresse au public ce livre ne veut estre,

Sans premier, comme il doit, devant vous comparoître,
 Et par vostre splendeur recevoir sa splendeur.
 Met-on pas vostre los es terres Germaniques,
 Imitant de David les honneurs magnifiques?
 Reluire voit-on pas vostre illustre grandeur
 Entre les Palatins, comme la triple estoile
 Ches le gRand orIon Ses TrOis Feus estinceLE?

A C R O S T I C H E

Imitée sur l'Alleman de P. de
 Melisse.

PAR N. CLEMENT VIZELISIAN.

Louangeables Seigneurs,	Conus ra	Ce des Rois,
Vos nobles devanceurs,	Anciens	Heros Francois;
Du grace tient caché	Sans vos	Rais tutelaires
Oscurement ce livre,	Indigne à	Iour si cler.
Vueillez-le en vos splendeurs	Maintenu	Soleiller;
Illustres Palatins,	Illustrans	Tout ces terres,
Comme le Roi David	Reluit	Ornant Sion:
Vous luissez haut & bas,	Vous trois,	Par les Bavieres,
Sain-clers, comme trois feus	Sur le	Haut Orion.

Antrement par le même.

Louangeables Seigneurs,
 Venus du sang des Rois,
 De France gouverneurs.
 Or l'euvre de mes dois

L

Vergon-

Vergongneus de son heur,
 Induit par bon conseil,
 Craint le jour du soleil;
 Voire fuit son ardeur
 Sans votre grand' splendeur.

2.

Confidenment je croi,
 Apuié de faveurs,
 Sur le jour que je voi,
 Illustrant vos grandeurs;
 Maintenant qu' assuré
 Il peut au jour venir,
 Raionné, éclairé,
 Voué pour se tenir,
 Sous votre jour doré.

3.

Car on voit vos honneurs
 Honorés du Teuton,
 Reluisans en bon-heurs
 Ici, comme David
 Sacre dedans Sion:
 Triplement votre bruit
 Ornant votre maison,
 Paroit, comme Orion
 Haut en trois feus reluit.

SONET

SONET DE LVI ENCORES
Audit P. de Melisse.

Ces trois illustres Ducs, ces trois illustres Freres,
Trois astres serenans l'honneur Palatinois,
Trois Princes surgeonnés de la souche des Rois,
Remarquēt les trois sœurs, agraciās leurs terres.
Ces trois desquels les noms fatalement prosperes,
S'assembrent alettrés de trois fois neuf en trois;
Sont tuteurs des neuf sœurs, des lettrés chan-
te-rois,

Des vers que neuuemēt tu fais en leurs sacraires.
Melisse, ces trois Ducs, remettront en tout lieu
Le service honoré du Seigneur trois fois Dieu,
Nourrissans leurs sujets en pais douce-seconde.
Dont le Rhin les bruira portés jusque en la mer,
La mer les enslera jusque aus neuf ciens par l'air,
Les neuf ciens les pleuront ventés par tout le
monde.

AD IESVM CHRISTVM
F. DEI VNIGENAM.

Isaides ovium pastor citharædon agebat,
Ut caneret laudes ille propheta Dei.
Quæ loquor & facio, quæ cogito, Christe probabis:
Nam meus upilio es, sum tua Christe bidens.
Corporis hoc lyra sit, fibræq; in corpore chordæ:
Omnis in harmonias musicus ibo tuas.

Εκ τῆς Μελίσσης.

Ὡς ἰησοῦν χριστόν τῷ υἱόν τῷ θεῷ
τῷ μονογενῇ.

Ἰσαΐδης οἶων ποιμὴν καθαρώδ' ἐτύχθη,
 ὄφρα θεὸς μέλψῃ μάντις ἐπαινοῦ ἔθευ.
 Χρὶς ἐτόπερ λαλέω, ῥέζω, νοέω φιλοῦ ἐξείδω,
 μεῦ σὺ γὰρ εἰ ποιμὴν, σείο δὲ μῆλον ἐγώ.
 Σῶμα λύρη τόδ' ἄν ᾤ, χορδαὶ τῷ σώματι
 ἴνες,

ἔλθ' ἐς ἀρμονίαν μεσικὸς εἰμι τελώ.

ΜΑΚ. ΚΑΡ-ΟΛΟΣ ΟΥΘΕΝ-Ω-ΒΙΟΣ

7EHO

JEHOVÆ DEO
SACRVM.

M ENTEM, ANIMVM ATQ. ANI-
MAM, DEVS OPT. MAX. VOTI.
NEMPE REVS VATES DEDICO IV-
RE TIBI.

EST MIHI NIL MELIVS, NIL MAIVS,
NIL MAGE DIGNVM:

ANNE TRIVM POTIVS VIS COR
HABERE LOCO?

SVNT MEA QVAE SACRAS, MEA SVNT,
AIS, ANTE. FATENDVM EST

VLTRO: POST OBITVM SINT PRE-
COR ERGO TVA.

SERVIAT INTEREA, DVM VIVO, TI-
BIQVE MIHIQVE

HAEC MENS, HIC ANIMVS, HOC
COR, ET HAEC ANIMA.

MELISSVS POSVIT

ANNO CHRISTI

CIO IO LXXII.

MYRTILETI.

Ἐκ τῷ πᾶντος τῷ μελίσσῃ
σχεδίασμάτων.

Ω ἄνα, μάντις ἐγώ σοι ἄρισε μέγιστε τίθημι
νόμ, πρᾶπίδα, ψυχῶν τελευτῶν ὀφθαλμοῦ.

Οὐθέρ' ἔχω κρείττον, μέζον, πλεον' ἄξιον ὅθέρ,
εἰ μὴ ἔχω κραδίῳ ἀντί τριῶν ἐθέλεις.

Ἀλλὰ σὺ φησὶ τὰ σὰ ἐπ' ἄρ' ἐμμεναί. ἔκ' ἄ-
ποφάσκω.

ταῦτα σὰ γὰρ λίτομαι ἐπὶ μετὰ πότμον ἴοι.
Σοὶ μάκαρ ἐν τῷ τῷ μεῦ ζῶντος ἐμοί τε λατρεῦν
νῶς ὁδ' εἰ, καὶ ψυχῇ, καὶ τόδ' εἰ καὶ πρᾶπί-
δες.

*Primum distichon ὅτι τὸ μάντις, sic si libet
mutabis;*

Σοὶ μελοποιός ἐγώ τ' ἄδ' ἄρισε μέγιστε τίθημι
ὦ ἄνα, νόμ, ψυχῶν, θυμὸν ὀφθαλμοῦ.

C. Vrenhovius C. F.

Symbolum Melissi.

MANET IMMUTABILE FATV M.

*PR*æstituit quodcung, *DEI* presaga voluntas,

Et quæ mente sua destinat ille semel,

*Im*mutabiliter fiunt, fiantq, necesse est:

Illius in sola sunt mea FATA manu.

P. ME-

P. MELISSI
 SCHEDII FRAN-
 CI, P. L.

Calliope.

IO. CNIPPIO ANDRONICO,
 SECVNDO TH. D.

CNIPPI, Calliopen meam rogabam,
 Ut nonum Schediasmaton libellum
 Lubens imbueret suæ medulla
 Suavitudoinis atque dulcitatís.
 Ah frustra petis, inquiebat illa.
 Disertissimus Andronicus iste
 Mihi surripuit sororibusque,
 Nobis quidquid erat Melissianæ
 Aut dulcedinis aut suavitatis.

Quin tu redde igitur meis Camænis
 O dulcissime prado suavitatum,
 O suavissime mango dulcitatum,
 Et quæ dulcia munera involasti,
 Et quæ suavia dona surpuisti;
 Aut si reddere denegas, libellum
 His saltem imbue musici Melissi.

L 4

AD

AD IOAN. SAMBVCVM PANNO-
NIVM CAES. HISTORICVM.

TRistis eram, mæstosq; graves in pectore cura
Abstulerant omne mentem animumq; mihi:
Carmina Mureti postquam juvenilia legi,
Mirediere iterum mens animusq; simul.
Scilicet heic nosco priscorum imitamina vatū,
Quos vetus antiquo Roma vigore tulit.
Educat insignes etas quoque nostra poëtas,
Quos Deüs & laudis plena cupido movet:
Vlla sed etatem nec ferre aut vivere cernes
Carmina, ni veterum sint imitata decus.
Sola vetustatis, Sambuce, nitentia flore
Perpetuant veris tempus anile sui.

IN AEDES IOAN. EGOLFI
CNOERINGII, EQ. SVEVI.

Augustæ, anno 1566.

HOs muros, hæc tecta sacris habitanda Camænis
Semper, & hanc totam, quàm patet ampla,
Gloria Musarum docti Cnœringius oris (domum
Sumtibus exstruxit, non sine laude, suis,
Ac tot imaginibus passim tabulisq; venustis
Vestijt: en certant signa vetusta novis!

Quid

Quid loquar, ut pietatis amans solenne sacellum
 Condiderit, sancta fert ubi vota prece?
 Non minus, augusti quàm magna per atria templi
 In parva colitur maximus ade Deüs.
 Cernitur & juxta florere salubribus herbis
 Deliciae ditis pomifer hortus heri;
 Emergens in quo nitide strepitantibus undis
 Fons salit, Aonias fons imitatus aquas.
 Caste Geni, superum jussu qui limina servas
 Purus, ab his laribus triste repelle malum,
 Ne vel flamma nocens, inimitave fulmina ledant:
 Fulminis ira procul sit, procul ignis edax.

AD H. STEPHANVM HEMICRA-
 NIA LABORANTEM.

Æ There cen Iuno, pelago Venus, igne Cupido:
 Sic Iovis e cerebro nata Minerva dea est.
 Hinc favet ingenijs hominum, seseq, fovendam
 Insinuat miro sensibus ipsa modo.
 Precipue verò, solers Henrice, quietem
 In gremio cerebri Dadala nacta tui
 Innumeros istit, quasi mater, ut ederet ortus,
 Dia propagavit semina mente sua.
 Parturit at quoties, tibi quod caput agide & hasta
 Icit, eog, gravem fert dolor iste crucem;
 Parce queri. fœtusnè putas sine nixibus ullos
 Aut sine prae grandi posse labore geni?

L 5

Iupiter

*Iupiter à nata passus quod Pallade quondam
Palladis à natis, fas, patiariis idem.*

IN PSITTACVM T. B.
præ mærore mortuum.

*D*Vm gravis infirmos Beza depascitur artus
Languor, & agra toro mēbra tepente jacent;
Indica (quis credat?) morbo miserata cubantem
Ales, heri blandis vocibus orba sui,
Vsque adeo tum mane novo, tum vespere sero
Luctibus indulsit lacrymulisq; pijs;
Morbus ut illius quo plus malè cresceret auctus,
Hoc mage tabescens ipsa doleret avis:
Ac prius eligeret moriendo fata subire,
Aspera quàm domini fata videre sui.
Oraram volucrem! mortalibus hercle pudori est,
Major & humana Psittace fide fide.

AD IVSTVM REVBERV M
Iuriscos.

*S*Vnt, quibus elogij suffragia sapè vel astu
Cedere, vel censu divite constat emi.
Talia venari popularis plausibus aura
Non dubitas summum credere, Iuste, nefas.
Legibus & veræ normæ rationis agendum,
Lanx, incorrupti iudicis æqua probat.

Dedecus

Dedecus est, aliquem mentitæ dotis inanem

Æquari celebri nomine sideribus.

Auctorem quod laudet, opus de Testibus exstat:

Hæc neg, præconis laus neg, testis eget.

O pereant astus, emercatique favores!

Ingenio solidus, Iuste, paratur honos.

IN MACRVM DETRA-
CTOREM.

(Armina, nil mirū est, jejuna quod exaro: namq;
Ebria te, sed me sobria vita juvat.

Hoc mirum est, quod tam jejune qualibet audes

Scripta Theonino rodere dente, Macer.

HVGONI DONELLO

IVRISC.

[Ille ego qui liquide vigui modulamine vocis,

Gutturæ cantores equiparante cynos;

Vix stipulæ refero strepitum, querulasve cicadas.

Nedum raucifonis par ferar anseribus:

Vtpote correptus tussi rigidog, catarrho,

Dum lego de Rami crimina Querna nece.

Corde quis ex imo mihi tussim expectoret agram?

Ex capite egelidum rheuma quis excerebret?

Scaligeri quod habes mihi redde poemâ Donelle:

Ille sonos cycni qui mihi reddat, erit.

GEOR-

GEORGIO AVERLIO EQ.
GALLO.

*P*ERfidiam quisquis laudat cadesque patrat,
Nempe Satanai se gregis esse probat.
*Q*uid nisi corporeos Cacodamonas hosce putemus,
Quis nece mens agitat tollere quosq; bonos?
*C*rudeles terras, crudelia corda, Georgi,
Insons ad cœlum clamat ab orbe cruor.
*C*omplures animas tamen hostis ab ense Iehova
Servavit, tutis asseruitq; locis.
*T*riste quidem patria summotum sede vagari;
Tristius hoc, vitam quom rapit hostis atrox:
*A*st ubi libertas secura dat otia menti,
Id patria & vita dulcius exilium est.

S O N E T
Sur la devise de Nicolas
Clement P.

BIEN FAIRE PASSE TOVT.

*O*Res què nous vivons pelerins en ce monde
Parmi les fiers lions, sur la terre trottans,
Parmi les monstres grans sur les vagues flottans;
Soit au sec des desers, soit au branle de l'onde:
*M*alfaire nos desirs à chasque pointt seconde;
*M*alfaire nous incite à chercher passetans.

Non

Nous promettant pour vrai d' estre seurs en tout
tans,

Pour jouir du plaisir duquel la terre abonde.

On a beau conseiller, las ! au lieu d' eschapper

De tant de cruautés des lions & baleines,

Aus pieges de Satan on se vient attrapper.

Il n' est rien tel, Clement, què pour venir au bout

De suivre droit les bons, tandis què nos baleines

Nous biteront aus flancs. Bien faire passe tout.

P. DE MELISSE.

AD IMMANVELEM TREMELLIVM,
Hebraicæ linguæ professorem.

Dimidium facti, si quis bene cœpit, habere
Fertur, ut ex merito quem suus ornet honos.

Prima mei cursus fixam via tangere metam

Quivrit, in Hebræis te præiunte locis.

Tramite ne medio me desere. pergo Tremelli

Te pergente simul, teg, morante moror.

Solus es optatum qui das absolvere finem,

Gnaviter ad quem spe noster anhelat equus.

Cingar Idumæa quum florida tempora palma,

Nempe mea fuerit laus tua laude prior.

Longo post genitis avo dicere, merendo

Tale decus, juveni præviis isse senex.

Quo sine vix apud coma sit mihi vineta corollis,

Hæc accepta tibi palmea ferta feret.

AD

A D E V N D E M.

Imitatur Gallicum Ronsardi.

*I*psē ego sum navis, mihi tu nauclerus. in undis
 Te sine non possum currere tutus iter.
 Syrtis hians, & Scylla rapax, & hiulca Charybdis
 Allidunt scopulis, turbine flante, ratem.
 Partibus a cunctis adversa pericula cerno;
 Spes quoque me tanquam mortua destituit.
 Sub Zephyro mea vela tuo pandantur oportet:
 Nare tua incolumem solius aura facit.
 Frange procellosos Euros fluctusque, Tremelli:
 Littorea salvus te duce sistar humo.
 Scilicet humanum se nunc homo praebeat, aequumque
 Ferre laboranti sponte paratus opem.
 Paritidem est fesso vix naufraga membra trahenti
 Vel saltem e portu tendere velle manum.

E G E R M A N I C O.

*A*riter attactu pungunt tribulique, vepresque;
 At gravius morsu perfida lingua nocet.
 Malo ego per spinas tribulosve incedere nudus,
 Vistas quam falso crimine ferre notas.

A. MERGILETO SVO.

Sunt, quibus Atracium doleat mordentis echidne
 Virus, item lingua verbera dira pati.
 Stoicidæ nihil hæc nos Mergillete moramur:
 In lingua stultis obvia gaza sita est.

HERMANNO FOLKERSEMIO.

Stimula quæ rhythmis cecini modulisq; sonoris,
 Grata Duci spero, grata futura tibi.
 Certè equidem fecisse satis (nisi fallor) utrique
 Et reor, & studui non placuisse minus.
 Si quid inest, Hermanne, tuæ quod displicet auri
 Vel Ducis, incudi reddere promptus ero;
 Aut ut adornetur paullo concinnius, aut ut
 Hoc magis affabre lima polita terat.
 Principis ut tota est mea, qualiscunq; Camæna est,
 Serviet obsequio sic ea tota tuo.

AD CHRISTOPH. SALICETVM
GRÆCINVM.

Congerro Salicete raucitatum,
 Assa voce canore tibiaque,
 Pulsator crotalique cymbalique:
 Hæ quor sum tibi nundinationes,
 Aut ista mihi fabulationes
 Profunt; quum nihil hinc spei resulget,
 Illinc nulla venit petenda merces?

Quare

*Quare si sapis, o in universum
Tolle istas mihi fabulationes,
Has tollam tibi nundinationes.
Cur? neutri quod obest, utrumque perdit.*

MATTHIAE THYRIO PANNONIO,
DE EVLALIA MAZAEA.

Fertilis occato ceu semina credita sulco
Non nisi cum magno scœnore reddit ager;
Sic tua, quam defles, locuplete patrona crumena
Contulit in doctos munera larga viros.
Dum vixit, meritó poteras hanc dicere Thuri
Aut Charitum quartam dote fuisse sua;
Aut, quia jam fatis concessit, scribere Thuri,
Vnam defunctam de tribus esse, potes.

EVLALIAE MAZAEA
Epitaphium.

Mvnera quæ dando Charitas, Suadam^q lo-
quendo
Vicit, in hoc tumulo conditur Eulalia.
Iam Charites surdæ, jam Suada petisseret esse
Muta: suis quoniam rebus utræq; timent.
Ille, donando nullas audire sequaces:
Hæc, terete eloquio non habitura parem.

AD POSTHIVM.

VNus inest utriq³ animus, mens una, cor unum,
 Vna fides, unum fœdus, & unus amor.
 Aut mihi vivendum, qua tu regione moraris;
 Aut tibi viuendum, qua regione moror.
 Accola sed patrij vetor esse domesticus amn's,
 Accola tu Nicri, quum libet, esse potes.
 Vive, meoq³ loco Mœni cane flumina, supp'ens
 Celtis & Hutteni Lotichijq³ vicem.
 Interea alterutrum me recreet, ipse ego quiddam sum
 Alter tu, Posthi, tu quoddam es alter ego.

AD H. STEPHANVM.

De disticho quodam ab ipso plus
 trecenties verso.

AVt amet, aut studijs vacet, aut agrotet oportet
 Pallidus. his unus sis tribus ecce macer.
 Nec sterilis macies ita, non arteria sicca est,
 Quin fœcunda tibi carmine vena fluat.
 Si calor in causa Stephane est, ut ad usque trecentos
 Fundendi numeros ferbeat istud opus,
 Currere seu venam magis incitat algida febris:
 Febre paroxysmi sint tibi sæpè, roga.
 Morbus at hic (credas) non plus fervorq³ ministrat,
 Quàm quis ab arenti pumice presset aquam.

M Thespias

*Thespias una sui memor & bona Cypris amanti;
 Vtragq; diva tuam commiserata vicem,
 Tam largas geminis hausere e fontibus undas;
 Thespias Aonio, Cypris Acidalio;
 Quis febris immodicum tibi restinxere calorem.
 Hinc vena versus uberiore fluunt.*

*SI pater AEnéæ (donari pubere vita
 Dum petit, aut senium posse placere deæ)
 Te foret usus apud Paphiam facunde patrono,
 Sapius hæc eadem totq; rogante modis:
 Non modò non Phrygio tam iusta petita negasset,
 Flexanima Pithus heic prece victa tuæ;
 Ipse etiam voti fructu potèrere cupito,
 Flavas ambrosio sparsus odore comas.
 Præmia poscenti quin & dixisset opinor;
 Do, tua canitie longa juvenia vacet.*

*AD Venerem toties variatis versibus iisdem
 Bina quòd Iliaco pro sene vota facis;
 Ecquis Acidaliæ non clam tibi credat amari,
 Quandoquidem redamet te Venus ipsa palam?
 Vtrumcunq; neges Henrice, fatentur apertè
 Perdere te causam metra venusta tuam.
 Nam sua quum deceat reverenter utrumq; veni-
 stas,
 Tu Venere es dignus, te quoq; digna Venus.*
 CHRIST.

CHRISTOPHORO EHEMIO
IVRISC.

Fluerat bis quinq; tuus septennia vitæ,
 Funera quum præstô sensit adesse, socer.
 Pensa quidem minimè triplices fatalia Parcæ
 Fine recusassent ulteriore trahi;
 Mors nisi ver metuens, senio quod prorogat ævum,
 Rupisset summis stamina frigoribus.
 Quid tibi mors lucri est? Virsungo insensa negasti
 Ver breve, casura neu frueretur humo:
 Interea est animus bene firma sede potitus,
 Heic ubi perpetuum ver Paradisus alit.

IN OBITVM CONRADI
GESNERI TIGVRINI.

Lymina Gesneri postquam morientia Musæ
 Viderunt atra nocte repentè premi;
 Pro versu gemitu, lacrymas pro carmine fundunt;
 In gemitus carmen, versus it in lacrymas.
 Tu quoq; Phœbe tegens pullo velamine frontem,
 Plus Atropon mœres arte valere tua.
 Ne tumulo meriti tamen inuideantur honores,
 Aut tanti jaceat fama sepulta viri;
 Protinus Hesperidum selecta fragrantibus hortis
 Pierides cineri dona suprema ferunt,

*Ambrosiam roremq, maris nardumq, virentem,
 Scilicet & flores o Hyacinthe tuos.
 Spargunt & violas & purpureos Amarantos,
 Inscriptisq, locant marmora celsa notis.*

QVI IACET HEIC, QVALIS QVAN-
 TVSVE PRIORIBVS ANNIS
 GESNERVS FVERIT, CHARTA LO-
 QVETVR ANVS.

'AD PETRVM TVRNERVM,
 ANGLVM.

*SI qua tibi nubet, Turnere, sit una voluntas,
 Vnaq, mens, optas, nec minus unus amor.
 Ast ego cor solum peto. nil concordius usquam
 Vnanimi corde est, quod duo corda ligat.
 Sicut amas igitur dominari visq, cupisq;
 Sic amet & cupiat uxor, idemq, velit.*

I N G R E G O R I V M.

*STertis ad undecimam somnoq, merog, sepultus;
 Quàm malè defendis nomina Gregorij!*

D E S E.

*N*Ec servire ego nec volo placere
 Vnquam Pantolycove Vulpiove:
 Cur? uterque suum colit Maozim.

IN

IN PINAM.

*Q*uem geris ex auro circum tua guttura torquē,
Militia non est partus ab hoste fero,
Sed spolijs inopum, latrocinijq; rapinis:
Aptior e torta cannabe restis erat.

AD PAVLVM FABRICIVM
LAVBENSEM.

*T*aschalia est regio, Fabrici, bona: cur tamen illic
Quæres subverear figere velle pedem.
Qui suit & sarcit, corium scabit, ungit alutas,
Stringit equum; dominos nolo vocare meos.

AD VVLPIVM.

*Q*uotidie a Gallis de religione rogatus,
Vtra tibi placeat, sordeat utra tibi;
Quid referam, Vulpi, nisi me nescire, nigerne
An sis albus; item frigidus an calidus?

EX GRAECO ANACRE-
ONTIS.

*N*on amo, qui rixas blattit & lacrymabile bel-
Plena sedens inter pocula vinibibax: (lū,
M 3
Sed

*Sed qui Musarum Venerisq; nitentia miscens
Dona, mera memorat gaudia latitiae.*

DE SAXONE QVODAM.

*P*ampineas nunquam Saxo qui viderat uvas,
Trajiciens amnem Bacchice Rhene tuum;
Hæccine, querit, aqua est, e qua Rhenana coquuntur
Vina? genus zythi par ratur esse merum.
Annuit, & monstrans remex vineta, Videsne
Heic, ait, & lupulum qui simul incoquitur?

NICODEMO FRISCHLINO.

*T*E poterant oris promosse petorruta Francis,
Vel sonipes, patria vel celer amnis aqua:
Cur pedes adventas? vegetum Frischline poetam
Nunquam destituunt per juga sacra pedes.

GEMELLO.

*F*vmum alij vendunt, tu gratis das mihi fumum:
Thurini an fumum? non; sed aromaticum.
Venditor in fumos quondam; tuus ille Gemelle
In ventos abiit fumus, odorq; manet.

AD HENRICVM ELECTORIS
PALATINI PICTOREM.

UT tua quæ pingis sint perfectissima quæq;
 Artifices veterum nil veritura manus;
 Teutonas ecce tamen Gallis perfectius a te
 Pingi Franciscus, Gallus & ipse, refert.
 Tute nihil contra verbis, Henrice; sed ipsa
 Re, quantum possit plumula muta, probas.
 Scilicet effinxti jam consummatiùs illum,
 Quàm vel tu tibi, vel credidit ipse sibi.
 Cernis ut effigies vitalis clamet? Averli,
 Dicta priùs revoca, aut te quod es esse nega.

FR. AVERLIO.

Corticulisne rear citreïs, Francisce, medendi
 Vis ut presenti tam potis insit ope?
 Mala venenoso medicari Medica viro,
 Si medicis nolim credere, credo tibi.
 Exteriora alijs satis est cognoscere rerum;
 Ipsam in naturam tu penetrare soles.

IN RVSIVM.

Quo quisque doctus est minus, sese magis
 Eo impudentem turpiter solet dare.
 Quo teste, Rusi, id sim probaturus, rogas?
 Te nempe. nam quo ceteris indoctior
 Es, hoc abundas impudentiæ magis.
 Sleidanus ille, cujus annales fidem

Toto merentur orbe, quum Loconiam
 Tuos ad ipsam non nisi credant meras
 Nugas, logosq; & fabulas & somnia,
 Scombris daturus sepe laxa pallia:
 Sleidanus, inquam, magnus ille nescijt
 Calumniantis pessimam tuam, o canis,
 Vitare linguam; quin (uti mos est tuus)
 Latrante frustra sepe rictu rancido
 Manes beatos illius proscinderes,
 Mendaciorum excogitator pessimus:
 Mendaciorum quippe tanto pessimus
 Excogitator, optimus quanto fuit
 Sleidanus ipse veritatis unica
 Scrutator, & qui veritatem mortuus
 Fatetur: hanc tu, scurra, ne vivus quidem.

CL. CLEMENTI.

Regia Davidicæ recines quæ carmina Musæ,
 Harmonicam, Clemens, voce sequente lyrâ;
 Pindaricis tantum fidibus differre memento,
 Quàm distant rebus verba profana sacris.
 Si tamen in pretio Thebanus habetur, ob altas
 Ingenij dotes, grandisonamq; chelyn:
 Quanto majori Solymæus dignus honore
 Et rex & vates inclytus ille venit?
 Non nisi terrestres animas Argiva reperta;
 Aetheriæ gnatum mentis Hebræa sonant.

Illa

*Ille (vides) fragilis calamus perscripsit homilli;
Hæc Adamantæus sed stylus ipse Dei.*

AD PRINCIPEM.

*Quare gravi sublimiq; stylo utatur in
Psalms suis Teutonicis, ad me-
lodiam Gallicam accom-
modatis.*

*Quanta sit Hebrææ majestas illa loquela,
Quantave Davidicæ vis gravitasq; lyre;
Edere Cecropij patis est vis nulla cothurni,
Nullaq; Pindaricis barbitos usa modis.
Et quisquam gracili plebeij ruris avena
Suadeat alti sonas increpuisse fides?
Hoc mihi religio facere est, ut cui bene notum,
Condier exili non sacra posse pede.
Nervos tendam omnes, cunctas expromere vires
Impiger, & totas pandere mentis opes.
Ardua si numeris adhibentur verba profanis,
Nec levitas focci, dux Friderice, placet:
Numquis ob invidiam prohibesit idoneus autor,
Quo minus in sacro carmine summa sequar?*

*CACOGRAPHIAM VVLGAREM
perstringit.*

*IN Labyrinthæas malè quem semel error adegit
Ambages, hoc plus implicat illud iter,*

Quo gradiens tendit longinquus. haud secus iste
 Mos malus assuetas pergit inire vias.
 Vulgus Teutonice germana vocabula linguae
 Corruptis miseris exitiale modis.
 Iudiciumnè serat rudis arte typographus unus,
 Scriba vel indoctus, vel sine mente Midas?
 DI melius. recta iuste rationis amussi
 Lex Orthographiae nititur aqua mea.
 Nil volo deficiat; volo nil Friderice redundet:
 Quae cavet hoc, parili norma tenore bona est.

Perversum vulgi iudicium
 damnat.

Ceu speciem fulvi lapis Heracleius auri,
 Secernens veris falsa metalla, probat;
 Sic, pede seu vincto quis scribat sive soluto,
 Constituet proprium regula certa modum.
 Haud tibi sit criticus, nisi vivum norit ad unguem
 Scriptaq; Grajugenûm, scriptaq; Romulidûm.
 Natio si qua alia est numerosi condere quiddam
 Fertilis, huic veterum norma sequenda venit.
 Quid faciat dignè sartor, quid sutor ineptus;
 Vulgus iners aliquid quos tamen esse putat?
 Scilicet, o princeps, ubi deficit arbiter equus,
 CHERILVS ANTICIPAT PRAEMIA
 MAEONIDAE.

C. V TEN-

C. VTENHOVIO N. F.

*Psalmos hosce meos nullis nisi Carole doctis
Sillus ait coëmi. non emit ipse; quis est?*

AD IOHANNAM PALLANTIAM
virginem ingeniosiss.

Ecquid in his speras mitti Pallantia thecis?

Quam replicas chartam, linea tela fuit;
Imò etiam nunc est operosa tela Minerva:

Sed libet hanc potius tela vocare mea.

*Fortiter hisce tuæ jactis molimine dextræ
Quassatum calamos vulgus inermis cadet.*

Macta age (nam vindex legeris mihi sola) virago;

Sis Orthographiæ rara patrona mea.

Cur? ut eo major victrici gloria surgat,

Quo major victis hostibus inde pudor.

FRANCISCO VIENNAE.

*Patria Boissarti nemorosa, Vesontio prisca,
Quam Dubis obliquo circinat unda pede;*

Inquit fratrem patris, Franciscæ, Robertum

Mutuos ad Rhodanum conciliatus amor,

*Suaserat Almanæ methodum præscribere linguæ
(Quamquam nunc clauso limite pressa jacet)*

Non

Non quòd ea vel tu, qui iam bene Teutona calles
 Indigeas, velego jure vadata petar:
 Parva sed ut solvente tibi compendia quaestu,
 Polliciti fiat libera nostra fides.
 Grandia præs equidem Boissartio teste recepi,
 Grandibus obstrictus debitor esse volo.

AD HENRICVM A SABAVDIA
 COM. G. DVCIS NEMO-
 RENSIS F. PR.

*M*agna dari magnis mos est. tibi farris arista
 Pauperis ex humili jugere parva datur:
 Non ita parva tamen, quin constita tempore verum
 Frugiferum grandi sœnore reddat agrum.
 Verginale tuæ flos est, Nemoræe, juventa:
 Ast ager, ingenij culta Minerva tui.
 Excolit hunc sacris operatus ab arte Camænis
 Pegasus Auroræ, factus arator, equus.
 Iugiter affusis dotale liquoribus arvom
 Fontibus e Clarijs turba novena rigat.
 Quanta tibi mæsis sperabitur, aut mihi qualis;
 Si tantæ est segetis caussa, minuta seges?

ANDREAE MERGILETO
 ALHIPOLITANO.

*C*ur adeo nostros exoptas cernere vultus,
 Quàm prius Italicas nitæ adire plagas?
 Sapius

Sepius antè meos vidisti frater ocellos:
 Presens est index mentis imago mee.
 Mergillere, foris te contempleris & intus;
 A te non alius nempe Melissus erit.
 Sin alius: caussa est, victum quo te dabo, candor
 Par similisq; intus, par similisq; foris.

DE PLANO.

Est planus, excepto Plano; veter institor omnis;
 Sed tamen, Aule, veter Planus hic institor est.

AD P. VICTORIVM, PAVLLVM
 MANVTIVM, ET FVLVIVM
 VRSINVM.

Sidera Pieridum Germania plurima novit,
 Et numerat stellas Gallica terra suas.
 Lumina sunt alijs quoq; gentibus; astrag; multis
 Clara vicens radijs orbis Iberus habet.
 Te Petre Victori, te Fulvi, teg; Manuti,
 Tergeminos soles Italis ora colit.
 En quod splendorem lingue Latialis avitum
 Externi populi se penes esse vident;
 Solibus Ausonijs referant accepta necesse est
 Sidera cum stellis, lumina cum radijs.

DE PETRO VICTORIO ET
PAVLO MANVTIO.

*S*Edis Romuleæ duo patroni,
Antiquæ fidei due columna,
Petrus scilicet atq; Paulus urbe
Celebrantur in inclyta Quiritum.
Hunc Petrum mihi fas sit, huncce Paulum
Celebrare plagas per orbis omnes,
Linguae Romuleæ duos patronos,
Antiqui Latij duas columnas.

AD M. ANTONIVM MVRETVM.

*N*il majus Româ, Româ nil majus in ipsa
Summo (sama refert Italia) Pontifice.
Credo equidem Murete; mihi sed cura vel Urbem
Haud tanta est, vel & hunc posse videre Patrem;
Alterius quanta est Ciceronis & ora Maronis
Audire, eloquio vix habitura parem:
Ora diserta gravis superantia guttur Homeri,
Et Demosthenicis uberiora labris.
Maxima Roma quædæ, Papa maximus: ast in utroque
Major & es Româ, major & ipse Papâ.

IN POEMATA IO. POSTHIL.

Ne quid

*N*E quid inexplerum Francis superesse meorum
 Posset in Hesperijs me moriente plagis;
 Ignibus immeritis Schediæ syntagmata chartæ
 Ante novem messes cuncta cremanda dedi:
 Mars ferus Aonijs quia me submoverat undis,
 Auxilium flammæ Nympha nec ulla tulit.
 Attua, per nonum Musis custodibus annum
 Conservata, avido carmina tuta rogo,
 (Seria, seu facias ludicra) nec ipse, nec ardens
 Tradere Vulcano vis queat Invidiæ.
 Invidiam Blandina domans & te quoque, Posthi,
 Castalij tinxit carmina fontis aqua.

AD HIERON. VVOLFIVM
 OETINGENSEM.

*S*I qua mihi, a caro que litera venit amico,
 Grata fuit, certè nunc tua grata venit:
 Ipsaq, quàm longa est, tam multi plena lepòris,
 Candore & niveo tota referta niter.
 Dulce favyus labris, tua suavis epistola melle est
 Dulcior, aut si quid dulcius esse potest.
 Nectar & ambrosiam præbe vescenda Melisso,
 Respuerit, Volsi, nectar & ambrosiam;
 Quamvis hic potus, quamvis cibus ille deorum est:
 Vsque meros adeò fundis ab ore sales.
 Esreor ipse lepos, aut filius ipse lepòrum,
 Aut fons, qui saliens usque lepóre fluit.

AD

AD LVD. MASVRIVM
NERVIVM.

*I*lios hostiles velut est experta furores,
 In cineres abiens ignibus Argolicis;
 Sic mihi funereas sensere decennia flammæ
 Carmina sub quinis texta voluminibus:
 Tunc ubi me Genius Ligerinas ferret ad undas,
 Pannoniæ vacuum turbine militiæ.
 Principibus vatum tamen additus asseror. Ecquid
 Obsecro restat adhuc, mi Ludovice, mei;
 Pauca laceßite præter Schediasmata tela,
 Iudice vix ipso me satis apta legi?
 Umbra sequax veterum reneo subtegmina trama,
 Sed procul illorum stamine corpus abest.

AD AMICVM QVENDAM.

*D*onatus ecquo gratiore munere,
 Mentem potissimum forem
 Exhilarandus, ubi
 Mihi daretur optio liberrima;
 Quaterrogasti sexies:
 Seria meq, petis
 Responsa, donaturus id quod dixerò.
 Noctis vices considera
 Quaeso, vicesq, dies;

Solemiq,

Solemq, surgentem cadentemq, adspice:
Metas statutas nostra habet
Vitaq, morsq, pares.
Quod signat horas terminos vitæ brevis,
Et mortis indices, opus
Me iuvat AUTOMATON.

N MELISSI

MELISSI
EPIGRAMMA
TA ALIQVOT, MV-
SIS ADIICIENDA.

AD GEORGIVM A SAENA,
comitem Witgenstenium, do-
minum Homburgi.

TE quoq³ Musarū Charitumq³ decore nitenē,
O Comes illustri progenerate loco,
Si patiare, meis intexere pergo libellis,
Quo tuus alta poli sidera tangat honos;
Laus velut & fratris. nec, in his uter, aut umores-
Posterior fiat sidus, uterve prior. (fert
Namq³ ita Tyndaridæ gemini cum Castore Pollux
Consimili retinent laude perenne decus.
Debita si fuerant illis equaliter astra,
Vos astris aliquid majus habere decet.
Illos obscuris Lede tulit OEbalis OVIS.
At vos conspicuis celsior ortus AVIS.

AD EVNDEM COM.

QVod fueris melicos dignatus visere cætus,
Mitibus a Musis non aliene Comes; Non

Non animum potui non admirarier altum,
 Quod velles humilem sponte subire casam.
 Nimirum tua summa facit discretio, laudi
 Ut ducas, vitio quæ leve vulgus habet.
 Hac fretus, capio tenues offerre libellos,
 Ut, quantifaciam teq, tuosq, probem.
 Haud ego vendo meos versus, rhythmosve canoros:
 Si tibi non poterunt displicuisse, sat est.
 Postgenitis trecentenos testabor in annos,
 Et si quæ post hos sæcla futura fluent;
 Obvius in Musas fuerit tibi semper amicus
 Pectore quantus amor, munere quantus honor.

L V D O V I C O A S A E N A.
 Comiti Witgenstenio, domino
 Homburgi.

M rtileam perhibebaris venturus in urbem,
 Præsede sulta boni quo foret aula Ducis;
 Intima præcepi sub pectore gaudia leto,
 Omina corde ipso testificante, Comes.
 Venisti. voti consors extraria duco
 Gaudia, letitijs accumulata novis.
 Quidquid in hoc animo est, & quidquid corpore,
 veris
 Interiusq, bonis exteriusq, viget:
 Nec tamen hoc plenè. quiddam me deficit unum,
 Quod mihi nempe dari, te nisi dante, nequit.

N 2 , Hoc

Hoc ego si potiar, tum planè dicere posim:
Dimidius fueram, sum modò totus homo.

Vaticinium.

AD L. A. S. C. VV. D. H.

Nosse futura, Dei est: & paucis mente sagaci
Præscia consilij nosse futura datur:
Præberi manifesta tamen, Patrone, videmus
Mentibus interdum prævia signa pijs.
Sic nihil addubito sortem expectare futuram,
Celitis oraclo commonesactus Heri.
Magnum aliquid fuerit, Senæo accepta referre
Tanta, & in immeritum tot benefacta caput:
Nec minimum (superos quod fortunare precabor)
Pulchrum habitare Hortum, pulchram habitare
Domum.
Majus at est, animæ deberi animam tibi soli:
Scit meus hoc Hortus, scit mea & hocce Domus.

OTHONI COMITI SOLMENSIS,
domino Minzebergæ & Sonne-
vualdi.

Advena procèrum Comitem procèrus Osbonè
Fortè salutavi limite Saxonie.
Sequanicis oris te postmodò cernere coram,
Cernere te potui finibus Allobrogum.

Tecum

Tecum & cœnatus, tecum & sum pransus; aperté
 Expertus meriti commoda multa tui.
 Seria tecum uná, tecum uná sæpe jocosa
 Contulit alternis lingua soluta modis.
 At illic, Otho, me totum rebare videri;
 Falsus es omnino. semimelissus eram.
 Deerat adhuc animæ pars altera, & altera deerat
 Corporis. heic unum corpus, & una anima est.

In enigmate.

IACOBO MONAVIO,
 patricio Preslæo.

SI queris, quid agam; dabo Monavi.
 Voto Posthimelissio obligatum,
 Necdum appendice vinculi solutum,
 Verum compede firmitus ligandum,
 Nosti me Monachum diu fuisse;
 Ut passerculus, ero, pipilator,
 Solitudinis hospes atq; eremi,
 Quem ciconia multa pinsitavit
 A tergo, mala lingua fascinavit.
 Hortum consero nunc, Domum frequento,
 Monasterion exstruo. vel heic sum
 (Vti spero) brevi futurus Abbas,
 Vel (si fas) ferar audiamve Pappas.
 Quid hæres, Iacobe? tu Iehovam
 Optimumq; precare maximumq;

Fortunet bene, prosperet, secundet
 Pauli semihominis, viri futuri,
 Monasterion, Hortulum, Domumque.

AD SPIRITVM SANCTVM,
 In Psalmorum tralatione
 rhythmica.

Tertia pars cœpti superest peragenda laboris;
 Iam tango summa fila sonora manu.
 Tu mihi principio robur medioque dedisti,
 Fine quoq; & vires da mihi Sancte tuas:
 Neu me deficiant nervi, neu ductile plectrum;
 Neve sit ad melicam palma gravata chelyn.
 Suffice tu rhythmos numerosq; & verba ministra;
 Inspirans Zephyri flamina dia tui.
 Te sine nec digiti, sine te nec plectra moventur;
 Te sine torpescit mens animusq; simul.
 Te sine cor languet, jecur aret, pulmo fatiscit.
 At tecum vegeto numine cuncta vigent.
 Organon harmonicum tibi me facis, alme creator;
 Quaeso etiam pulses organon harmonicum.

AD PRINCIPEM IL-
 LVSTRIS.

Quis neget ingenti Psalmos constare labore,
 Quos gravis Almanno pectine canto lyra?
 Ecciflos

Ecceſtos uno quos jam perfecimus anno,
 Excufos nitidis, dux Friderice, typis!
 Mi tamen objecit quidam, fore, ſicut Achivi
 Ad Troiam, tempus fortè decenne teram.
 Rumpitur invidia miſer, & mihi ſomniat aureos
 Propterea montes, te tribuente, dari.
 Somniet o utinam verè; nec nomine tali
 Sit ſumtus amplos ſuppeditaſſe pudor.
 Sponte mea gratis magnos exantlo labores;
 Sponte tua gratis præmia magna dato:
 Magna dato gratis, animus tibi quo meïs ultro
 Majores grates poſſit habere memor.

HENRICO TRAREBACHO
 E. P. PICTORI.

[M]MUTABILE Trarebache FATVM,
 AEterna mihi mente deſtinatum,
 Sumis pingere: bina ſomniorum
 Involúcræ Iacobidæ figuras.
 Omen accipio, licet nec illi
 AEQUALIS, minimèq; comparandus:
 Teſtis Sol mihi, teſtis ipſa Luna eſt.
 Vndenas mihi flammulas tributas
 Vndenis tibi ſyllabis rependo:
 Vndenas mihi mergites tributas
 Vndenis tibi verſibus rependo.

I N C. P A L.
Cordatiss. principem.

*M*ors tua si Schedia potuisset cedere morte,
Et redimi vitâ si tua vita meâ.
Gavisus fuerim fati opponere fata.
Tanto ego dilexi principem amore meum.
Æternum mihi nunc luctum, æternumq; dolorem
Concilias, armis perditæ Christophore.
O utinam per me rursus viviscere posses;
Nex animæ fuerit non violenta meæ.
Tenece mercarer: cruor hic mihi vilior esset
Sanguine, quem modicum fundere posset apis.
Quid querar? ab non fas, ita posse aut velle. perennis
Pectore vive meo, carmine vive meo.

A D H. TRAREBACHVM.

*Q*uo tibi depingar vivi nitida arte coloris,
Vrget Averlei lingua diserta mei.
Ast ego depingi, nisi totus & integer (idem
Alter ut expressus sim) Trarebache, nego.
Integer est, anima quicunq; & corpore constat:
Totus, qui seipsum quo teneatur habet.
Me potes integrum, sed non effingere totum;
Tantum aberit, totum fingere posse mei:
Nam totus totumq; mei procul absumus, & nos
Ipsos haud eodem quimus habere loco.

Quam

Quàm cuperem, posses! laus me foret integra toto,
 Totoq; intégro gloria tota mei.
 Quid semintegra laus? quid semigloria? Paulo
 Dimidium est corpus, dimidia est anima.

A D E V N D E M.

E Cquodnam tibi, Trarebache, mirum
 Proponam paradoxon, hæsitabis?
 Quod si masculus ipse pictor audis,
 Simul sæmineiisq; pictor audis;
 Totum me mihi pinge masculinè,
 Totum me mihi pinge sæmininè;
 Totum pinxeris integrumq; Paulum,
 Totum pinxeris integrumq; Pauli.

IN DIEM VII NOVEMB.

SEptima lux idus præcedens sacra Novembres,
 Quæ cadis in Solis puriter orta diem:
 Cur magis exoreris Majis formosa calendis;
 Luna virginiei regna tenente sinus?
 An quia me nitidum nova vestis ianthina velat,
 AEthere prælustis candidiore nites?
 Anne quod Aurora vidisti sidera nostræ,
 Hinc radians solito blandiùs aura tepet?
 Me Rosa mane novo clavis adspexit ocellis,
 Illustrans radijs aëra nempe suis:

*Inde serenatam succendit lampada Phœbus.
Tanta puella oculis vis penetralis inest.
Et dubitem, mundo si desint lumina, ocellos
Possē Rosæ mundo lumina sufficere?*

Anagrammatismi.

FRANCOIS D' AVERLI.

*VT fidis harmonia fidei concordia par est,
Corruptæq; fidi par temerata fides:
Sic animus compar in amico surgit amici;
Sic animus dispar hostis in hoste ruit.*

*Tu numeros ORNAS CVRA Franciscæ FIDELI,
Quos ALACRI FVNDIS rhythmicus ORE tener.
IN RARA LOCVS ecce FIDE patet. ecce patebit
Rara, FAVENS CORDI Francæ lemanna LYRA.
Iam LYRA FACVNDIS ERO. tu sacraris honori
Principio; LAVDIMOX ego FINE SACRO.
SIC LAVRI FER DONA, polo fruiturus, Averli:
Sic CAELI DONIS lauriger ipse FRVAR.
Nam tecum mea, nam mecū tua France triumphat
CLARIOR VNA FIDES, clarior una fides.*

SEPTEM DISTICHA CVM
ANAGRAMM. NOVE
MELISSVS AVERLIO

DEDICAVIT

VII DIE IXE.

PETRO

PETRO BEUTERICO,
amico jucundis.

Optatissime somniorum haruspex,
Ecquando mihi, Petre, destinata
Fati sorte benignioris utar?
Ecquando meritis fruar beatis?
Ecquando potiar mea Rosina?
Quando erit (nimis o supina lustra!)
Vt fungar vice patris & coloni?
Vt vescar dapibus meæ culinae?

Inclusus penetralibus repandis
Quem non ense domare posse, verum
Bino pollice cui tenere rictum
Mordacem violentius videbar;
Mulcendus prius & domandus ille
Ingens ille leo, leo jubatus:
Qualis sub Nemeæ ferox cavernis
Magni terruit Herculis lacertos.
Exin progrediens pudenter Horto,
Magna nata Domo virago,serta
Connexa é viridante Rosmarino
Amœnissima sarta, cumq; sertis
Ipsam se mihi, præmium laboris
Donabit. quid enim laboris expers
Optem, Beuteriche? omen esto felix.
Quo quis plus alijs molestiarum
Exantlaverit, hoc decentiore
Alijs dignior ambulet corona.

AD

A D F R. A G A L E N.
 præpos. Selzensem, & ad-
 ministr. Limpurg.

*F*essus ut a gravibus studijs, Franciscæ Galeni,
 Discuterem mentis nubila vela mea;
 Concelebraturus tua sacra, tuosq; penates
 Ipse salutatum nuper iturus eram.
 Ecce tuos offers hodie, nitidissime, vultus,
 Sol obscuratos dum trahit ater equos.
 Plures (crediderim) fuerat mansura per horas,
 Imò dies aliquot, tristis imago poli;
 Ni splendore tui radiorum luminis ipsi
 Redditus illustris pristinus esset honos.
 Hoccine sit mirum? nox pectoris, umbræ, noctis
 Versa mihi in lucem, fulgida luce tuâ.

A D E V N D E M.
 De Bibliotheca insigni ab ipso
 instructa.

*S*i mea tam maneant longævo carmina seculo,
 Ludimus imparibus quæ variata modis;
 Quàm duraturos certum est, quos, clare Galeni,
 Colligis heic doctos doctior ipse libros:
 Pluribus & verbis & versibus inclytæ cantans
 Aeternæ meriti tot monumenta tui.
 Sed mihi quum desint versus, quum verbag; desint,
 Quæis dignè possint munera tanta cani;
 Postgenitis

Postgenitis res ipsa tuum proclamet honorem,

Cultag₃ det tales Bibliotheca sonos:

NOMINE PERPETVO MVSAS BEAT

IPSE GALENVS;

IPSVM PERPETVO NOMINE MVSA
BEET.

CHRISTOPHORO EHEMIO

Iurisc. Cancel. el. Pal.

*Q*ui tibi collati felix accessit honoris

Grandævi cumulus fultus honore Ducis,

Auctior, inq₃ dies felicior esto futuros:

Prosperitas metam nesciat ampla suam.

Hæc ego gratando tibi comprecor, optime Ehemio:

Omen habet voti summa caputq₃ mei.

Spe quoq₃ sustentor, fore, des vt amicus amico,

Quo meliore queam commoditate frui;

Sed posthac, nam sorte mea contentus, id ipsum

Finio, quo melius cœpiat auspicium.

Interea faciam testatum epigrammate, posse

Vix scribi meritis par epigramma tuis.

Anagrammatismi.

JEANNE CHABOT.

*P*atre quæ sata dignitate claro,

Matre quæ sata dotibus nitenti,

Fratre

Fratre quæ celebri celebritatem
 Propagas, generis Chabota vestri
 Flos: O HIC BENE NATA, quàm beatiss
 Te ditavit honoribus Iehova!
 NON HEIC esse tamen BEATA quibus
 Omnino; licet absolutiora
 HAEC IN TE BONA semper enitescant,
 Quæ pol quilibet optimus requirit.
 Nil antiquius ut priusve ducas
 Avita pietate, nil honore
 Christi majus, amore singulari
 Quem constantia pectoris tuetur,
 Quem sacer Paracletus ille firmat:
 Summum nempe Bonum, frequenter ad quod
 Adspiras, facit. EN IN HOC BEATA
 Præsenti vocitaberis Chabota
 Seculo, vocitaberis futuro.
 Nil beatius esto: namq, FLORES
 IN DIA sapiens virago CVRA.

Anagramm.

FRANCOIS D' AVERLI.

Charis.

POST vagæ Sortis globulos rotatos
 ADuellone scutica profana,
 VNAduratura SACROR FIDELI
 Hospita Franco.

D' Averi-

D. Auerlins.

Post tot aduersas duce Marte brumas,
 Post tot amissos duce Marte frenos,
 VNA FELICIS remanebit ARDOR
 Hospita Franci.

Melissus.

Gallie o sacrum decus, IN flagranti
 FVLCIAS ARDORE, gelu rigentem
 Hospitem, thecas reparantem habenis
 Pace sequestra.

Victoria.

IN BONAE THECA requie posita
 FRANCI (io!) nunc LORA VIDES quieti.
 Quin ovans Pax dicis? io triumphe!
 Mars jacet & Sors.

H. TRAREBACHO.

NE peream morti spoliū, Trarebache, relictus
 Corpore dimidio, dimidiāq; anima:
 Arripe peniculum, subitoq; ex tempore tenta
 Hujus & illius pingere dimidium.
 Sed mihi dimidium bis pingere, bis adde colorem;
 Vnum quo totum sint duo dimidia.

At ne

At ne quâ medium rumpat fortuna; sit opto
 A Iove principium, terminus a Venere:
 Quippe suis etiam quæ sunt bene cœpta diebus.
 Stella favet Veneris, stella favetq; Iovis.
 Partibus interea vivam Trarebache duabus,
 Quæ mihi sint extra corpus, & intra animam.
 Cætera quæ faciant totum integrumq; Melissum,
 Iupiter annuerit, annueritq; Venus.

A D C H R I S T V M.

QUam Pater æternus mecum desponder amantē
 Non immutando vivere consilio;
 Quam tribus antè mihi lustris sub imagine somni
 Spectandam viva præbuit effigie:
 Hanc mihi tu paranymphe volēs adducito Christe.
 Pronuba sit thalamo Flaminis aura sacri;
 Cujus ab instinctu, flagrans cor amore puellæ
 Sentiât ardoris flammea tela mei.
 Ipse quoq; experiar, quanto succensus ab igni
 Arseris in Sponsa Christe benigne tua.
 Si nequeo omninô diâ sentiscere flammam,
 Ex hominum saltem noscere parte juvet.
 Euge, precor, scintilla tui celestis amoris
 Terrestris flammâs temperet una meas.

I N P E T R V M.

Scribere

*S*cribere me culpas Epigrammata longa, Petrisce.

*I*gnoscas. viden' ut sim quoq, longus homo?

*S*cribere te laudo (quæ vix Epigrammata) curta;

*I*gnoscoq, libens. es Petre curtus homo.

*S*ic mea Petre precor longiscant tempore longo;

*A*t tua currentur tempore Petre brevi.

*C*urta facis, quacungq, facis. sunt omnia curta
*I*n te Petre; nimis sed metra curta facis.

*H*aud Petrus obscurus fit, dum brevis esse laborat:
*P*erspicue est, positu syllaba longa, brevis.

P A R E R G O N.

*C*armina multa facit Petrus ebrius ille poëta:

*S*obrius at Paulus carmina pauca facit.

*S*obrius ergo facit quàm plurima carmina Paulus;

*E*brius at Petrus carmina nulla facit.

I N N U P T I A S

*S*enis pinguisimi & puellæ
*m*acerrimæ.

P R I A P V S S Y B V R B A N V S.

*S*I tam pinguis, obesa, tamq, crassa

O Porcine mihi foret Minerva,

O

*Q*uam

Quàm tu pinguis, obesus atq; crassus
 Amplo abdomine, turgida sagina,
 Et voragine ruminis Falisci:
 Verbis sesquipedalibus boando
 Et versus faceret Minerva pingues,
 Et versus caneret Minerva crassos,
 Versus scriberet & Minerva obesos.
 Vidisset puto nemo pinguiore,
 Audisset puto nemo crassiores,
 Legisset puto nemo obesiores.
 Sum macer tenuisq; ligneusq;
 Sole siccior aridoque cornu,
 Atro corpore rusticus Priapus:
 Ceu macram tenuemq; ligneamq;
 Lapillisq; fabaq; duriozem,
 Tuam conspicias heic adesse Nigram:
 Poëtare ego nec queo, velut tu
 Quis potare; fluentius scateret
 Forsan vena. Boni interim Phalacos
 Hos macros tenuesq; ligneosq;
 Aridosq; nimis nimisq; siccos,
 Mecum consultote quæso uterque,
 O pinguisime nupte pinguiorum,
 O macerrima nupta macriorum.

MELISSI

MELISSI
EPIGRAMMA
TA E GRAECO
TRANSLATA.

O 2

LVDO-

ISSI

LVDOVICO A SÆ-
NA, COMITI WITGEN-
STENIO, DOMINO
HOMBVRGI,

Epigrammata sua dedicat
MELISSVS.

Mitte leves nugas, mihi dixerat Helluo quidam;
Ecqua dat hoc studium commoda, quæve
bona?

Communis patriæ tractanda negotia rerum:

His subito ingentes accumulatur opes.

Ast ego, ludibrio quanquam est divina potestas,

Indita naturæ semina malo sequi,

Iudicio vulgi stet, qui contraria sentit:

Divitijs cunctis est prior artis honos.

Id quoque tu linguas tot docte fateris & arteis

O Comes, Aonij dive patrone chori.

Quis tibi non credat? tibi; cuius pectore Phœbus,

Gutturæ Mercurius, vertice Pallas inest.

P. ME-

P. Melissus Schedius.

AD HENRICVM STEPHANVM.

Uertimus é florum Græcis epigrammata libris,
 Censuram Stephani iussa subire mei.
 Si mentem, si verba minus, quàm mente ferebam,
 Expressi dextré, mens mihi verba dedit.
 Adde quodd insolitis hæc curritur area mannis:
 Errato venia est danda benigna meo.
 Tangitur haud semper certa scopus ipse sagitta,
 Frustrat & Eléos meta curulis equos.

C. VTENHOVIUS P. MELISSO.

EN tibi priscorum, mi Paule, epigrammata vaturn
 Græca; novus Latio qua tu si carmine vates
 Reddideris, veterum jam non ego carmina vaturn
 Græca, neq, é pluteis famulos epigrammata poscam;
 Sed Romana novi Græcis potiora poetæ,
 Laurigeri priscis non inferiora Melissi.
 Cedent prisca novis, Latio concedet & Hellas.
 Fallor, an & Latium sic vincet & Hellada Teuto;
 Tam bene qui Latiam deducit ab Hellade Musam,
 Possit ut in media credi saturn urbe Quirini?

O 3 NICO-

NICOLAS CLEMENT P.

A P. de Melisse Franconoïs.

*M*elisse, c'est assés que ta gent Allemande
 Decouvre les secrets du bien facôd Gregeois,
 Du Latin eloquent, & du mignart Gaullois;
 Bien tournés sous ta plume habille truchemâde:
 Cesse de luy vulguer subtilité plus grande;
 Contre-seignant le Grec, de meme Grecque vois,
 Le Latin en Latin, le François en François,
 Que ta langue & tes dois retiennent à comande.
 C'est trop vraiment, c'est trop, apris & entrepris;
 Que feront cy-apres les hommes indigenes,
 Puis qu' un seul estrangier egale leurs escrits?
 Translate & n'escris plus en ces langues lointaines,
 Ou ne te vante plus Melisse Franconoïs,
 Mais polyglosse Grec, Latin, Teuton, François.

HENR. STEPHANVS

In præfatione ad Lectorem.

Nec verò novæ sunt hic meæ duntaxat interpretationes, sed illæ quoque quæ P. Melissi Schedij nomen præfixum habent. In quibus quàm fidelis interpretis officio functus sit (ut cætera in præsentia taceam) collatio cum interpretatione ad verbum, iis etiã qui Græcæ linguæ aut nullam aut parvam peritiã consequuti sunt, apertè ostēdet. Eadem certè, quæ infideliter contra nonnulli in interpretando se gesserint, iisdē vel primo aspectu patefaciet.

EX

EX LIBRO PRIMO

ANTHOLOGIÆ.

Melisso interprete.

TITVLO Εἰς ἀγῶνας, id est, In certamina.
D A M A G E T I.

NON ego Messena pugil ortus ab
urbe, nec Argis:
Sparta mihi est, celebris Sparta,
paterna domus.
Ars opus est illis astusq;: ego robo-
re vinco,

Ceu Lacedæmoniūm fortia corda decet.

Aliter.

NON ego Messanam luctator jacto, nec Argos,
Clara viris Sparte, patria terra mihi est.
Arte illi vincunt astusq;: ego (quippe Laconum
Condecet hoc gentis pectora) vi supero.

TITVLO Εἰς ἀμπελον, i. In vitem.

P H I L I P P I.

Qvis te collis iners aluit, nec apricus? an axis
Frigentis Scythia, vitis agreste genus?

O 4 An

An nive Celtarum stantesq; algoribus Alpes,
 Anne metalliferae sulcus Iberiados?
 Te, quæ tam tristes immaturasq; dedisti
 Vvas, unde acidum protulerint laticem.
 Palmas quero Lycurge tuas, ut stirpis ab imo
 Germen abortiferi palmitis omne seces.

INCERTI.

ECquis homo viridem divulsum impunè racemū
 Pampineo Bacchi palmitè deripuit;
 Oribus adstrictis & humi projecit adefa
 Fruſtula, vadentum nempe terenda pede?
 Tale ſit huic Evan infeſtus, quale Lycurgo:
 Auſus enim eſt augmenſtinguere latitia.
 Forſitan hoc aliquis potu vel dicere cantus,
 Vel noſſet curas demere corde graves.

TITVLO Εἰς ἀνὰ πρῶτος, i. In mutilatos.

IN SEMIARIDVM, QVI PETIERAT
 ab Adriano rege victum.

Pars noſtri eſt defuncta, fame pars altera tabet:
 Organon ó mihi rex aſſere ſemisonum. VEL;
 Aſſere muſæum rex mihi ſemitonum.

Respon.

Responsum regis.

*Amboobus gravis es, Phæbo Ditiq;: quod illum
Cernis adhuc, & ab hoc q; diuturnus abes.*

TITVLO Εἰς ἀνδ' ῥέειν, καὶ ἀνδ' ῥέειν,
id est, In fortitudinem, &
fortes viros.

IULIANI AEGYPTII.

*Ipsa parens natum nixus oblita peremit,
Casis qui socijs liquerat arma fugax.
Non serie sobolis metitur corda Laconum urbs,
Robore pugnantum sed genuina putat.*

A L I T E R.

*EN genitrix natum, socijs acieq; relicta,
Interimit, nixus immemor illa sui.
Haud ortu generis, virtute sed acriter ipsa
Cernentum, Sparte pectora vera probat.*

A L I T E R.

*Nil memor auxiferi partus ab mater alumnū,
Qui sociū casu fugerat arma, necat.
Legitimam sobolem pugnantum Sparta virili
Robore, non stirpis censet originibus.*

O 5

CRINA-

CRINAGORAE, IN ROMAM.

*Q*uamlibet Oceanus totis exæstuet undis,
 Cunctaq; vel Rheni Teuto fluenta bibat:
 Ausonias haud franget opes, dum salva manebit
 Caesaris, imperio fulta potente, manus.
 Sic Iovis & quercus radice tenaciter hærent:
 Aridulas solùm ventilat aura comas.

A L I T E R.

*O*ceanus cunctos ut ubique regurgitet æstus,
 Sorbeat & Rheni flumina Teuto bibax:
 Intactum Urbis erit robur, modò dextera duret
 Caesaris, imperij firma potentis ope.
 Sic Iovis immota quercus radice tenaci
 Stant: at sicca Notirapta ferunt folia.

A R C H I A E.

*Q*uem Bellona timēs non perdidit, atterit agros;
 Omnis & in propria marceo militia.
 Vade age per pectus, mucro. ceu bella, quod agrū est
 Propulero. fortem mors decet ista virum.

V E L I T A;

*P*erdere quē Mavors timuit, premor undiq; mor
 Totus & in proprio Marte fatisco miser. (ho. per

Per jecur i ferrum . moriar quoq, fortis in armis,
Depellens morbum, ceu fera bella, procul.

*Quæ verba dicere possit He-
ctor, dum vulneratur
a Gracis.*

Nunc mea defuncti concerpite membra: vel ipsi
Infestant lepores quoque mortua terga leonis.

ALCAEI MESSENI.

MOenia duc altè, Pater. en rex illa paratus
Scandere . ferratas claude fores superùm.
Nam mare, nam tellus sceptris subjecta Philippi
Iam parent: cælo quid nisi restat iter?

*Responsum Jovis, per Me-
lissum.*

Nec volo nec possum protendere mœnia cæli:
Haud tanti est ullus rex mihi, nullus erit.
Pervia sint quamvis & terra frerumq, Philippo,
Clausæ via est cæli: restat ad Orcon iter.

PHILIPPI.

VEstierat Xerxes in fata Leonidis ultro
Lapsi purpurea grandia membra toga,
Quum

Quum sic ex umbris Spartanus rugijt heros;
 Proditor hæc pretij, non ego, dona ferat.
 Parma decus tumuli magnum est: Persæa facessant:
 Vt Lacedæmonius Ditis adibo domum.

A N T I P H I L I.

Ponitur hoc epigramma Titulo ^{eis ex hostibus}
 id est, in hostes.

PVrpuream Xerxes dedit hancce, Leonida, lænâ
 Virtutis reverens inclyta facta tua.
 Abnuo. dona amet hæc q̃s proditor. est satis umbra
 Parma mee. decorant non mihi funus opes.
 Mortuus es: Persis adeone infensus es umbra?
 Haud libertatis funere zelus obit.

C R I N A G O R A E.

Liberius versum.

G Rande quid Othryaden Sparta decus, aut Cy-
 negirum
 Navali doctum bella ciere tuba,
 Aut alios referam, quorum clarissima facta
 Perpete victuri Martis honore vigent?
 Italus en miles, telorum quem prope Rhenum
 Ferrea seminecem straverat orta seges;
 Raptâ suâ cernens aciei vexilla per hostes,
 Protinus e media strage resurgit humo.

*Signiferumq; necans, aquilam dat habere tribunis
Incolumem, invicta sic nece solus obit.*

INCERTI AVTORIS.

*Perstitit haud Ajax ultra, sic dum levis urget
Intrepidi gravibus Phryx monumēta probris;
Mortuus ex umbris reclamat. At neque vivus
Murmur ad exanimis perstitit ille viri.*

ALCAEI.

*Duxit ab Eois Xerxes in Achaida terram
Agmen, itemq; Titus duxit ab Hesperijs.
Ille sed Europæ juga serva imponere collo
Vēnit, hic Argivum solvere colla jugis.*

ALITER.

*ET Titus & Xerxes invasit milite Gracos,
Perséo Xerxes, at Titus Ausonio.
Alter, ut Europæ servilia vincla pararet;
Alter, ut eximeret vincula Grajugenis.*

*TITULO Εἰς ἀσεβῆς, i. In impios.
In eum qui suam novercam in-
terfecerat.
Liberius vers.*

NE tumulo condas tumulo indignum: scelus ille.
Prada canum jaceat. conspersum sanguine
matris

Omnia humus mater gremio accepisse recusat.

TITVLO Εἰς γάμον, i. In nuptias.

A P O L L O N I D I S.

Liberius redditum.

TE perego hos supplex oro mea viscera natos
(Talia Diogeni verba Philinna dedit)
Ne, mea defunctæ quum membra sepulta quiescēt
Dormiat in thalamis altera nupta meis.
Dixerat. ille aliam perit. ast obliviam conjux
Vltima memor, quamvis æthere cassa, viri est.
Prima nocte torum vindex ita diffidit ira,
Viderit ut nunquam strata secunda dies.

TITVLO Εἰς δ' ἐν δ' ῥα, i. In arbores.

ANTIPATRI, sive PLATONIS.

Consita quæsto nux, iter est, fundæq, peritis
Ludibrio pueris obvia meta petor.
Multa filix in me jacitur. viden' ut mihi frondes
Germīnag, & rami fractag, ruptag, sint?
Hocce fructiferæ pretium arboris? in mea damna
(Væ misera) fœtus ingeniosa tuli.

LEONTI.

LEONIDAE.

Parce queri, pyra sylvestrem non esibus apta
 Ferre, licet fructu circumamicta graver.
 Miria quot ramis producimus, abstrahit alter:
 Quot quot acerba manent, matris inhaeret onus.

TITULO Εἰς δίκην, i. In ultionem di-
 vinam; & εἰς πρόνοιαν, i. In
 providentiam.

INCERTI AVTORIS.

ÆAcidæ clypeum, Phrygis antè cruore madentē,
 Dulichio Graiūm fasq; nefasq; dedit.
 Naufragij spoliū rapuit Thetis; inde natantem
 Busta sub Ajacis compulit, haud Ithacen.

INCERTI.

Liberiūs redditum.

Intuitus quidam, trivijs quæ sortè jacebat,
 Exanimis testam, pondus inane, viri;
 Immemor humanae sortis vitæq; caducæ,
 Nec gemitu nec flens tristitia signa dedit:
 Sed lapidem arreptum dextra contorsit in illam.
 Spirabat tacitas mutus at ille minas.

Nam

Nam simul os tetigit, simul osse resultat, & ultor
 Autori jactus lumen utrumque fodit.
 Iamq; Orco pœnas luit. I nunc, & geme plorans
 Stultitiam certæ mittere saxa manus.

A P O L L O N I D I S.

Gaudebant ob Aristippum flebantq; parentes:
 Scilicet una vicis lux utriusque fuit.
 AEdibus incensis rapidos ubi fugerat ignes,
 Ignibus infesti fulminis ictus obit.
 Funeratum quotquot flerunt, Miser o miser, omnes
 Dicere; debebas sic Iovis igne mori!

A R C H I A E.

Quum niger illustri volitaret in aëre corvus,
 E latebra vidit repere fortè nepam.
 Fertur in hanc raptim, fera cuspidis ilicet ictu
 Prædonis feriens, virus habente, pedem,
 Anticipat vitæ spoliū. sic quam dare letho
 Credidit, hac meritam fert miser ipse necem.

B I A N O R I S.

Liberiūs.

Squamigeris fluvij gregibus Clitonymon escam,
 Precipitem sub aquas hostica turba dedit:
 Causa,

*Causa, quod adscensa jugulaverat arce tyrannum.
Sed Nemesis tumulum donat habere viro.
Ripare vulsa pedes a vertice corpus ad imos
Texit humo, solvens manibus inferias.
Haud igitur jacet udus aquis; tellus quia portum
Libertatis humat non male grata sua.*

TITVLO Εἰς δυστυχίαν, i. In infelicitatem.

ANTIPHANIS.

Liberius.

*Luteficos thalami Petale quos junxit amores,
Praesuit his Orcus, non genialis Hymen.
Quippe metu Mobois solvenda territa zona
(Virginibus timor hic nam solet esse frequens)
Dum noctu Venerem fugit, heu crudeliter ipsam
Discerpit vigilum turba cruenta canum.
Atq; ita, quam fuerat nuptam spes certa videndi,
Tam subito raptam non habuisse datum est.*

LUCIANI.

*Quae bene res cedunt, his cuncta est p brevis aetas:
Quae male, nox una est his quasi mille foret.*

TITVLO Εἰς ἔρωτα, i. In amorem.

MELEAGRI.

P

Tres

Tres Charites, tres virginei sunt pectoris Hore:
 In Nymphas furiat me quoq, ternus amor.
 Treis arcus sinuat, jaculis quasi gestiat in me
 Figere non unum sed tria corda, puer.

I N C E R T I.

Quid? dicatur Amor deus? haud malefacta deorum
 Sunt opus, ast hominum sanguine videt Amor.
 Ancipiti licet ense vacet manus; en male fidas
 Autore hoc factis cadibus exuvias!
 Filia cum matre est jugulata, virumq, nocentem
 Post dedit ultrici saxeæ pœna neci.
 Hæc non Gradiui Ditisve; Cupidinis acta
 Cernimus: his actis pugio ludit Amor,

A N T I P A T R E.

Haud lacrymis flectendus Amor, Telembrote, tunc
 quam
 Sedet inextinctas paucula gutta facies.
 Aurum adhibe medicum: vastis quia nec potis olivis
 Natus ut est primum, stinguier æquoribus.

C. VTENHOVIUS P. MELISSO.

Quem neq, nascentem extinxit maris unda Puellæ,
 Ne lacrymis flecti posse Melisse putes.
 Tancus

Tantus aqua non est sanabilis ignis : Amori
Aurea Pœonia sunt vice dona manus ,

INCERTI.

*Quæ dicere possit verba Amo-
ri Pasiphaë, amore ca-
pta tauri.*

SI iuga per tot amans disquirere docta juvenicum,
Eac docear mugire, virum vocitabo cupitum.

ZENODOTI.

ECquis ad hos fonteis simulacra locavit Amoris,
Hanc ratus exstingui flumine posse facem?

TITVLO Εἰς εὐτυχίαν, i. In feli-
citatem.

ANTIPHILI.

DVm fruticem vescū pascit capra caca pyrastris,
Respicit, & nusquam pupula lucis eger:
Alter ocellorum nam spina punctus acuta est
Germinis . en docta plus valet arte frutex !

TITVLO Εἰς εὐχαρίστας καὶ ἀχαρίστας,
i. In gratos & ingratos.

AGATHIAE SCHOLASTICI.

*In templum Minervæ quod
erat apud Trojam.*

*Prospera sis, patrona. te enim splendente sacello
(Vt decet) infelix Ilios emerui:*

Præda relicta fui tamen, ob fataleq; pomum

Diruta tot pinnis mœnia pulchra jacent.

Pastorem sat erat succumbere. nam quod in illo

Crimen erat; patriæ non (dea) crimen erat.

TIT. Εἰς Ἱῶα, i. In animantia.

TIBERII ILLI.

Liberiùs redd.

Veribus cervæ turgenti lacte refertis,

Ediderat gravidæ quæ modò ventris onus,

Frigida, serpentum quæ non lethalior, anguis

Infixit viri tætra venena sui.

Hinnulus exsugens lac exitiabile matris,

Imbibit & matris tum simul ore necem.

ARCHIAE.

Not

Non faciles scimus tauri modò ducere sulcos,
Sed trahere e grandinautica rostra salo;
Nempe bonas artes edocti pacis. aratum
Tu quoq; delphinos o Theti junge solo.

Aliter.

Non modò ferre, boves, jvga arandis novimus
agris,
Sed trahere advectas e sale (cerne) rates;
Vt pote pacis opus docti. & delphinis arandis,
Vt juga panda ferant, quin, mare, jungis agris?

ANTI PHILI.

Dentibus aratis scobis aurea segmina fulva
Rasa, magis Libycis tenuia glareolis,
Mus grave prandiolum levis ederat. alvus obesa
Pondere tardipedem reddidit, antè citum.
Prenditur, & media secta alvo furti patefcunt.
Bestiolis aurum tun' & origo mali es?

AD AE I.

Parturiens teneros Calathina, pusilla catellos
Lucina peperit lenè juvantis ope.
Non tantum exaudit Diana vocata puellas,
Venantum comites servat & ipsa canes.

TIT. Εἰς θάλασσαν, i. In mare.

CRINAGORAE.

Littoris ablueret quum margine lintea netrix,
 Stans super humidulo pumice, propter aquas;
 Deturbata loco est, terra allidentibus undis.
 Hausit & in salsa mersa palude necem.
 Pauperies & vita abeunt ita. quis mare navi
 Tentet, humo tutus qui pedes esse nequit?

TIT. Εἰς θάνατον, i. In mortem.

INCERTI.

Nescio quis morte est hilares mea; at illius alter
 Letus erit. morti debitus omnis homo est.

Aliter.

Quid letho letare meo? ob tua funera & alter
 Gaudebit. mortis, quod sumus, omne sumus.

Aliter.

OMnes debemur letho. tua ne quoque risus
 Funera ne sint, rides qui mea fata, cave.

INCERT.

I N C E R T I.

*Indulge Veneri, pete balnea, vive Lyæum,
Qui properans curtum quæris ad Orcon iter.*

Brevius.

Balnea, Liber, Amor, properi compendia lethi.

Vel;

Vina, lavacra, Venus, sunt breve mortis iter.

TIT. Εἰς θεῶς, i. In deos.

L V C I A N I.

*Mortales celare potes mala si qua patraris;
Haud superos; nec tunc quum meditare ma-
lum.*

TIT. Εἰς ἰατρούς, i. In medicos.

L V C I L L I I.

*Erberus horrescens orco descendere Magnum,
Vt vitam reddat manibus, inquit, adest.*

EIVSDEM LVCIL.

In eos qui semper ægrotant.

*H*aud fleo jucunda cassos jam luce: propinqua
Mortis viventes usque timore, fleo.

Aliter.

*N*on gemo defunctos: quos expectatio mortis
Vsque tenet vivos speq₃ metuq₃, gemo.

Aliter.

*N*on ego deploro queis dulce est lumē adentum,
Sed quos suspensos vitæq₃ morsq₃ tenet.

TIT. Εἰς κόλακας, i. In adulatores.

LVCIANI.

*N*il reperit natura molestius inter homillos
Mentito puræ fœdus amicitie.

*N*on, velut hostem, illum fugimus, sed amamus,
amicum

*V*t decet. hinc tanto nos mala plura manent.

TIT. Εἰς μετριότητα, i. In mediocritatem.

INCER-

INCERTI.

TAEDIA quod nimium est ciet. hinc vetus ista lo-
quela est;

Si melerit nimium, fel mage quàm mel erit.

TIT. Εἰς ναυάγιον, i. In naufragium.

PHILIPPI.

NAve mari fracta ventum est ad praelia quondā,

Assere prog, uno pugna duobus erat.

Vapulat Antagora Pistratus. idne reprendes?

Incertus vita certat uterque suæ:

Quod Nemesi cura fuit. hic natat, ille marino

Præda cani est. vindex & freta numen habent.

Aliter.

FLUCTIBUS effracta navi certamen inibant

Pugnantes una pro trabe fortè duo.

Percutit Antagoras Straton. hoc culpabile non est

Ob vitam: superùm cura sed ista notat.

Enat hic, infesti premit canis æquoris illum.

In pelagi demon nec vacat ultor aquis.

TIT. Εἰς νῆες, i. In naves.

ZELOTAE.

P 5

Pinus

Plinus humi Cauro sum strata. qd in mare ducor
 Naufraga trabs, nondum visa natare salo?

A N T I P H I L I.

Que maris immensi superaram mille procellas,
 Littore nec steteram firma carina diu;
 Non, ratibus timor, unda, solo me perdidit ignis.
 Et quisquam pelago nolit inesse fidem?
 Qua sata sum, perij. jaceo nunc pulvis in acta,
 Improperans terræ spemq; fidemq; maris.

TITVLO Εἰς οἶνον, i. In vinum.

P H I L I P P I.

Floricomam platanum me turbine concitus acti
 Stirpibus ex imis straverat Auster humi.
 Lota mero sto rursus; hyems æstasq; rigamen
 Tale mihi præbent, suavius imbre Iovis.
 Perdita viveſco: quin, dum plerique vacillant,
 Rectior epoto sola videnda mero.

M E L E A G R I.

Liber ut emicuit flammis, lavère puellum
 Nymphæ, dum tenerum prima favilla rotat.
 Hinc mixtus Nymphis est suavior. hisce negatis.
 Ardentes & adhuc experiere focos.

TIT.

TIT. Εἰς πηγὰς, i. In fontes.

STATILLI.

Hinc mussans hauri. quare? nil hauseris ultra.
Cur? tacitis suaves præbeo dulcis aquas.

INCERTI.

Tetricus es. gusta, & tetricum mage dixeris.
O quæ
Fontis amarities! quæ tibi garrulitas!

Aliter.

Fons tristis. liba, tum dices me mage tristem.
O acidos latices! o labra nugiloqua!

ANTIPHANIS.

Fons prius illimes scatebras jaculatus abundè.
Areo, nec superest guttula pænè mihi.
Namq; meo siccans homicidas flumine palmas.
Sordibus infecit latro cruentus aquas.
Hinc solem fugere. etenim, Miscemur Iaccho.
Ajebant Nymphæ, non tibi, non tibi, Mars.

TITULO Εἰς πόλιν, i. In urbes.

ONESTI CORINTHII.

Harmo-

*H*armonia torus est sacer, OEdipodisq. nefastus.
 Utq. pia Antigona est, sic nihil improbus
 Fratribus. Indigetum par Ino, sed miser eheu
 Est Athamas. Muros condidit apta chelys,
 Dissona subvertit tuba. Cernis, ut hæc bona Thebia
 Miscuit alternis Fors pare sorte malis?

TIT. Εἰς Οἰκίαν, i. In amicitiam.

INCERTI.

*G*aza boni ingentis bonus est (qs nescit?) amicus,
 Scilicet huic, qui scit tale tenere bonum.

Aliter.

*I*ngentis vice thesauri est sincerus amicus,
 Illi qui tantas perdere nescit opes.

TIT. Εἰς φρόνησιν, i. In prudentiam.

LVCIANI.

*O*ptima consilium res est cunctantis: at ultro
 Precipitis multos pœnituisse liquet.

Aliter.

*M*aturet mora consilium: præcox quia, cuius
 Pœniteat, comitem semper habere solet. EX

EX LIBRO II

ANTHOLOGIÆ.

Melisso interprete.

TITVLO Εἰς ἀνοήτους, i. In stultos.

I N C E R T I.

Morio restinxit numeroſo a pulice morſus
Lumen, & Haud jam me cernere qui-
tis, ait.

Aliter.

Exſtinxit lychnum demens a pulice multo
Punctus, & Haud nunc me nocte videtis, ait.

TIT. Εἰς γραμματικούς, i. In gram-
maticos.

L V C I L L I I.

Grammatici in mentē mihi dum venit Heliadori,
Lingua ſolæciſmiſ illico vincta mea eſt.

Aliter.

Ulx ubi grammaticum reminiſcimur Heliadorū,
Ora ſolæciſmo jam mihi vincta rigent.

EIVS-

EIVSDEM.

Damna foris Paridis recitas & damna Laconis,
Et Parin haud unum Tyndaris intus habet.

Aliter.

Atride Paridisq; foris mala multa recenses;
Et multos Helenes intus habes Paridas.

TIT. Εἰς δ' ἄλλ'ς, i. In meticulosos.

LVCILLI.

Liberius redd.

MOENibus (ut mos est) appicta pedester Achivus
Viderat ad socium praelia gesta rates.
Ecce, tremens artus, pallensq; similimus umbris,
Exsternatus humi strenuus ille cadit.
Parcite Troës (ait) pugnaces: ducite vivum.
Quæsit hinc capiti vulnera si qua forent.
Vix ad se tandem redijt, pretiumq; paciscens
Pro vita vovit mœnibus Iliacis.

TIT. Εἰς δ' υστέρ'ς, id est, In de-
formes.

THEODORI.

Hermes

Hermocrates nasi . namq₃ ausi dicere nasum
Hermocratis , parvis grandia nempe damus .

Aliter.

Dicimus Hermocratem nasi . nam dicere nasum
Hermocratis , parvis qd nisi magna dare est ?

LEONIDAE.

Pisces haud coëmit naris Sosiptolis uncæ ;
Ex pelago gratis multa alimenta capit,
Nec filo calamove usus : modò naribus hamum
Applicet , e liquido nantia quæq₃ trahit .

AMMONIDAE.

Antipatram Partho dederit quis cernere nudâ,
Antes alterius fugerit Herculeos .

LVCILLII.

Mendax est speculû Sybaritidi : lumine verax
Consulat , & nunquam consuluisse voler .

AMMIANDI.

Non manibus nasi pituitam tergere Proclus
Quit : brevior naso est utraq₃ nèpe manus .
Sternuit ?

Sternuit? haud, Fer opem deüs, inquit: nam fugis
 aures

Rhynchus; tam longé longa proboscis abest.

TIT. Εἰς δ' ὠσώδης, i. In malè
 olentes.

INCERTI.

NON modò Phyllis olēs malè oler, sed olere cōegit
 Hos etiam, olfacerent qui malè olere, caprū.

TIT. Εἰς ζωγράφους, i. In pictores.

LEONIDAE.

MENodotum exhibuit Diodori pergula pictum:
 Menodotum prater, quoslibet ille refert.

EIVSDEM.

SUNT tibi Deucalion Phaëthong, Menestrate, pi-
 cti:

Dicta dehinc merces quæ sit utrique rogas.
 Ambo sibi merces: mergi hic reüs, ille sed uri;
 Fulmine tu Phaëthon, flumine Deucaleon.

LVCILLII.

Euryches

*Evtyche, viginti genuisti pignora pictor,
Nec similem natos ipse tot inter habes.*

TIT. Εἰς ἰατροὺς, i. In medicos.

NICARCHI.

*Non tetigit Phidon, clystere neq. ilia lavit:
Illius ad nomen, febre perustus, obij.*

Aliter.

*Nec tactu Phidon, clystere nec obsuit: ager
Febre, recordabar nominis ejus, obij.*

Aliter.

*Non me purgavit Phidon, tetigitve: sed ejus
Nomine dum febriens immoror, immorior.*

AGATHIAE.

*Filius a medico mihi quodam missus in ades,
Literulis Græcis erudiendus erat.*

*Indole qui præcox ubi μᾶννις & ἄλγες norat
Μυρία, quæq. sequens ordine versus habet,
τομὰς δ' ἰσθμὸς & ἄλγες αἰδ' ἰσθμὸς & ἄλγες*

*Mittere discipulum cessat, ut antè, pater.
Obvius at nobis, Grates tibi ago, inquit, amice:
Discere me sciet hac ipsa docente puer.*

Q

Complu-

Complures animas etenim demitto sub orcum:
Ad quod grammatico jam mihi non opus est.

TIT. Εἰς κίθαρος δὲς, id est, In
citharædos.

LVCILLII.

Nocte canit tota psallens dum Simylus, omnes
Vicinos demto perdidit Origene;
Nam surdum natura parens effinxerat. ergo
Longior auditus est data vita loco.

TIT. Εἰς Ἀετῶδες, i. In graciles.

LVCILLII.

Totius ex atomis Epicuro machina mundi est
Credita, queis scripsit nil tenue esse magis.
Tunc Diophante fores, ex te ratus esset obortam:
Multo namq, atomis es magis exiguus.
Ex atomis vel si reliqua omnia nata putasset,
Certè atomos ex te, non aliunde, satas.

TIT. Εἰς ὄκνητος, i. In pigros.

LVCILLII.

Vltro, qua subiit vinclis exire pigritus
Marcus iners, fassus facta latrocinij est.

EIVS.

EIVSDEM.

QVod piger in somnis Marcus de nocte cucurrit,
 Insomnis, rursus ne quoq; currat, agit.

TIT. Εἰς τὸν Ἰάκωβον, i. In poëtas.

LVCILLII.

AT neq; Deucaleon, fieret quando omnia pon-
 Ipse neq; exustis terricolis Phaëthon (tus,
 Tot capita occidit; Potamon quot carminis autor,
 Chirurgum quot agens perdidit Hermogenes.
 Scilicet in satis mala quatuor ista fuerunt,
 Deucaleon, Phaëthon, Hermogenes, Potamon.

Q 2 EX

EX LIBRO III
ANTHOLOGIÆ.

Melisso interprete.

TITVLO Εἰς ἀνδρείους, id est, In
viros fortes.

ANTIPATRI.

CVrita (quæso) ferox, Iovis ales nuntia, ma-
Te supra tumultum sistis Aristomenis? (gni
Significo vivis; Tanto præstantior inter
Hic juvenes, quanto præpes ego inter aves.
Insideant timidis imbellis turba columbæ,
Intrepidi bello gaudia nostra viri.

ERTCII.

DEsertor patrias fugisti sospes ad ades,
Omnibus amissis quæ tulit arma manus:
Sed tibi lethiferam, Demetri, in viscera raptim
Mater agens hastam, Nunc moriaris, ait.
Spartane tanta gerat probra? non, non crimen in
ipsa est,
Si timidos culper lacte aluisse meo.

TIT.

TIT. Εἰς ἀνδράσιν ἐπιθήμεις, i. In viros
non infignes.

I N C E R T I.

*D*ripuisti animā, tumulum das me regis, at clā;
Non sepelis. tumulum par tibi donet humus.

I N C E R T I.

*M*elicer occultes, hominum neq. viderit ullus;
Quaq. suo Nemesis lumine facta videt.

TIT. Εἰς γέροντας, i. In senes.

*I*n eūm qui sese ante mortem
sepelierat.

*P*auperies inopem seniumq. premebat, in ulla
Nemine re sortis damna levante mee:
In foveam tremulo repsi pede lentus; at avi
Vix tandem misero meta reperta mihi est.
Lex variavit adhuc prae postera funeris: ante
Quam morior, non post fata, sepultus humor.

TITVLO Εἰς ἡρώας, i. In heroas.

A S C L E P I A D I S.

*[*Ulla ego, ego illa (neas) miserabilis accubo Virtus
Ajacis tumulo, scissa dolore comas,

*Leſa coringenti luctu: ſuffragia Grajũm
Subdola quòd me Fraus heu potiora tulit.*

I N C E R T I.

*H*Eic Telamoniadae eſt tumulus, quẽ Parca per-
emit,

*Tam gladio illius quàm ſimul uſa manu.
Vndique nam quærẽs hominem non Atropos ullum
Repperit, Ajacem qui daret enſe neci.*

L E O N T I I.

*N*on hoſtes Ajax, ſed amicos culpāt iniquos,
Ad Trojam, poſt tot ſplendida facta, jacens.

Vel ſic;

*A*D Trojã poſt tot certamina quòd jacet Ajax,
Non hoſtes, ſocios arguit ille ſuos.

I N I D E M.

*B*alteũs Ajacis datur Hectori, & Hectoris enſis
Ajaci. dono portat uterque necem.

Aliter.

*A*iaci gladium dedit Hector, & Hectori cedit
Balteũs. amborum munera cauſſa necis.

IN

ANTHOLOGIAE. 247
IN ALEXANDRUM
MACEDONEM.

HECTORI Troja simul commortua; nec fuit ultra
Insultu Danaum tollere gnava manus.
Pellag³ Alexandri fato simul occidit. atqui
Vir patriæ decus est, nec decus ipsa viri.

TIT. Εἰς ναυαγῆς ἄντας, i. In eos qui
naufragium passi sunt.

PLATONIS.

NAvisfragum cernis me, quem vitæ mare prædo
Extrema erubuit despoliare toga.
Exuvias audax manibus de corpore traxit,
Ob lucra molitus tantula tale nefas.
Induat has, secumq³ ferat sub Tartara, & illum
Minos ipse togam cernat habere meam.

INCERTI.

DESine vel remos navis vel pingere semper
Rostra, super cineris frigida busta mei.
Navisfragi hic tumulus. damni quod fecit in undis,
illum qui sub humo est cur meminisse jubes?

ANTIPATRI.

Q 4 Neutrins

Neutrius omnino sum, mortuus; ast humus aequé
 Parte mei potitur, ceu mare parte mei.
 Carne maris saturi pisces; eggesta per aëstum
 Margine in hoc gelidi littoris ossa cubant.

Ejusdem.

Anthea naufragio factò quem nocte natantem
 Penéi appulerat parvā tabella vadis,
 Profiliens e vepre lupus, nil tale putantem
 Enecat. o terræ sava procella magis!

LEONIDAE.

Naufragus effūgit fluctu Tritona minacem
 Antheus; sed Phthium non fugit ille lupum:
 Penéum prope nam periit. Nymphas (miser heu!) &
 Nereides sentis esse minore fide.

STATYLLII FLACCI.

Elappso pelagirabiem tumidasque procellas
 Navisfrago Libycum stravit arena torum.
 Heic ut eūm extremus nudum prope littora cepit,
 Naufragij lassum membra labore, sopor;
 Seips malus exstinxit. Frustra, tibi debita terris,
 Quid miser obluctans Nereū, fata fugis?

Aliter.

Naustra-

Naufragus ut Libycis jacet exporrectus arenis,
 Cui furor & rabidi victa procella freti;
 Littore nudatum victumq; sopore profundo
 (Naufragij sicut turbine fessus erat)
 Vipera tetra necat. Quid frustra obnilitur undis,
 Fata salo fugiens, debita deinde solo?

EIVSDEM STATILLII.

Grynea trita mari vetulum quem lynter alebat,
 Retia cui studium semper & hamus erat,
 Obruit unda Noti rabidis agitata procellis;
 Manè & arenosa reddidit aestus humo,
 Prærosis manibus. Nonne & mens piscibus insit,
 Manderunt solas qui sua fata manus?

I V L I A N I.

Naufrage salve; & ubi Stygiū trajeceris amnē.
 Ne pelagi fluctus, sed reprehende Noros.
 Isti te mersere; freti sed mitior unda
 Detulit in terras ad monumenta patrum.

A S C L E P I A D I S.

Sæva Theti hinc cubitos a me discesseris octo;
 Dein strepe, dein reboa, dein freme, quantava-
 les.

Q s Eumaris

Eumaris everſo tumulto, nihil utile ſanè
Invenies, cinerem præter & oſſa, Theti.

Dein ſtrepe) Vel ita lege, Dein quantum po-
teris conſtrepe, plange, ſona.

ISIDORI.

Spe ſaſſas ab agris Eteocles tractus in undas
Inſitor externa quærere mercis opes,
Terga maris Tuſci verrebam: pronus at unâ
Cum rate meſſuras intro volutus aquas,
Incubuit poſtquam Notus impetuoſior. haud pol
Areolas perflat velaque flamen idem.

TIT. Εἰς νέες καὶ νέας, i. In juvenes.

EVTOLMII.

Illobatam Helenam poſt fratrem nuper ademptum
Eluxit gemino mæſtâ dolore parens.
Hanc pariter planxere proci. fas cuiq; puellam,
Non ulli fuerat quæ ſua, flere ſuam.

TIT. Εἰς ποιητάς, i. In poëtas.

IVLIANI. In Archilochum.

Erbere, ſeve animas victu allatrare timendo,
Tu quoq; nunc horrēdam ipſe tremiſce animā.
Occidit

Occidit Archilochus bilem fuge atrocis Iambi,
 Quam labra tincta nigri fellis acore vomunt.
 Scis bene clamorum illius vis quanta, Lycambæ
 Natas cymba tibi vexit ut una duas.

In eundem.

Lumine si vigili barathri tutatus es unquam
 Claustra, canis jam nunc claustra tuere tri-
 Nam si fugerunt sævos immanis Iambos (ceps.
 Archilochi, abrupta luce, Lycambiades;
 Quei (rogo) non furvis Erebi mox omnis ab antris
 Diriloqua lingua fugerit umbra metu?

In eundem.

Hæc jacet Archilochus juxta mare: primus a-
 maras
 Tinxit echidneo felle Heliconiadas,
 Monte cruentato miti. luit acta Lycambes,
 Natarum deslens funera funetricum.
 Insidunt vespæ tumulo; ne forsitan istas
 Irides, tacita calce viator abi.

TIT. ΕΙΣ ΟΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, i. In philo-
 sophos.

INCERTI. In Democritum.

Persephone sub humo licet ille tabilis Orci
 Regna geras, animam suscipe Democriti
 Riden-

Ridentem placidé. te raptā nam quoq, mæstane
 Qui matrem risus flecteret unus erat.

Tanquam a Diogene.

Cuncta Charonti fero; nihil in tellure reliqui.
 Cerbere blanditor mi, canis ipse, cani.

EX LIBRO IV

ANTHOLOGIÆ.

Melisso interprete.

TITVLO Εἰς ἀγάλματα ζώων, i. In
simulachra animantium.

ANACREONTIS.

In Myronis vaccam.

Tityre pasce gregem procul; hinc ne vivida
flantem
Cum bobus vitulam forte Myronis agas.

Ejusdem.

Non fusa est cacabis, senij sed dura metallo
Vacca: Myro hanc dextra falsò ait esse sua.

EVENI.

Tota vel hac corio bos extra amicitur ahenò,
Hocce vel as animā, quam reslat, intus habet.

Ejusdem.

Hanc ego non sinxi (dicet Myro fortè) juvencam,
Sed pol ab hac nostra sumsimus effigiem.

LEONI-

*HAud Myro me finxit mēdax: ut abegit ab herbis
De grege, marmorea vinxit in ante basis.*

ANTIPATRI SIDONII.

*QVod nisi crura Myron lapidem mihi vinxer ad
Cum reliquis pastum bobus itura fui. (istū,*

ANTIPATRI.

*ILibus his quid ades, mi bucule, quid veremugis?
Vberibus non lac indier arte quitum est.*

IN IDEM.

*MYgiet ista (reor) bos: si fortasse moretur,
Non faber in caussa est, sensibus es sed egens.*

ANTIPATRI.

*HAEC mugituriet puto: nā scit viva Prometheus
Fingere non solus, scis simul ipse Myron.*

DEMETRII BITHYNI.

*HVC Myro me statuit vaccā: sed turba bubulcū
Me saxis, quasi simponē relicta, quatit.*

MARCI

MARCI ARGENTARII.

Dic, si quando meum pastorem videris, hospes,
 Heic ut me fictor fixerit ille Myron.

Eiusdem.

Buculus hanc vitula blanditu, plasma Myronis,
 Respicit ut matrem, sit quasi viva, suam.

DIOCRIDIS.

Impetis exanimem nequidquam taure juvencam:
 Calator fallit te Myro nempe boum.

In idem.

Ad suctu bovis ecce tua, Myro, buculus errans
 Mortuus est, ari lac & inesse ratus.

Aliud.

Non tibi preventum es, fictor Myro; sed rigor
^{aris}
 Ante anima instinctum praevenit artificem.

Aliud.

Percutis hei cupream sordam: quam, pastor, ab
^{arte}
 Falleris! huic, anima non Myro slabra dedit.

IVLIANI AEGYPTII.

Fallor,

*F*allor, an hac visa bove, talia voce sonabis?
*A*ut natura animæ est ex ps, aut ars animata est.

Ejusdem.

*Q*uó me pastor agis procedere? pungere cessa:
*A*rs mihi non etiam tale potesse dedit.

Ejusdem.

*A*ut bovem in æra vitæ de bobus abactam,
*A*ut valuit solers æs animare Myron.

Ejusdem.

*S*ubtracturus erat tibi vaccam furvus abactor;
*S*ensit ut æs, vacuo fur abijt ungue, Myron.

Ejusdem.

*I*n bove certabant hac Ars Naturæq; solers:
*A*st æquale Myron præstat utrique decus.
*I*udice nam visu, Natura vim rapit ipsa Ars;
*T*actu, Natura est nil nisi ea ipsa quod est.

TIT. Εἰς ἡρώιδας, i. In heroidas, seu
 heroínas.

In statuam Niobes.

*U*lva fui, in saxum dijs sum conversa; recensq;
*S*um viva é saxo reddita Praxiteli.

ANTIPATRI MACEDONIS.

In imaginem Medææ.

*Medææ typus hic: oculum viden' inflet ut ira,
Flexus at in natos alter amabilior!*

TIT. Εἰς θεῶν καὶ θεαινῶν ἀγάλματα, id est,
In deorum & dearum simulacra.

*In simulacrum Veneris
apud Cnidum.*

*Uividus unde lapis? Cyprin hoc q's vidit in orbe?
Quis saxo tantas indidit illecebras?
Praxitelis manuum certè labor hic; vel Olympus
Fortè manet viduus, dum Cnidon ipse venit.*

PLATONIS.

TE neg, Praxiteles, neg, lima polivit ab arte:
Stas, Phrygio quondam iudice qualis eras.

INCERTI.

*AD*spiciēs Cnidiam Venerē Venus; heu ubi, dixit
Me potuit nudam cernere Praxiteles?

LYCIANI.

R

Nemo

*N*emo deam vidit nudam; si quis tamen illam
Vidit, is est, a quo nuda locata Venus.

EIVSDEM.

*H*AEC formæ perpulchra tua tibi signa dicavi:
Nil potius forma, nil, mihi Cypri tua est.

EVENI.

*I*ntuitæ Cnidiam Iunog₃ Minervag₃ divam,
Immeritò est, ajunt, nostra querela Paris.

IN IDEM.

*N*udam me vidit Paris, Anchisesq₃ & Adonis;
Hos scio treis solos: ast ubi Praxiteles?

*In statuam Bacchi, Minervæ
statua proximè adja-
centem.*

*P*Alladi quid tecum est? age dic. hastilia divæ
Cum bellis; epule sed tibi Bacche placent.
Non hac non temerè divos scitaberis hospes:

Rebus at huic sim par, nosce, quot ipse deæ.
Gloria bellorum cordi est mihi: testis Eo

India quæ domita est omnis ab usq₃ mari.
Quin homines etiam decoravimus: hæc ut olivo,
Sic ego dulcifluis, quod tulit uva, mero.

Nec

Nec genitrix ob me est nixu perpeffa dolores;
Ipse semur solvi patris, at ipsa caput.

TIT. Εἰς λουτρον, i. In lavacrum,
seu balneum.

HEic Charitum lavit chorus: undis muneris ergo
Inditus est Charitum corporis ille nitor.

Aliud.

HAEC aqua vel peperit Cyprin, vel corpore loto
Reddidit hanc talem candida Cypris aquam.

Aliud.

RE vera Charitū sunt ista lavacra; nec usquam
Plures, quā vel treis, hic locus ipse capit.

AGATHIAE SCHOLASTICI.

In aliud apud Byzantium,
quod Venerem habebat
se se lavantem.

Nunc scio, cum Phrygiū furtim sententia parta
Est tibi, certando viceris unde, Venus.
Heic tua membra rigans, Iunonem arguta refellis,
Inachij quæ se tinxerat amnis aqua.

Hæc vicere lavacra. viden' clamare Minervam
 Pœnè? mei victrix est aqua, non Paphie.

In idem.

ORchomeni tres hoc Charites fecere lavacrum,
 Proptereaq; capax bis nequit esse dium.

In idem.

ABluit heic corpus dium, Paridi inde Cytheris
 Id monstrans, rapuit certamine præmia poni.

In aliud parvum balneum.

PARvula ne spernas: comes addita gratia parvis.
 Parvulus & Paphie est (ecce) puellus Amor.

TITVLO Εἰς οἶκον, i. In domos.

*In domum incustoditam,
 irrisorie.*

PRedones alibi lucrosa requirite tecta:
 Pauperies custos heic sua regna tenet.

TITVLO Εἰς ποιητὰς, i. In poetas.

IN HOMERV M.

ES Chius? nego. qd? Smyrneus? & id nego. Cum
 Vel Colophon ergo patria Homere tua est?

Neutra.

Neutra. solumne tibi Salamis natale? nec hinc sum
Ortus. at ipse igitur, sis ubi, fare, satus.
Non fabor. quid non? certum est, si dixerō verum,
Inferas reliquas jam mihi concierim.

In eundem.

Si deus est, sicut deus ipse colatur Homerus:
Quod si non deus est, deus attamen esse putetur.

TIT. Εἰς Φιλοσόφους, i. In philo-
sophos.

In simulacrum Pythagoræ.

EN tibi Pythagoram pictum! quem voce sonora
Adspicias vivum, si velit ipse loqui.

R 3

EX

EX LIBRO VI
ANTHOLOGIÆ.

Melisso interprete.

TITULO Α'ΠΟ' ΓΕΡΟΝΤΩΝ, i. A senibus.
AGATHIÆ SCHOLASTICI.

Virtus Anchises, Idæam sæpe sub actam
Currebas olim cujus amore, Venus,
Vertice vix nigrum reperit nunc scindere crineth,
De prisco reliquum quem tibi flore dicat.
At dea (namq, potes) vel pubes effice fiam,
Excipe vel senium, teu juvenile decus.

TIT. Α'ΠΟ' ΓΥΝΑΙΚΩΝ, i. A mulieribus.
P L A T O N I S.

Hellada quæ fastu ridens elata, procorum
Ante fores juvenum millia multa tuli,
Hoc Paphiæ speculum sacro Láis. nolo videri
Qualis sum, siquidem non queo, qualis eram.

L V C I A N I.

Hellada

Hellada victtricem trucium caeso agmine Medum

Pradata est forma Lais amata sua.

Nunc solo victa est senio, gratumq₃ juventa

Cypri tibi speculum dedicat esse sacrum.

Canitiem forma verace perosa tueri,

Hanc & adumbratim cernere temnit anus.

R 4

EX

EX LIBRO VII

ANTHOLOGIÆ.

Melisso interprete.

ASCLEPIADIS.

FLos Didymes rapuit me. formã namq; ruendo
 (Hei mihi) ut ignitis cera liquefco focis.
 Est nigra. quid refert? carbonũ & hic atrox: eosdẽ
 Calface, resplendent ceu rosei calyces.

MACEDONII CONSVLIS.

NEc mihi cor nec tange jecur. si figere avebis.
 De membris aliud fige Cupido meis.

PAVLI SILENTIARII.

Cypidos ignifera qui suave rebellis ephebus
 Ius adamanteo corde perosus eram,
 Vulfificis puerũ impenetrabilis ante sagittis,
 Prebeo subcanus jam tibi colla, Cypri.
 Quin me sumis ovans? sapientem nunc quia vincit
 Pallada plus, malo quã prius Hesperidum.

AGA-

AGATHIAE SCHOLASTICI.

Non sum vini inhians, vin' inebrier hacce ma-
dusa?

Ipsa prior libans adbibere, deinde bibam.

Blanda vel ad amoris labra, sobrius esse nequibo.

Aur fugere addentem dulcia pocla meri.

Basia namq, tuis mihi fert transmissa labellis,

Gratiolamq, datam nuntiat ipse calix.

Ejusdem.

Anxieta juvenes non urget tanta, puellas

Mollia quæ gerimus pectora, quanta premit.

His præsto est æquæva cohors, ubi quisq, sodali

Intrepidè arumna narrat acerba sua.

Ludicra sectantur lenimina, compita lustrant,

Et pictis fallunt tempus imaginibus.

At nobis nec luce frui licet: abdita claustris,

Liquimur heu curis marcida turba nigris.

PHILODEMI.

Mens venerè fugiam me præmonet Heliidora,

Gnara, prius quæ flens amule passus Amor.

Dicit, at heic fuga nulla. vacans namq, ipsa pudore

Id monet, idque monens Heliodoran amat.

MELEAGRI.

Dirus Amor, dirus. Quid erit, si dixerò rursum,
 Sapius & plorans dixerò, Dirus Amor?
 Næ puer hæc ridet, multumq; diuq; reprehensus
 Gestit, ubi impingam crimina, constat ali.
 Hoc mirum est, quæ caruleo Venus orta profundo,
 Quiveris ex liquido progenuisse faces!

EIVSDEM.

Hocne novum est, hominum pestis si flamma
 torquet
 Tela, frequensq; procax lumine ridet Amor?
 Martem nonne parens amat illius, & simul uxor
 Vulcani est, ac ius ignis & ensis habet?
 Matris item mater Thetis an non verberare Caurum
 Rauca fremit? (dubium, quis sit & unde pater)
 Mulciberis flammæ, similemq; hinc fluctibus iram
 Nactus, & uncta ferit tela cruore dei.

EIVSDEM.

SI sentit, imperti, senio quàm forma recedat:
 Durat? quod durat cur dare quæso times?

RVPHINI.

Maonin

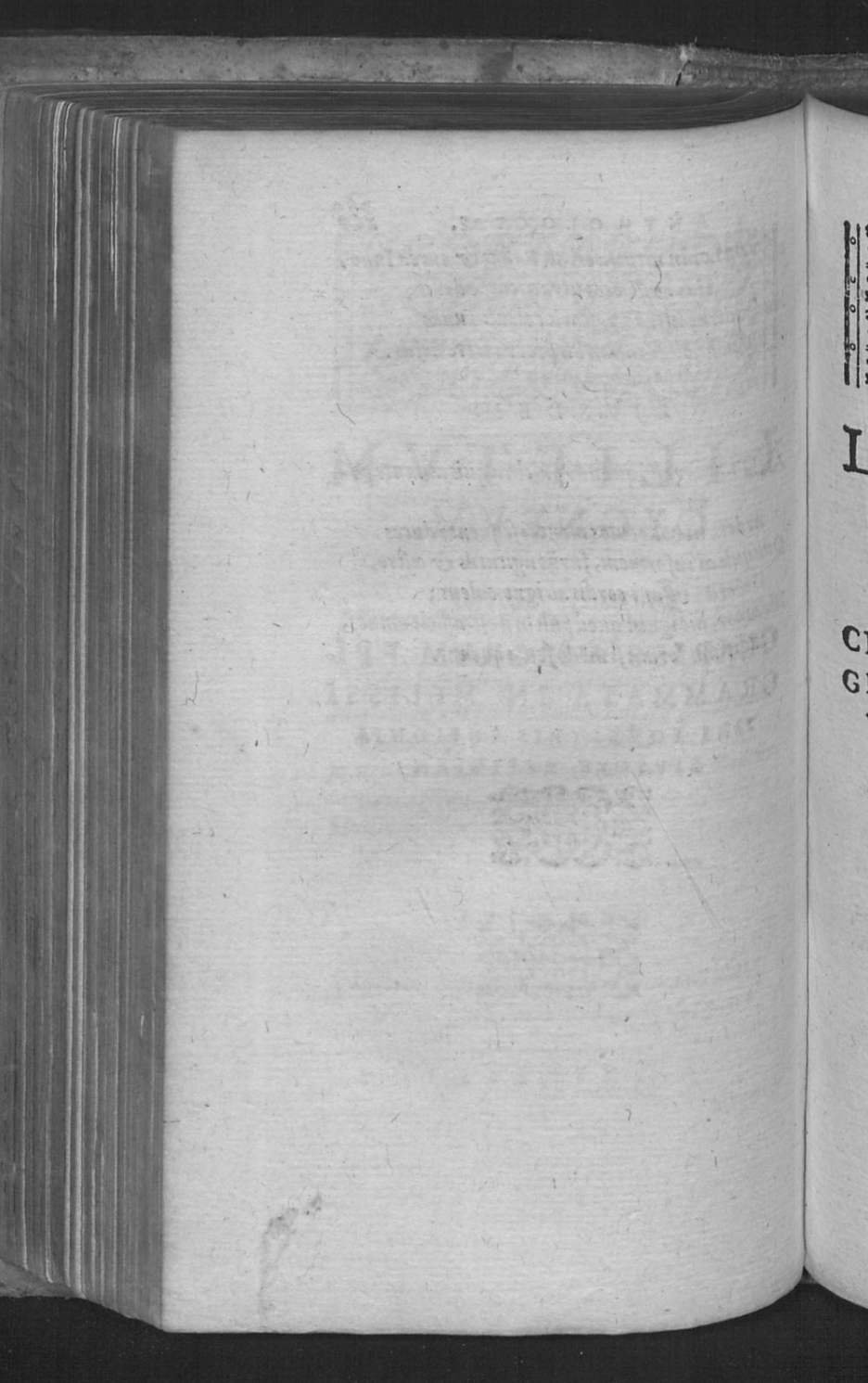
*M*AEonin intuita est ut Pallas & aurea Iuno,
 Has imo voces utraq; corde dedit;
 Nudemurne ultra? pastoris calculus unus
 Sufficit. ob formam bis probra ferre nefas.

EIVSDEM.

*N*on amor est, quando pulchra quis amante po-
 tiri

Ardet, in hoc oculos mentes sequente duces.
 Quisquis at informem, furij agitat & æstro,
 Deperit, insani cordis ab igne calens;
 Hic amor, hic ignis, quod pulchrū est, afficit omnes,
 Iudicium forma si modo ferre queant.

LILIETVM
CYGNEVM,

In quo leguntur

CLARISS. VIRORVM EPI-
GRAMMATA IN MELISSI
VIRI EQVESTRIS INSIGNIA
EIVSQVE EFFIGIEM
SCRIPTA.

VIATORI.

Q Visquis hunc spatiaberis per hortum,
 Captus perlecebris amcenitatis;
 Cave, seu pede seu manu, viator,
 Cygnétum temerare liliétum,
 Sacrum numinibus meæ Rosinæ,
 Vernis floribus undiquaque septum.
 Si damnum manus inferat nocendo,
 Si vim planta facessat obterendo;
 Ultrices metuas apes Melissi,
 Et spinas rigidissimas Rosinæ.

En, cultissima virginum Rosina,
 Cultrix ipsamet hortuli venusti,
 Vivam semper imaginem poëtæ
 Custodem posuit, vias tuentem
 Lyncéis oculis. Apes mel intra
 Clathratam galeam salubre fingunt:
 Dulcis cantat olor melos sonorum,
 Insistens apici aureæ coronæ:
 Suave & Herculeum fragrat rosetum.
 Mecum pasce igitur tuos ocellos,
 Oblecta Zephyro reflante nares,
 Oblecta modulis canentis aures;
 Ipsam denique pasce amice linguam:
 Nempe é casside linge mel; mel, inquâ,
 Quantumcunq; voles relinge: verum
 Illibatum age linque liliétum,
 Intactam quoque regiam coronam,
 Illæsum & mihi quæso linque cygnum.

Melissus.

L

RO

FRA

K

me
Tagor

Om
Kain
wa

E

of

LILIETVM
CYGNEVM,
ROSINAE SVAE CARIS-
SIMAE SACRVM.

* *
*

Epigramma

FRANCISCI PORTI CRETENSIS,
In Melissi insignia.

Κύκλῳ ἐγὼ μελίγερυς ἐπὶ σεφάνων ἐρι-
τίμῳ
μέλπω, καὶ βριαρῆς γηθόσυνθ' κόρυθῳ,
Ταρσὸς ἐκπέτασας πτερύγῳ, ὅτι σήμασι
λαμπροῖς
θῆκε με δ' ἡ βασιλεὺς τ' σεφάνῳ σέφανον.
καὶ κρίνα λφρίονθ' ὑπέταξατο, ὥς τε γραίρῳ
παῦλε μελίσσεσ' αἰεὶ ἀνθ' αἰδοσπόλῳ.

E I V S D E M.

Εἴκ' ἐννώσ' ὅπλῳ ἀκόρητ' ἄρες, εἴκετ'
αἰδῶ,
δ' ἡμιτέρ' σ' ὅμῳ σίμασι, ἡ δ' ἐκρίνοισ.
S ὥς

ὥς κρίνῃ βασιλεὺς, λαοὶ σέργουσι μέλιοςε.
 τῷ γ' ἐπάνω πάντων κύκνω ἐφ' ὀμῶν
 κοίραν θ' εἰς ἀμύμων σε γεγνηότα, ῥεῖ' ὅτι
 νικᾷς
 καλὸν αἰοδ' ἄων σέματ' α, ὅπλα, κρίνα.

IN PAVLI MELISSI P. L.
 Insignia

HIERONYMVS WOLFIVS.

PHæbo dicatus, æmulusq; calitum
 Clangente voce cantuum,
 Olor, Melisse, num strepentis anseris
 Ferat molesta murmura?
 Quis lilium triplex canat, velut decet?
 Impar cui Davidides,
 Quis sceptra Solymæ gesit urbis, omnium
 Tyrannus ornatisimus.
 Gemmis obryzoz, diadema fulgidum,
 Premens hiantem cassidam,
 Basing, olori suggerens; Iunonijs
 Tutumq; tegmen floribus;
 Num VVolfianus versibus dici queat
 Pro dignitate muneris:
 Quo Ferdinandus imperator censuit
 Musas perornandas tuas?

Quid

Quid hæc, Melisse, contegunt mysterij
 Latentis alta symbola?
 Ante poëtas inter, principem locum
 Tenere dulci carmine?
 Niveæq; mentis gratia sodalium
 Ligare fida pectora?
 Sic sic, reor, Melisse. Sin quid aptius
 Scis; Pieris canat tua.
 Mea torpet atas, ingeni perit vigor:
 Tabulamq; jam tremit manus.

I D E M

Εἰς τὰ Παύλο σχεδὸν, ἐπὶ κλίῳ μελίσσῃ,
 ἐπισήμα.

Υνιπέτης φοῖβος θεράπων μελιγῆρυν ἀοι-
 δῶν
 πνέοντων ζεφύρων ἐν νεφέεσι χέων,
 τίπτε ποδοῖν διάδημα λίθοις χρυσῶ τε φα-
 εννόν,
 πύλῃ ἀμφιέπον καρχαλόωντα, κρατῆ;
 τίπτε ἢ κρῖν ὑπ' ἐνερθε φέρει χιονέειρα πέλας;
 τίπτε γέ τετραδὶς τίς ποθ' ἢ εἰκασίη;
 σύμβολον εὐεπίης κύκλῳ λιγυρὸς ἐστί, μέ-
 λισσε,
 καὶ σύ γε πάντοδ' ἀπῆς ἔμπορ' εὐεπίης.
 οἱ βασιλεῖς διάδημα φορῶσιν, ὑπ' αἰροχορᾶρ-
 χῆς
 σήμα: σὺ δ' ἡ βασιλεὺς ἐστί ἀοιδὸς πόλων.

Τὸ κράνθ' ἀνδράσι κόσμ' ὁμῶ καὶ ἔρυμα
τέτυκτ' :

σοὶ κράνθ' ἢ ἀρετῇ, ἢ πολύολβον ὄπλον,
ἀνθεα τῆς ἡρας ψυχῆς τρία τέκμαρ ἀρίστων,

ἢ τρισῶν χαρίτων, αἷς σὺ μέμηλας, ἔφυ.
ὥς μὲν ἐγὼ δοκέω: σὺ δ' ἐτήτυμα, Πάυλε,

διδάξον

ἢ τρανὸν ἐκ Τριπόδων θ' ἀγόμευσον ἔπος.

DE OLORE,
AD INSIGNIA MELISSI,

Conjectura Xylandri.

*L*ilia, qua doctis venerata dedere camænis
Nomina (quis nescit ἀριόεσσαν ὄπτα?)

Novimus, ac flori speciem gratamur honestam,

Qui suavi nares multus odore juvat.

Certa Machaonia medicamina porrigit artis

Stirps ea, tollendis materiemq, malis.

Vt sua delectant castas solatia Musas,

Iucundæq, Thason fertilitatis habent.

Sed vulgata loquor, totum jactata per orbem

Scitis inscitis lilia carminibus.

Iam, quid olor clangit, niveas quid concurrit alas

Desuper, & liquida nubila voce secat?

Fallat,

Fallar, & in melius vertant precor omina nostra,
 Et vani damnâs arguar esse metus.
 Cygnus Apollineis custos datus arcibus acer,
 Nil Capitolinis segnior anseribus;
 Excubias longo fœdi torpore veterni
 Dum curam nostri prostituisse videt:
 Heu postliminio tandem in sua regna reverti,
 Barbariem, trepido pervigil ore canit;
 Et jam liminibus, jam vestibulisq, subisse,
 Moliriq, omni vociferatur ope.
 Liliæ infestus stolidæ vi proruet hostis,
 Et lolio nostras consitus hortus erit?
 Nunc protector ubi est, ubi jam vis Manliæ? dormit,
 Inq, aurem tutô stertit utramq, sibi.
 Quid frustra ingratis iuvat indulgere querelis?
 Omne quin solet me potiore? licet.
 Anseribus sua dicat olor meritißima fata,
 Plurimag, incolumis tempora cygnus agat.
 Ex re fabellam quin deproperamus anilem?
 Dicere ridentem quid, cedo, vera vetat?
 Anseribus cygnus altilibus permixtus in ampla
 Argutus (tulerat fors ita) corte fuit:
 Quem coquus in tenebris, cœnam ut cumlaret he-
 Maçtandi cupiens anseris arripuit. (rilem,
 Mortem instare sibi ratus is, sua funera cepit
 Artifici cantus condecorare sono.
 Excussus ceptis monitusq, erroris iniqui,
 Anseris, hoc misso, desecat ora coquus.

Profuit infonti rectè sua musica cygno:

Cæna materies verior, anser erat.

SIC eat. hæc nostris fortuna laboribus esto.

Defendat dominus docta camæna suos;

Agnoscant dignos Magni quandoq; clientes,

Virtutiq; suis deniq; constet honos.

Anseribus quantum volupe est, strepere usq; liceto:

Dum sua vel modicè premia sumat olor.

Innocuis redeat, vexet fortuna malignos.

Quàm metuo votis pondus abesse meis!

Quidquid erit, fortes presenti corde feramus:

Publica privatis sint potiora bonis.

Hæc ego tot curas inter tristesq; labores

Præcipitem jussi pauca notare manum:

Ne tibi fors, alijsve viderer a symbolus esse

Velle, aut promissi debitor officij.

Qui mea, resq; meas, & rerum tempora norunt;

Vix carpent nugas, docte MELISSE, meas.

Scripsimus (hæc summa est) si vel me iudice lis sit,

Carmina natali jam peritura suo.

Vota tamen nostris fas est sua jungere doctos;

Quos simili livor conditione premit.

DE IMAGINE EIVSDEM.

Agésilæus.

Μή τις ἐμὸν πλάσῃς, μὴ ζωγράφῃς εἰκόνα
θεῖον.

ἡμὸν ἀμίμητον σῶμα γένοιτο τέχνης. ὦς

ὡς φάτ' ἀγνοίεως, κληνῆς λακεδαίμονος ἑσώ·

οὐτ' ἵκηται γνώμῃ φάς τὰ γε κέν' ἐμῷ.

Εὐκτες τό φρόνημα, τό τύφω τυφόν' ἀνείργον,

κόμπω τό φθονερόν κόμπω ἀλευάμενον.

Εἴεν ἀγακληέντα συνοίδαμεν, ὦ μάκαρ, ἔργα

νυχὴ καὶ μήτι σῆ, ὅλα πλεῖσα κάμες·

ὅσ' ἀναγινώσκοντας ἐν ἀτρεκέεσσι βίβλοισι,

εὖ μάλ' ἀγασσάμενός θάμβος ἐπεί σεθεν.

καὶ σέο μὲν σοφίῳ τε, μὴ τ', ἀλλήλῳ τ' ἀ-

γέρωχον

οὐπότ' εὐανδράματ' ὀζολέσσει χρόνῳ.

ἀλλὰ καὶ ὡς, κομψός περ ἐὼν, καὶ πολλὰ μεγύρας

ἀντίτυπον σεμνὴ σώματ' ὀφειγόνους·

ἐκέλαθες κυλλός τις ἐὼν πῶδα (καδ' ἐμ' ὄνδ' ὅτ')

ὡς καὶ ζωγραφίης μινύει χρησμός ἄτερ.

Τίς νέμεσις ψυχῆς τό κατ' οἰκλήριον ἐσθλῆς

σώφρονά μνημείσ' δ' ἦτ' ἀπόλαυσιν ἔχον;

Πῶτά σ' ἀκεδνὰ τρόπαια, μάχαί, ἀνδροκίτ' αἰοί τε,

Βαλαί, κίνδυνοι, κέρδεα, συμβασίαι·

Εἰ μὴ σοὶ τὰδε πάντα σοφῆς φρεσὶ τεκτλῶαντι

ἦσιν ὑπηρεσίης εἰς τέλ' ἤγε δέμας.

Δρυσὴρ χαίρεισι μάλ' ὀτρυνῶ καὶ ἀγαν

νυχὴς ἀνδρομέης πάντοσ' ἐφημοσύναι.

Τὸ μὲν Νῆς, ἅτ' ἀναξ πολὺ τοι προφερέσει·

ἐμμορε καὶ τιμῆς, ὡς δέμης, ἀδροτόρας.

ἐμπαγεμῷ γέρας σ' ἔχρην, σφετόροιο γ' ἀμείρδην

μνημοσύνοιο δέμας πάντος ἀτεμβόμενον,

Πισὸν ἄσπετον φρένων, Ἐμύμον' ὅπασ' ὄφρ,
 Δῶρα παρὰ ψυχῆς ξένι' ὀφελόμενον.
 ἄνθρωποι διφνές, καὶ σύμμικτον τι δάκρυμα.
 οὐ μὲν ὅλ' ὀφρ, ὅθ' ὅλ' ἐς δέμας
 ἀμφοτέρους δ' ἐκέκασο. γεραίρων τλὴ μίαν
 οἴλω,

ἄξι' ἢν τίδ' ὠγαθέ μιν εἶπ' ἔπιδαν.
 ἂ ξυνιδῶν Μουσῶν τρέφειμ' καὶ ἀγαλλία
 μέλιος,

αὐτὸν ὅλον ποιοῖς ἐν πινάκεσσι πόρεν.
 ὡς καὶ τεθνηῶτι (τεθναίῃ δ' ὄψε, καλῶς τε)
 Δείκλον μορφῆς ἔμμεν' ἐν ἑσπερίοις.
 Σπυδαίοις εὖ χάρι', ὅταν ἐν θαλίῃσι, ΜΕ-

ΛΙΣΣΟΥ

ἄσπιν λιγυρῶν ἁρμονίας μελέων.
 ἢ ὅα Πιμπλαίῃ φρένας ὄζοις ῥέμν' αὖρα
 ἐσχεδιάζεν ἐπὶ γαῦρ', ἀναλεξαμένοισι.

Ξυλάνδρ'.

I N I M A G I N E M

Pauli Melissi Schedij Franci, P. L.

MARTINVS CRYSIVS,

Tybingæutriusque lin-
 guæ professor.

Εἰκὼν

Εἰκὼν ἥδε, τίς ἐστι; φράγξ Παύλοιο με-
λίος,

ποιήσῃ. φράγξ μὲν, ἐλεύθερον εὐγενὲς ἦθος:
Παύλῳ ᾧ, κληῖν δὲ τιμῆς δόγματα Παύλῳ:
ποιήσῃς δ' ἀγνός, δ' ῥα χρηστὴς ἔργα μελίσσης:
εἴτ' αὐτοσχεδῶς, εἴτ' αὐ μελεῖσθαι μελίσσης.

Latine.

Effigies cuius? tua, Paule Melisse, poëta
Francorum generis. Franco, candorq, fidesque:
Paulo sunt cure magni pia dogmata Pauli:
Sobrius, hic vates: apud hic, imitator honesta:
Seu Schedius subitò, seu tardè, carmina pangat.

IN INSIGNIA EIVSDEM.

Τίπῃ, μέλιος, τεῖς σημαίης, κύκνῳ ὕ-
περθεν;
ἢ σεφάνος βασιλευόντων, κόρυθας πολεμι-
σῶν,
ἢ δὲ νόον φωτῶν κρινοδία, βόλετ' ἐνδλεῖν
αἰδῶ λήθης δίνῃ χροῖον: ἀλλὰ σὺ, κύκνῳ
δαφνοφόρῳ, μνήμῃ ἐς ἀθάλατταν ἀείρῃς;

Latine.

In summis quid olor sibi vult insignibus iste?
Stemmata num regum, ductorum ferrea frontis
S S Tegmina,

*Tegmina, prudentum num lilia, mergere tempus
 Aeterna Lethe conatur: tu tamen effers,
 Cycne, sacrans semper florenti, lauriger, ayo?*

IN P. MELISSI SCHEDII
 Franci insignia

T. B. V.

*T*ibi lilia convenire Franco,
 Franca lilia consecrata genti,
 Non est qui neget, arbitror, Melisse.
 Sed quum lilia candor ille purus
 Grata præcipuè ac venusta reddat,
 Qui sit virgineum, rogo, ut nitorem,
 Vtlo divitis ut libet metalli
 Sic tandem violaveris colore?
 An quodd, maxima factitare ab omni
 Sicut pars hominum assuevit ayo,
 Sit candore animi tibi innocentis
 Argentum pretiosius vel aurum?
 Absit: quum penitus meo Melisso
 Nil sit candidius ve puriusve.
 Immo quodd potius tibi ille candor,
 Candor ille animi sit innocentis,
 Quod argentum alijs, quod est & aurum,
 Quos inanis opum cupido ludit.
 Ergo vive diu & vale, Melisse,

Dilectus

Dumq; argento alij incubant & auro,
Tu veris frutor bonis beatus.
Et novos quoq; gignito Melissos,
Nova & lilia, lilia ista gignant.
Sic longum vigeantq;, floreantq;
Candidissima lilia ista florum,
Candidissime mi Melisse, tecum.

IN P. MELISSI FRANCI
effigiem
L. MASVRIVS.

[Nvidia tumidus rumpatur Cajus, Homero
Aufert qui meritum Virgilioq; decus:
Tollere Musæis qui prorsum ex omnibus excors
Præclaras vatum nititur effigies
Invidus æternum pereat mihi Cajus, & atro
Si cui dente malus pectora livor edit.
Maoniden ego letus amo, doctumq; Maronem,
Expressos mihi quos arte tabella refert,
Sunt pictis alijs adjuncti vatibus illi,
Musæum in tacita quos habet æde meum.
Te quoniam tantos inter numerare poetas
Fas homini, tua qui scripta, Melisse, legit;
Quæ nuper mihi missa, tuam locus icona vates
Inter honoratos ordine lectus habet.
Circum hanc Aonias video gestire sorores,
Et plausum vates ingeminare pios.

Lator

*Lator & ipse chorum spectans, unâq; libellos
Musæi, gaudet quod simul omne, mei.*

I D E M

*In P. Melissi Franci insignia, cygno
& lilijs decorata.*

*I*mmoriturus aquis ad amœni stagna Caystri
Ipse suum celebrat carmine funus olor.
Sparguntur latè manibus data lilia plenis:
Hic tumulis olim vanus habetur honos.
Ast alios nivei flores nascuntur in usus,
Qui scutum exornant omne, Melisse, tibi:
Et galea summo pandens in vertice pennas
Funerèum mœsto nil olor ore canit:
Missus adest alto modulans ab Apolline cygnus,
Qui vivum vati nuntiat ore melos:
Eximium vitæ canit immortalis honorem,
Quem scripta authori promeruerè suo.
Phœbus & idem addens vitalem semine succum
Floribus, hæc album lilia moly vocat;
Moly Deum generi dictum, quod maximus orbis
Munus & inventum Mercuriale tulit.
Delius at formam invertit, quo flore poetam
Te beat, & merito donat honore frui.
Euge igitur vates, quem laurus Apollinis alti,
Moly novum, albus olor, lilia lata juvant.

ODE

ODE AVS MVSES

Sur les poëmes & armoiries
de Paul de Melisse.

*M*uses qui, neuf d'une troupe,
Hantez d'Helicon la croupe,
Par laquelle clair & beau
Va le ruisseau coulant d'eau,
Source du volaut cheval,
Qui du mont coulante aval
Fait que le lieu s'embellisse,
Dont au doux murmure & clain
Vous oyez respondre à plain
Le son des vers de Melisse :

2.

*M*uses, dont la faveur touche
La melodieuse bouche
De votre nourrisson cher,
Poursuyvez de la toucher.
De votre amour & faveur
La delicate saveur
Sans fin sa bouche remplisse,
A fin que de votre miel
Sentant le doux, monte au ciel
Le chant de votre Melisse.

3.

*D*e Iuppiter filles gentes,

Soyez

Soyez d'orner diligentes
 De votre chantre le front,
 Qui à vous chanter est prompt.
 Pucelles d' Apollon sœurs,
 Qui libres avez les cœurs
 De toute envie & malice,
 Loing de tout ennuy & pleur
 Couronnez de mainte fleur
 Le chef de votre Melisse.

4.

Apollon d'une couronne
 De laurier verd l'environne,
 Car le chant luy vient à gré
 De son poète sacré.
 Des clairs & florissans lis
 Mercure luy a cueillis,
 A fin qu'odeur nouvelle isse
 Des fleurons ainsi divers,
 Que pour ses bien-sonnans vers
 Porte au chef votre Melisse.

5.

Ces lis par inegal nombre
 Meslez au laurier, font ombre
 De votre poète au chef,
 Que Dieu garde de meschef.

Ces lis

Ces lis sont le cher moly
Lequel rendit aboly
L'enchantement contre Vlysse,
Dont la fille du Soleil
Luy faisoit dur appareil:
Ainsi defend-il Melisse.

6.

Mais Apollon (cas estrange)
Du Moly la forme change,
Et fait que ses traicts & plis
Vont se replians en lis.

Ce don portant honneur tel
Porte qu'en oubli mortel
Le bruit ne s'ensevelisse
De maintes doctes chansons,
Dont vous delecte en ses sons
Votre nourrisson Melisse.

7.

Dessus la couronne insigne
Voleant en l'air le Cygne
Argentin, clair, pur, & blanc.
Recourbe son gosier franc.
Parmy le gosier la voix
En fredonnant maintes fois
Coulante & liquide glisse
Comme de Meandre au bord,

Et an-

Et annoncel' heureux sort
Durable à votre Melisse.

8.

Car de ce doux chant l'usaige
Est de donner un presaigne
Contraire au chant general,
Qui est triste & funeral.
Muses, Mercure, Phebus,
Votrefaveur, sans abus
Tousjours suyve & s'accomplisse:
Laurier, Moly, Cygne, Lis
Rendez sans cesse embellis
Les ornemens de Melisse.

Louis des-Masures Tournisien.

HENR. STEPHANI HEXASTICHON
De insignibus P. Melissi Schedij
Franci, habentibus tria
lilia & cygnum.

*L*ilia candida sunt, magnus quoque candor oloribus:
Nil usquam est Schedij pectore candidius.
Lilia, Francorum sunt prisca insignia regum:
Non minus his Schedius nobile pectus habet.
Dulce melos modulatur olor: sic nomen ab ore
Dulciloquo, Schedio dulce Melissa dedit.

I O S. SCALIGER IVLII

CAES. F.

In olorem insignium Pauli
Melissi.

I.

*Q*uisquis picta mei legis argumenta Melissi,
 Ipsa suis etiam discere referre notis.
 Flexanimas voces signat, cantusq; poetæ
 Blandus olor, dulci gutture carmen bians.
 Idem etiam niveis passis argenteis alis
 Innocuos mores, & sine labe, notat.
 Vno argumento, pictura insignis in una,
 Cultura, & morum signa, Melisse, geris.

In lilia insignium P. Melissi. 2.

*L*ilia Francigenæ fuerant insignia gentis,
 Cetera cui victus subdita colla dedit.
 Nunc ea sed vix dum veteris cognominis heres
 Confusus Francis hybrida Gallus habet.
 Et nullo gentis, nullo virtutis honore
 Cognatis maculat stemmata prisca notis.
 At tibi vel duplici sunt debita jure, Melisse,
 Quod virtus, & gens illa dedere tibi.

In imaginem P. Melissi. 3.

*C*Aetera membra mei, spirantiag; ora poetæ
 Artificis potuit pingere docta manus.

T

Sed

*Sed verum, & vivum vatem, totumq, Melissum
Expressum in nostro pectore sculpsit amor.*

GERARTVS FALKENBURGIUS
In Melissi insignia.

ἦντ' ἄροτρον φέει κήπων κρίνα κόσμῳ ἔασιν,
ὥς σὺ αἰοῖς ὀπλόων θείε μέλι σε χορῶ.
Οἷα δ' ἄλκυονος μάλ' ὑπέρροχος ἐν πωτερυγίοις,
τοῖσδε ἐν ὄρνισιν περὶ δ' ὠν σὺ πέλεις.
τοῦνε καὶ κ' αὐτοκράτωρ τόδ' εἰ σοι πόρε πρό-
φρονι θυμῷ
δ' εἴ γμα σέθεν πινυτῆς μάρτυρον ἐνεπίης.
Pro δ' εἴ γμα σέθεν legi potest σύμβολον ὥς πιν.

H O C E S T,
Interpretē C. Vtenhovia.

*Lilia vernantes decorant ceu floribus hortos,
Sic decoras vatū dīe Melisse chorū.
Qualis & inter olor volucres supereminet omnes,
Inter Apollineas tu quoque talis aves.
Cæsar & idcirco dedit hoc tibi, nempe sagacis
Ingenij testem, symbolum, & eloquij.*

Velita;

*Fallor, an hinc Cæsar dedit hoc tibi symbolum vitæ,
Eloquium prodas quo quasi teste sagax?*

CARO

CAROLVS VTENHOVIVS C. F.

In lilia Melissi.

Candida sunt veré genialis lilia veris,
 Candida sunt veré pectora Paule tibi.
 Sed breve tempus habent, brevioraq; vere vel ipso
 Manè virent, sera languida nocte cadunt.
 At tua perpetuos spirantia lilia odores,
 Post tua perpetuum ver tibi fata novant.
 Rosida sunt etiam zygia rosa lilia Nymphæ,
 Rosida sunt etiam mella Melisse tibi.
 Ros sed & ille fugax, vitreoq; simillimus imbri
 Carpitur a radijs ros Hyperionjs.
 At tibi nectareo rorantes melle, perennè
 Stipat Hymettéos crebra Melissa favos.
 Concolor argento pars est, pars concolor auro,
 Concolor Idalijs pars aliquanta rosis.
 Sed color argenti, color ille nitentis & auri
 Deperit ante suum, ceu rosa verna, diem.
 At tua & argento certantia lilia & auro,
 Lilia Franciacis æmula imaginibus,
 AERE tibi solido spondent diuturnius ævum.
 Quod nec Apellæ spondeat artis opus.
 Deniq; vix aliquid redivivi tempora veris
 Dulce, virens, tenerum, nobile, molle ferunt:
 Quod tua lacteolo vernantia lilia succo,
 Mella quod uberius non tua Paule ferant.

*Utrique pares sitis, tamen hoc discrimen in illo est;
Lilium omne breve est, vestra perennè virent.*

E I V S D E M

In olorem Melissi.

*Fortè saginabat niveum cors pinguis olorem,
Cortis & huic consors candidus anser erat:
Dulcibus ille ut heri recrearet cantibus aures,
Ferret & hic avidæ fercula grata gula.
Ergo dies aderat; coquus hunc jugulare jubetur:
Iussa coquus domini (nec mora) promptus obit.
Pro niveo niveum sed corripit anser cygnum
Inscius; admorat jam juguloq; manum;
Funeris exorsus quum protinus ille supremi
Carmen, in argutos solverat ora modos.
Atque ita pro Phoebi tandem agnitus alite, collum
Liberat è cultris hostia dira tuis.
Fabula quid narrata sibi velit ista, requiris?
Auribus hæc avidis musice Paule bibe.
Educat innumeros cors orbis opima poetæ,
Quos similes cygnis anseribusq; putes.
Illecebris procures numerosi carminis illi
In sua cygnéo gutture vota trahunt:
Hi strepere argutos inter, velut anser, olores
(Dedecus heu seræ posteritatis) amant.
Iamq; dies aderit, saturas cum divitis aures
Alituum obtundet tam numerosa cohors,*

*Ut sine delectu Neptuno protinus illi
 Dentur, & hitardo victima grata fabro:
 Quum tua cygneum vox aequatura canorem
 Ignibus & rapidis te prohibebit aquis.
 Fallor ego, an celsum penetrans vox athera, fundet
 Ipsa quod obstupeant postera secla melos?*

I D E M

In effigiem Melissi.

*Si velut in tabula referunt animata venustam
 Corporis effigiem cæla Melisse tui,
 Pingere sic animum tuus hunc valuisset Apelles;
 Esset olori animus concolor hic niveo.
 Mentior: haud niveo foret assimilandus olori,
 Candidus huic animo concolor esset olor;
 Præq, animo hoc nix atra foret, rosa liliag, atra;
 Candidiusq, animo hoc nil oculi adspicerent.*

IO. SAMBVCVS PANNONIVS

Ad insignia Melissi.

*Lilia spem faciunt; spes nobis sola relicta est:
 Læta venit, quando carmen oloris habet.
 Hic juvenem ornabat vatem, & tua Musica Casar:
 Quæ spes emerito? sidera summa premes.*

T 3 SONET.

S O N E T.

JE laisse là les fleurs comme chose passable,
 Je ne veux point parler de l'oyseau blanchissant,
 Ny prendre pour sujet un arbre verdissant;
 Le laurier, cygne & liz tiennent du perissable.
 Je ne m'amuse au nom à d'autres comparable,
 Mais bien à la vertu jamais ne finissant,
 Mais au scavoir qui est tout scavoir unissant
 A composer un vers de façon admirable.
 Sans toy seche tarist d'Hippocrène la source,
 Ou s'il y a de l'eau, ce n'est qu'une eau de pleurs;
 Melisse est le bouillon enflant sa vive course:
 Qui d'herbes Helicon, Parnasse orne de fleurs,
 Qui donne la verdeur au laurier Pindien,
 Le chant, los, vie & l'art au chœur Aonien.

François d'Averly.

LE poète & le cygne ont cela de pareil,
 Que tous les deus sont blancs: mais l'un sa blan-
 cheur porte
 Aus plumes seulement, l'autre au cœur la trans-
 porte;
 Et l'un & l'autre sont consacrez au soleil.
 Tous deus cerchèt des clairs russeaus le frais accueil,
 Et le rivage herbu: & chacun d'eus emporte
 L'honneur de bien chäter, lors meme que la porte
 De la mort s'entrebaïlle & les aiz du cercueil.

Et ainsi que lon n'oit du cygne la voix douce,
 Sinon quand la douceur des Zephyres la pousse;
 Aussi le vent Austral courant des envieux,
 Les prestres enrrouez de la troupe neuveine
 Se taisent, reprenans par la faveur haleine:
 A ton seul chant, Melisse, est tout tems gracieus.

Fr. d' A.

DECASTICHON

FRIDERICI SYLLAE PVGII.

Κύνον ὑπὲρ κυνέης σεφανηφόρος ἡδὲ ἀνο-
 κτός

Δέρκη αἰείδοντα πεπλημένη πτέρυγι;
 Τριεὶ θ' ὄρας ὑπὸ τοῖςδε σάκη ἐνι λείρια καλᾷ;
 Παράσκη' ἀνδρός ταῦτα πέλδρονόεος;
 Πάύλω τ' ὅσχεδ' ἰω' ἐπ' ὠνύμω ὄντι μελίσσης
 ταῦτ' ἀρετῆς ἔπορεν καὶ κατ' ἐπαθλοῦ ἔης.
 καὶ γὰρ, ὅσχεδ' ὄν περ αἰείδων, αἰδ' ἰαοῖδας
 ἡδ' υθρόος, διὰς κύκν' ὁ δ' ἡξόμην.
 ἡδ' ἔα τ' αὐτ' ἐπ' ἡδ' ὅσον ἡδ' ἔα ἔργα μελίσσης,
 ἡδ' ὅσον ὅς' ὅσμη λήρις ἡδ' ὑπνο.

I. B. ROTANVS PATAVINVS
 Ad Melisflum.

*F*vcundissime mi Melisse, quæso,
 Quis te tam lepidus beavit unquam

T 4 Stemma-

Stemmat^{is} ? hominum quis, aut deorum?
 Habes lilia terna, quæ coronent
 Sacratum caput : infidetq³ vati
 Pio, pulcher olor ; nimis canora
 Dictans voce tibi meros lepores.
 Ferunt Caesaris hæc fuisse dona,
 Ornantis lepidissimum poëtam,
 Omnium lepidissima corona.
 At vos ô Charites, novemq³ Musæ,
 Tuq³ Phœbe comes novem dearum,
 Et vos ô Veneres, Cupidinesq³,
 Vulgus hoc hominum parum peritum
 Fertis ? qui minimè verentur istam
 Vobis egregiam vorare laudem ?
 Vos donastis enim sacro poëta,
 Stemmat^{is} adeo frui venustis :
 Dulce quodd referat cygnum canendo ;
 Et quodd omnibus é p^{ri}us poëtis
 Rex, Phœboq³ Ioviq³ consecratus,
 Dignus sit quoque regia corona.

Ad insignia Melissi

IO. POSTHIUS MEDICVS. -

*Q*ui cygnum superat cantu, nova lilia mentis
 Candore, hæc vates signa Melissus habet.
 Addidit his auro insignem, gemmisq³ coronam
 Caesar, & hæc, inquit, carmina digna facis.

Aliud.

Aliud.

PHæbi munus olor, Charitum tria lilia, magni
 Caesaris est capiti fixa corona tuo.
 Ter, quater ô felix, & vate beatior omni,
 Quem decorant donis numina tanta suis!

In imaginem Melissi

NATHAN CHYTRAEVS MEN-
 CINGIVS.

SI faciem tibi nosse libet vultumq, Melissi,
 Mellifero cujus nectare vena fluit.
 Hic ille est: frontemne vides sine nube serenam?
 Quæq, supercilio lumina blanda carent?
 Hoc caput, hac frons est, dudum cui laurea Caesar
 Aonio imposuitserta iubente choro.
 Hoc caput, hoc cerebrum, quo princeps illa sororum
 Calliope sedem gaudet habere suam.
 Hivigiles placidig, oculi, quibus ipsa venustas
 Emicat, & blando lumine grata Charis.
 Hac labra, Hyblaos laté spirantia flores,
 De quibus ipsa favos Attica fingit apis.
 Hoc pectus plenum fidei, pietatis, amoris,
 Atq, adeo castæ sobrietatis amans.
 Quisquis es, huic juveni felicia cuncta precare;
 Nec pigeat votis sollicitare Deum,
 Servet ut alveolos, & amantes mella Melissas,
 Aq, suis fucos arceat ipse favis.

T S BLASON

BLASON DES ARMERIES
DE P. DE MELISSE F.
poëtelaurier-couronné.

PAR N. CLEMENT VIZELISIAN.

Quand Vulcan pour ta race ut fait cet écuſſon,
Iuppiter l'azur de ſa couleur cieline,
Minerve le ſema de lis d'or pour blaſon,
Et Phebus-Apollon le tymbra de ſon cygne.
L'azur montre en ce cham ta celique origine;
Les lis dorés, Meliſſe, au nom de ta maiſon,
Denotent la nobleſſe & candeur Meliſſine;
Le cygne ſymboliſe à ta docte chanſon.
Ainſi ſe receloent aus armes de tes peres,
Sous embleme apiecé de celeſtes myſteres,
Les eſſes qu' au jour-d'hui tu montres revéleus.
Les Dieus voilent ſouvent la verité de ſigne,
Comme en ce cham couvert d'azur, & de cygne,
Ils ombragoent ton chant celeſte, d'or, mielleus.

IDEM CLEMENS

In Meliſſi inſignia.

Dulciſonum vatem notat ille Cayſtrius ales,
Lauricomumq, notat ſacra corona caput:
Et tria diſtincto preſignant lilia campo
Tres Charites, candor quas Schedianus alit.

In ejusdem effigiem. 2.

Sculpta tabella refert oculos vultumq, Melissi,

At vires animi scripta tabella refert.

Effigiem sculptor, sed mentis scriptor acumen

Et scalpro & calamo doctus uterque dedit.

Aliter. 3.

*V*nius in duplici stat vatis imago tabella,
Scalpello facies, ingenium calamo.

In insignia Melissi

N. RVDINGERVS PISOVERNAS.

*Q*uis vati insigni dedit hoc insigne Melisso?

Cesar. ubi? ad portas clara Vienna tuas.

Lilia cur dedit? in vate est laus maxima candor.

Cur cygnum? cygni carmina more canit.

Cur galea imposita est auro rutilante corona?

Virtuti & meritis hoc decet esse decus.

Felix, à Domino tanto qui, tanta & in urbe,

Virtutis tantæ præmia tanta tulit!

IO. LAVTERBACHIVS P. L.

*I*N galeæ suavi quod olor canit ore corona,
Dum necis æterni fallit amore minas:

In

In clypeo fragrant quodd odor lilia flore,
 Quæ, quo nata die, sole perusta cadunt:
 Est hieroglyphicon; quo doctæ Melisse doceris,
 Quod vitæ studium debeat esse tuæ.
 Cum tua mortali consistat corpore vita,
 Quæ superata citò febre perire potest;
 Dulcibus harmonijs, victuro carmine, cygno
 Suavior, æterni falle caduca memor.
 Quidquid habet mundus telis obnoxia lethi:
 Ingenio superant nomina parta rogos.

I D E M.

Candidus est sermo, mens candida, candida vita,
 Candida religio, candidum & ingenium:
 Candida non mirum quodd lilia, culte Melisse,
 Et cygnus decoret candidus arma tua.
 Candori bellè quadrant insignia; vitam
 Candidus exterius, candidus intus agis.

SEBASTIANVS SCHEFFERVS.

QVi tibi Francigena dedit hæc insignia quondam
 Cæsar, justitia quàm memor ille fuit!
 Cantat olor levibus volitans per inania pennis,
 Quo lepidas non est dulcior inter aves.
 Lilia candorem lactis bene olentia vincunt,
 Solius est regis celsa corona decus.

Summa

Summa coronatus lauro super astra Melissus
Pectore lacteolus, melleis arte, volat.

IO. MAIOR IOACHIMVS.

Cignus aves cantu superat, ceu lilia flores:
Congrua sunt Musis signa Melisse tuis.

ANDREAS MERGILETVS. 1.

Albus olor; castis patula, auro tecta corona;
Liliaq; in clypeo versicolore nota,
Sunt tibi Casareo concessa favore Melisse;
Verè pars anima magna Melisse mea.
Quæ caussa ornatus tanti? tua sobria virtus,
Et penitus Musis vita dicata sacris.

A L I V D.

2.

Andor & integritas, virtus, mens nescia fuci,
In clypeo lucent cuncta, Melisse, tuo.
Albus olor nulla pectus nigredine monstrat:
Monstrat & in cantu & carmine dulce melos.
Distincti rutilis gemmis diadematis aurum,
Nonne decus seræ posteritatis habet?
Perpetuò augustos quin nobilitatis honores
(Auspice te) augurio castidis, illa geret.
Æthereâ mens spectat opẽ; cor gaudet in una hac:
Cæruleis clypei id vult croceisq; color.

Lilia

*Lilia Francoe sunt symbola libera gentis ;
Sunt eadem heredis libera signa poli .*

In effigiem Melissi

A. M E R G I L E T V S .

*I*ngenuum quicumq, vides in imagine vultum,
E vultu mentem conjicito ingenuam.
Cernitur effigies, at mens later abdita ; dicis.
Sat scio, mens quod habet, monstrat id effigies.
Explicat hic vultus mentem : mens ipsa serenat
Vultū. Ita in hoc extra est, illa quod intus habet.

S O N E T

A P A V L D E M E L I S S E ,
Sur ses armoiries .

*L*A Rose de Iunon, le heaume, la coronne,
Dont la blancheur, la force, & le spacieux rond,
Par beauté, par pouvoir, par honneur qui ne ront,
Ta grace, ta vertu, ta louange resonne:
Cete odeur, l'assurance, & gloire qu'elle donne,
Doucement, bravement, ton nom eleveront ;
Veu qu' aimé, craint, prisé, le cerne de ton front
Douceur, valeur, victoire amplement environne.
Par dessus tout cela le Cygne harmonieux
Elevé hautement, chante victorieux
Qu'à Phœbus y est deu le rang plus honorabile. Le

Le Cygne, la couronne, & le heaume, & le liz,
 T'apporte, t'arrondist (affermez, embelliz)
 D'Apollon le laurier, genereux, delectable.

A. Ducros.

PHILOMUSO.

Compluria quidem, Philo-
 muse, adjici poterāt nostro
 Lilieto epigrammata ab ami-
 cis cōscripta, sed partim eorum
 non fuerunt ad manum; sicuti
 quoq; tam in Miscellis, quàm
 reliquis Schediasmatis meis, a-
 liqua non injucunda quidem
 certé lectu nos omittere coëgit
 ingratisimorum quorundam
 hominum (si tamen homines
 dici

dici merentur) petulantia atq;
 injuria : partim verò eorum
 quæ in promptu habebam , non
 solum transcribi , sed ne relegi
 quidem a me potuere , longè uti-
 lioribus magisque necessarijs
 studijs occupato . quæ quidem
 jam nunc prætermissa , in secun-
 da editione , si vita mihi suppe-
 tet , exspectabis . Nam quod
 attinet ad Miscellorum appen-
 dicem , quæ posterior est ; scias
 velim , etsi illam quidem jam
 conserueram prius quàm Li-
 lietum conspire incepissem ; ta-
 men quia mihi nonnullam tem-
 poris moram , quam prelum
 urgeret ,

urget, praelucrat^{us} videbar;
 subcisi^{vas} operas minimè negli-
 gendas esse duxi. At fortasse cō-
 sultius factur^{us} fuisse videri
 possem, si quidem non tam hac
 ipsa amicorū testimonia, quàm
 mea ipsius nugamenta aliquan-
 tiſſer ſuppreſſa latitare, quàm
 vulgo dispaleſcere voluiſſem. Si
 quid tamen hac in re a mini^{us}
 cauto peccatum eſſe videatur,
 reciproca ſanè culpa in eos, quo-
 rum ſive amicitia, ſive cohor-
 tatio atq^{ue} adeò auctoritas ipſa
 reliq^{ue} huiusmodi qualeſcunq^{ue}
 ſcrinijs in vitis quaſi extorſit,
 derivetur neceſſe eſt. Pleraq^{ue}
 autem in peregrinationibus po-

tissimum vel animi gratia, vel
 tediij fallendi causa ex tempore
 fusa potius quàm elaborata esse
 inficias ire profectò non possum:
 ideòq; me meaq; ab inscriptione
 ipsa Schediasmatum apud no-
 stri seculi viros quosq; do-
 ctissimos clarissimosq;
 facile excusatum
 iri spero.

 Religius

MISCELLORVM
APPENDIX.

FRANCISCO A GALEN,
PRAEPOSITO SELZENSI ET ADMI-
nistratori Limpurgensi, Miscel-
lorum appendicem dedi-
cat Melissus.

GRata alicui dum quis credit præstare, Galeni
Res bona sæpe malis fallitur auspicijs.
Lubrica fors aliquando parēs, aliquando noverca est:
Sed plærumq; bonis esse maligna solet.
Vulgus iners acreis ridet de more labores:
Cherilus indignè præmia deses habet.
Iudice te, grates psalmi meruere Tudesçi:
Iudice me, grates hocce poëma refert.
Ast, aliena dicas, ais esto. sed hæc mihi dono
Sunt data: quòd si eadem do tibi, dono mea.
Si minùs his contentus eris, tibi munus habeto
Quod post forsve parens, forsve noverca dabit.

MISCEL-

MISCELLORVM
APPENDIX.

307

HENRICVS STEPHANVS
In votum Posthimelissarum.

E Brietas folio si detrudatur avito,
Laus tua sit Posthi, lausq; Melisse tua.
Famoso namq; est per vos labefacta libello:
Vixq; ignominie ferre valebit onus.
Euge quod externo non oppugnatur ab hoste,
Sed linguae indigenae classica prima canunt!
Nempe haec majori pollebunt robore linguae,
Irrita si non spespectora nostra fover.
Sed vestra sero sumpserunt arma Camoena,
Intereaq; novos haec populavit agros.
Quid si mens potius vobis praesaga futuri,
Ante istum vetuit bella movere diem?
Fallor ego, aut praesaga fuit: praevixit & annum
Quo vires Tellus jungeret ipsa suas.
Iungit enim vires, dum parce dona ministrat,
Ex quibus ebrietas luxuriare solet.
Sed neq; dat tam blanda ori, nec amica saluti,
Quam quae olim nobis prodiga saepe dedit.
Visceribusq; istos clamores tollit ab imis,
Audit verba in se dum queribunda jaci.

CVR TOT vesano jactantur ab ore querela?

Cur pro matre pia seva noverca vocor?

Præscribit pater omnipotens legemq; modumq;

Illius ad nutus pando vel arcto sinum.

An, tot dona malos mea quodd vertistis in usus,

Illius hæc oculos fallere culpa potest?

Quum vos obrueret pleno mea copia cornu,

Tunc usu illius major abusus erat.

Quæq; penu locuples multos dederamus in annos,

Indomita fuerant præda repente gula.

Nec tantum vestra ebrietas mea dona profanat,

Quæ sunt in vobis sacra, profana facit.

Vini etenim gurgès pedibus calcare videtur

Insita dona sibi quæ rationis habet.

Illa sacri in vobis quæ debet imago parentis

Lucere, in sordes ebrietatis abit.

Vos hominem exuitis, permutatisq; ferino

Ingenio humanæ deniq; mentis opes.

Imò quem domina hæc tenet arcta compede vinctum,

Atq; premit turpi cui sua colla iugo;

Haud equidem tunc una fera est, sed transit in omnes.

Tanta uno feritas pectore clausa manet.

Omnem more canis missum facit ille pudorem,

Illi sibi obscœnum judicat esse nihil.

Porcorum in multis sordes imitabitur idem,

Et si qua est porcis bellua fœda magis.

Ille lupus fiet, tandem quoq; fiet & ursus:

Mox etiam frendens esse putetur aper.

Tigridis ingenium sumet, sumetq; leonis,
 Horribiles iras exstimulante mero.
 Reliquiasq; hominis, quem vocis possidet usum,
 Vertet ad insanis verba tremenda feris.
 Quemlibet humanum lacerare hic ausit honorem:
 Tandem & sacrilego provocet ore Deum.
 Quid mirum, si arctetur opum mensura mearum,
 Talia ne monstra his luxuriare queant?
 Ni caveant, & ni tandem respiscere discant,
 Quem nunc arcto sinum, postmodò clausus erit.
 Personat his Posthi Terræ clamoribus æther,
 Quos tua dulcisono carmine Musa juvat.
 Auxilio accurrit Pauli quoque Musa Melissi:
 Atq; ita jam ternus clamor ad astra venit.
 Ergo si ebrietas solio pellatur avito,
 Posthimelissæis laus quoq; danda sonis.
 Sin tanto opprobrio sese indignata lacesti,
 Vult magis atroci sceptrâ tenere manu;
 Saltem expers omnis vestra est audacia culpæ,
 In partem culpæ Terra vel ipsa venit.

MARTINVS CRYSIVS

PROFESSOR TYBINGAE,

Ioanni Pofthio Germershemio D. Medico, &

Paulo Melisso Schedio Franco,

Poëtis clariss.

Τίς κακότης, ποιῇν τὰ καλῶς ταχθέντα, ἄτακτα;
 Τίς μανίη, τὰ θεῶν δ' ὄρα, ἄδ' ὥρα θέμεν;
 Οὐ καλόν ἐσι θεῶν δ' ὅμα, ὃ μάλ' ὀνήσιμον, οἶνθ';
 Οὐχὶ δ' ἐτ' ἤρῃσις, τοῖς πλεόνεοσι κακῇ;
 Οἶνο ποσσάροντες νυχθήμερον ἔιατ' ἀλιτροί:
 ὥσπερ ἄν, εἰ μισθὸς κῆτ' ἄν ἀγδι πολλός.
 Πρόσθεν ὁ μὲν ῥ' ἄλλω προΐδ' ὀλιχόσκιον ἔγχθ':
 ἔργον κρηττὸν κάρ' Ἀχιλλῆϊ μέγα.
 Κῆνθ' δ' εἰσεδέδ' ἐχθ' (ἥρως) ἄλλω δ' ἐΐωνισιν,
 ἀμπεπαλὼν. ὅθρ' δ' ἀνδρὶ ἐπ' ἦλθεν ἀνὴρ.
 Σύν ῥ' ἔβαλον κύλικας, κώθωνας, καὶ μὲν ἀνδρῶν,
 κυμβιοθωρήκων. Δεινὰ δ' ἀν' ἐνθεν ἴδοις.
 Ὅμματος ὁ μὲν δ' ἐνείθ': ὁ δ' ἐπ' ἰπλόα δ' ἐρκετ' ὅσοις.
 ἄλλ' δ' εἰσοπίσω ἤριπερ: ὃ δ' ἐΐλοις
 θρεψτὰ γονεῦσ' ἀπέδωκερ. Ὁ δ' αὖ παχὺ ρεύμα τραπέζῃ
 εἰσηκόντισ'. Ὁ δ' ἐχρῆθ' ὑάλοισι τροφῇ.
 Ἐκ δ' ἐμάχης ἄλλ' δ' ἐβέλωντ', ἄγετ', ἐκ τε κνδοιμῶ:
 ὧτις ἐπευξάμενθ', τοῖα δ' αμύντι λέγῃ:
 Ἡγάμεθα μέγα κῦδ' ὅθ': ἐπέφρονεν ἔκτορα δ' ἴον.
 δ' ὕσκηνοι δ' ἐτ' ἐμῶ ἀντίοσι μῆναι.
 Ὅς δ' ἄρχ' σκαρβμῶ: ὁ δ' ἀθέσμως ἦτο καρῶν:
 ὃς δ' ἐΐσα θυρίδων ἱππὸν ἔβαλλε φέρων.

Ἡσίοι

Qv
 Annon
 An
 Vinum
 per
 Incipit
 opus
 Recipit
 vibr
 Config
 cym
 Circum
 Ali
 nutriti
 ejac
 E pug
 cui
 Cepim
 Mi
 Aggre
 fori

INTERPRETATIO

AD VERBUM.

Quæ malitia, facere, ut q̄ bene ordinata sunt, sint inordinata?

Quis furor, Dei dona eó redigere, ut ne sint dona?

An non est bonum Dei donum, non perutile, vinum?

An non plerisq; malus hujus est usus?

Vinum sedent bibentes dies-noctesq; scelesti:

perinde, ac si certamini magnum esset constitutum præmium.

Incipit unus, emittit in alium longam lanceam:

opus cratêris, quod vel Achilli satis esset.

Recipit alter (heros) in aliumq; intorquet,

vibrans. Martius legit-mox virum vir.

Confligunt calicibus, culullis, viribus virorum

cymbijs-armatorum. Mira dehinc videas.

Circumaguntur huic oculi: res ille cernit geminas.

Alius in tergum decedit: neq; charis

nutritia parentibus persolvit. Alius crassum gurgitem in mensam

ejaculatur. Vitris vescitur alius.

E pugna alius, telusq; educitur, eq; tumultu:

cui aliquis insultans, sic victo dicit:

Cepimus magnam gloriam: interfecimus Hectorem divinum.

Miseros, qui adversus meam vim se-obvios-ferunt.

Aggreditur alius saltare: hic nefarie attrectat virgines:

fornacem ille portans per fenestras dejicit.

Ἡπαλάτ' αὐτ' ἄλλος τινι τό σόμα γρόνθω: ἢ ἄλλως
 χερσῶν γονίῃσι φίλτορον, ἢ τὰ δέπα.

Εὐ γ', ὦ Γηλίδαι: ὑμῶν κλέϑ' οὐ ποτ' ὀλέσῃ.

Τοῖα κυπελλομάχῳ ἐσίγ' ἐπαθλα μέθυ.

Εἰρωτᾶτε, τίνα; ξυλήβδ' ὡ ταῦτα, κάκισοι.

Πολλὰ γελοῖα πάθῃ, μέριμερα πλῆσα κακά.

Υἱοίς, ἀσέλγῃσι, χρεμετισμός ἐπ' ἄλλοτρίῃσιν

ᾠρεοσιν: θυμοί, πλήξεις, αἶμα, φόνοι.

Ῥῆτοί τ', ἄρρητοί τε, λόγοι: ἐκπύσα, τὰ κρυπῆ:

εἰς θεόν, εἰς τ' ἄνδρας, γλώσ' ἀπύλωτο ἄγαρ.

Οἴφῃς, ἀλεκτρούων ὥσπερ κάλμαια, ἐρυθρά:

βήματ' ἐρισφαλίων ἀμυγελικτὰ ποδῶν.

Αἰχύνῃ, πένιᾳ, ναρκώσις, ἡδὲ ποδ' ἄγρα:

αἰφνίδιοι θάνατοι, καί τ' αἰδῶσ' ὀύλα.

Τοῖς ἰδιωτεύουσι βλάβαι, ἄρχοσί τε λῶβη:

ἡγεμόσι πῶσις, καὶ στρατῶσι μόρϑ.

Ραγδαῖοί τ' ὄμβροι, πετρήεσσαί τε χάλασαι:

λοιμοὶ καὶ λοιμοί, πῆμ' ἐπὶ πῆματ' αἶ.

Καὶ πόλεμοι, σάσις, λαῶν τε καὶ τσροφαί αἶναι:

τοιοῦτων ταύρων ἔνεκ' ἀμετροποτῆ.

Ῥῆμα κλύει γάρ τ', ἔργα θ' ὀράει θεῶ, ὅν ἀνέχονται:

ἱεροκῆρυκες δ' ἐσφιν ἑκασί γέλως.

Εὐλογεῖ δ' ὃν, θεία μάσιξ: πληγαί τε τοσαῦται,

εἰς νόον, εἰς ὄνομ', εἰς κτήσιας, εἰς τε δέμας.

Ἀρχεκάκῳ Σαττανᾷ φθισιμβρότῳ ἡδέα, ταῦτα

αἰνῶ λωβείων πρήγματ' α κλυτὰ θεῶ.

οἶνον

Salutat alius os alicujus pugno: aut aliter
 chariores ei facit chirurgum, quam pocula.
 Macte, Achillei-socij: nunquam vestra gloria intercider.
 Talia culullis-pugnanti constituta sunt premia ebrietati.
 Interrogatis, quanam? Summatim hæc, scelestissimi.
 Multa ridicula eventa, plurima tristia mala.
 Contumelia, petulantia, adhinnitio ad alienas
 uxores: furor, verbera, sanguis, cædes.
 Fanda nefandag, verba: occultorum enuntiatio:
 in Deum hominesq, nimis aperta, sine porta, lingua.
 Facies, ad instar barbæ galli-gallinacei, rubra:
 gressus vacillantium in-orbem-acti pedum.
 Turpitude, egestas, torpores, atq, podagræ:
 repentinæ mortes, Inferorum portæ.
 Hominibus privatis damna, Magistratibus perniciēs:
 Ducibus ruina, Exercitibus interitus.
 Impetuosæ imbres, saxeæq, grandines:
 fames & pestilentia, alia ex alia clades.
 Bella, seditiones, populorum subversiones horrendæ:
 talium taurorum vitio helluantium.
 Verbum enim audire, opera intueri Dei, non volunt:
 Præcones-sacri ab eis ludibrio habentur.
 Merito ergo virga Dei venit: ac tot plagæ,
 inflictæ menti, famæ, rei-familiari, corpori.
 Malorum-autori Satane, humani-generis-perditori, jucunda
 sunt hæc:
 Semper is labefactat res Dci bonas.

Vinum

Οἶνον ὃ μὲν κραδίη ποίησ' ἄκθ', εὐφροσύνῳ τε·
 ἔχθρὸς δ' ἀνσρέψας, θῆκ' ἀνίησι ροῖω.
 Οἶνον ὃ μὲν ῥώμῳ θέλ' ἀέξειν σώμασιν ἡμῶν·
 ἔχθρὸς δ' ἀνσρέψας, σπέρμα νόσοισιν ἄγειν.
 Οἶνον ὃ μὲν ψυχῆς ὀξυνέμεναι νόον ἔνδον·
 ἔχθρὸς δ' ἀνσρέψας, θηρσὶν ὁμοῖον ἔμεν.
 Οἶνον ὃ μὲν θείας παρέχεν ὠρεῖταισιν ἀφορμῶν·
 ἔχθρὸς δ' ἀνσρέψας, χέτλι' ἐς ἔργα φλόγα.
 Ἐξέρε κακῶς Σατάνῃ· σὺ μέθης δ' ἐδ' οὐκ ἐμὴν ἐτ' οἶσθαι·
 εὐδίαγοι, ὃς ἐρᾷ νηφαλίῳ βίῳ.
 Νηφαλίῳ βίῳ, σοφίης κρητὶς δ' ἀμέμητος·
 νηφαλίῳ βίῳ, ἑμαῖ τ' ἀγγελικῷ.
 Οὐτ' ὃ μὲν πανάρεσις, ὃς αὐτὸς νήφει ἀφ' αὐτῷ·
 παρθενηκῆς τιν' ὥς καλλιπαρῆς ἐρῶν.
 Ἐσθλὸς δ' αὖ κακῶν, ὅτις δ' εὐμοῖσι πείθεται·
 εὐχλὴν τ' νήφειν τῷ θεῷ ἐνθάδ' ἔμεν.
 Ὅς δ' οὐτ' ἂν αὐτῷ, οὐτ' αὖ δ' εὐμοῖσι κρατεῖται·
 ἔρροι, ἀπογνωσθεῖς, ὥς Σατάνῃ μέλει.
 Τοῦνεκεν, ὦ κληνοί, φίλε πόσθε μίλιος ἐτ', αἰδοί·
 εὐχῆς σφῶν ὑμεῖς ἀξιάγασοι ἄγαν·
 ἥνπερ ποιήσασθ' ἢ μὲν νήφειν διαπαντός·
 φεύγοντες τε μέθην, οἶνοβαρῆ τε χορόν.
 Σφῶ μὲν, νηφαλίῳ ἀφ' ἑαυτῶν· πρὸς δ' ἄρ' αἰδοῦς
 σωφροσύνης θείναι καλὸν ἑαδ' ἐτύπον·
 μηκέτι πληρώσεσθ' οἶνον σφέας ἄχρις ὃδ' ὄντων·
 μήτε πειθικῶς, μήτε γελασά, βίῳ.

Vinum hic fecit, ut sit cordi remedium latitiar³:
 inimicus verò invertens, materiam tristitiæ posuit.
 Vinum hic vires, voluit, ut angeat corporibus nostris:
 inimicus verò invertens, ut semen morbis adferat.
 Vinum hic, ut intus anima mentem, velut-oculum, acuat:
 inimicus verò invertens, ut ea feris-bestijs sit similis.
 Vinum hic, ut diuinis virtutibus incitamentum præbeat:
 inimicus verò invertens, ut nefaria ad facinorosa fax sit.
 Dispereas, Satana: tuq³, qui ebrietatis concitatus es æstro.
 Bene sit huic, qui amat sobriam vitam.
 Sobriam vitam, quæ fundamentum inculpatæ sapientiæ est:
 sobriam vitam, vestem Angelicam.
 Hic quidem longè-optimus est, qui ipse sobrietatem servat ultro:
 hanc, veluti quandam formosam virginem amans.
 Bonus, etiam ille, qui vinculis paret:
 vorum sobriè-vivendi Deo vovens.
 At qui nec ex se, nec vinculis tenetur:
 pereat, desperatus, sicut Satana membrum.
 Quamobrem, clari, amice Posthi Melisseq³, poëta:
 vori-nomine vos omnino laude estis digni:
 quod fecistis, certò vos sobriè-victuros semper:
 fugienda ebrietate, fugienda ebria chorea.
 Vos quidem vestra sponte sobrii estis: sed poëtis,
 temperantiæ laudabili exemplo vos præire juvat:
 ne isti amplius velint veteris impleri Bacchi adusq³, dentes:
 nec ridicula vita ineptias simiarum imitari:

sed

ἀλλ' αἰεὶ νήψιδ' συζῆν καθαρχᾷ νιφοδ' εἶ:

τοιητὰς τ' ἔμλναι νηφαλίων ἐπέων.

Ἡ' ὁ μέμνηθ', οἷ' ὅτ' ὦλε ΦΑΒΡΙΚΙ' ὁ θεοδ' ἡς:

ὁ ποιήματ' ἐσῆτ' ἰσόχρον' ἡελίῳ;

Οὐ ποτὲ μεσοπόλοισι ῥυπάντεον οὐνομα σεμνόν:

ὁ προαγαγεύτεον, τοῖς ἀμαθέσσι γελάει.

Ἡ' ἐν δὲ αὐτῶν ἐβελοντὶ σκαφρονέοιερ:

ὡς σωτᾶσθωντ' πρώτῃ ἀρίστῃ ἐδρῃ:

Δεύτερον ἢ ἤτ' πλὴν, ἵν' ὁμῶς περὶ ὧσιν ἀμέμπτως,

ἰλλεσθῶν ἐυχῆς δέσμασι σωφρονικῆς.

Καὶ τότε τοῖσι μὲν ἦν ἐμμένωσ'. Ἡ' ὁ δὲ κεν ἄλλως:

πινέσθων πιναραῖσφιν μετέπητα τρύγες.

Ἡ' γὰρ τῷ ἀρχῷ μὴ εὐχεσθ': ἢ τὰδε τηρεῖ:

μὴ ἀποτίσωσι ξὺν μεγάλῳ τὸ ἄγ'.

Υ' μῆς ἧ, πρώτοις ἐναρέθμιοι, ὧ φίλοι ἄνδρες:

νήφοντες γ' αὐτοί, τὸς τε ποιῶντες ἔμλν.

Χρῶμ' κεν δέσμῳ καὶ ἐγὼ τῷ δ': εἴπερ αἰοῖ δ' ὅς

ἦα: νόσπ' ἀγχιόσ' τ' ἐκαστεχοι με πόσις.

Ἀλλ' ὁκ' οἰνόφλυξ, ἐγὼ (ὁ δ' ὕναμ', ὁκ' ἐφίληα)

ὁ δ' ἐς αἰοῖσπόλων κλητόν ἄθροισμα τελεῖ.

Υ' μᾶς δ' ὅ μετόρας αὐτοδ' ἡς μάλα, φίλτατοι αἰνῶ:

αὐτοδ' ἄζων τὰν τὰ, ξὺν θεῷ, ὅμι μὲν δ'.

Κάλλισον γὰρ, σωφρονέειν: λῶσον δ', ὅ γιαινέειν:

τόρπνοτάσιν δ', ὅσοις καὶ φρενὶ ἰχυνέμεν.

Βέλτισον δ', καρθεαρίης δόχα, νῶτ' ἀμερίμναι,

εἰς φά' ὅ γρηγορέειν λαμπρόν ἐκείνο θεῶ.

sed cum

sed cum sobrietate vivere munda, nivis-candorem-adequante:
versusq; facere sobrios & castos.

An non meminerunt, qualis fuerit ille Deo-similis Fabricius:

cujus poemata durabunt, quandiu Sol erit?

Cavendum, ne unquam à Musarum-cultoribus turpificetur no-
men hoc honestum:

non est id prostituendum indoctis irridendum.

Aut igitur ex se sponte-sua temperanter vivunt:

ut in prima & optima sede collocentur:

aut secunda navigatione, ut tamen transiant citra-reprehenso-

adstringunt se voti temperantia vinculis. (nem,

Hac si fecerint constanter: bene. Sin minus:

libuntor eis lutulentæ posthac feces.

Aut initio enim voto abstinendū: aut, quæ voverint, præstandū:

ne magno-suo-malo luant piaculum.

Vos verò, primis annumerandi estis, amici:

quippe & ipsi sobriè-viventes, & alios ad hoc adducentes.

Vixer & ego vinculo hoc: si poëta
essem: si insana me detineret ebrietas.

Verum non sum ego temulentus (non possum, nec delector)

nec in vatū inclyto cætu censeor.

Vos verò ob vestrum studium, charissimi, vehementer laudo:

eadem vobiscum, Deo juvante, studere perseverabo.

Pulcherrimum enim est, temperantiam-colere: optimum, corpus

jucundissimum, oculis & mente vigere. (re-valere?

Præstantissimum deniq; gravēdine-capitis, & sollicitudine ani-

mi, carentem,

in diem vigilare splendidum illum Dei.

PAVLO

PAVLO MELISSO SCHEDIO

FRANCO P. LAVREATO,

IOAN. IAC. BOISSARTVS.

*Q*uam bene de patria meritum te secula dicent!
 Quanta luce oritur nunc tibi, Paule, jubar!
 Ut te posteritas longum narrabit in ævum,
 Muneraq; egregia pro pietate feret!
 Te Rhenusq;, Albiq; potens, te Mœnus, & Ister,
 Te Nicer, atq; OEnus, Salsa, Lycusq; colit:
 Quotquot & obliquis sinuantur flumina ripis,
 Vorticibusq; suis Teutona regna secant,
 Te celebrant, geniumq; tuum super æthera tollunt,
 Grataq; solemnî nomina voce canunt:
 Ut qui sustuleris ludibria fœda tuorum,
 Infamesq; tua raseris arte notas.
 Turpia suscepto lavisti stigmata voto,
 Germanis rigida nuper iniusta manu.
 Nam per te ebrietas alium transfertur in orbem:
 Dedecus à patria sic procul esse jubes.
 Non igitur vobis Itali convicia fundent,
 Non posthac cyathos turpiter objicient:
 Nec per contemptum germanizare ferentur,
 Quos recipit madidis uda popinatoris:
 Nec pro vinoso Germanum Gallia dicet,
 Nec salsus viso Teutone risus erit.

Hoc tibi debetur, Posthi cordate, Melissum
 Dum socium pulchræ sedulitatis habes:
 Quæ simul est scriptis & restabilita ruina
 Restaurari alio non potuere modo.
 Dum præcepta datis, quibus & vinosa voluptas,
 Crapulaq; irriguæ sit fugienda gula;
 Hæc eadem exemplo melius firmanda putastis,
 Si legis posita sustineatis onus.
 Quisquis Teutonicis expressit vina racemis,
 Et primo docuit labra rigare mero,
 Inferior longè est meritis, dedit ille liquorem;
 Illius adest usum, culte Melisse, doces.
 Vina tuis offers nullo corrupta veneno,
 Plena ut sublata pocula face bibant:
 Latæ repurgato fundant carchesia Baccho,
 Et desumatis dulcia musta cadis.
 Non hic ebrietas, non illam monstra secuta,
 Impietas, cædes, rixa, libido, furor.
 Ecce puer tergo Semeleius ibit in ostro,
 Torva nec in rigida cornua fronte geret:
 Nec molles thyrsos, fluxisve unguenta capillis,
 Nec conculcatis sordida ferta rosis.
 Picta nec Armenia vectabunt esseda lynces,
 Iuncta nec ad currus Casspia tigris erit.
 Sistra Mimallonia matres, cervinaq; ponent
 Vellera, & Ismaria cymbala pulsa manu.
 Furva subobscura mutescent Orgia nocte,
 Et quæ Dircaeo Bassaris ore refert.

Nec setosa deus nudantes inguina Faunos,
 Nec posthac Satyros ad latus esse sinet.
 Sed viridi admittet cultas Helicone puellas,
 Et Clarius junctis huic comes ibit equis:
 Blandiq; libertas, & castæ Cypria frontis,
 Pennatusq; ulla sed sine labe, puer.
 Et jam sacra deo faciunt renovata poëta,
 Argutisq; parant carmina festa lyris.
 Delphica pampinea sociatur laurea viti;
 Cinctus Erechthea fronde corymbus adest:
 Proq; levi thyaso, discit Teumesia Menas
 Ad laudes syretis solvere labra choris.
 Surge, gravemq; olido trabeam pedore, Thyoneu,
 Exue, & indigna vincula rumpe manu.
 Excute lethargi torpentia membra sopore:
 Maeste animo, & tetro carcere liber abi.
 Posthinc & Franca de gente Melissa, & illi
 Qui nitidum digitis ferre Amethyston amant;
 Gens exosa epulas luxu turpig; fluentes
 Proluvie, & potis ora supina vitris:
 En tibi nunc regno spectanda trophæa recepto,
 Et victa titulos ebrietate locant:
 Et tua restituunt alijs trieterica pompis,
 Sacraq; lymphato non adiuunda pede.
 Te rursum excipiet templis Parnassia rupes,
 Inq; Aganippæ ora lavabis aquis.
 Et tu tergenitus saclo dicere futuro;
 Clarior at vita tertius usus erit.

Acceptumq;

*Acceptumq; feres illud, Dionyse, Melisso,
Ista tibi cujus gloria crescit ope.*

O D E
DE N. CLEMENT DE TRELES
VAYDEMON-CONTOIS.

A P. de Melisse & I. Posthe.

Contre les ivrongnes,

DVsse-je perdre mon tans,
De chanter à sourde oreille,
Et dusse-je par mes chans
M'engager en la querelle
Des bandes Posthimelisses;
Si veus-je blamer les vices.

Vices, que nos devanceurs
N'ont connus, vivans de faine;
Vices damnés des Censeurs,
Par une loi Tullienne;
Vices, que le Dieu suprême
Dessend en son arret même.

Chantez donc pour desivrer
Muses, cete beste ivrongne,
Et tonnez pour l'epourer

Al'effroi de la vergongne;
Oubroute il souille & infame
Son corps, son esprit, son ame.

L'ivrongne est un animal,
Indigne d'estre dit homme;
Mais un monstre Bacchanal,
Qui soi-meme se deshomme:
C'est un magazin de fange,
Vn terme qui boit, qui mange.

Qui vit genné, tormenté,
Du plesir de sa misere,
Pour emboetter sa santé
Au banc d'un Apothicaire;
Qui vit en mort violente,
Et meurt en vie trop lente.

Qui entretient sa douleur,
Se forçant à pourriture,
Amoureux de son mal-heur,
En l'exces de nourriture;
Plus ennemi de sa vie,
Que n'est la mort ou l'envie.

Dont sa povre ame languit,
En eprouvant le naufrage,
Par-mi le bouillon qui cuit

Le retrait de son bruvage:
Et l'esprit manque au service,
Qu'il devroit à son office.

L'ivrongne assommé du vin,
Marqueroit il la semblance
Du Tout-puissant tout-divin?
Sans raison, sans counoissance,
Routant, ebrouant la lie
De sa poitrine allouvie?

Que si son corps tormentant,
L'ame n'en estoit grevée,
Le mal n'en seroit si grant:
Qu'il but à panse crevée.
Tou-jours le corps est charongne,
Et du sobre, & de l'ivrongne.

Mais la povre ame est l'appui
Du batiment de sa peine,
Pour rester vive apres lui
Au feu d'immortelle genne:
O la povre ame pollue,
Par une bouche goullue!

Mal-heur à vous matineus,
Qui dependez la journée,
Par-miles banquets vinneus,

*A sis jusqu' à la soirée ;
Qui vous emplissez la panse,
Echauffés à l'insolence.*

*Mais à mes sobres amis
Bou-heur, bon an, bonne etrenne,
Qui gardent le vœu promis
A la bonté souveraine ;
A mon Posthe, à mon Melisse,
Soit tou-jours le ciel propice.*

*Benisse la main de Dieu
Mon DE MELISSE, mon POSTHE
Sa crainte & grace en tout lieu
Tres-clemenment nous acoste ;
Que notre amitié fidelle
En l'aimant vive eternelle.*

**N. RVDINGERI PISOVERNA
TIS AD POSTHIVM
Elegia.**

*QVi cyathis primus nostro certavit in orbe,
Impius, & veré degener ille fuit.
Prima fuit dapibus frugalibus usa vetustas,
Et dedit urgenti sobria vina siti:
Assiduo luxu nunc postera diffluit ætas,
Et bibit ad certas pocula plena vices.*

Hinc

Hinc sceleri scelus, hinc sup additur haustibus hau-

Hinc furor, hinc Veneris robora sumit amor. (Itus;

Hinc rixæ, hinc cædes, hinc jurgia nata; malorum

Hinc caput, hinc error mentis, & omne nefas.

Hinc ad aperta patet diris lata area morbis,

Naturæ hinc omnis sobrius ordo jacet.

Olim hominum generi rigidus vitam abstulit ensis,

Nunc brevior cyathis mortis aperta via est.

Nunc miseri vitris vitreum disperdimus ævum,

Si similis fragili vita putanda vitro.

Ducimus in tenebras seræ nunc prandia noctis,

Cæna renaſcentem nunc videt ire diem.

Adjurare alios nec ad ardua pocula turpe est,

Hauſtibus aut hauſtus vincere, Bacche, tuos.

Nec pudor est, plenus si vina regurgitet hospes,

Turpiter & vomitu se inquinat ipse suo:

Vsq; adeo regnat, nostrisq; triumphat in oris

Edita Cerbereis faucibus Ebrietas.

Priscag; sobrietas terris expulsa, sub altis

Ætheris aufugit, venerat unde, domos.

Itoprocul luxur, procul ito libido bibendi;

Non hominis, Stygiæ sed canis estis opus.

Ecqua, nisi esuriat, sibi bestia postulat escas?

Anne, nisi sitiât, quæ bibat ulla fera est?

Curigitur nostrum, rationis dotibus auctum,

Vincitur à brutis sobrietate genus?

Ebria cur vegetas exhaurit crapula vires,

Quas natura dedit provida corporibus?

Nempe gula pater, inferno qui praesidet antro,
 Prima fuit tanti solus origo mali:
 Solus ad aequales fera praelia miscuit haustus,
 Arcuit & mensae solus ab orbe modum.
 Ah pereat; pereant Bacchi certamina: sanctus
 Ah redeat veteris sobrietatis amor:
 Tunc ego tunc, Posthi, vita mihi carior ipsa,
 Transibo votis in tua vota meis;
 Sobrius & miles, Musarum sobria castra
 Te duce, signifero te praeeunte, sequar.
 Melle suos numeros qui condit & arte Melissus,
 Tunc partem voti me sciet esse tui:
 Nec reliquos inter mihi vates abnuet unus
 Fœdus amicitiae, te monitore, suae.
 Sobria Musa, Iovis sata vertice sobria Pallas,
 Sobrius Aonijs praeses Apollo jugi.
 Sobrius exemplis horum qui vivere nescit,
 Sobria Castalia pocula vitet aqua.

RVDINGERI AD MELISSVM
 Elegia.

QVichoreas docuit permixtis ducere turbis,
 Autor inornatis moribus ille fuit.
 Tunc Venus, & Veneris proles lasciva Cupido
 Mortale insidijs impetiere genus.
 Tunc fuit alternis virtus amplexibus uti,
 Pectora tunc decuit jungere pectoribus.

Tunc

Tunc virgo, & juvenis fixere labella labellis;
 Tunc oculis, nutu tunc didicere loqui.
 Tunc etiam implicitis per mutua vincula dextris
 Ad citharas agili subsiliere pede.
 Tunc sua nudarunt saltantes crura puella,
 Tunc teres in sinubus tacta papilla fuit.
 Tunc haurire datum est oculis sitientibus ignem,
 Lanua tunc tacitis est ad aperta jocis.
 Tunc pudor, & morum decus, atq; modestia vite
 Amplius in terris non habuere locum.
 Nil tamen hic meruit, choreas qui ducere primum
 Teutonico saltans ausus in orbe fuit.
 Letus lætitiæ quod honestæ tradidit ille,
 Hoc animi facimus luxuriantis opus.
 Hinc furor, hinc præceps amor, hinc vesana libido,
 Ad mala nos vetito talia more trahunt.
 Nulla libido, joci nulli, amplexusve fuerunt,
 Adstabat nostras cum pudor ante genas.
 Nemo tunc alijs, alijsq; reflexibus usus,
 Suppositam pedibus concutiebat humum.
 Nemo loquebatur nutu, dabat oscula nemo,
 Virginis audebat tangere nemo sinum.
 Tunc ego vixissem, chorea nec ludicra nossem
 Festa, nec audissem fila profana lyra.
 Nunc mollesq; chori, citharæq; lyræq; sonantes
 Sæpe sui captum me tenuere jocis.
 At pudet, atq; hujus me pœnitet, omnis abesto
 Tibia, non fatuos post agitato choros;

Non, vel si lateri Venus hæreat aurea nostro,

Tyndaris aut comitem me petat ipsa sibi.

Iacchet utrumq, latus Dryas, utraq, brachia iacchet.

Vtrosq, & Satyro iacchet amata pedes.

Ad rabidi Thyas trieterica saltet Iacchi,

Tinnula Curetum saltet ad æra chorus.

Sit dux ipsa Venus, sit signifer ipse Cupido;

Sæviate hic arcu, sæviate illa face.

Sancta verecundo pietas sociata pudori

Me famulum Bacchi, me vetet esse chori.

Ebrie Bacche vale, turpesq, valete choreæ;

Non ero, qui vestri monstra furoris alam.

Sit mihi sobrietas, sit amica modestia vita,

Sit parcus parcas & scyphus ante dapes.

Sic ego divinis animum emendabo libellis;

Sic sacer Aonidum sacra pudica colam:

Sicejurabo choreas & prælia Bacchi,

O mihi post sancta, Paule, colende fide.

Pristinus interea latum pudor occupet orbem,

Et suget à nobis sobria vita choros.

IN VOTVM MELISSI,

Andreas Mergiletus.

FRatris ut alterius gaudet cognomine frater,

Quam novit patriæ stirpis uterq, notam:

Sic ego, fraterno plusquam mihi scedere juncti,

Non renuo vatis vota probare mei;

Ut cuius quondam mihi praeiuit ubera mater.

Hujus ad exemplum Bacchica dona bibam.

Testibus hic Italis & Gallis sobrius audit:

Audiero hoc talis sin ego teste, sat est.

Γαύλω μελίσσω σχεδὼ ποιητῆ
δεξιῶτάτω.

Δ ὅς ἐμοὶ δ'ὅς ὦτα Γαῦλε
παύρως λόγους ἀκρόην·
δ'ὅς ἐμοὶ δ'ὅς αὖτε χεῖρας
τὰ καινὰ μοι γράφεισθαι.
σὺ παρῶν στρατῷ, ὄρᾳς τε
νῆα πολλὰ, καὶ ἀκρόας.
μετ' ἀγγελοὶ ἢ πλεῖστοι
δὶ γὰρ πάντος εἰσὶν ἡμῖν.
μὴ Γαῦλε μὴ Φίλιε
λαβὲ νῦν ἐμῆιο λύθλιν.
βαρὺ γάρ περ μάλισσά,
ὃ Φιλίστων ἐταίρων
δίλωκεὼς μεμνήσθαι.
ἄγε δ' ἢ Φίλιε Γαῦλε
δ'ὅς ὦτα δ'ὅς, χεῖρας τε
σεο Φιλίστῳ ἐταίρῳ.

N. Reusnerus Leorinus.

IDEM

IDEM AD MELISSVM.

*S*chedi Castalidum decus sororum,
 Qui noctes studio diesq; magno
 Doctis invigilas vacasq; Musis,
 Orpheumq; movens subinde plectrum
 Versus ludis & expolis venustos:
 Quum vultu posito severiore
 A curis gravioribus vacabis,
 Musas excipe promptus advolantes,
 Nec torva lege fronte, sed remissa,
 Excultos nihil aut parum libellos.
 Sic forsan minor ausus est Catullus
 Magnum versibus aggredi Maronem.

S O N E T

A Io. Posthe docteur medecin.

*R*onsard dresse mes pas au saint mont des neuf
 sœurs,
 Belle au pour i monter m' asreichit en Pirene,
 Melisse m' emmielle & me tient en aleine,
 Vtenhove haut me pousse avec ces adresseurs.
 Phœbus pour l' amour d'eus me montre cent dou-
 ceurs,
 Me nourit sur Parnasse & m' enaigue ma veine;
 Qui ense dou-bruiant, ma Moselle Lorraine,
 Ioieuse de m' avoir augment de ses honneurs.

Mais

Mais Posthe, si j'ecri chose digne de nom,
 Qui resente la fleur des saintes Castalides,
 C'est par grace du ciel, en faveur de me guides.
 Ronsard, Belleau, Melisse, Vtenhove, Apollon,
 Dresse, afreichit, mielle, encourage, nourit,
 Mes pas, mes dois, ma vois, mon ame, mon esprit.
 N. Clement de Treles.

IO. POSTHIVS
 IN VITAM AVLICAM,
 Ad Melissum.

QVitrabere infelix specioso in carcere vitam,
 Cunctaq₃ dura pati vult sponte; moretur in
 aula.

Qui servis servire, moram qui ferre recusat,
 Seq₃ irridendum præbere; recedat ab aula.
 Spemq₃ metumq₃ inter dubius qui vivere non vult,
 Omnia qui nescit simulare; recedat ab aula.
 Qui verè esse pius, qui sobrius esse laborat,
 Quiq₃ valere diu; nocituram deferat aulam.
 Aula locus, fortuna suos ubi lubrica lusus
 Ludit, & exaltat nunc hos, nunc dejicit illos.
 Aula mare est, quo non aliud furiosius ullum,
 Non, quo naufragium contingat crebrius, ullum.
 Aula fera est capitum multorum bellua, seruos
 Pessumdans plarumq₃ suos. O terg₃ quaterq₃
 Infelix,

*Infelix, fatua quicunq; senescit in aula!
 At contra felix o terq; Melisse quaterq;
 Ambiguam sapiens juvenis qui liqueris aulam!*

DE RAMO LAVRI SIBI MISSE

à P. Melisso Schedio.

A. MERGILETVS.

*R*Amule, melliti quem misit dextera vatis,
 Francorum quo nil clarius orbis habet;
 Tu mihi Pannonio multo es pretiosior auro,
 Quaq; peregrino fertur arena Tago:
 Non quia victorum circumdare tempora quondam
 Es solitus, fortes & decorare viros;
 Sed quia de Musis praeclarum nomen adeptos
 Non minus extolli splendido honore facis.
 Hunc etenim quondam Daphnen mutavit in usum
 Arbore, qui vaturn rex it Apollo choros,
 Vt qui Pegaseos degustaveret liquores,
 Horum irent circum talia ferta comas.
 Atq; utinam efficiens arctatis nexibus orbem
 Contegeres folijs tempora nostra tuus;
 Nunc illustre meo gererem cum vate poëta
 Nomen, doctorum & totus in ore forem.
 Quin ego si urissem socias mage sedulus artes,
 Et studia ingenio non aliena meo;
 Conspicuos inter vates non ultimus essem,
 Ambiretq; meum docta corona caput.

sic

Sic (memini) Schedius puerum puer ipse monebat,
Annis ut veluti par, ita honore forem.
Fata repugnarunt ultro sectata volentem,
Et quorum ipse mihi maxima causa fui.
Nunc ego consilium infelix detestor, & ipsos,
In rem qui faustè consulere minus.
Interea tacito sub pectore gaudia versem,
Nec minus ac proprio letor ovemq; bono;
Dum, mihi præ cunctis cari fidig; sodalis
Et famam, & quibus est illa reperta, lego;
Armaz, Casareo miror concessa favore:
Venturos possunt hæc abolere rogos.
Et quia doctorum viridi gestamine vatium
Me quoq; donavit, dos ea grata mihi est.
Quã licet haud meritus sim, toto Helicone remotus,
Versibus in vacuis heu nihil artis habens;
Attamen, obstiterint nisi fata, parare valebam
Ingenio; nec enim tardius illud erat.
Et nunc, insignis lauro vatiumq; decore,
Me dignum tali dote Melissus habet.
Ergo tuo letor, vatium cultissime, dono;
Quod mihi perpetui pignus amoris erit.
Et meus ille puer, fuerit modò vita superstes,
Ex hoc nitetur texere ferta sibi:
Altera ferta, mei florentia laude Melissi,
Plus tria quæ videat sacra virere nepos.

MELIS-

MELISSO S.

AVdi meas ineptias, mi Melisse. Obijt mihi his diebus carissimus Psittacus, idq; quantum conjicerelicet, ex mærore inde concepto, quòd ei quotidie blandiri solitus, coëgerit me morbus hoc officij genus intermittere. qua de re quum hac nocte fortè vigilans cogitarem, prosequutus sum eum aliquot versiculis, quamquam adhuc & corpore & animo languidus. Hos autem ad te mitto, partim ut ἀντίδοτον à me accipias, partim ut quod tibi difficile non erit, meliores à te eliciam.
D. 23 Maij, A. 1568.

IN PSITTACVM, PRAE MAERORE ex ægrotantis domini morbo contracto, mortuum.

*Psittacus, Eois quo nullus missus ab Indis
Humanos finxit doctius ore sonos,
Quo nullus vel amabilius vel dulcius, omnes
Dilecto fecit delicias domino;
Languentem miseratus herum, mox languit ipse:
Et fuit (o fatum!) tam gravis iste dolor,
Vt pia maluerit vitam finire volúcris,
Tot mala quàm domini tam diuturna pati.*

Fallor,

Fallor, an ex hominum infidis nunc cœtibus exul

Ad genus hoc volucrum fugit Amicitia?

T.B. mærens faciebat.

S O N N E T

A. P. de Melisse, Franconoïs.

*J' Ay tous-jours, mon Melisse, aimé & honoré
Le poete comme toy, qui scait en Hippocrène
Humer le sucre-miel de la troupe neuveine,
Pour le scavoir couller, en un poeme doré.
Et je ne suis jamais plus content à mon gré,
Que quand j'entès rebruire une mielleuse veine,
Comme la tienne icy, m'eveillant en Lorraine,
Au son harmonieus d'un vers elabouré.
Si la plume, tesor de tout mon heritage,
Obeïssoit encor destrement à mes dois,
Te lairois à ton nom un bien notable ouvrage:
Mais mon fils, ton Clement, heritier de ma debte,
Me pleigeant, te paira le los que je te dois,
Si tu luy fais credit du devoir qu'il accepte.*

Nicolas Clement.

P. MELISSO SCHEDIO.

σροφη.

Μελισσε ὦ μελικώτατε,
Φιλτάτων ἐτάρων

τ

ἐταῖρε

ἐταῖρε παμφιλώτατε.
 σύ μεν μετ' ἀνδρῶν
 διατρέβωμ νῦν μεγατίμων,
 κλέφτας πόλεως μελικάϊς
 μελίοσσαι μελιχρὸς αἰοιδᾶς:
 θζαιρέτων κἄπον νέμων χαρίτων.
 ἐγὼ ᾧ προπρεῶν

ἀντίστροφῇ.

ἀδελφεός σεο, καὶ φίλος
 μέλιχος, χαλεπὰς
 αἰὲ λυπὰς ἔχω τάλας:
 ἀμήχανος τὴν
 χάς βία ἀντιλεγούσας.
 χαίρω δ' ἐσὺ ἐνέκερ
 μάλ' ἀδύνη νόω, σόον ἔντα
 ἔτ' ἀλίω σε βλαμνῆ θαλπόμηνον,
 καλῶς ἄγην. σύ γάρ

ἐπαδός.

νόω φιλαῖς ἀτενῆ με πολλὰ.
 ἐκάντι δ' εὐχομαι νόω τιν' ἄλυπον
 βίον, καὶ ἀρίστην
 τύχην. θεός ἐκ
 ἀπῆμων κίαρ: ἐσπέτω δὲ
 ὑσέραις ἐν ἀμέραις
 ἀμοῖρα ποθῆναι:

ἔλεον

ἔλθον εὐ ἀγάνορα
 τιν ἀνθεὺν πολὺν ἐς χρόνον.
 ὥς θεῶπιον ἄφθιτον
 τᾶς ἐμῆς τύχαις αἶν
 αἶψω, τὸ λοιπὸν.

N. Reusnerus.

SONET

DE PIERRE ENOC A' PAUL
 de Melisse.

St Apollon avec la bande sienne
 Du double-mont m'estoit venu chercher
 Pour m'abreuver (o Melisse trescher)
 Comme il t'a fait, de l'eau Castalienne:
 Je voudroy bien d'une grace ancienne,
 Pour t'assaillir, sur l'arene marcher;
 Et par mes vers tous moyens recercher,
 Tant qu'à la fin la bataille fut mienne.
 Mais te voyant si robuste soldat,
 De grand' frayeur: je ne veux le combat.
 Jusques au jour que te seray notoire.
 Et cependant, soigneux, me muniray
 D'encre, de plume, & tant estudiray
 Que tu n'auras dessus moy la victoire.

T 2 SONET

S O N E T

DE N. CLEMENT DE TRELES
A P. de Melisse.

*L'Emperiere Iunon, & la Grace, & la Muse,
Se querelloient pour toi, en presence des Dieux;
Chacune t'honorant à l'envi de son mieus,
Chacune prodigant en toi sa grace infuse,
Disoit t'avoir gaigné sur sa compagne exclusive.
Iunon te demandoit pour ses lis precieus,
La Grace te vouloit pour son miel gracieus,
La Muse, pour les vers aus-quels elle t'amuse;
Quand Iupin & Phebus juges de ces debas,
Dirent Melisse, qu'une ainsi ne t'auroit pas,
Mais qu'indivis serois & pour eus & pour elles.
D'autât qu'ecrus de plume ou de Cygne ou d'Aiglon,
Qu'ensemble servirois aus grãdeurs immortelles
De Iupiter, Phebus, Grace, Muse & Iunon.*

T. B. AD MELISSVM.

*M*ellitissime quaso, mi Melisse,
Quo mellita magis nec ipsa mella,
Nec ipsi lepidi magis lepóres,
Nec est ipsa Venus magis venusta;
Quisnam hoc nomine te beavit augur?
Fallor, an tibi vel novem Camæne,

Vel ipsæ Charites tibi hoc, Melisse,
 Prasagæ puero dedere nomen?
 Sed o parcite vos mihi, Camæna,
 Et vos o Charites. Melissus iste
 Quorsum? nam potius vel est mel ipsum,
 Vel est ipsa opifex μέλισσα mellis,
 Vel certè ipsius officina mellis.

GRAECE' REDD. A N.
 REVSNERO LEORINO.

Μελιχρώτατε κλυθιὼ μέλισσε,
 αὐτὸς ὃς μέλιτ' ὠλεον μελίχρως,
 καὶ πρῶτος χαρίεσσ' ἡ χάρις,
 ἄβρῆς ἄβρότερος καὶ ἀφροδίτης:
 τίς σοι τοῦνομα δῶκε μάντις ἡδ' ὕ;
 ἦτοι ἐννέα σοι φίλαι δεῖναι,
 ἢ αὐταὶ χάριτες φίλον, μέλισσε,
 παῖδ' τοῦνομά σοι δόξαν προγνῶσαι.
 ἄλλ' ὦ μοι δότε τὸτο νῦν δεῖναι,
 καὶ φίλαι χάριτες: μέλισσ' ἔστ'
 ἢ χάρις; πρότερον μέλ' ἐστὶν αὐτῷ
 μέλισσ', μελιποιοῦς ἢ μέλισσα,
 ἢ δ' ἤπερ μέλιτ' δομὴ μελισσῶν.

ALITER A FRIDERICO
 SYLLAEPVRGIO.

T 3

Εἰπέ

Εἰπέ μοι μελίτ' ἔσατ' ὦ μέλισσε,
 μέλιθ' μελίτ' ἔσερ' Ἀΐηκοιο,
 Χαρίτων χαρίεσσ' ἀγλαάωμ,
 Κομψὺς κομψότερ' εὐπρεπὺς, Κυθήρης
 ἡμερτὶς ἡμερῶσερ', οὐνομ' εἰπέ
 Τίς σε τῷτο φάτιξε δεσπιδῶς;
 Μῶν τιν αἶ Χάριτες τόδ' ἢ Μῶραι
 (Μάντιες τε προφύτιδες τε δ' ἦναι)
 Οἴκων παιδί νεογνῶ; Ἀλλ' ὅπως δ' ἢ
 Τλωδ' ἐπωνυμίῳ λάχεν μέλιοςθ',
 Εἴτε οἱ Χαρίτων ποτ' ἢ Μουσῶν
 Οἶσδ' ἦν, εἴτε καὶ οὐ, (φθόν' θ' δ' ἀπέσω)
 ἢ πῶς δ' ἐμέλι' αὐτό, ἢ μέλισσα
 Ἐργάτις μέλιθ' πανδ' ἔργ' ἢ γυν
 Ἐργασήριον αὐτῷ εὐμελιτῆρ.

IMITATION DE TH. D. B.

Par Fr. d'Averly.

Dy Melisse, quies de si sucrée essence
 Que plus douce n'est pas du doux miel la douceur,
 Ny tât en grace heureux des graces le bon-heur,
 Et moins est des gais dict's gaye la bien-seance:
 Quel devin de ce nom fortuna ta naissance?
 Ou je me trompe, ou' c'est des trois fois trois le
 chœur;
 Ou les Charites t'ont, predisant ton bonheur,
 Imposé ce surnom Melisse en ton enfance.

Pardon

Pardon Muses & vous courtoises sœurs ausy:
 Mais à quoy? car on veoit que ce Melisse cy
 S'il n'est plus que cela, est du tout miel Attique;
 Ou bien l'abeille meme artisanne du miel:
 Ou si vous ne voulez me l'avouer pour tel,
 Il est donc le rayon ou le miel se fabrique.

SONET IMITE' DV LATIN

DE T. D. B.

Ryme dissoute.

Je te prie di moi, mon tresmielleus Melisse,
 Qui es plus que le miel mémement mielleus,
 Qui es bien plus gentil que n'est la gentillesse,
 Qui es plus que Venus venuste & plus courtois:
 Quel devin avise i' imposa ce beau nom?
 Le me trompe, ou ce sont toutes les neuf Came-
 nes,

Ou les Charites sœurs, presage, qui t'ont mis
 Mon Melisse, ce nom en ta tendrette enfance.
 Mais non, Camenes, non; vous me pardonnerez,
 Et vous Graces ausi: car ce Melisse ici
 Comment? il est plus tot ou bien le miel suave,
 Ou l'utile Melisse ouvriere des raïons,
 Ou veritablement pour mieu dire, il me semble
 Que c'est la meme ruche, ou se forme le miel.

N. C. de Treles.

T 4 ANDRE'

ANDRE' DV CROS
à P. de Melisse.

*E*schappé de l'horreur des massacres de France,
Errant parmi la nege, & les chemins glassez,
M'ennuyant de l'ennui de ceus que j'ai laissez,
Gravant dedans mon cœur leur indigne souf-
france;

Je voi d'un meilleur Ciel la fertile clemance,
Je suis tout estonné, qu'en ces mois oppressez
De la rigueur du froid, ces lieux soyent tapissez.
De fleurs qui du Printans remarquent l'excel-
lance:

D'y trouver en cet ans l'agreable verdeur
De la belle Melisse, espandant une odeur,
Qui fait que l'Hyver triste en douce grace abon-
Sur tout je m'esbahi, que celles que mes yeus (de.
Ont ailleurs veu sortir, delectent peu de lieux:
Cete seule Melisse emmiele tout un Monde.

N. REVSNERVS AD P. ME-
LISSVM SCHEDIVM.

*S*chedi culte, tot e meis amicis
Mi carissime; quid geris negoti?
Que te vita manet? valesne bellé?
Venistin' satis ad tuos penates

Fausis

Faustis sideribus? satisne cuncta
Succedunt tibi prosperè, tuisque?
O lati mihi nuntij ac beati!

Legi sæpius, & libens relegi
Tuos hendecasyllabos venustos,
Suaves, dulciculos & elegantes.
Ex ijs perspicio tuum favorem,
Mentem candidulam, aureosq; mores,
Qui jungunt mihi te, meisq; Musis.

Sit o sit bene, sit tibi beaté,
Mellitissime semper o Melisse:
Ni te plus redamo meis ocellis,
Semper sit mihi sit precor maligné.

MELOS GALLICOLATINVM.

Fr. D' Averli.

MELISSE, que c'est grand' peine
De se voir, pour ne se voir!
Telle veuë un bien ameine
Pour faire cent maus avoir.

Melissus.

FRANCISCE, quisquis commeminit boni,
Duris medetur, queis premitur, malis:
Clusis ocellis corporatis,
Lumina mente patent aperta.

T S Lt

Le plaisir de la presence

*Que nous goustons par les yeus ,
Au seul penser de l'absence
Perd le meilleur de son mieus .*

Amittit absens delicias amor ;

*Sed quas receptet fœnore duplici :
Quales retrogressi parumper
Acrius instimulant resultum .*

C'est une vie imparfaicte

*D'estre loing de ses amis ;
Comme la mort est parfaicte
Quand en oubly lon est mis .*

Oblivio est mors , at reparabilis

*Cui vita nimirum est animus memor .
Accuset ipsum se necesse est ,
Si quis opem sibimet recuset .*

Or gardons que l'oubliance

*Meurtriers ne nous face pas ;
Mais par double souvenance
Delivrons nous du trespas .*

Alter procul sic viderit alterum ;

In morte vivi sic erimus simul .

Quam

*Quam reddet imperfectam utringque
Officij integritas amici.*

NICODEMVS FRISCHLINVS
P. MELISSO S.

Paule Camænarū decus, & nova gloria vatum,

Qui, quod nominibus diceris esse, facis:

Nam tibi mellifluo manat de gutture carmen,

Quo non est liquidis dulcior Hybla favis.

Iuppiter, ut metuo ne me præsepia fucum

Vestra, procul socio rure Melisse fugent:

Tam mihi displiceo; quoties tua carmina volvo.

Tam videor cygnos anser adire bonos.

Cæcus amor Possibi me censuit esse poetam,

Et vates inter dixit habere locum;

Dixit & hoc alius. sed non ego credulus illis;

Meque mei curta metior arte pedis.

Si strepero tamen oblectat te murmure crabro:

Efficiam, quod me Paule Melisse iubes;

Fatag, lugubri Camerari tristia versu

Exequar, & cineri justa suprema dabo,

Vt primum ad patrios sospes remeare penates.

Nunc paulum a nostro cogor abesse foco.

Argentina mihi veterum visenda Trebocum,

Otia dum nobis Siria flamma facit.

Quod si culta parum peraget præconia carmen

Flebile; eo lacrymis aptius illud erit.

CAR.

CAR. VTENHOVIVS C. F.

Est quoq; cognatū mihi cur tua ploret ademptum
Melpomene, tragicos detq; Melisse sonos.
Vel quia certus amat citharædi numina Phœbi.
Melpomeneng, tuam, Terpsichoreng, meam;
Vel quia mellita mihi consuetudinis usu
Gratior Hybleo melle, tuoq; fuit,
Melle tuo, quod melle tamen mihi dulcius omni,
Cecropysq; solet gratius esse favis:
Vel quia par candore tibi est, nec cedit olori
Docte poëta tuo, liliolisq; tuis;
Vel quia cognatis quanto caput altior extat
Omnibus, hoc animi dotibus ille prior.
Est tamen invidias, cur irascaris & illi;
Injecit dominas in tua iura manus.
Debita, si nescis, tibi pessimus interceptit
Carmina cum lachrymis, nemolisq; meis.
Queis ego dum cursum properantis sistere conor,
Te spolio totidem, quot tulit ille, modis.
Quos & olorinis si versibus addere fas est,
Iam numero numeros vicero Paule tuos.

N. R. P. EPIGRAMMA.

*N**vm sperata sui pro carmine dona patroni*
Musa domum tulerit nostra, Melisse rogas?
Non

Non tulit . at causam vis scire ? putatur in aulis

Nil nisi nugarum Pieris esse parens .

Imò meüs (quod tu mirabere fortè) libellus

Vile ligaturæ non retulit pretium .

Desipere ipse mihi Phæbus credatur, ab aulis

Si numeris speret præmia digna suis .

Aula dabit citius satius quàm vatibus aurum :

Vsq; adeó Musæ est nullus, & artis honos .

SONET

A P. de Melisse.

La mer Adriatique & la Méditerranée,

Qui m' ont fait naufrager au sein de leurs fureurs ;

Ne s' aprivoient point tant d' horribles mal-heurs,

Que la mer, ou se pert mon errante carene .

Les ondes sont mes pleurs ; les vens, ma triste a-

leine ;

Les rames sont mes vœux ; les voiles, mes erreurs ;

La proue & poupe sont violentes fureurs ;

Le mast, constant amour ; l' ancre, douleur & peine ;

Le timon, vain espoir ; mes compagnons, souci ;

Et le patron, Melisse, est un aveugle amour,

Qui sans fare voguant m' emporte à-l' aventure .

Toutes les autres mers ont sond & port aussi,

Et derobent aus vens le repos à son tour ;

Mais las ! sans fond, sans port, l' orage ici me dure .

Ne Cures Verba Malorum.

EX

EX TITO VESPAS. STROZA,
Ad Antonium.

*Accipe in auditu formam maris, et mea quasi
Cymba sit, Antoni, structa magisterio.
Vnde heic sunt lachrymae, venti suspiria, remi
Vota, error velum, mens male sanaratis,
Spes temo, cura comites, constantia amoris
Est malus, dolor est anchora, navita amor.
Adde q̄ est portus reliq̄s maribus; mare nostrū
Non tantum portu, sed statione caret.*

C. VTENHOVIUS AD MELISSVM,
De Io. Lucienbergio.

*NE mirere tui, mihi quem producis, amici
Pectoribus sedem tot posuisse bona.
Cui medium Latios, medium cognominis huius
Teutonas, à luco & monte dedisse liquet;
Montibus & lucis gaudentia numina dotes
Haic quoq̄, credibile est contribuisse suas.*

IN P. MELISSI SCHEDII
à Gwyllt in linguam
Germanicam.

IOHANNES VTENHOVIUS.

Primus

PRIMA Palestinae desertur adorea linguae,
 Sancta quod a saclo principe nomen habet.
 Floruit hinc seros & Gracia docta per annos,
 Et Sophiae & linguae laude superba sua.
 Extulit Aeneadas per longos gloria fastos,
 Aemula divitijs Cecropi lingua tuis.
 Sed nihil ut duro non stat superabile saclo,
 Cunctaq; sub dominas fors trahit atra manus;
 Quaeq; suis celebres dum laudibus aethera tangunt,
 Expertae similes, succubuerunt, vices.
 Scilicet his veterem Mavors spoliavit honorem,
 Miscuit & patrijs barbara verba sonis:
 Nescio quo superum quum Teutona terra favore
 Perstiterit proprijs usque decora notis;
 Excluseruntq; peregrini sermonis abusu
 Servavit patrios inviolata modos.
 Hanc sibi nimirum solam Germania laudem
 Vendicat; his proprijs floret honora bonis.
 Sed contenta suis sese occulit haec tenus arvis,
 Imperiumq; suo terminat ipsa solo.
 At duce jam Paulo surgit spes magna Melisso:
 Maeste age plaude tuo Teutonis ora duci.
 Spes surgit duce certa tuo, nempe ardua cernes
 Mox tua per latas fulgere signa plagas.
 Maeste age Paule tuae pater, & dux inclita lingua;
 Maeste triumphales scande animosus equos,
 Imperiumq; vagum Franci diffunde per orbem
 Nominis, & toto ser tua jura mari.

Vosq;

Vosq; alij latis populi concurrite turmis;
 Cum duce, Teutonidum signa, fovete suo;
 Ac finite ut vestras volitent numerosa per oras,
 Et decorent titulis compita cuncta suis.
 Sed tibi Francigenæ quæ præmia Paule rependent?
 Quæ meritis cedit laurea digna tuis?
 Nulla, nisi ut patrio tua cum sermone precentur
 Fama per æternos stet veneranda dies;
 Teq; pari, patriam quo, complectantur amore,
 Et tua juncta suis stemmata clara ferant.
 Interea docto da vela secunda labori,
 Et celebris volita sera per ora virum.

C. VTENHOVIVS C. F.
 In P. Melissi linguæ Germanicæ
 à Gwyllw.

MErx bona si qua vadum Francónis obambulat
 udum,
 Dispeream, si non illa Melisse tua est;
 Teutonice qua prisca doces commercia lingue,
 Qua duce nemo domum non gravis ære redit.
 Teutonius hanc igitur sibi, Belga, Britannus, Iberus,
 Italus hanc, Danus, Celta, Polonus emant.

PAVLVS MELISSVS.
 Au raport des memes lettres,
 SEV SALVS PLVMIS.

ODE

O D E

La plume, qui souloit estre
Vne dextre
Armée contre la mort,
Maintenant est la mort meme
Par extreme
Langueur d'un foible renfort.

¶ Ce n'est plus cete lumiere
Coustumiere
D'esclairer la nuit des ans:
C'est un grand nombre sans nombre,
Qui fait ombre
Aus escrits des bien-disans.

¶ Il faut user en ce vice
De police
Domtant le monstre emplumé;
Le fol monstre insupportable,
Dissemblable
Au nom qu'il a presumé.

¶ Mais qui bridera sa rage
D'un mors sage?
Mais qui le pourra lier?
Ou sont ces vaillantes dextres?
Paul des lettres
Est main, espee, & bouclier.

Z

¶ Sa

¶ Sa plume du tems maitresse,
 Vengeresse
 De l'oubly, mort du tombeau,
 Aus plumes infortunées
 Et arnées
 Naist comme un salut nouveau.

François d'Averli.

VSVM ALIS PVLSES.

QVi l'ignorance eshontée,
 De nul encore dontée,
 Rangera deffous le frein
 D'une industrieuse main?
 Qui ramenera l'usage
 Du vrai Tudesque langage,
 Les mots durs adoucissant,
 Et les rudes polissant?
 Qui d'ailes inusitées
 Du bien public agitees
 Ira recercher aus vieux
 La grace de dire mieus?
 Paul entre tous connoissable
 Sera l'abeille agreable,
 Qui du miel de son beau nom
 Vous fera ce riche don.
 O Nation vicieuse,
 Si tu te rends envieuse

Du present de ta grandeur
 Et gloire de ton donneur !
 Sais-tu, quelle est ton envie ?
 Elle est la mort de ta vie.
 Contre les heureux esprits
 La honte sera ton pris.
 Par la coustume enrouillée
 Ayant ta langue souillée
 Veus-tu tousjours crouasser,
 Et le Cygne menasser ?
 Cela n'est pas jalousie,
 C'est la meme frenesie
 Croire le mal estre bien,
 Puisque l'aage l'a fait sien.
 Le tems fait meurir les pommes,
 Et aigrit le tas les hommes :
 Il peut le jour apporter,
 Non leurs tenebres oster.
 Tousjours & tousjours la terre
 Au ciel menera la guerre ;
 Et la sotte passion
 Rira la perfection.
 Le peuple ignorant s'efforce
 Aus Muses de faire force ;
 Mais le peuple ne scait pas
 S'aider de plomb & compas.
 Laissez là donc le vulgaire
 Vous, ausquels il ne doit plaire ;

Et retirez de vos yeus
 Leur rideau pernicieux.
 Chacun ne le peut pas faire,
 Mais un chacun se peut taire;
 Ce qu' un mois vous celera,
 L' autre scavoir le fera.
 Ce pendant toy qui assembles
 Des fleurs, à qui tu ressembles;
 Des fleurs, non serves du tems
 Comme celles du printems:
 Pousse d' un vainqueur courage
 De parler le droit usage,
 Par diligence & labeur,
 Deus ailes de ton honneur.

Fr. d' Averly.

P. MELISSO I. I. BOIS-
 SARTVS.

ARdua dum recolis, dum mystica sacra revolvīs
 Et concinnatum fundis ad astra melos;
 Dumq; doces Solymam peregrino barbiton uti
 Plectro, & Teutonico dulcius ore loqui:
 Hac intempesto vereor ne tempore mittam,
 Aut turbem scriptis seria vestra meis.
 Ast audebo tamen, meq; ad tua limina sistam:
 Vnica jacturam non facit hora gravem.

Nolo

Nolo ut post habitis nugas gravioribus istas
 Tractes: sunt alio nostra legenda die.
 Otia deposito tantarum pondere rerum
 Nactus, ad hos vertes forsitan ora jocos.
 Materia hac magno si non est digna Melisso,
 Quid rum? Boissartum diligit ille tamen.

ODE DE N. CLEMENT
 A P. de Melisse, poëte
 laurier-couronné.

VN saint Apollon du ciel
 Tambrosiant la poitrine
 De saliqueur nectarine,
 Melisse, te fait de miel,
 Et de miel fait ton saint vers,
 Dou-coulant en l'univers.

Vn essain Chretien nouveau
 De Pallas, & de Charites,
 Et de Muses miel-confites,
 Aus ruches de ton cerveau
 Menage le miel sucré,
 Que tu as à Dieu sacré.

Pour l'eau d'Helicon tu bois
 Le saint miel de l'Ecriture,
 Qui par ta veine murmure
 L'acort Alleman-francois,

Sur la harpe au Roi-pasteur;
Chantant le Tout-createur.

Tu suis à droit les François
Aus lois de la poësie;
Ils font de ta Franconie,
Et tiennent encor ses lois:
Tu suis bien l'invention
De ceus de ta nation.

Vn jour cete nouveauté
Plaira à ta Germanie:
Cete douce symphonie
N'esclave sa liberté;
Cen'est que par Goudimel
Lui donner gout de ton miel.

Vi donc heureux & content,
Et t'altere, & te desioie
Au miel de la source soueue,
Qui rebruit l'Omnipotent:
Vi & dila majesté
D'une seule Deité.

SONNET, A' LVI ENCORES.

VN autre animera sa harpe fredonnée,
Pour attirer coïement les bestes & les bois,
Ravis de la souplesse agilitant ses doigts,
En une fantaisie à leur plesir sonnée.

Tu delicateras l'oreille Chretiennée,
 Au succrin emmiellé de ta harpe & ta vois;
 Melisse, louangant mielleusement les lois
 De Dieu, tu raviras notre ame à Dieu gaignée.
 Arrier harpe profane, arrier chatouilleus son,
 Arrier bois desamés, & feres sans raison;
 Ces chans sont de David mielleusement celestes;
 Ces chans sont fais aus sains, & sacrés au Seigneur:
 Melisse, acheve-les; tu auras plus d'honneur
 D'estre un gaigne-ame à Dieu, que contenter
 les bestes.

Εἰς τὰς μελωδίας Παύλου ἡ μελίσσος
 Σχεδὸν, ἡ ποιητὴς δ' αφηφόρος,
 φραγνῶ.

Α. Σμαῖτα μὲν τὰ δ' εἰ, ποῖα; πόθεν δ' ἐτε καὶ
 τίς ἐστιν

ἐστὶ, τοπρωτορ ταῦτα μελιος ἀμνι; ;
 παῦρα μὲν, οἶον ὁρᾷς, ἀλλ' ἡδ' ὑπὸρ ἡ μέλι λεί-
 ω τις ταῦτ' ἄδ' ἡμῖν ἐπισαμνῶς. (χρῆμ,
 Παύλος δ' ἐστὶ καλὸν μάλα τὸ τοῦ ὀνόματι με-
 λίσσος

φραγνογενῶς, μὲναις μελιχίσι φίλσ.
 ὅ μὲν ὁπάσσαι γέρας αὐταὶ διττὸν, ἔθνη καμ
 ποιητῶ ἀγαθόν, καὶ μελοποιόν δμῶ.
 ὅ καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων, ἄθλον αἰοιδῆς
 ἐκ δ' ἀφῆς σεφαννον κρᾶσι δ' ὤκε φορεῖν.

Z 4 ΤΟΥΝΕΚΑ

τῶννεκα δ' αφροφόρον καλέεσθαι ἄνωγεν ἄ-
οιδ' ὄν,

τοιάδ' ἐπεὶ δ' ὥρῃ σύμβολα προσθέμεν
ἐν σάκει κρίνα τριῶν, κόρυν δ' ἐγὼ ὑπερβην
ἀνοικτῶν,

καὶ πτόμνον χρυσέης κύκνον ὑπὲρ σεφά-
νης.

τῶτοις κοσμηθέντ' ἔθελεν μεταρίθμιον εἶναι
τάξι. τῶν ἀνδρῶν ἀματὶ ἐν γενέων.

ἢ ποῦ τις τάχα τῶν ἐρατῶν μελίσματα ἀκού-
σας.

καὶ κραδίῳ τερφθεῖς, ὅν ποτὶ θυμὸν ἔρει:
ναὶ δ' ἢ τῶτο μέλ' ὡς γλυκερῆς καλὴ ἐσμ' ἄ-
πορρώξ

κελτὶδ' ὡς ἁρμονίης, ἢ καὶ ἰταλικῆς.
ἔρρετε δ' ὅσφωνοι γλαῦκες συγεροὶ τε κολοιοί,

κ' ὡς τις τῶν ἄλλων ὕμνι ὅμοι' ἔη:
τόρπνότερ' ὡς κύκνος μικρὸς θρόν', ἢ πολὺς
ὕμν'.

κρωγμός, ἂν ἡρίας βαλλόμενος νεφέλας.
οὕτω γὰρ τις ἔρει, κρίνα σεῦ, βασιλῆα δ' ὥρῃ.

λητοῖς δ' ἐω τ' ὄρνιθ' πολλὰν ἀγασσάμεν.
ἀλλὰ σὺ τ' ὅταν χαῖρε, πλέω δ' ἐπεὶ τοιάδ'
ὁπίσσω

βύλεο κικνέω ἀδ' ἐμναίσομαι.

Iohannes Ladislaus.

IN

IN MELISSI CANTIONES
musicas, I. S. Anno 1565.*Paule quid ulterius? poteras certare Tibullo.**Nasoni poteras, Lotichiove tuo:**Plus ultra niveum curru sed vectus olorum**Ingenij fundis lilia clara tui.**Iosquinos etiam, veteres & arionas inter**Harmonicis gaudes nomen habere modis.**Quid tibi Paule prater meritis pro talibus? illud**Comprecor, o anima pars bona Paule mea;**Quo pellis curas ac mentis nubila versu,**Hoc tibi sit Christi gratia paxq; comes:**Quo superum laudes ornas ac numina cantu,**Hoc tibi se supera det Deus arce canas.*

G. FABRICIVS CHEMNIC.

*Carminesunt quos Musa beat, quos Musica cattu,
Sed solos: Schedio Phœbus utrumq; dedit.*

GRAECE' REDD. A N. REVSNERO.

*Τὸνς μὲν μῦθ' ἔπεισι μακαρίζῃ, τὸς δ' ἐμὲ
λεοσι:
Φοῖβε δ' ὅς σε χεῖρ' ὀνείκε' ἔπε' ἠδὲ μέλη.*

A. CHAROPVS.

Z S

Dum

Dvm graviore canis resonantia carmina plectro,
 Harmonicis modulans cantica sacra sonis;
 Musa cothurnatas inter suprema puellas
 Adstupet, Austriaci Caesaris illa comes:
 In blandog³, pios miratur carmine cantus
 Delenita tuis aula, Melisse, modis.
 Scilicet hoc Francis, quibus est heroica virtus
 Ingenij, supera venit ab arce datum:
 Venit, & est quiddam, quo non se jactitat alter;
 Est, alijs raro quod dat habere Deüs.
 Hac duo calitibus quoniam conjunxeris aquis,
 Molliter ut numeris neçtere verba queas,
 Suaviter atq³ simul dulces componere cantus,
 Queis mulces hominum corda, Deümq³ moves:
 Tu neg³ postremus vatum, neg³ musicus exors,
 Cantas mellitis carmen utrumque sonis.
 At tu Paule, favis cui stillant omnia puris,
 Maçte, precor, cœptis maçte poëta tuis.
 Adde favis neçtar, superadde recentia mella:
 En, nunquam vacuus melle Melissus eris.

IN P. MELISSI ET A. LOB

WASSERI AENYDRII PSALMOS,

C. Vtenhovij epigrammata,

AD THOMAM REDIGERV

SILESIVM.

Plus & aqua laudator aqua, mellisque Melissus
 Contulit in psalmos, mi Redigere, suos.
 Qualibet utq, meo vel aqua mel dulcius ori est,
 Dulcius ambrosia sic mihi mel vel aqua.
 Flumina sectetur populus; mihi vena Melissi
 Mellea mellifluis imbuat ora favis.

Simplicis humor aqua si quem capit, ille palatum
 Proluat AEnydrii fonte lacuque sui:
 Si quis aqua contra capitur dulcedine mulsæ,
 Labra Melissæo melle favoque riget.

Qui pro melle merog, meras abstemius undas
 Diligit, hoc pellat consulo fonte sitim:
 Poela sed invento qui melle Acheloia temnit,
 Ille Melissæo ponat in amne sitim.

Potet aqua, qui laudat aqua: mihi mella Melissi
 Potanti mulsum sunt mage grata merum.

SONNET DE FR. D' AVERLY.
 A P. de Melisse.

Rarebat est l'ouvrier de ce petit tableau,
 Ou il a de grand art ensuivy la nature,
 Animant d'un trait visf certe morte peinture;
 Morte touchant l'esprit, vive quant à la peau.
 Le corps, en ce qu'on veoit, est rené de nouveau;
 C'est D'Averly, c'est luy, & nō sa pourtraicture:
 S'il

*S'il parloit, il seroit parfaite creature;
 Mais cela ne depend des forces du pinceau.
 La plume le peut bien, ouy la plume d'un Cigne
 Non celle du corbeau. or n'en congnoy je point
 Melisse un mieus chantant que toy, ny plus insi-
 gne:*

*Si donc quelque esguillon de mon desir te point;
 Donne l'ame à ce mort, la vie & la parole,
 Afin qu'avec tes vers jusqu'au ciel il s'envole.*

RESPONSE DE P. DE
 MELISSE.

*SI j'estoy, D'Averly, ce Cygne enamouré
 Qui fit naistre d'un œf Pollux avec Helene;
 Je donroy vivement à ton pourtrait halene,
 Voire l'esprit & l'ame au corps transfiguré.
 Deus ailes y seroent rangées à ton gré,
 Ainsi la terre & ciel il auroit en domene:
 Mais à ce ne suffit de ma plume la vene;
 Plus-tot fera celá ton vers elabouré.
 Car des-jà bien on voit, què la voix de ta bouche
 A rendu plus gaillard ce demi-mort pensif;
 Et guere ne s'en faut, qu'il ne soit du tout vis.
 Pren ton style François, & ses levres en rouche;
 Soudain l'esprit entier s'emouvoir on verra.
 Et un second roymême avec moy parlera.*

IN EFFIGIEM
FR. AVERLINI EQ.

TRes animæ picto spirant præcordia circum:
Plus quàm vivus homo vivida imago tua est.
Prima accepta suo Franciscæ ferenda magistro,
Altera deinde tibi, tertia deinde mihi.
Pictor peniculo, tu rhythmo, voce melòdus
Indere rei mancæ priva elementa valet.
Ergo agi quei poterit quæso vel mortua credi
Forma, velex una vivida parte minùs?
Nam tribus aut vitis tua prædita constat imago,
Ex tribus aut verus facta animabus homo est.
P. Melissus Semper-francus.

IO. POSTHIVS MED.
Ad Melissum.

OMnia præsentem minitantur Paule ruinam,
Nec procul extremum jam reor esse diem.
Ergo quid ingenio tantos perferre labores,
Quid prodest fama nomina tanta sequi?
Quæ mare, quæ terras, quæ flamma cremabit Olympum,
Illa eadem exitio carmina nostra dabit.
O valeant Helicon & inania numina Musæ,
Nostrag, sit soli mens operata Deo.
Sola hominem pietas etiam post fata sequetur:
Cætera sunt umbra, somnia vana, nihil.

MELIS-

MELISSVS POSTHIO.

Exuere ergo jubes naturam prorsus? agendum

Est aliquid: menti pręgrave torpor onus.

Postgenitis notescat, uti non segnia, Posthi,

Oria maluerit nostra Minerva sequi.

Nempe dedi psalmos regale pœma Tudesco:

Me penes impietas non habet ulla locum.

A reliquis eadem (quanquã nego sacra) remota est;

Quæ citius, quàm sint nata, perire solent:

Nec metus his flamma. felicius illa peribunt,

Vltimus exusto quæ cremet orbe rogos.

LVDOVICVS MA-

SVRIVS PAVLO MELISSO S.

O DEN quam misisti, mi cariss. Melisse, in Hortini nostri nuptias cantatam, magnacum voluptate legi, doctam illam, scitam, elegantem: in qua etiam quod honorificam nostri mentionem feceris, gratiam habeo quàm possum maximam.

mam. Mitto rhythmō Gallico scriptum carmen quod postulas, non ea qua decuit diligētia elaboratum, sed quali me multæ inter hos tumultus uti sinunt occupationes. Quod autē illud numeris cujusdam ex meis canticis, quæ Gallica novissimē scripsi, possit etiam cani, canticum ipsum cum numeris mitto: nondū enim posteriora illa in lucē emisi. Psalmos tuos Teutonicos, de quibus scripsisti, si ad me perferri curabis, gratissimum feceris: sunt enim hīc mihi amici Germani, qui, si minus ego linguam calleo, illis magnopere delectabuntur. Ego interim si quid tua gratia possim, operam dabo ne usquam meum officium desideres. Vale. Sammaria, 1x Cal. Iunias, clō 10 LXXIII.

EPISTRE DE C. V.

A SON PERE.

BIEN que vos lettres ne requierent aucune response, si ne m'ay-je sceu garder de vous faire ce mot, tāt pour vous remercier de la peine que prenez à nous faire part de toutes occurrēces; que pour vous dire, par faute d' autres nouvelles, celles

celles qui se sont presentées ces jours passez à mes yeus: lesquelles m'ont esté d'autant plus estranges qu'elles m'estoient inespérées; & toutesfois je n'en ay jamais attendu de plus agreables. Or afin de ne vous tenir longuement suspens, qui eust jamais pensé d'ouïr ces nouvelles, que de la main de ces grossiers hauts Allemands le Psautier sortiroit, traduit en rythme d'aussi bonne, voire, à mon advis meilleure grace qu'il n'est en François? Ceste foire de Francfort nous en a donné un coup d'essay dudit Psautier; la lecture duquel, ven l'elegance, douceur & grace naïve, ne me peut souler. Si j'en eusse eu un qui fust à moy, vous en eussiez eu la veüe des mains tenant: mais je crain qu'à grand peine le scauriez lire, tant pour la petitesse de la lettre, que pour la hauteſſe du stile Alleman; outre ce que l'Orthographe est aussi toute autre, que la cōmune impression. Pour mon regard je la trouve tresbonne; & suis marry que de long tems l'auteur, nommé Melissus, yel'ait mise en avant. ce m'eust esté jadis une grande espargne à l'introduction de la langue Tudesque. Quoy que soit, je seroy bien aise d'ouïr la-dessus le jugement de ceus qui mieus que moy

moy
juger
aupre
un C
N. a fa
sition
ouvri
Qu
Ny
le n'e
les M
endro
ce, le
d'avo
cosse
des d
plus
l'aye
jen'a
aye
tine
un fi
quan
tenra
dits
de vo

moy (pour estre Allemans) en peuvent
juger: tant y a que le Psautier de N. semble
aupres de celuy de Melissus, l'ouvrage d'
un Cherilus. Car outre ce que le livre de
N. a faute de ceste grace, scavoir & dispo-
sition, qui fait vivre les œuvres avec les
ouvriers; il semble

Qu'il ne sçait que c'est de mesures,

D'apostrophes, ny de cesures;

Ny de ces preceptes divers,

Qui monstrent à faire de vers,

Je n'en scaurois plus que dire, sinon que
les Muses Tudesques n'ont moins en cest
endroit démontré leur scavoir, leur gra-
ce, leur vertu, que les Muses Escossoises,
d'avoir fait naistre un Buchanan de l'Es-
cosse sauvage. Je ne scauroy dire lequel
des deus m'a par sa translation apporté
plus de contentement & plaisir; duquel
j'ay esté tellement transporté, que d'aïse
je n'ay sceu me commander, que je ne luy
aye escrit une Elegie tant Greque que La-
tine (desirieux d'avoir la cognoissance d'
un si joly esprit) dont vous feray part,
quand il vous plaira. Cependant me con-
tentât de vous paistre de l'esperance des
dits Pseumes, je feray ici fin, priant Dieu,
de vous tenir avec heureuse & florissante

vieillesse en sa sauvegarde. D'Everfeld, ce
14.me d'Octobre, 1572.

DIALOGVS
D' AVERLAEI ET MELISSI.

FALLIS iudicium meum Melisse, qui
cum sis nec malignus nec noxius, ta-
men te utrumque praestas. M. Quidum?
possumne alius a me esse quā sim, aliusque vi-
deri quā videam? insolens sermo solitis
moribus. D. Peregrinus est in specie, sed
ipsa causa domesticus. Nemo quidem nisi
magnopere rudis ac devius nescit Paulum
non esse paulum, imò panchrestum igno-
rantia, pugilem Musarū, pulmentum do-
ctrinae: nec non facile quivis patietur Me-
lissum dici poëtarum melissophyllum. At-
tendit tu Apollinei gregis vestigia perse-
quens, gradu non vulgari, carmina cōdita
fundis, ut aliorum more sis dignitati pa-
tria, tibi; ornamēto, universis usui: ita
assurgis ad supercilium apicemque gloriae,
ut prohibeas non modò ceteris ascensum
desperatione imitationis; verum etiam
antecefforibus tuis gratiam laudemque; si-
bi apud omnes partem detrahas spoliisque;
ac illorum memoriam maioris lucis splen-
dore

dore perstringas, & caligine præstinguas.
 M. Liberum est omnibus bene cum dicere tum facere. Sunt candidati, sunt mediū locū capeffentes, sunt & qui ad fastigium contendant, quamvis subsideant e longa via relanguētes. neque tamen hæc res excedere debet ad competētium querimoniam, atq; efficere ut vel pugna senescat, vel ij avertantur a decoro prælio, qui cum valentiore certant; ubi vinci ac vincere pulchrum: sed cum animo suo unicuique confistendum est, cum ignavia atq; desidia. Cætera sunt in opinione posita; quæ cum sæpius nos suis cuniculis expugnet, si calculum secundum amicitia tuæ reduxeris, tunc integra cunctorum commendatione Paulus benevolus, tunc Melissus beneficus, tunc & Daverlæus non obnoxius gratia judex censebitur.

FR. AVERLIUS P. MELISSO S.

QVomodo quæris Musas Phœbo duce,
 ipse musagera? an Leucothea magistra discipulus, ut ais, tu qui priorem elegantie diem, posterior potiorq; velut dies erudis, ornas & inauras? Aptius ergo te blandam Auroræ auram, præconemq; dixero lepōrum atq; suavitatum quibus re-
 dundas.

dundas. Quòd si intercedis, tuis terabulis
revincam: eccos versus familiares testes:
ecce illæ tecum natæ tecum adolescentes,
tecumq; perituræ Charites. hém, quid
hoc est? me revoco, nunquam usquam
perituræ, si scripta docté, arguté, venusté
perpolita, vitam retinent æternitatis con-
sortem. Amabiliter vale.

M E Λ I Σ Σ A I.

Incidi, quod ajunt, in apes, mi Melisse,
anxius quomodo metanta turba evol-
vam. itaq; utar ea porta, quam primum
videro, impunitatem mihi despondente
voto ac delectamento meo. neq; enim
quamvis cesserim parum gratus, ideo cõ-
stringendum me tradam cujuslibet sen-
tentia: hoc faciunt qui se omnibus addi-
cunt; ego meis auspicijs & armis nonni-
hil tribuo. Quòd si quis summo jure me-
cum agat, aculeüs mihi expeditus est, ut
ignoscenti mel apparatû. aleam ergo se-
quar, cum ipso casu vel pede collato præ-
lium commissurus. verûm ecquid quere-
larum latebras mens mea peragrat? Res
parva in motu est. Musca res est, nō equi-
dem fucus, aut cynomyia, vespa, culex,
lampy-

lampyris, cicindela; non deniq; apis eme-
rita, sed apis opifex ex bugonum genere,
quæ nihil novit præter utilitatem publi-
cam. Tu modò si ex illa aliquod lucellum
feceris, satis superque actum est.

Applicate jam vos apum cohortes, & ad
nos propius accedite. Si a vobis icti, mel
pro derelicto non habent, nec pungentes
exagitant reciproco vulnere: an tu Melis-
sea doctulis quibusdam, dicamne dolijs,
cruditionis dolabra perperam dolatis, læ-
sus nec tamè violatus, Musas deferens; imò
prodes, quæ sui custodiam tibi credide-
runt? vel acerbi equi & intractati more
recalcitrabis? AEquum sanè mihi vide-
tur, ut tu qui velut coryphæus es poëtarū,
regem apum imiteris, quem aculeo care-
re, aut certè non uti ferunt. Præterea cum
illæ ex gravi thymo mel delibent suavissi-
mum; tunè fastidio intercluderis, quo-
minus ex infesta Barbarie aliquid etiam
metas utilitatis? Illæ puritatem præferūt:
quid tibi sincero negotij est cum insyn-
ceris & putidis? Scio quos attingam suspi-
tione; temulentos solùm, invidos & car-
duomandones: pijs & honestis parco ex
apum consuetudine; quæ cum ad omnia
advolent, tamen nullis nocent floribus.

At inquires, fumus abigit apes. profectò sic est; non autem simul apiarium exturbare solet. Flores illæ sublegunt, herbas permean: tu ab omnibus si quid erit boni excerpe; consuetudinem, mores, verba insulforum trajice; neq; propterea sis fugitivus Psalmorum tuorum, te subtrahes tam exactæ versioni. Res operosa, fateor, & ad invidiam objecta; tum pluma levior est gratia: sed contra labor invitat blandus, acceptus bonis plenusq; gloriarum. Inquietæ sunt apes & industriæ; & tu compressis manibus sedebis feriatu ac supinus? Illæ exteriora tecta succis felleis illinunt, dulcissimum in penetralibus recondentes; ut muto præcepto jubeant, ne deterreamur offensusculis ac nodis, qui semper inter initia magnarum rerum obrepunt: nam ab his molestiarum fontibus profluimus ad hominum famam. Tristis & acerbus est cortex egregij facinoris, verum enim verò condit tristitiam hilaritate, operam pretio & aliquot annorum sumtus cum fide persolvens, immortalitatis salario rependit. Illæ suaves sunt ad refectionem: tu cibum vitæ celestis exhibes in tuis Psalmis velut quodam gratia-

gratiarum alveario; diversorum reme-
diorum cellulas (loquar cum Ambrosio)
mitissimis phrasibus componis, de vno
servatoris examine fideiū examina mul-
ta producens. Eja relaxate parumper, &
contortum animum erige, frigefactum
refove, obtusum exacue, concisum atq;
laceratum resarci. Suggesto tibi filum &
acum: filum assiduitatis & vigiliarum;
acum, stimulum honoris. Nec mirere,
si in viam te revocare conor quodam mo-
do devium, ut promiscua sunt volumi-
na sortis humanæ. Nam & hoc quoq; in
more est, cum apum monarcha de itinere
decesserit, ut eæ omnes illum amissum
desiderent, desideratum inquirant, in-
ventum cognoscant, cognitum hume-
ris reportent. tale esse debet amicorum
erga amicos studium, talis observantia
atq; sedulitas. Claudicat in hoc simili-
tudo, quam omnimodam aptare vo-
lui; quod apis labore omnes tam reges
quàm plebei ad sanitatem utuntur: tu
verò efficere non potes, ut ex tuis scri-
ptis prorsus tam indocti quàm docti,
disciplinam accipiant. Eruditi quidem
peritiores fiunt atque meliores; at i-
gnari cum hebetem sensum habeant,

Minervæ mysteria intellectu cōsequi non possunt. ita fit, ut quales accedunt tales recedant. Quare quemadmodum apes obviam venientes persequuntur temerarios; sic ita demum tibi satisfacies, si obstrigillantes istos blaterones, sententijs copiosis, exquisitis epithetis, verborum eleganticonstructione tandē, velut mordacis styli calcaribus, fodias, expellas ac trucides apum æmulus; quæ melle maturescente fucos excutiunt & oblucentes exanimant, ut thesauri sui candidatos vel potius grassatores. Facio finem delicijs, & ex parabola dissensionis apum, inter quas jactu pulveris tota res componitur, me ex acie subduco, isto nugaci scripto bardorum motus omnes vertiginosos atq; precipites resédans.

FR. AVERLIUS.

Manet immutabile fatum.

S O N N E T.

SI Dieul' a dict, ce qu' il a dict sera;

Le destin est immuable:

De sa bouche veritable

L'ouvrier son aus effets passera.

Lc

Le monde en vain à luy s'opposera :

Au decret inviolable

De son conseil admirable

Mais qui, mais qui s'opposera ?

Dieu du vent de sa parole

Bastit l'un & l'autre pole,

Et ce qui est dessus & sous les cieus.

Puis il a patronné l'homme :

Melisse, il a fait en somme

Ce qu'il a dict, immuable en tous lieux.

Anagram.

PAVL DE MELISSE.

DE PALMES LVISE.

Que je sois surmonté, ce n'est chose nouvelle
Melisse; mais c'est bien quelque cas de nou-
veau,

Que tu le sois de toy: ainsi que cet oiseau

Qui n'ayant son pareil, par soy se renouvelle.

Autant que de senteurs ensemble il amoncelle,

Pour vaincre (en se vainquant par un estre plus
beau)

D'un demi milier d'ans le funebre flambeau:

D'autant de vers tu fais ta memoire immortelle.

DE PALMES LVISE, Paul, ton nom environné,

Tousjours nostre amitié aille de vie en vie,

a 5

Et que

Et que moins de pitié lon en ayt que d'envie.
 Soit ce qu'il en pourra, il est ja ordonné:
 Le destin eternel estant irrevocable,
 Est par meme moyen à tous inevitable.

RESPONSE

Au nom du peintre.

Comment veus-tu estre pourtraict entier?
 Peindre je puis le corps & non pas l'ame;
 Peindre ne puis, si point n'en as, ta femme:
 C'est un secret qui passe mon mestier.
 Va t'en demi, de quartier en quartier;
 Et te doublant en quelque belle dame,
 A la lueur d'une jumelle flame,
 Fais en porter les chapeaus au MOUSTIER.
 Ainsi avec le pinceau de nature
 Tirer pourras une vive figure,
 Te ressemblant & de corps & d'esprit.
 Lors de demi, entier par mariage,
 Pourtraict seras (& de ton propre ouvrage)
 Vn, double, triple, ensuyvant cet escrit.

Rosine, je ne scay quelle es, si n'es de rose;
 Mais cela je le scay, que tu prendras un lis,
 Vn lis franc, pur & net. sage si tu l'eslis;
 Sage luy, qui de toy fait chois sur toute chose.
 Toute

Toute chose en odeur bonne, cede à la rose;
Entre toutes les fleurs les lis sont plus jolis,
Plus simples en couleur, gracieus & polis:
Somme, aus deux la beauté & douceur est enclo-
se.

Enclos y est l'amour. & si l'amour y est,
Qu'est-ce qui n'y est pas? vous donc estans en-
semble

Là, tout le bon, dous, beau, gracieus s'y rassemble.
Reste à vous desirer, si l'un à l'autre plaist,
A toy, Paul, que tu ais un IARDIN & MAISON;
Rosine à toy, que Paul de t'aimer ait raison.

In literis numeralibus duorum primorum versuum
præcedentis Soneti, inest annus Christi 1576.
Literæ autem sunt hæ; m. ccc. lllll. uuuu. iiii.

ROSINA, DVLCI FERA
FER ROSINA DVLCIA.

Mon Melisse, de toy nommée est la MELISSE,
Ainsi que de Narcis est nommé le NARCIS;
SE.

Non pas ainsi. d'Echo, luy dedaignant à tort,
L'amitié, follement fut amy de sa mort:
Mais qui avecques toy la MELISSE contemple,
Il voit de vie aus deux & d'amour un exemple.
Elle est digne de toy. ha! qu'est-ce que j'ay dict?

Je seray d' Apollon & des Graces maudict,
 Et de Rosine aussi; par qui entretenues
 Sont tes Muses, ton cueur, tes PENSEES MENVES:
 Rosine est de beauté la gaye PASSEFLEVR,
 CONSOVDE à mille maus, REGALISSE en
 douceur.

Rosine est le tronc vis du LAVRIER de ta gloire,
 Elle est l' heureux manoir de ta douce memoire.

Or sus Hymen, or sus, Hymen AMANDE la,
 Et fay que plus ne soit si CHICHE de cela:
 C'est, c'est trop differé à qui attend MOVT
 TARDE,

Et le bien est moins bien, qui ha trop longue garde.
 Fay luy dire un saint ouy, lien de saints amours,
 Lien d'heur & de paix perdurable à tousjours.
 Alors par l'univers d'une plume ARGENTINE
 Ira le nom aisé, de Melisse & Rosine;
 Et par tout on dira, qu'une RONCE d'amour
 Est la ROSE, ou Venus fait ore son sejour.

In literis initialibus per Anagramm. hæc leguntur,

La Rose amie
 Ce Necre melific.

In finalibus hæc:

Arretée estes,
 Serrée t'a esté.

IN XX. DIEM DECEMB.
 NATALEM MELISSI.

Naistre

Naistre, vivre, mourir pour de nouveau renaistre,

Fait en l'homme & en Dieu deux choses aparostre:

En Dieu, de sa vertu un excellent pouvoir,

Et de son grand amour un singulier vouloir;

En l'homme, du peché une juste vengeance,

Et le fruit gracieux qui suit sa repentance.

Melisse, ainsi le jour de ta nativité

Te doit ramentevoir quels nous avons esté,

Quels sommes & serons. he! qu'est-ce que de l'homme?

C'est fiens, c'est fiel, c'est vent, c'est une mort en somme.

Nous ne sommes pas nous; ains sommes quelque cas

Moindre que nostre nom, & ne le croyons pas.

Le payen celebrait le jour de sa naissance

Avec festin, tabour & la harpe & la dance:

Toy & moy festoyons le jour que tu es né

Avec le sacré chant, que tu as façonné.

Rendons honneur à Christ, vie de nostre vie,

Et la mort de la mort (qu'avions tous desservie)

Naissant, vivât, mourât pour nous cōduire à l'heur

De ses biens, de ses dons, de sa gloire & grandeur,

Communs avecque luy, par le droict d'alliance

Sellée de son sang, le seau de sa clemence.

Chantons donc ce bienfaict, le louans tellement

Que le los de sa fin prenne commencement.

Francois D' Averty.

Ana-

Anagram.

PAVLVS MELISSVS.

PLVS VALES MYSIS.

*Q*uidquid habent Musa Charitesq;, & quidquid
 Apollo

Et Veneres, & quod turba diferta tenet;
 Solus habes, nec non te. hac o possessio quanta est!
 Num sic PLVS MYSIS nomine teste VALES?

FR. AVERLIUS.

IDEM AD MELISSVM.

Da cygnum le sis oculis, da lilia nostris
 Ignibus: ars domino (vah!) perit illa suo.

Melissi respons.

Ignem liliolis; oculos, quos expeto, cygno
 Da prior: ars utri neutra peribit hero.

FR. AVERLIUS.

IN FAS COR spectet; NIL CREDAS PAULI
 FAVORI;

DE LAVRI aeterno vertice bacca ruit.

FAC NORIS, quid dicta sonent in pectore: nam
cum

RE sentis ALIVD, tarda querela venit.

In Averlij Soneto Gallico, cujus initium sic habet; Trarebac est l'ouvrier — literis initialibus & finalibus ἀναγραμματικῶς collectis, inest hic versiculus:

L' A V E T E, ce seul nom de ta Muse me tue,

IN. PAVLVM MELISSVM

SCHEDIUM.

Nicodemus Frischlinus.

Pindarus hoc esset fato delatus in avum,

Et legeret versus Paule Melisse tuos:

Martia Thebani non conderet ille Melissi

Arma; sed ingenium Paule Melisse tuum.

Nunc quia Thebanus recubat cum milite vates;

Ipsa Melisse tuus Pindarus esse potes.

DE EODEM.

E Gregios alij versus, cultumq; poema;

Harmonicos alij donat Apollo modos.

Raro unus novit simul utraq; carmina: raro

Admittunt curas pectora nostra duas.

At

*At versus facere, & concentus addere ijsdem;
Hoc Schedius nostro tempore solus habet.*

IN POSTHIMELISSAEVM VOTVM.

*U*iderat ebrietas Posthi votum atq; Melissi;
Et, quæ tanta mihi bella parantur? ait.
Bella parantur, ait; sed nondum ego victa; nec istis
Votivis palmam do superata viris.
Nam licet ille gradu vincat celerante veredum;
Effugiet nostras non tamen ille manus.
Et licet hic vel apes animalcula sobria vincat;
In culpa infelix ebrietatis erit.
Quid faciam? si fortè bibent incautius unquam,
Totis oppletos mentiar esse cadis.

P. MELISSO SCHEDIO P. L.
Georgius Averlius Gal.

*S*I mihi nec faciles calami, nec carminis artes,
Non ea vis animo, tanta aut fiducia, laudum
Summos posse apices legere, & thyma grata Melissi
Carpere, apis de more, recentiaq; addere sarta:
Ambiguus ignota mihi cur Numina vacors
Sollicitem assidue votis, per inania vectus
Culina Pieridum, aut Parnassi per iuga montis?
Aut quid abortivos tentem disperdere versus,
Obscuro aut flores virtutum lambere morsu?

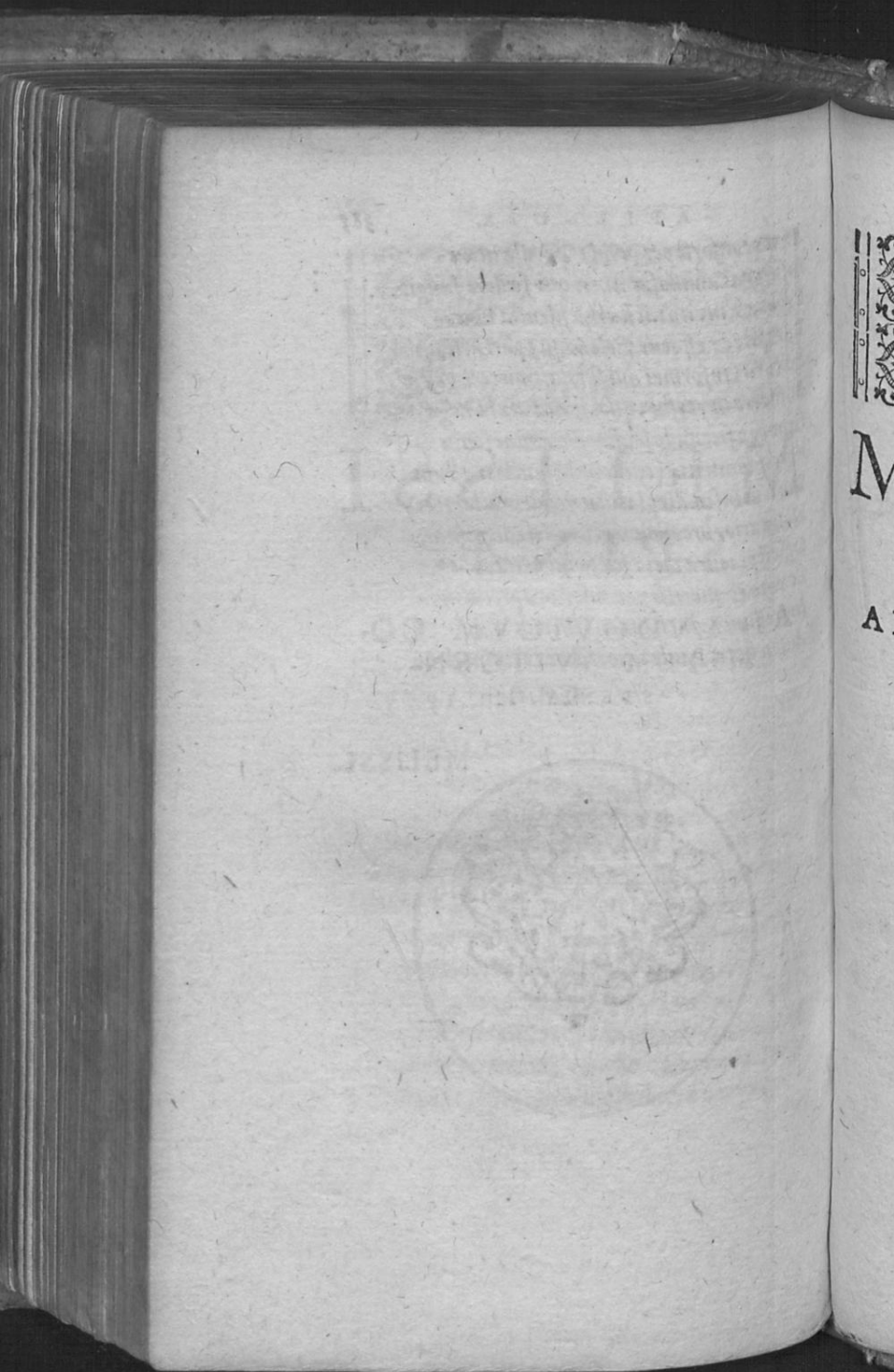
At nos consorti per vivida vincula nexu
 Insurgens animosus Amor qui fœdere jungit,
 Urget, & invito taciturna silentia Phœbo
 Rumpit, & effatur violens quæ parturit ardor
 Pectoris, informes qui se transmittere gessit
 Et furere in versus, quos irrita Musa negavit.
 Hinc ego fœcundo sensim spiramine fœtus
 Roreq; Amicitiae (cujus mihi sanctior æstum
 Spiritus infundit placidè, residemq; laceßit)
 Non patior brevibus metis concludier Anni,
 Officij pia jura mei: sed sensibus imis,
 Et voto & meritis non inferiora precatuſ,
 Ingressum reducis limen felicibus Anni
 Auspicijſte, Paule, exorti hoc carmine dono.

Cal. Ian. 1575.

b

MELISSI

MELISSI SPINÆ.

AD LVDOVICVM CO-
MITEM VVITGEN-
STENIVM.

P.
SC

A

L

Q
Fe
Quan
Sp
At seg
Pu
Radio
C
lang
D

P. MELISSI
 SCHEDII, FRANCI,
 P. LAVREATI,
 Spinæ.

*Ad illustrem & verè genero-
 sum virum,*

LVDOVICVM A SAE NA,
 Comitem Witgenstenium,
 Dominum Hom-
 burgi.

Quid mihi cum spinis, ajes, aut sentibus hir-
 tis?

Fer potius nitidas, France Melisse, rosas.
 Quàm cuperem roseo gemmantes flore corollas
 Spargere liminibus, summe Patrone, tuis!
 At seges hæc veprium sterili sub cordis agello
 Pullulat, haud ullam ferre benigna rosam.
 Radices egere rubi; castissima quorum
 Consitrix Venus est, cultor honestus Amor.
 Iamq, ter (o fatū!) quinquennis olympias acta est,
 Dum viduum calebs dumus opacat agrum.

Flos & fructus abest. si te auspice pronuba Iano
 Faxit, ut has spinas ipse maritet Hymen;
 Nascetur ROSA, de cuius tibi germine natus
 Videris hortenses crescere mille rosas.

AD CORONAM BOREAM.

Corona gemmis Gnosia emicans novem.
 Axis Boréi sidus, & decus poli;
 Cur sola compáres ocellulis meis,
 Astris utrinque nube tectis candida?
 Vt sola fulges inter altas stellulas
 Conspéctius; sic ceteras conspéctior
 Mi sola fulget inter aula virgines,
 Rosina gemmis aurea enitens novem;
 Rosina, nostri MARGARITA pectoris.

ROSINAE MEAE SVAVISSI-

MAE, DVLCLISSIMAE, IVCVN-
 DISSIMAE C. F.

Quanti te faciam, futura conjux,
 Ex hoc carmine discito mariti.

Te dixi (nimis abparum!) Rosina
 Mei pectoris esse MARGARITAM:
 Plus addo; tua laus ut usq. duret.

Nempe es Eiarinon meorum láspis,
 Sapphirus Therinon mea Camæna,

Chalcé-

Chalcédon & Oporin^{us} relucens,
 Item Cheimerin^{us} virens Smaragdus,
 Virtutum mihi Sardonyx Rosinaes,
 Morum Sardius elegantiorum,
 Casti Chrysolithus nitens pudoris,
 Beryllus radians tori jugalis.

Tu Topazius es mea iuventæ,
 Tu Chrysoprasus es mea senectæ;
 Mutuiq^{ue} Hyacinthus es vigoris,
 Mutuiq^{ue} Amethystus es caloris.

Tu Carbunculus huius ecce cordis,
 Ardens tu jecoris mei Pyrôpus,
 Et Magnes animiq^{ue} sensuumq^{ue};
 Spe constans Adamas, fideq^{ue} constans.

Quid addam magis, o Rosina, amabo?
 Mei pectoris una MARGARITA
 Omnibus pretiosior lapillis,
 Gemmarum omnium es una sola gemma;
 Sola una omnium es unio unionum.

AD FRANCISCVM A GALEN.

EQ. VVESTVALIVM, PRAEPOS.

Selzensem, administr. Lim-
 purgenssem.

M Vt tuus ignotos inter persæpe vel uno
 Intuitu saltem conciliatur amor.

Sic duce natura bonitas tua, clare Galeni,
 Sponte sua rapitur pectus amare meum.

Nil simulans, nil dissimulans, profiteris apertè
 Quàm tibi sim cordi, quàm tibi carus ego.
 Semper & exoptas (toleret modò resve locusve)
 Adspectuq, meo colloquioq, frui.
 Ah! taceamne animum talem, tam pectus amicum?
 Hoc, faxo, norint postera saecula caput.
 Quum me, ceu natum, tanto amplectaris amore;
 Dispeream, nisi te jam vice patris amem.

L E C T O R I.

QVem metuis propter spinas tetigisse, libello
 Spinarum dicis, Lector, inesse parum.
 Nil cernis, video; nec pungere; nil quoq, sentis:
 Ast ego me punctum conqueror esse nimis.
 Haud mihi te socium pœnæ desidero gratæ;
 Implicitus curis nemo sit opto meis.
 Vnus amem spinas, spinis amer unus; & unus
 Præ reliquis tarpam dignior inde ROSAM.

DE VIOLIS ROSINAE.

Arg. fictum.

QVando purpureis mihi Rosina
 Ornatas violis comas revincit;
 Imis vulnera sentio medullis,
 Et sevos rapidi caloræ æstus.
 Quando luteolis mihi Rosina
 Formosum violis caput coronat;

Totus palleo, amore totus aeger,
Ardentesq; jecur faces perurunt.

Ah molles viola; fit vnde, quei fit,
Quod vester color incitat calores,
Et quod vester odor novat dolores?

Sive inspexero lucidum colorem,
Sive olfecero suave olentem odorem;
Totus palleo, amore totus aeger.
Imis vulnera sentio medullis,
Ardentesq; mihi faces cor urunt.

Quamvis mille modis ab igne tali
Coquar, discrucierq; macererg;
Haud vitare tamen velim Rosinam,
Pectus non tamen hoc amare nolim:
Non, si pallidior vel ipse cera
Velbuxo fuerim, & Rosina cunctum
Exsugat mihi sanguinem, nihilque
Pellem præter & ossa sim futurus.

Tum si me roseo ore basiarit
(Ah quid cogito? mene basiare?)
Saltem si mea tum remotioris
Ora afflaverit halitus tepore;
Mox aut cinnabaris sinopidisve
Aut veram minij Isthmij rubricam
Vultus hausserit. Interim Rosina
(Quam spero mihi conjugem futuram)
Diversis violis adusque mortem
Mi summa est violarier voluptas.

IN NASVTVLVM.

Siminus hac senti titulo sunt apta libelli,
 Intertexta meis ludicra versiculis;
 Illa tamen spinas inter composta memento
 Nasute, hirsutis asperiora rubis.
 Mollia tu censes, ego dura. quid inter utrumq₃ est?
 Quod mihi nec durum, quod neq₃ molle tibi est.

FRANCISCO A GALEN. E Q.
 W. præpos. Selzensi, administr.
 Limpurg.

Quàm bene conveniens rebus, Francisce Galeni
 Westvalica gentis gloria, nomen habes!
 Mens lenis, ratio tranquilla, animusq₃ serenus,
 Legerunt requiem vertice rite tuo.
 Cor tremulū, pulmo inflatus, iecur aestibus ardens,
 Contrā cient motus pectore sæpe meo:
 Non ita Vulcanus, non AEolus, haud ita Nereus
 Aut flāma, aut vento, aut turbine, se va furunt.
 Hos fremitus, hos ardores, has frange procellas;
 Mens, animus, ratio, ne mihi victa labent.
 Cor, iecur, & pulmo somenta serena requirunt,
 Scilicet unius de capite orta tui:
 Ut tranquilletur te lenitore, Galeni,
 Pulmo mente, animo cor, ratione iecur.

EIDEM.

E I D E M.

O Venerande senex, o Dÿs æquande Galeni,
 O patria atq; equitū grande meūmq; decus:
 Quenam diva tuum mihi donat habere favorem,
 Ut me dilecti pignoris instar ames?
 Fallimur, an Venus est, anello insculpta corusco,
 Induerat dextra quem tua dextra mea?
 Casta Venus mentem bene representat honestam;
 Casta Venus nivei est pectoris indicium.
 Casta Venus, transfixa gerens mea corda sagittis,
 Vestratē in Nympham mentē animūq; trahit.
 Eja age derives, ut amer, Francisce, favoris
 Particulam in Nymphæ pectora casta mea.
 Conciliabis opus, propter quod nempe ferēris
 Dignus amore hominum, dignus amore Deī.

D I V A E C A R O L A E

B O R B O N I A E.

Qvo tua per cultos vestigia principis hortos
 Vere novo sensim, Carola diva, feres;
 Lilia succrescant precor alba, rosæq; rubentes:
 Stillet ab Aurora rore perenne solum.
 Cur precor hoc? mihi quo tua lilia (virgo) rosæq;
 Lilia prolongent curta, breveūq; rosas:
 Quig; tuo manat, Matuta, saturrimus ore
 Lauros ambrosius ros riget ille meas.

Infinita

*Infinita licet folia aut hinc carpsero frondes,
 Quis texam capitiserta novella tuo:
 Hac infinitè tamen æternosq; per annos
 Cum lauris vigeant lilia cumq; rosis.*

AD IOSEPHVM SCALIGERV M,
 Iulij Cæs. F.

*L*Vx mea me Solem vocat, illã ego nuncupo Lunã;
 Sumq; illi frater, illa mihi soror est.
 Sed mihi ab illius capiendum lumine lumen,
 Scaliger; & lucis non eget illa mea.
 Indignatus ob hoc Phœbus, ferrugine frontem
 Tectus in atrorem vertitur Aethiopis.
 Risit, & adspectu, quo nubila cuncta serenat,
 Intuita est Solem bella Rosina nigrum.
 Sol meus in terris est unicus ille Melissus;
 Phœbe tibi calo regna paterna tene.
 Sic ait. explicuit radios Sol aureus, & post
 Obrutus occiduas nocte subivit aquas.
 At mea Luna (adeò est constans) nunquam occidit,
 á qua
 Perpetuae lucis mi sine nocte fluunt.

CHRISTO SERVATORI.

*C*vr solus nemora & sylvas montesq; subinde per
 Subq; altæ jaceã tegmine castanea; (errem,
 Chryste

Christe vides . ego quot creber suspiria quantaq;
fundo,

Et quantos gemitus pectore quotq; traho;
Vix toridem tantosq; imis crebro pulmonibus hau-
stos

Cuiquam homini fundi posse trahiq; rear.
Ipsa domus nimis angusta est, nimis arctaq; nec
potis aër

Trans interclusas sponte meare fibras.

Non mihi sufficiunt valles, lati non æquora campi;

Ardua dant auræ sed loca sola satis:

Usque adeo sanè, ventorum agileis onerosius alas

Ponderis ut multi sarcina magna gravet.

Lascivi pueri inclamant hinc me persèpe Phaliscū;

Custodes pecorum scommate sèpe petunt.

Me venatorem levium pastoria turba luparum

Increpat, & sannus excipit omnivolis:

Lascivæq; canunt, me viso, inter vineta puella;

PAUPERIS HEIC DOMINAE FILIUS

ECCE VENIT.

Aggemite o nemora; aggemite o sylva; vos surgite
montes

Altiùs: adscendam celsiùs ipse miser.

Celsiùs adscendā, gemituq; & suspiratibus auctis

Calicola ærumnas exonerabo meas.

Huc ades o Zephyre, á Rheni me flumine leniter af-
flans,

Hæc fer in Vnigena vota precesq; sinum.

At tu

At tu Christe, Dei fili, singultibus esto benignus,
 Esto meis querulis equus anhelitibus.
 Ante, licet tuus hic servus nil suspiremve gemamve,
 Scis desiderium cardiognosca meum.
 Pluria non faciam nunc verba. tibi vice mille su-
 surrum,
 Mille loquelarum est ingemuisse semel.

AD DIVAM CAROLAM
 BORBONIAM.

Η' Ω' Σ ΝΙΚΟ' ΝΥΧΟΣ.

*E*Xilio mutasse putas te Francida terram,
 O Monpenseria nata virago domo:
 Quos cernis tractus ad Rheni nobile flumen,
 Censentur prisco limite Francis humus.
 Solis ab occasu te provida vexit ad ortum
 Prapete gallorum biga voluta pede;
 Aurora cita biga tua; quae nunc quasi dormit,
 Lucifero insuetam regrediente viam.
 Credibile est, patrias ex quo tu liqueris oras,
 Perpetua terram Gallida nocte premi.
 Phosphorus hac propior cali regione resurgit;
 Vnde nigris tenebris fulserit alba dies.
 Vna tuam potis est EOS EVINCERE NOCTEM,
 Quum voti compos nox erit una tui.

NECAT.

NECAT, NI HABEO.

Ni te *Christe* HABEO, NECAT isto *vulnere*
 Necat caro, necat Satan. (*mundus,*
 Si te *Christe* habeo, *mundusq;* *caroq;* *Satanq;*
 Necatur, & mors ipsamet.

In eundem anagramm.

CAETERA vitam adimunt, propius quibus illa se-
 ritur,

Tela: procul, damni nil gravioris habent.
 Absens me procul ecce NECAT mea vita sagittis,
 NI presentem HABEO, qua levet agra, necem.

HAC, BINA TENEO.

VNum cor homini satis est, satius est homo cordi
 Vnus; itemq; uno corde tenetur amor.

Non nisi ego unū habeo, duo nec mihi inesse negabo:

Vnum, per me ipsum; per Philoteta, duo;
 Vt tantum unus amer, quantum una ea semper a-
 mata est.

Scilicet HAC, TENEO BINA, favente mihi.

NATE IN HAC BEO.

Venus Cupidini.

Si quis

SI quis honestus erit Nympha donandus honesta,
 Quem deceat geminis vita beata modis;
 NATE, bis & ter IN HAC illum BEO, solus ut
 unam
 Norit, sola unum norit & ipsa Charis.

ICON ET HABENA.

QVid sibi vult ICON ET HABENA? reflecte
 Etat habena
 Lumina, namq, icon, quo capiaris, habet.

Quid notat hac ICON ET HABENA? reflectit
 habena
 Icona; quiddam oculis, quo tenearis, inest.

ICON quid? videas. ET HABENA? videre rem
 mittas.
 Cur? quo plus cernes, cernere plus cupies.

Pingitur ICON,
 SIC ET HABENA.
 Mentem & ocellos
 Allicit icon,
 Frenat habena.

ICON ET HABENA.
 D.

L'air

L'Air de cete face guide
A l'envie d'un plaisir;
Mais la vertu comme bride
Retient le feu du desir.

M E L.

Que veois tu en ce visage?

D.

Tout le beau & gracieus
Qu'on peut veoir dessous les cieus.

M.

De ce mors quel est l'usage?

D.

Il montre que la beauté
Ha pour frein la chasteté.

F R. A W E R L I O.

Sive mea nomen ros, seu rosa verna Rosina,
Sive ea quod rod at pectora nostra, dedit;
In dubio est. dubius sed non est vulneris index
Erosum curis undiq; & usq; jecur.
Ros nullus, Rosa nulla levat Franciscæ dolorem.
Ille pruina mihi est, imò ruina mei:
Spinaq; facta Rosa est; & jam tria lustra volarūt,
Nec mihi de spina carpitur ulla rosa:

c

Dum

Dum desiderio tabescens floris amati
 Ardeo præ glacie, præq; calore gelor.
 Os mihi FELICI RORAS adspersionis Vnda,
 Vnde meum sentit suave malagma jecur;
 Addis item rigidis emplastra rosacea curis,
 Quæis malacissandas arbitrer esse feras.
 At roseum malim rorem Franciscæ Rosinæ,
 Roratasve, sinu quas alit illa, rosas:
 Non, tua quod spernā medicamina; sed quia la sum
 Pectus ledentis se vius optat opem.
 Rore suisq; rosis aut vulnera sanet amantis,
 Ipsamet aut cordi sit cataplasma meo.

ROSINA MELISSO.

NVnc animi pendes, nunc anxia pectora firmas;
 Paule modò speras, & modò Paule times.
 Num dubium facies, dubium quod sæpè videri
 Letitia & moror, spesq; metusq; facit?
 Quindecies Phaërhontis equi volventibus annis
 Orbem signifera circumiere plage;
 Quum tibi per somni data sum cernenda figuræ
 In thalamos fuerim qualis itura tuos.
 Sic habitum, sic incessum, sic ora ferebam:
 Sic locus, atq; loci sic erat ille decor.
 Quid dubitas? tibi me jungent divina Iehovæ
 Fata; anime o animi fide Melisse mei:
 Vllus nec poterit diducere livor amanteis,
 Nec poterunt linguae fascina dira mala.

Te sequar occiduo de cardine Solis ad ortum,
 Linquens maternos, gaudia nostra, lares.
 Me (mora longa) tuā tria per quinquennia amasti,
 Meq; pius casto pectore fovit amor:
 Me; quam corporeis oculis tibi cernere nunquam
 Contigit. ah peream, te nisi depeream!
 Spem retine firmam. Rosa lilia Franca beabit.
 Si tua sum, meus es: si meus es, tua sum.

IN DIEM NOVEMB. XIX.

Sic mihi sint casto sortes in amore secunda,
 Sic faveant orsis astra secunda bonis;
 Sic socianda tori connubia Christe secundes:
 Aures ut tetigit hora secunda meas.
 Tinnitus gemino quid possit gratius ictu
 Accidere, & curis quid mage dulce meis?
 Ominibus dextris mihi dextera tintinat auris.
 Nil levi nobis Fors odiosa feret.
 Exorere o Titan illustrior, axe Novembri,
 A decimo nonum dum vehit Aura diem.
 Hoc IVRAMENTI DEUS implevisse futuros
 Temporis eventus SATQUE SUPERQUE volet.
 Grande expectata morula parvissima robur
 Specula dat, vires datq; silentiolum.

FR. AVERLIO.

*AN*nuæ natalis referens solennia nostri
 AEgoceros brumam solstitialis init.
 Digressum Franciscæ paras, quis gaudia mecum
 Ducet, in octavum rejicienda diem?
 Utinam mea lux, decies quam mille petitam
 Votis expecto per tria lustra miser,
 Afforet! o utinam, quam somnia fluxa dedere,
 Spectandam verè se mihi virgo daret;
 AEquiùs absentis pectus geniale sodalis,
 Lentiùs & ferrem tempora longa mora.
 Iam quia te privor, quia destituorq, Rosina,
 Quæ mihi se differt inscia, meq, sibi:
 Quid reliquum est, omnis nisi (quum sim solus) ab
 Conficiar cura, conficiarve mora? (una)

E I D E M.

20. Decemb. anno 1574.

*F*Am toties in me videor Franciscæ renatus.
 Iam toties Genij me sibi gignit opus:
 Iam toties anni series me sæta regignit.
 Concipior toties, & parior toties.
 Iam toties alium generat natura creatque;
 Iam toties juvenis singor, itemq, puer.
 Dum tamè hic puer, hic juvenis miser ecce senescit;
 Se nescit fieri posse aliquando virum.
 Si me parturiat sperata Rosina, renascar;
 Ut matutini roris Amella solet.

Quam

Quàm prius hoc fiat, novies matrescat & ipsa,
 Vir licet, ab infans tempora canus ero.
 Dispare sic compar vice qui sum quatuor unus,
 Compare sum dispar heu vice, nullus ego.

ZEPHYRVM ALLOQVITVR.

Sicut anhelando calidos suspirat ob aestus
 Hinnulus irriguas, dum sitis urget, aquas:
 Sic animus rapido mihi torridus aret ab igni,
 Ardoris cupiens iuge refrigerium.
 Redde mihi caram Zephyre o mihi redde Rosam,
 Quam tenet occiduis urbs Monodora plagis.
 Redde precor; flatuq; levi mea dirige vela:
 Sic cessent fratrum turgida flabra trium.
 Flabra trium cessent, Euri Boreaq; Notiq;
 Quis mittam pennis verba notata tuis.
 Supplicis hac Zephyrus certissima vota Melissi
 Irrita nec ventis, irrita nec dat aquis.

I O S. S C A L I G E R O.

Quòd tepet apricis iucundus odoribus aër,
 In mediog, nitent frigore veris opes;
 Quòd Boreas silet, Eure files, silet Auster; & hirtus
 Induit AEGOCEROS vellus aprile Bovis:
 Desine mirari, mi Scaliger. huc mihi tandem
 Advexit Zephyri blandior aura Rosam.

Huc (inquā) advexit mihi post tria lustra puellam;
 Gaudia natali certa futura meo.
 Lenis ut est mitisq; boni clementia venti;
 Sic natura mea est una eademq; Rosa.
 Ver Zephyrus media novit producere bruma,
 Ut spirare meras verna Rosina rosas.

LUDOVICO SAENAE O,
 Comiti Witgenstenio, domi-
 no Homburgi, magno
 praefecto aulae
 El. Pal.

Maxime majorum, meliorumq; optime iudex,
 Qui mihi post summum sis deus ipse Deum;
 Ah, immortalis (quæso) quei redderis à me,
 Cui non lux tantum, sed quoq; vita deest?
 Haftenus obscurus, licet inter habendus equestres
 Vixi, dum pietas me vetat esse domi.
 Imò ego me vixisse nego; quem sæpius in me
 Quotidie, inq; alijs (proh dolor!) ajo mori.
 Moruus omnino jam sum. sed tu dare lucem.
 Sed dare tu vitam mi, Comes une, potes.
 Utq; alij possint itidem; tamen unica per te
 Danda unum cordi vitæq; luxq; meo,
 Omnibus est potior: nisi des hanc; quid rogo restat,
 Quam miser ut Myrti colle sepultus humer?

EIDEM

EIDEM ILLVSTRI ET GE-
NEROSO COMITI, PATRO-
no opt.

SI per me, Comes, inclyté canendo
Immortalis es, ut quidem inquiebas;
Per me, qui sine luce & absq; vita
Me ipso destituor, nec ominosam
Exanguis queo perdomare mortem,
Quin specu tumuli brevi recondar:
Quare non aliquá benigniorem
Gratiam mihi mortuo rependis:
Vivens perpetuas perennitates?
Da lucem mihi, da (benigne) vitam;
Danda te penes ejus est facultas.
Ipsum me mihi da, nisi impetraro,
Quod te flagito, quod rogo precorq;
Quod te obtestor & obsecro petoq;
Quod te posco, quod oro, quod reposco,
Per castum genium tue maritæ,
Per manes patris & tue parentis,
Per caras animas tuorum avorum,
Perq; ipsas animas meorum avorum:
Nisi (inquam) facile istud impetraro,
A quoquam mihi redditam patrono
In terris aliam videre lucem
Nolo; nolo aliam tenere vitam.

HEXASTICHON

Quinque vocum harmonia dulcissimè
à Melisso compositum,
Anno 1575.

TE canto Ludovice Comes, tibi carmina pango,
Dum novus optatum prosperat annus iter.
Incolumis tibi sit conjux; sint pignora lecti
Salva; sit o saluum, quod tenet ista domus.
Vivatis, memores & ametis mella Melissi;
Sic ego vos, & quod nunc amo, semper amem.

IN POMVM ARBOREM.

Consita ramosis arbuscula gemmea virgùs,
Horti intra mediam fertilis areolam;
Cui domus est vicina, cui vicinior unda
Fontis, Acidalijs qui scatet uber aquis;
Mi novies salve, & roties salve quoq; fonti;
Salve horto novies, & domui toties.
Quod certos retines numeros sub frigore Iani,
Queis folia, in summo vertice nata, virent;
Est aliquid, quo spes mea nititur. est, tua mecum
Quo facit, ominibus consolidata, fides.
Muta, mihi loqueris: nam brachia tendis aperta,
Et perhibes digitis signa secunda tuis.
O me felicem! sed quis tibi, Pome, futuri
Indidit arcanis mystica verba notis?

Sentis,

Sentis, ah sentis. gemmata monilibus, instar
 Arboris accrescit casta Rosina nova.
 Accrescit secus Idali j viridaria fontis
 Virgo, flos HORTI, flosq; Rosina DOMVS.

A D D E V M.

O Mihi quanta animum, Pater optime, & o mihi
 qualis

Lætitia exhilarat corq; jecurq; simul!
 Conscia mens recti gestit. patefacta Decembri
 Non frustra est oculis ista fenestra meis.
 Quam dicam, nosti. nec opus, me dicere cuiquam
 Mortali; tacito later ovemq; sinu.
 Quid folia é pomo necdum lapsura virenti,
 Insolitus brumæ dum prope finis adest?
 Me prius acris hiems medijs rigefecit aristis;
 Nunc æstas medio calfacit orta gelu.
 Virgineis Phœbe sub spicis inchoat annum,
 Ut voluit spicis claudere virgineis.
 Quin geminas ardere faces, & quod fuit uná,
 Natalis vidi nuper honore mei:
 Ac toties legit jam mensa secundaracemos,
 Nominibus numero conveniente suis.
 Omina das alia ex alijs; das plurima visu
 Signa voluntati non aliena tue.
 Lacrymo præ rerum felici sorte. tot astra
 Cogis in obsequium fulgere clara meum.

Tempora me propter (nec vanū est credere) mutam

Me propter, captum texere pergis opus.

Agnosco tua dona, Pater; tua munera nosco:

Indignum sanctis excipis ecce modis.

Non opis esse mea dignas persolvere grates,

Sat scio. fas, habeam; fas, tibi semper agam.

Quæso, meis duret mens firma neporibus olim:

Fas, grates habeant; fas, tibi semper agant.

AD PRINCIPEM ELECTOREM.

Fam vetus ex oculis anni vertentis imago

Sese proripuit, substituitq; novam.

Tunc tibi sacram siccum, Dux sancte, libellum

Qui vapida madidos ebrietate notat.

Nunc strenua vice do parvum schediasmata munus.

Quæ sperem magno complacitura Duci.

Altera pars laudesq; tuas laudesq; tuorum

Continet, exactis pro subigenda typis.

Quippe Palatinæ veluti clarissima gentis

Concertat Soli fideribusq; domus;

Sic eadem, renovo gentem dum præco vetustam

Me facit illustri luce nitere domus.

Quod si major honos seris accedit ab annis;

Parva, tuis meritis magna futura puto.

G. AVERLIO.

Quam

QUam mihi laureolam fers Iani luce secunda

Obvius, ex hortu principis Earinò;

Spina conjungo gemina, qua luce suprema

Qua primo est anni candida secta die.

Carminibus felicitis heri primordia Iani;

Ast hodie firmas frondibus auspicia.

Non sine consilio superum, jucunde Georgi

Hoc facis. arbitrio res favet ista meo.

Vos spina florete mihi; tuq; inclyta flore

Laurea, Averlina pollice carpta manus.

Exiit Apollo Venusq; legam novus incola baccas

Elauro, é spinis vere inciente ROSAM.

E I D E M.

ME convivator lentisci cuspide donas:

Arguor hac lenta ceu Dromo pigritia.

Sum piger & lentus conviva vocantis, Averli:

Mandere lentiscum nec scio, nec didici.

Qui satur est cursu, nil dentiscalpia curat:

Displicet Appietas, Lentulitasq; placet.

In picturam

KENNAIAE HARLEMIAE,

viraginis bellicosissimæ.

QUis Belgas negat esse viros? hac sæmina plus q̃

Vir, magis & quàm tu miles, Ibere, vir est.

G V I L E L -

GUILIELMO MELVILLÆO
Eq. Scoto.

PRincipis effigies, quæ condonata favorem
Præ se fert, domini tessera certa tui,
Exterius tantum solita est ad pectus haberi;
Suspensamq; humeris serica fila ligant.
At alia interius, gemmis pretiosior Indis,
Insculpta est sinubus cordis imago mei.
Quæ sit imago, rogas o Melvillæ? Rosina;
In nostris quæ se sculperit ipsa fibris.
Accersitus amor nihil est. qui nascitur ultro,
Sponte sua demum est (auguro) verus amor.

AD IEHOVAM DEVM.

SVMME patres, o quanta tuæ est clemētia mentis!
Quantus in humanum & nunc genus extat
amor!
Monte ego conscenso te pronus adoro, Decembria
Extremo (nubes inter & uda) die;
Primus ut auspicijs lati melioribus anni
(Si merear) possit candidus ire dies.
Ivit; & exhilarans fecit mihi purpureis Sol
Ingentes omni pectore latitias:
Testatus bona quæq; mihi ventura, salubri
Sidere, dimidium dum prope cerno mei.

Tertia

Tertia vix Eos abiit; nubecula mentem
 Fuscatur. at hanc abigit Solis apricus honor.
 Hinc jecore spes certa sedet, fore, quod mihi fato
 Pactus es, ut fato des mihi, quod dare vis.
 Velle meum, consine tuo, nihil expetit ultra;
 Attramen implorans auxiliantis opem.
 Scis bene quid prosit, scis (Vne) quid obsit. inani
 Spes in te nunquam mente reposta fuit.
 Sic spero, sic credo. ratam fiducia constans
 Spem mihi sustineat, sustineatq. fidem.

N. M A R I O
 El. Pal. cons.

Vna Sibylla tibi defuncta est, altera vivit;
 Vtraq. Cumaeos digna videre dies.
 Luctus te cepit, ceperunt gaudia, binis
 Sortibus; o iterum facte marite Mari.
 Lugendo sociam, fueras prope tutemet (eheu!)
 Mortuus; imò simul contumulatus eras;
 Inscius, in Suevis aliam mantare Sibyllam,
 Deposito vita quæ redimenda foret.
 Erro ego. tu redimendus eras per pacta Sibyllæ.
 Hæc mihi si nolis credere, crede tibi.
 Reddidit hinc animam tibi, depositumq. prioris,
 Seq. animo totam dedit ipsa tuo.
 Quin igitur statuis fracta de morte trophæum?
 Marmore de Pario quin monumenta locas?

Carminis

Carminis in sculpi signum pronepotibus exstet:
 TREIS MARIO VITAS VNA SIBYL-
 LA DEDIT.

CHRISTIANO EGENOLPHO
 FRANCOFORTENSI.

Melos.

*IN*ferias, Egenolfe, Christianas
 Manibus emeritis tui parentis
 Per soluturus manibus profanis,
 Spe sine si lacrymas cies profusas,
 Grande puta scelus & nefas. litandum
 Mente purgata Domino Iehove.
 Cetera turba, quibus cor atq; mentem
 Tatra superstitio voraginosos
 Inter errores malè fascinauit,
 Precipitem pariter ruunt ad Orcum.
 Æthera tu nitidum pias alentem
 Intuens fixis animas ocellis,
 Linque solo grave corpus expiandum
 Per cineres; tibi conscius salutis,
 Nescius sanctos violare manes.
 Umbra beata loci capax quieti est.
 O anima optima, qua piè emerendo
 Abrahæ felice sinu quiescit!

APOLLO

APOLLO TELO ARMATVS,
AD SPECTATORES MACHINAE
ASTRONOMICAE;

In templo Argentinensi.

Prodere si verum sum creditus augur Apollo
Oraculisq; & sortibus;
Reddere nunc sortes oracula Dodonaeis
Heic veriora credite.

Qui regit hanc molem, non laus tribuenda magi-
stro est,

Tanquam repertori vasro.
Posteritas norit dicatq; voluminis hujus
Inventor est DASYPODIUS.
Quanto majores hic exantlassent labores
Compertus est pro patria;
Argentina ipsi sociiq; rependere tanto
Majora debet premia.

VRANIE MVSA,
AD SENATVM POPVLVMQVE
ARGENTINENSEM.

Quod vivunt heic cuncta, quod heic & cuncta
moventur;

Non opus hoc teretum praestitit artificum.
Inventor Thrasybulus & hos animavit & illa;
Vfus ad hoc socia Davidis arte sui.

In quos

*In quos grata cave minus Argentina feraris;
 Nam meruit dignus præmia digna labor.
 En rigidis telis alioqui armatus & arcu,
 Savior ingratis jactat Apollo minas:
 Iactat & ipsa minas Diana. quid, obsecro, præstat
 Iratos meritò pertimuisse deos?*

D E O

OPT. MAX. SVMMO.

25 Ian. 1575.

*Hoc quoq; supplicibus das votis, summe Iehova,
 Hoc quoq; das precibus, pro bonitate, meis;*

*Nubibus & nebulis ut ab aëre puriter actis,
 Solennis Paulo, splendeat alba dies.*

*Fac sic discussa nubis caligine densa,
 Mens niteat puris candida luminibus.*

*Vt Sol projiciens radios per amœna locorum,
 Illa face illustri reddit amœna magis;*

*Sic tua lux nivèi collustrans scrinia cordis,
 Ipsum splendidius candidiusq; facit:*

*Quod vacuum serva maculosa uligine labi:
 Mundities vitæ sit comes usq; meæ.*

*Hanc si gratiolam mihi tu, pater optime, præstat;
 Præstitero grates ipse ego jure tibi:*

*Quæ grates animum memorem testentur ubivis;
 Seu vivam ulterius, sive recondat humo.*

*Irradies cor luce, rogo. quæis vitæ peracta est
 Candida, juris in hos mors habet atra nihil.*

N. D. G.

N. D. G. E. W.

Affini cariss.

Quantum possideam, rogas, bonorum
 Et qui sint (populariter loquendo)
 Hortensi reditus in urbe & agro.
 Beant millia terna me quot annis,
 Imò quatuor; ampliorq; restat
 Census, quem tamen abnuo profari:
 Hunc dabit benedictio Iehovæ.
 Non vir ditior est tuæ sororis,
 Quàm vel tu metuis, vel ipsa credit?

AD ROSINAM,

MARGARITAM CORDIS MEI.

DVm cantata meo stabunt celeberrima versu
 REGIA MONTANAEMÆNIA Franconia;
 Dumq; inter castas Erato pudibunda sorores
 Ibit nobilium docta per ora virum:
 Regia tu stabis simul, auguror; & simul ibis
 Nobilis; o cordis GEMMA Rosina mei.
 Te sati monitu per quinq; triennia amavi,
 Quum nec visa prius nec mihi nota fores.
 En tibi perpetuum jam gloria laudis honorem,
 Aeternisq; dedit nomina digna cedris.
 His mihi pro meritis thalamo socianda jugali
 Florem virginæ grata repende ROSAE.

d

Flore

*Flores ROSAE contentus ero, tum qui cubo pressus
Tecum & stabo simul, tecum & ego ibo simul.*

AD SPIRITVM SANCTVM.

*SI quid habere velim, vel scire, & posse, vel esse;
Artibus, ingenio, viribus, eloquio;
Gratia prestabit tua Numen, amabile Numen,
Qua sim, qua possim, qua sciam, & ipsum habeā.
Lingua, valetudo, cerebrum, pectusq, Melissi,
Muneris agnoscunt dona superna tui.
Eloquium, vires, genium, & si demseris artes;
Nil sum, nil possum, nil scio, nil habeo.*

PIA MEDITATIO

AD CHRISTVM IESVM.

*DVM memores obita colimus funebria mortis,
Saepe sacrum panem, saepe litare merum;
Credo ego ritè tuam vescendo sumere carnem,
Credo ego me sanguinem ritè tuum bibere:
Credo etiam non esse cibum, non deniq, potum
Ruminis humani, Christe, sed esse anima.
Si sacramentum est, capiendum more sacrorum
Id quod divini verbi elementa sonant.
Vt lapidem clusasq, fores penetrasse puteris,
Ten' penetrasse rear corpore Christe tuo?
Siccine trajicerere polo per carnea membra?
Siccine te curtis panibus occuleres?*

At caperis celo, terris post terga relictis :

Protea te quendam fingere, grande nefas.

Spiritus est auctor vitæ. tibi sidera subsunt ;

Nec simul atq; semel corpus vbiq; te tuum est.

Porricit in terras radios Sol aureus almos,

Nec tamen illustri mole fatigat humum :

Sic mihi tu præstos es, quanquam super ardua cali

Veetus ; & inde iterum te vehet illa dies ;

Illa dies, cunctis finem impositura diebus,

Omnia quum fueris unus in omnimodis.

Panis es : an sub pane ideò, cum paneg; corpus

Aut in pane ipso prodigiale lateret ?

Transmeet in corpus veri substantia panis :

Hinc transmutatus num precor esse queas ?

Tu quidem es omnipotens : natura sed una repugnat

A se ipsa discors esse alia atq; alia.

Alterutri proprium remanere utring; necesse est.

Nec multus Deus es tu, neq; multus homo.

Nec te metitur ratio : ratione sed una

Symbola designas fœderis ipse tui.

Vna fides fidei certissima signa prehendit ;

Rem quoq; signatam prendit ea una fides.

Accipimus totum te, Cœna pignore, sed non

Accipimus totum, Rex homodive, tui.

Totus in hac compage habitas, tibi totus & ipse

Inseror. omnis ego in te, omnis in hac tu anima es.

Es meus, ipse tuus : ramum sic stipem adoptat.

Quid porro dicam ? sum tuus, ipse meus.

Sic unus panis, sic & multi sumus unum
 Corpus; ut in cunctis unus es ipse Deus.
 Vtq; calix unus vini libamina sacri
 Funditat, ardentem larga ciere sitim;
 Sic poscis fraternè animos, pie Christe, vicissim
 Fervere amore hominum, fervere amore tui.
 Spiritus ille tuus faxit, COMMUNIO jungat
 Vna omnes, & idem quisq; sequamur iter.

MINVS CHRISTIANE
 PIEVE DICTVM, IN-
 DICTVM ESTO.

IN QVENDAM.

QVid o furfure paste, more porci;
 Festuca siliquisque glumulisque
 Vilior leviorq; inaniorque;
 Quid, sermonibus obloquuntor atris,
 Cujus sim, blateras, homo farine?
 Lares Alhipolis quidem paternos
 Scit, & legitimum cubile; verum
 Haud pistor molitorve procreavit
 Me: gallina sed alba Francicano
 Ex ovo peperit, valente gallum
 Rostris, & acribus unguibusq; & alis;
 Qui corvo tibi futili & procaci
 Deplumavero (nitacebis) alas,

Et penna spoliavero volatu:
 Ut quisquis lacerumq, sauciumq,
 Cernet, amplius haud rogare pergat,
 Cuius sis generis corax volúcrum.
 Inunc garrule curiose, & ultra
 Cujus sim, blaterato, vir farina.

AD IO. FICHARDVM IVRISC.
 De filio Christophoro, Patavij
 mortuo.

SI gravius tangunt animos, quaecumq, videntur
 Coram, aut cognato sunt propiora loco;
 Majori poterat nati mors esse dolori,
 Tentasset patrios si Libitina lares.
 Euganei colles, Patavinag, flumina Brentæ,
 Fata tui lugent conscia Christophori:
 Quàm procul a Mano! Menus nihilominus imbres
 Imbibit illacrymans, mæste Ficharde, tuos.
 Parce senex lacrymis: non omnis es orbis. & alter
 Vivit adhuc, qui te non negat esse patrem:
 Alter & hoc propius sequitur vestigia Christi,
 Quo magis terrenis astra remota plagis.

A D D E Û M.

TE cano luce, cano te nocte, supreme Ichova:
 Te sine nulla venit nox mihi, nulla dies.

d. 5

Sett.

Seu cubitum vado, cubitu seu manere fargo;
 Mente alacer vigili sum memor usq; tui.
 Stem veleam sedeamve, tui Deüs alme recordor:
 Quidquid agam; studeo, te sine nil ut agam.
 Te metuo & veneror, te diligo, te colo semper:
 Materies & opus tu mihi laudis eris.
 Vivus inoblito celebrem tua munera corde;
 Dona tua assueto mortuus ore canam.
 Dumq; aliquid fuero, tua dicere moliar acta:
 Dum nihil, hec eadem totus ad astra veham.
 Si nihil est in me, quo te non laudo; nec hilum
 Desuat, unde minus laus tua tota sonet.

IN CVRAS.

OCVR AE, male seriata turba:
 Custodes mihi vos salutis, & vos
 Tutrices posuit Cupido vita,
 Quam certó Rosula mea sponpondi:
 Sed vobis neg, vita nostra cura
 Visa, aut nostra salus fuisse cordi;
 Functas munere vos nec esse constat
 Quasdam (ut decuit) per administras.
 Tutelam petulanter hanc adeptæ
 Sævas degenerastis in tyrannas.
 Vestra incuria (proh fidem!) maligne
 Enasci fuit hocce corde passa,
 Ah hoc corde miserrime pereso,

Tot spinas tribulosq, totq, dumos,
Tot vepresq, rubosq, totq, sentes;
Suffocatus ut his fere, atq, prorsus
Enectus fuerim, nisi & salutem
Et vitam mihi, curiosiores

Parce, commiseratione mota
Ob tam tristia fata, prorogassent.

Curaſtus malè, creditum benignè:

Tu princeps Amelèa præter omnes
Negligentior insolentiorque
Seducti reliquas tuas sorores
Neglectu pigrior ſupiniore.

An impune ſeras? ſeras inultum?

Arcum tende Cupido, ſige telo
Vlcifcens Amalèiam & ſorores,
Spernentes tua juffa tam ſuperbè.
Ah, quid imprecor? heus Amor venuſte,
Arcum retrahè; demè demè telum.

Culpa ſcilicet utriusq, noſtrum eſt:
Tua; ejuscemodi mihi offerentis:
Mea; ejuscemodi citò approbantis
Cuſtodes malè utriq, providentes,
Tuſtrices malè utriq, conſulentes.

Quæ ſe, quæ ſua (prava turba) Cura
Non curare quæiunt bene atq, rectè:
Quæ me, quæi mea (prava turba) curent?

G. AVERLIO EQ. GALLO.

Alludit ad Symbolum illius.

*N*il humile aut terrestresapis; pars aetheris in te,
Prudens Averli, nititur.

Dignus habere, duces cuius consortia magni
Ultro rogantes ambiunt:

Orbis Atlantæis & dignus habere monarchis
Mandata ferre principum.

Latus io gaude! bene rem gere, salvus & ad nos
Revisse, re gesta bene.

Vt tua solertem contexat ARANEA telam,
SUI SIBIQUE DAEDALA;

Materiemq; & opus sic conde frequenter Averli,
Tui tibi que Dædalus.

L. DURNHOFERO.

Manet immutabile fatum.

Anagramm.

Fama in me letum mutabit.

*S*I Deus, in nullas unquam mutabilis horas,
Fando quid ordinare mander

Consilio

Consilio aeterno; aeternam quis (quæso) Iehova

Mentemq; providentiamq;

Nequiter accuset? MANET IMMUTABILE

Fiant oportet, quæ necesse est (FATVM.

Conferi: nam vult ita, fert ita rector Olympi.

Prædestinata constituti

Iussio decreti firmam sortitur ab omni

Æternitate veritatem.

Stoicus est, quisquis me Stoicon esse, cavillis

Calumnijsq; criminatur.

Laurenti; mihi fata manent immota meorum.

Manet nepotes sellaeburna;

Solis ut hinc regum via recta paretur abortu.

Genus secundabit Iehova

Iustorum. series longa est; sed tempus in ipso

Vnum Iehova, idemq; durat

Præsens, præteritum (sine finibus) atq; futurum.

Dijudicabit hæc minorum

Posteritas melius. tantisper dum ruet orbis,

MUTABIT IN ME FAMA LETVM.

AD ROSINAM MARGARITAM.

MARGARITA mei ROSINA cordis;

HORTI porticus, & DOMVS columna:

Festina properé; quid o moraris?

Corollis mihi cinge rosmarinis?

Has comasq; manusq; nam futurum est

d s

Post

Post menses duo tresve quatuorve,
 Ut tuis caput hoc reclinet ulnis,
 Amplexug, tuo manus fruantur.
 Ast argenteolisq, cerulisq,
 Filis, aureolisq, colligatas
 Corollas volo quasq, rosmarinas.

Gaudete o aquila comæ Melissi!
 Gaudete o roseæ manus Melissi!
 Vernantes eritis decentiore
 Cultu, quàm Charis ipsa fronde myrti.
 Aut Pallas folijs nitens olivæ.
 Florentes eritis fragrantius, quàm
 Bacchus palmite, laureaq, Phœbus.
 Nec mirum: quia, dum favet Dione,
 MARGARITA MEI ROSINA cordis,
 Ipsi GRATIA ROSMARINA flori est.

IN VESTIGIA ROSINAE.

PLantæ, quæ niveos pedes Rosinæ,
 Tethyos pedibus nitentiores,
 Hac per compita, & hancce per platæam
 Ad delubra sacrasq, conciones
 Fertis: quando erit, ut per huncce vicum,
 Qui de nomine dictus est catena,
 Vnà eūnte choro puellularum,
 Nymphæ candidulos pedes feratis:
 Quos vel ipse sequar, vel antecedam,
 Vincit

HO
 Retia
 Qu
 Retia
 Vn

Vinctus rore aquilam comam marino
 Sponsus, cui latus ambient utrumque
 Fideles, hilaris cohors, amici?
 O vestigia; quin (favente Christo)
 Divinam properamus ad cathedram
 Templi, Spiritui sacro dicati?

Felices lapides, solumq₃ felix
 Saxorum; quibus & mei & Rosinae
 Insistent poplites simul, beata
 (Quam desidero) luce nuptiarum!
 At felicio^r o ter ampliusq₃
 Sponda, cui, pede floridæ Rosinae
 Conscendente tori jugale fulcrum,
 Argutatio primula audietur!
 Tantisper, mihi faustiora Nymphæ
 Dum vestigia prosperet Dione;
 Cursuræ ni gremium meum volentes,
 Salvæq₃ incolumesq₃ site Planta.

AD HORTVLVM ROSINAE.

Hortule vise prius mihi, quàm te cernere quivi.

Hortule puniceis undiq₃ cincte rosis:-

Retia quis clauso circumdedit obvia septo?

Quæ manus, hos casses tendere vafra, fuit?

Retia me capiunt; casses Libanotida servant.

Vnde paret capitiserta Rosina meo.

Illece-

Illecebras sentire tuas o detur amanti,
 Et gustare tuas, hortule delicias!
 Cur horto capiar, nisi sit mihi copia florum?
 Ah! sibimet servat casta Rosina rosas:
 Rosmaris & tangi metuit, nisi pollice Nympha.
 Flos me destituit, destituitq; frutex.
 O se contingi velit ipsa Rosina! negabit?
 Saltem mi cerni non neget illa precor.

LUDOVICO A SAENA,
 Comiti Wittenstenio.

Cordis amor, mentisq; lepos, animiq; voluptas
 Versibus, o heros, dum vocitare meis:
 Cor, mens, atq; animus consensu triplice junctus
 Discordant unis, sint licet æqua, modis.
 Offerat auditus mihi te, seu visus oculis;
 Sive ego te dicam, seu Ludovice canam:
 Vnumquodq; horum reliquis concedere primas
 Præ desiderio denegat (ecce!) tui.
 Verba animus fundit, mens audit, cor videt intus:
 Lingua, aures, oculi, vix sua munia agunt.
 Omnia te expectant, cuncta urgent, singula qua-
 runt:
 Usque adeo carum te meus ardor habet!
 Mirumne est, si te audito vel præstite viso
 Cor micat, exsultat mens, animusq; salit?

GENE

GENEROSAE DOMINAE
ELISABETAE, VXORI COMI-
TIS LVDOVICI WITGENSTENII,
natæ ex illustri Comitum Solmen-
sium familia.

Heroïna, sacrum genus dearum,
Ferax terrigenûm parens deorum:
Spinosis nisi mens iners hebesq;
Curis plus nimio mihi rigeret,
Ob desiderium mea Rosina;
Pol certè efficerem, tuis ut olim
Laudibus titulisq; dotibusque,
Immortale quibus decus paratum est
Ex se, per mea sive canticorum
Sive exordia versuum, decori
Quiddam accederet. ulla clariorem
Nesciret dea nominis nitorem.
Cunctarum tua gloriam perennem
Splendoremq; sereniorè flamma
Lux præstingueret, ut poli minores
Stellas Cynthia. sed quid inter hirtas
Spinas ponor, ais, parum decenter,
Digna liliolis rosisque jungi?
Vt tanto arduius perenniùsq;
Grandeſcat tua fama lausq; ELISA;
Quanto pulchrius elegantiusq;
Per te floruerit meum ROSETVM.

SIGIS-

SIGISMUNDO EHEMIO,
patricio Augustano, prætori
Myrtiletano.

*M*usica harmonia concentus inivit, Ehemio,
Mutua nos interfœdera notitia:
Quam tuus ingenuo frater stabilivit amore
CHRISTOPHORVS, Musis firma columna sacris.
Iam quoque propensi certissima signa favoris
Vltro Melpomene dat Comes ille mee:
Ille Palatina præfectus maximus aula,
Maxima quo nec habet grandius aula decus.
Ergo age vivamus, cantemus, amenus Ehemio,
Dum requies, dum vox, dum vigor acer adest.
Laudemus Dominum varie discrimine lingue,
A quo vita fluit, cantus, & omnis amor.

AD CHRISTOPH. EHEMIUM
IVRISC. EL. P. CANCELL.
ET
SIGISMUNDUM EHEMIUM,
PRAETOREM H.

*F*ratrum nobile par celebriorum,
Musis Christophore o amice, tuq;
Sigismunde, basis canora vocum:
Hem, quid carmina poscitis poëtam?
Hem, quid cantica poscitis melòdum?

Non

Non desunt numeri modiq; dulces,
 Nec desit mihi liberale plectrum:
 Verùm calibe dum toro fatigor,
 BINI deficiunt PEDES pœsin,
 VNA CHORDA lyra deest movenda.
 Hanc supplere Comes quit unus ille
 Witgenstenius, optimus patronus;
 Illos suppeditare novit idem,
 Magnus (spes mea) curia magister.
 Vobis harmonia est & absoluta
 Et perfecta: mea est inabsoluta
 Imperfectaque. redditote quæso
 Integram mihi, mutuis opellis:
 Vobis carmina mille detonabo,
 Vobis cantica mille personabo.
 Tum quàm diligitis, pares amore
 Viri, uterque parem fide Melissum;
 Tam SVSANNA velit, velit MARIA,
 Compares in amoribus marita,
 Dilexisse parem fide MELISSAM.

A D I O. P O S T H I V M
 GERMERSEMIVM, MED.

Sobrius ebriolo, quem somnus habebat, Amori
 Arcumq; & pharetram telaq; surpueram.
 Qua superinnixus funda puer ille cubabat,
 Arreptam GEMMA munit Acidalia.

Hanc

Hanc tereti jactu rotat in mea pectora torquens:
 Per medium penetras jacte Pyrope jecur.
 Eximere hanc GEMMAM chirurgus corde laborat,
 Sed nova mi laeso vulnera corde facit.
 Ferre cicatricem malim, quàm vulnera, Posthi:
 Commoda nescio quæ grata Pyropus habet.
 Si puer intantum ferit ebruius atq; soporus;
 Proh! quantum feriet sobrius atq; vigil?

IO. CNIPIO ANDRONICO

THEOL. D.

Spinosissima quæq; in hoc libello
 Andronice negas? aisne gemmis
 Vnionibus atque margaritis,
 Et rosis violisq; lilijsque
 Refertissima quæq;? ai negave:
 Lector vix tibi credet inquilinus,
 Nedum vel dominus, vel hospes exul.
 Quòd si Grammaticis fide probata
 Rem committere sumseris utrinque,
 In hoc ut criticos agant libello;
 Ecquos invenies ubi locorum?
 At inveneris, Andronice, quosdam
 Censores alicunde convocatos:
 Quid tum postea? derogabit omnem
 Novis Grammaticis fidem Melissus.

AD COMITEM LVDOVICVM
WITGENSTENIVM.

R Eüs Catoni tetrico redarguar
Transisse metas limitum,
Aut exuisse forsan, o Comes, sacris
Musis pudorem debitum;
Vt qui verecundatus haud sim ludicris
Turbare vestra seria,
Et tediosiore te fastidio
Molestiaque non levi
Gravare. tantum abest, ut in me quidpiam
Ejusmodi, te iudice
Quadrare possit, actor ut potius rei
Infantis admissum luat.
Num pœnitenda, quæso, vel pudenda sint;
Num sint pigenda, haud turpia?
Nil me meorum pœnitet, pudet, piger
Comis Patronæ, carminum.
Honestæ persequutus, ad metæ scopum
Veloce contendi pede;
Vt destinato cursor ille præmio
Elæus urget carceres.
Si transilisse limites quadamtenus
Equi ferantur avæ;
Tuum est, benignè concitis ignoscere.
Parum moramur ceteros.

Nec

Nec lingua nec jurata mens sané mea est
 Catonianam in formulam.
 Subire damnas esto pœnam, qui sibi
 Presumpsit exlex vivere.

AD TVRTVRES SVOS.
 Melos.

TVrtures, sacri Veneri pudica,
 Qui pares unis animis, & unis
 Mentibus, concorde toro beatum
 Degitis ævum?
 Et quid auditis gemitus Melissi?
 Ecquid hauritis querulas loquelas,
 Mane quas primo gemo, quas anhelæ
 Vespere sero?
 Conscios vos esse mei sonoris,
 In dies quo canto meam Columbam,
 Novi, & hoc ipsum mihi testis æquæ
 Novit Acanthis;
 AEgra curarum resonante cantu
 Scita lenire, & socia accimente,
 Tempus ut fallant grave, milleformes
 Promere voces.
 Ructus en creber magis aggemiscit
 Ingemiscenti; neque rariore
 Vester obrutu labra anhelæ visus
 Spectat hiantis.

Nostis

Nostis apprimé, mea Turturilli
Cura, quàm constanter amem colamq;
Vnica fato mihi destinatum

Pectus amica.

Nostra erit tandem, licet octo menses
Luna complevit nova transigendos;
Vosq; post esca satie cupita

Pascet alumnos.

Vivat o mecum pariter Rosina,
Invicem sicut bene victitatis!
Talis o regnet mihi mutuo con-
cordia lecto!

MELOS PSALMI CXXVIII.

Cantatum 3 die Martij,

Anno Christi 1575.

O Ter beatum, quisquis amabili
Timore pectus corripitur Dei,
Nec defatigatur frequentes
Currere ritè vias Iehovæ!

Industriarum te manuum labor
Ditabit, almo commodus esui.

O une felicissimorum!

Prosperitas tibi summa cedit.
Desponsa tedi uxore, erit ferax,
Ceu vitis uber palmitis gemmeo,
Quæ fructuosis plena botris

Cingit herile domus lacunar.
 Tenella carorum agmina pignorum,
 Tanquam novella Pallade termites,
 Latante cingunt orbe pulchræ
 MELLIS suam tabulæ coronam.
 En! nonne tantis vir metuens Dæi
 Repletur amplè commoditatibus?

Felicitabit te Iehova
 (Quisquis es) ex adyto Sionis.
 Florentis ingens tu Solymæ decus
 Bonus abundans omnibus affatim
 Spectabis, efforto sub ævo
 Quàm tibi vita diu manebit.
 Tu filiorum cernere filios
 Quibus, salubrem sorte propaginem:
 Cernes, ut eternata pax hæc
 Postgenitos beet Israël's.

MELOS IN AVICVLAS.

REGuli quondam genitalis auræ,
 Aëris nati, & nemorum potentes
 Alites; sed nunc caveæ inquilini
 Corpore servo:
 Omen acceptum canitote quæso
 Oscines dextris mihi gutturillis:
 Tuq; nil levi cane sis Rosina,
 Dulcis Acanthi.

Ecce

Ecce Sol & Luna simul puella
Hortulum favente meridianum
Lumine adspectant, bona pollicentes

Quæq; precanti!

En Dionaam niveam columbam,
In meum quæ se gremium, volando
A domus castæ brevior etigno,

Sponte receptat!

Vos manumittens ego mancipatas,
Liberas vinclis dabo, singulisque
Aureum torquem pede complicabo,

Non sine versu:

HAEC AVIS SIT FRANCA, VOLO

MELISSVS.

Ibitis, quò vos per inane ducet
Aura, quò frondens nemus incitabit

Præpete cursu.

Ante continget tamen eximendis
Osculum. rostellæ rubris labellis
Blandiens vobis hera basiliabit

Terve quaterve.

IACOBO KIMEDONCIO.

Finio Iessæ divina poemata Musæ,
Teutona sublimi facta, Iacobe, lyra.
Musa mihi hæc eadem nomen sine fine propaget
Optas. haud vani nominis augur eris.

c 3

Audi-

Audivere chelyn Byzantia mœnia nostram,
 Et Narbonæ& littora Masilia:
 Nobile Londinum, mixtaq; Cracovia lingua,
 Attenta Psalmos aure bibere meos.
 Dat mihi victricem vivo Germaniæ palmam,
 Transcribens alto nomina nostra polo.
 Nonne ego sum felix, operis ope Numinis addens
 Perfectum finem, qui sine fine manet?

AD THEOLOGOS RHENENSES.
 Serione an joco?

O Veritatem quos fateri de Deo
 Sacrisq; oportet rebus, an vobis dolet,
 Rhenense præstantissimum bibentibus
 Vinum, unde subtilissimi usq; spiritus
 Gignuntur; anne (inquam) dolet vobis macrius
 Quod pinguiore succulenti corpore,
 Zytho repleti TVRGE facta rumina,
 Qui veritatem confiteri de Deo
 Sacrisq; debuererebus, carnei
 Vos crassiore spiritus anhelitu
 Ructuq; saculentiore afflaverint?
 Ignoscite, sultis, inflatis aqua.
 Itusne contra? nã, dabunt victos, dabunt
 Victos. quid aura possit (ah!) Favonij
 In flabra multo fortiora Etesium?
 Hem! nonne plenos ebibisse cantharos

Coffea

Coſta, Boréos ſcitis adverſarios?
 Potare ſicco vos ſoletis heic vitro
 Nativæ. certè, ni cavetis, maximum
 Bacchanter in vos dehinc cataclyſmū evoment.

IN MALVM POËTAM.

Poëtaſter inepte, crasse venter,
 Fumis ebrie, temulente gurgēs,
 Plumbi ſcoria, & atra ſax amurcæ:
 Quid juſta reprehensione dignum
 Noſtris in MELICIS es aſſequutus;
 Præterquam quodd Adonios puſillos
 A recta ſtatione Sapphīcorum,
 Nonnullosq; alios ſua a cathedra
 Præve compoſitor retruſit, hoſq;
 Correſtor malè dereliquit, ambo
 Syncerum autographum minùs ſequuti?
 Vade, o vade aſine ad molam Cycneam.
 Vt tu barbæ & illatine, truncus
 Et ſtipēs, meliuſculè teraris
 Ac frangaris; & ut terantur atq;
 Frangantur ſimul illa hiulca, quæ tu
 Scribis barbæ, dicis illatina.
 O cotem miſeram, malæq; venæ!
 Illam ah uſque adeo (ſemel rotatus)
 Obruſam atq; hebetem ſcabramq; reddes,
 Vt poſt nullius eſſe poſſit uſus:
 At nunquam melior poëta ſies.

AD SE IPSVM.

Non ita fallacem credes, ut vulgus, iudam
 (Error inest bili) cui sua barba rubet.
 At crines ustos ater cui carbo notavit,
 Is verè niger est: hunc bene Paule cave.

MATTHAEO GREGORINO
 TVLECHOVIO.

Moribus Hesperijs primis imbutus ab annis
 Moresus, obnubit cui nigra barba genas,
 Postulat imberbem sibi mittier a patre quendam,
 Quem praeceptoris possit habere loco.
 Non hoc discendi causa facit ille Latini
 Sermonis, vafre jactat ut ille quidem:
 Sed causa (barbatus enim est) Matthae docendi,
 Imbuat ut puerum moribus Hesperijs.

Iocatur cum Petro Pagano.

Voce salutasti resupina Petre Melissum:
 Nolo sed a tergo; quin volo fronte tenus.
 Paulo Petre, VALE, pagano carmine dixti:
 Rettulit urbano carmine Paulus, AVE.

AD

AD HIERON. VOLFIVM.

*A*RVA Maroneo modici colo vomere campi,
 Meg³ inopem quamvis uber agellus alit.
 Isocratem donas, ut me, quem dispudet aula,
 Iam fora non pudeat, verba diserta loqui.
 Rectè habet, adjicias Volfi Demosthenis amplas,
 Reddere facundos voce valentis, opes.
 Interea mea rura colam; sim dives arator;
 Orator pauper res onerosa nimis.

IO. CNIPIO ANDRONICO
 SECVNDO THEOLOG. D.

*R*Ebar amans, tantum spinas in pectore nasci:
 Omnis at in spinas (en!) mihi versa coma est.
 Sentibus adspiceres dumis que rigere capillos:
 Tot gero fronte rubos, quot gero fronte pilos.
 Nam simul eiecit patria de sede Minervam,
 Huic capiti domina est imperiosa Venus.
 Vepribus horresco, præstò sunt tempora veris;
 Pullulat inculto vertice verna seges.
 Spinea me circum, Cnipi, nunc omnia florent:
 Sed juveni canas flos tulit isterosas.

IOSEPHO SCALIGERO.

e s scaliger,

*Scaliger, in spinis Schedij ne quare Minervam:
Hoc caput, ejecta Pallade, Cypris habet.*

IN ANNVLVM
SIBI DONO MISSVM A THOMA
REDIGERO V. CL.

*Annule cyanea salve pellucide gemma,
O decus articulis annule belle meis;
Quem mihi sacundi Rediger doctissimus oris
Pignus amicitia ferre perenne dedit.
Est tibi, sitq; precor, nullo violabilis aeo,
Perpetuus, rara mirus ab arte, decor.
Auro tu Solem, tu calum imitare lapillo:
Candidius cygnis ipse cor autor habet.
Pulcher uterq; color; niveüs sed vincit utrumq;
Lilia purpureas qualiter alba rosas.
Sit mihi fas pluris censere datoris amorem,
Quam pretium: minuit non tamen istud amor.
Munus es ex animo, caelestis Iäspi, profectum;
Hinc debes oculis carior esse meis.
Ergo iterũ atq; iterũ, ter & o quater annule salve;
Tug; mihi Rediger tempus in omne vale.*

A D L V D. S A E N A E V M,
Com. *W*itgenstenium, Dom.
Homburgi; Musarum
Mæcenatem.

Musica

*M*usica, divina pars mentis, ab aethere cello
 Fluxit in humanas, celestū munere, mentes.
 Hanc solers hominum miris industria quondam
 Excoluit finxitq; modis, & adhuc quoq; nostro
 Tempore durat amor, dias insignibus artes
 (Quā licet) ornandi locupletandiq; repertis.
 Regibus & ducibus magna ea maxima cura est.
 Hinc variae voces, numeriq; modiq; sonori,
 Chordarumq; leves tactus, & dulcia suavi
 Murmura cum strepitu, diversus & harmoniarum
 Conventus, discorde sono symphonia concors,
 Blanditer illectos tenera dulcedine mulcent
 Afficiuntq; animos. O nobile Musica donum,
 Quā meus ORLANDVS variā modulamine linguae
 Auxit, inexhausta quaesitis arte figuris;
 Musica, laetitia comes, & medicina dolorum,
 Huc ades, ingentesq; meo de pectore curas
 Deme; nimis duras animo rigidasq; tyrannas
 Pelle; fugans quidquid mœroris, quidquid amari
 Cor gravat, insinuans agra nova gaudia menti.
 Tu quoq; Pieridum servator, amabilis Heros,
 Docte comes, Ludovice, triplex cui Gratia rarum
 Comiter affundit, Venere arridente, nitorem;
 Exue me spinis, roseaq; incinge corona,
 Articulisq; meis, qua recreer, indue GEMMAM;
 GEMMAM, non oriente mihi, sed vespere natam
 Occiduo: qua FRANCISCVS nos ille GALENVS.
 Quem celo niveis vehit inclyta Fama quadrigis,
 Haud

Haud putat indignos, dignos putat alter amicus;
 Nomine de cuius tantummodo signa supersunt;
 Dum potiar votis. Concessi muneris ergo,
 Plurima post hilari tibi carmina voce canemus,
 Post te multiplici tollemus ad aethera plausu.
 Notus eris, me vate, plagas Patrone per omnes;
 Clarus eris totum, me succentore, per orbem.
 Nec minus illa tui lateris fidissima custos,
 Solmensi sata gente, tuum decus, uxor ELISA
 Nota erit externis veneranda Patrona sub oris;
 Clara erit, ut sacri dignissima pronuba coepti.

AEternant alios edera laurig, cedrig,
 Laudibus & titulis: titulis & laudibus amplis
 Perpetuent Spina tua nomina, quas mihi crebras
 Pectore castus Amor niveo serere ardet; & inde
 Spem facit, ut quandoq, Rose nascatur odora
 Flos tener, optatus tota trieteride quina:
 Ac recipit fore, quo Spina Ludovice recentes,
 Et spinis inserta tua preconia fama,
 Priscorum superent ederas laurosq, cedrosq,.

ROSINA AD MELISSVM.

Desine Paule tuam spinis urgere Rosinam;
 Desine tot sentes fingere, totq, rubos.
 Nescis, te circum, florentia lilia nasci?
 Nescis, in medijs te residere rosis?
 Non ego jure tibi potero, dilecte, negari:
 Nec mihi te quisquam jure negare potest.

Fata

Fata repugnabunt, trutina pensata Iehova:

Ceu meus es, tua sum; ceu tua sum, meus es.

Ergo gigne (licet) mihi lilia mille, Melisse:

Mox tibi parturiam mille Rosina rosas.

Quàm mihi iucundum est assuesse Melissa vocari!

Quàm dulce & suave est nomen, amice, tuum!

Si nihil in te esset, mihi quo redamabilis esses;

Digna favore tui nominis umbra foret.

R O S I N A E.

Si quid dulce meis inest Camænis,

Si quid suave latet sub hisce chartis,

Iucundumve aliquid; medulla mellis

O Rosina, tuum est: tuumq; mulsum

Est, quodcunq; Erato mihi propinat:

Tuum est, quidquid Amor mihi ministrat.

Tu das ingenium, facis Minervam.

Absq; te fiet, ab tuo Melisso

Nullum est ingenium, Minerva nulla est.

C. V T E N H O V I O.

Carole, ni Spinas inter deperditus essem;

Hæc Rosa mi nunquam verna reperta foret.

AD LVDOVICVM A SAENA,

Com. W itgenstenium, dom.

Homburgi.

Ovite

O Vita dominator atq; mortis,
 Illustris LVDVICE; nempe vive
 Mortis, quam fero, mortuaq; vita:
 Musarum tibi debet unaquaq;
 Carmen. debitor ipse sum deabus:
 Fas, persolvere me loco dearum.
 Si satisfieri tibi jubebis;
 Novem carmina pro novem Camœnis
 Exsolvam, modò quidpiam novenum
 (Gratas utpote literas novenas)
 Mi pro carminibus novem rependas.
 Quòd si grammata mi novem negaris,
 Contabescere præ dolore cernar,
 Vt Narcissus ab impotente amore.
 Debebis mihi mortuo salutem:
 Debeunt tibi grata corda manes.
 Magnum est consuluisse opus saluti;
 Majus, limine mortis avocare;
 Maximum, revocare vitam in auras.

IN R L I T E R A M.

P Inxi Latine, Græcè, Hebraicè, nomen
 Tuum, Rosina; cernis, ut mihi ternas
 Sensus per omneis dextra duxit ambages?
 Quàm me beatos traxit ars in ER.RO.RES!

ECHO.

E C H O.

ECHO, qualis (amabo) quæve Nympha es.

Quæ valles colis hasce, propter antra

Palatina. LATINA. vin' loquela

Dignari resonantior Paulum?

PAVLV' M. te rogo quidpiam, quod hercle

Nescio. SCIO. me sed ecquis audit

Te prater, mera verba per nemo qui

Dem? NE MVS QVIDEM. ain? sed auris auris

Inest. AVRIS INEST. capace lucus

Aures sic habet obvias meatu.

AV! RES SIC HABET; OB VIAS MEA TV.

Dic sodes modò; cor flagrans mihi unde est

Et furens adeò? A DEO. an liquore

Tinctus, destituar furore? RORE.

Ecquo rore; liquente dum mari no?

MARINO. dabit hunc Rosina, cordis

Margarita? ITA. cuius esse gustus

Arbitraris, amare & haud amari?

AMARI. id stomachi est acerbioris.

ACERBI ORIS. at ipse nil acerbis

Sentio; ora fibris carent amaris.

AMARIS. quid (age) est, quodd illa tam sit

Clemens? MENS. adeòne mitis in me

Hac mens perperua est? TVA EST. erit me,

cum concorde Adamas favore semper.

CVM

CVM CONÇORDE ADAMAS FAVORE
SEMPER.

Qui mensis decus addet inde majus?

MAIVS. *sed mihi quos dabit petenti*

Sermones Comes ille, & illa? COMES,

ILLE ET ILLA. *repulsa nec parata est?*

RATA EST. *ambigué loqui vidéris:*

Forsan, o Dea, veritate aberras:

ERRAS. *quàm vereor?* REOR. *cupis me*

Irritare; quid angor? IRRITA RE

QVID ANGOR? *mihi nonne præstituta est?*

TVTA EST. & *mihi destinata?* NATA.

Fato scilicet. ILICET. *puella*

Nubet ergo mihi illa vere? VERE.

Sponse ritè sacrabo liba. LIBA:

Melissæq; vocabo nomen. OMEN.

An post ducier huc fines Rosinam?

SINAM. *illi ipse dehinc, mihi illa junget*

Basio osculâ suaviore? SVAVI

ORE. & *mellea blanditer profundet*

Verba gutture dulciore? DVLCI

ORE. *labra per hæc litum sapis mel*

Isse cerno. SAPIs MELISSE; CERNO.

Interim mihi suaviter valebis.

VALE BIS. *mihi dulciter vale.* TER

VALE. & *sta requieta.* RE QUIETA:

COMITI

COMITI LVDOVICO
WITGENSTENIO.

Rumor ait, Schedium ludicras scribere nugas,
 Quum Schedius tecum seria prorsus agat.
 Crede mihi, tam seria agit proci; ut tibi nulla
 Audita, aut fuerint seria visa magis.
 Riden? utrum credis? modò sit mihi iuncta Rosina;
 Pace tua vulgus ludicra cuncta putet.
 Rumorem, Ludovice, parum moror. hæc tamen
 (ecce!)

Carminè quam celeberrima, sola Rosina mea est.

MELOS SOMNIATVM.
Principi ignoto.

Exsurge sicut Lucifer; indue
 Thoracæ; muni tempora casside;
 Arma lacertos ense; firma
 Robore quadrupedum cohortes.
 Illustris heros. nasceris, ut geras
 Summi Iehovæ bella, per avios
 Traducta sylvarum recessus,
 Attonitæ metuenda genti.
 Te durus armis Noricus instruit;
 Vrbs subministrat Franca alimoniam;
 Procutit Argentina numos;
 Spes animum super astra tollit.

f

Eva!

Evæ! fremendo rauca, minis cie
 Motos sonores pectore concito;
 Ceufauce seva rugientes
 Indomita catuli leana
 Olim intonabant, nemo tibi manus
 Opponet acreis; quippe Deo duce
 Bellator excisum profanas
 Ibis, ovans animi, catervas.
 Quæ fulsit alto stella recens polo
 Felicitatem rebus in asperis
 Portendit, ob mutationes
 Imperij veteris novique.
 Victor rebelles tundere contumax,
 Fufis redibis nobilis hostibus
 Divina latâ jura lege
 Reddere per populos, per urbes.
 Tu celsa, cornu scilicet alterum,
 Fastigiorum culmina proterens,
 Eterna curabis merendo
 Stare trofæa tui triumph.

LVDO

LUDOVICO WITGEN-

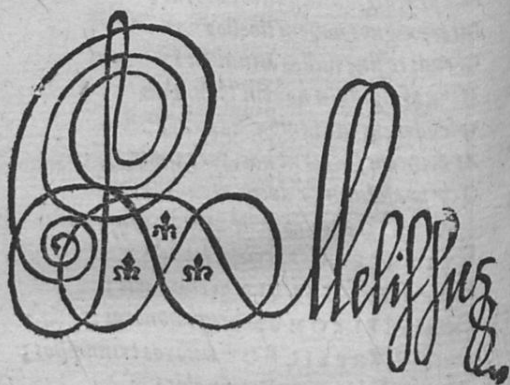
STENIO, COMITI GENE-
ROSSIMO.

*O*Bscure manifestiore nocte
In lucem sine te mea Camæne
Prodeunt, Ludovice, sol Melissi.
Ah! cur seriùs hanc venire in aulam
Te Fors invida distulit morando?
Cur non temporius tui nitoris
Fax præfulgida dispulit tenebras?
Inter exiguos novem libellos
Claudi te sine nullus annuisset:
Minus fulgidulis novem Camænis
Splendorem tua lampas addidisset.
At deinceps facias ut hoc, precamur,
O & præsidium & decus Melissi.

CLEIO te celebrabit usq; & usq;
EUTERPE melos accinet lepóri;
Famæ flore THALEIA germinabit;
Canet MELPOMENE tuos honores;
Ducet TERPSICHORE novos triumphos;
Amores ERATO tuos amabit;
Te POLYMNIA laude prosequetur,
Summoq; VRANIE polo beabit.
Si quæ gloria gloriæ supremæ
Desit, CALLIOPE decens, omisse

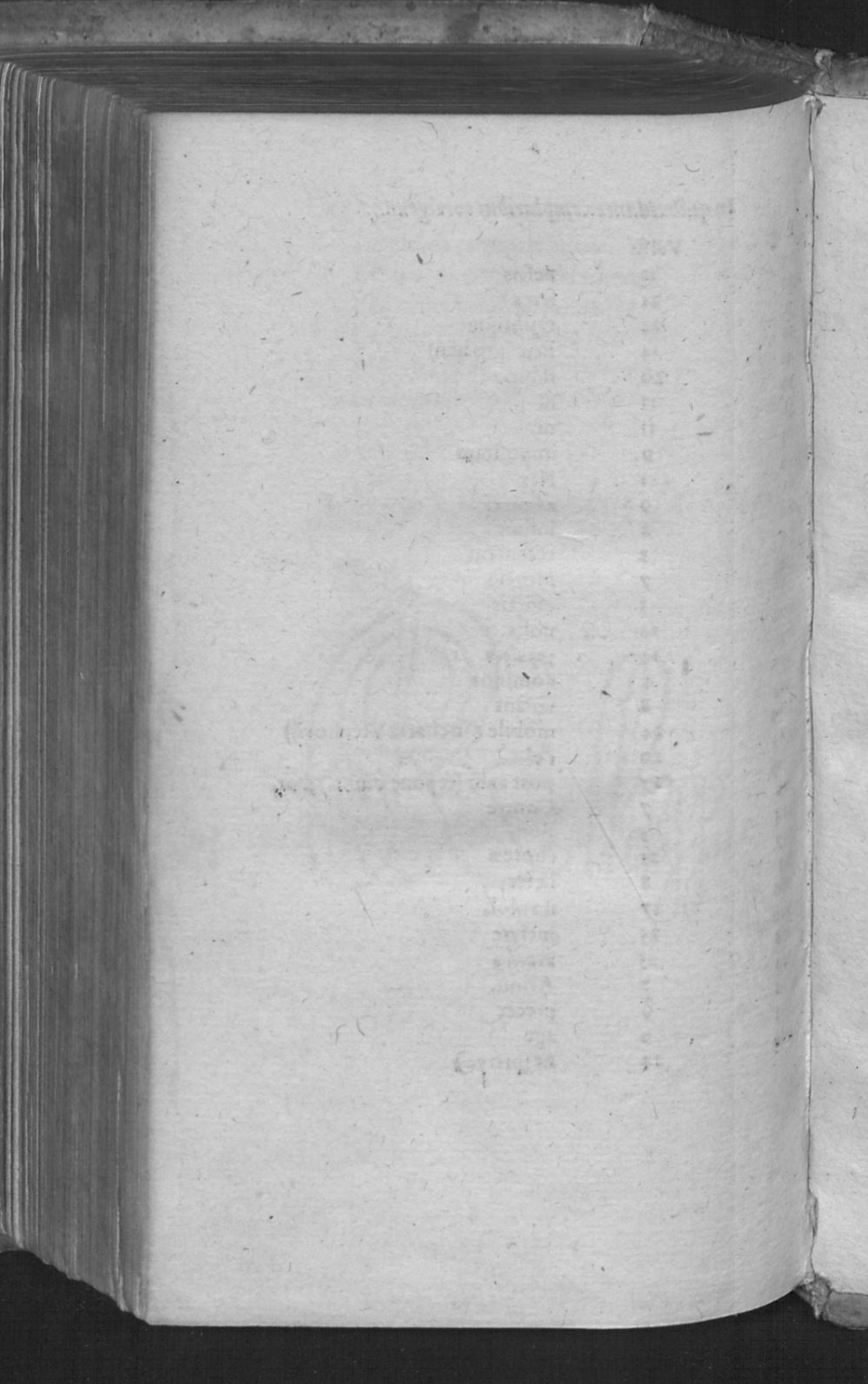
Supplendo cumulum subinde laudis,
 Explebit numerum absolutiorem:
 Vt sic innumerabiles per annos
 Laudum chiliades sonent tuarum
 In terris, Ludovice; & endo celo
 Laudum myriades sonent tuarum.

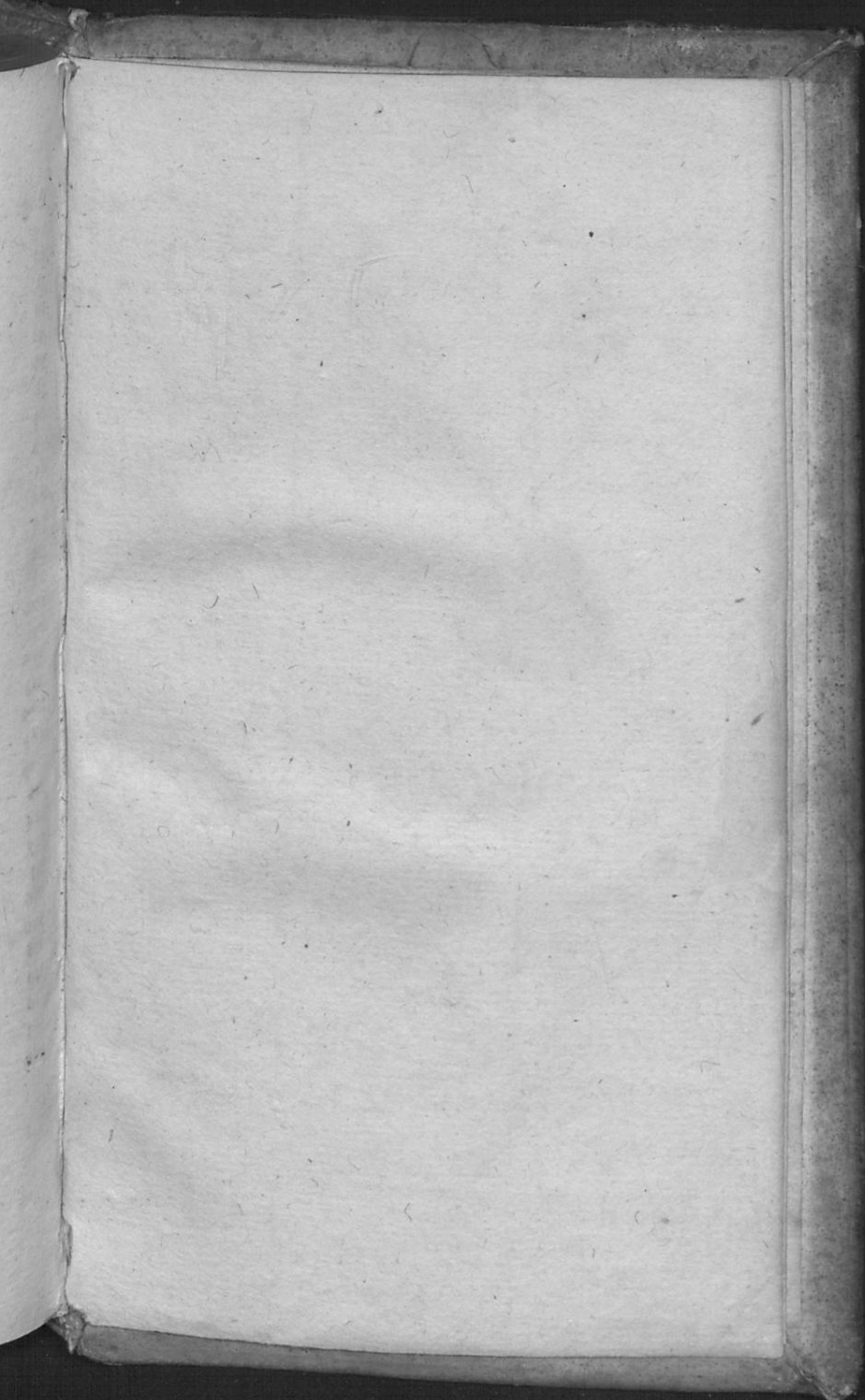
Manet immutabile fatum.

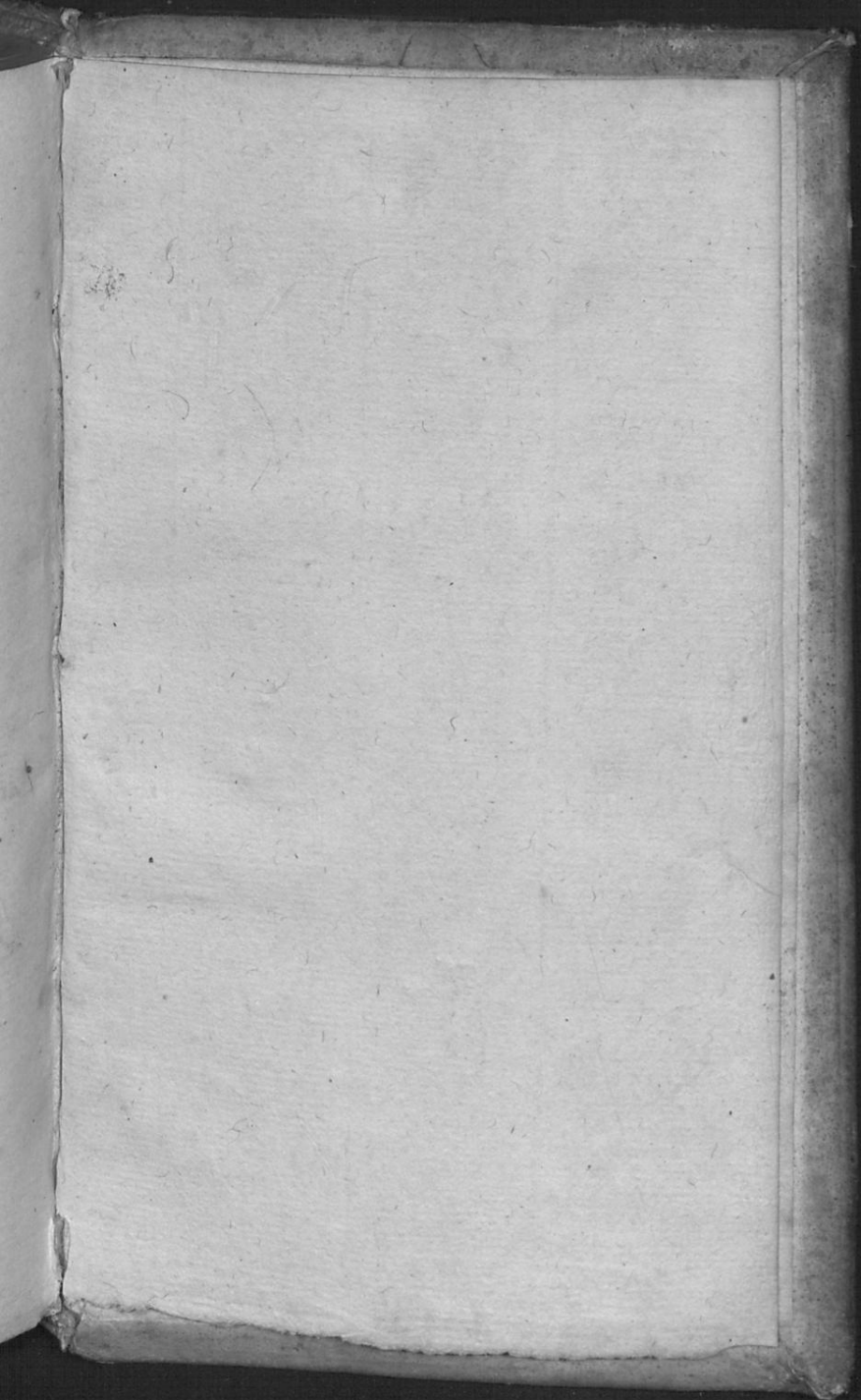
In quibusdam exemplaribus corrigenda.

Pag.	Verfu	
25	12	nescis
28	21	feres
31	22	Quotque
38	14	heic (pro heu)
41	20	subitis
50	13	ni
51	11	ni
65	9	impositam
75	1	Nex
81	9	κῶκυσαν
82	2	infinie
93	3	recantem
93	7	Morefc
95	3	effictis
106	22	nolis
271	14	γεραίαν
276	4	dominos
283	8	volant
289	24	mobile (in charta Vtenhovij)
293	20	εἶς
296	17	post azur (reponc omifs.) d'or.
321	7	Contre
324	5	Bon-
327	23	choreæ
333	8	læter
346	17	næniol.
349	25	inclyte
358	25	κυκεία
359	7	Arion.
359	9	precer
363	9	age
366	24	ne (pro ye)

G 543

Ex libris Petri Sambitoni

